

1989

1989. gada 10. janvāris

(Vēstījums lūgšanu grupai.) Kungs?

Es esmu; vienīgais, ko no jums sagaidu ir, lai jūs lūgtos svētumā un lūgtos nemitīgi, lai jūs lūgtos no visas sirds; esiet labvēlīgi cits pret citu, esiet Mans Atspulgs, esiet Mans dievišķais Tēls, esiet kā spogulis, kurā atmirz Mans Svētums un Šķīstība; dzīvojiet tā un esiet tādi, lai pasaule ieraudzītu, ka piederat Man, ka esat Mīlestības bērni, jo kur ir Kunga Gars, tur ir arī Svētums un Mīlestība, tur ir Gaisma un mirdzums; mīliet cits citu, mīliet arī savus ienaidniekus! esiet pilnīgi! esiet pilnīgi kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs!

esiet svētīti! lai svētīti tie, kuri ir atnākuši pirmo reizi; patiesi Es jums saku: Es esmu Durvis uz mūžīgo Dzīvi, kas Man tic, pat, ja būtu miris, dzīvos; Es esmu Augšamcelšanās, saņemiet Manu Mieru, ko jums dodu, ņemiet to un izplatiet visā pasaulē; esiet Manas atvases, lai ikviens spētu jūtos atpazīt Mani;

(Kādu laiciņu pirms Kunga aicinājuma sludināt par vēstījumiem publiski, kāds cilvēks man uzdāvināja skaistu, 70 centimetrus augstu Fatimas Dievmātes statuju. Es sapratu, ka Dievmāte šādā veidā vēlas mani pavadīt publisko uzstāšanās reīžu laikā.

Kāda no tikšanās reizēm tika organizēta ārpus Lozannas un organizatori teica, ka par visu parūpēšoties, un man neesot jāņem līdzi Dievmātes statuja. Tajā pašā naktī es sapnī ieraudzīju Fatimas Dievmāti statujas veidā – Marija lūkojās uz mani. Sapratu, ka viņa vēlas mani pavadīt uz tikšanos, tādēļ lūdzu Viņai zīmi. Tikko biju izteikusis šos vārdus, Dievmāte atvēra savas rokas, cieši satvēra mani un kādu laiku turēja mani savās rokās. Nākamajā rītā saņēmu vēstījumu: „Lūdzu, neatstāj mani novārtā, ņem mani sev līdzi!”)

Vassula, saņem Manu Mieru, ieskaties zīmēs, kuras Kungs tev dod, atpazīsti Viņa Klātbūtni un seko tām;

Lūdzu palīdzi man tās pamanīt.

Es tev palīdzu;

Paldies, Māmiņ.

(Vakar man pastāstīja, ka kāds priesteris, izdzirdējis par mani, esot teicis: „Turieties tālāk no viņas, viņa ir šarlatāne!” Nezinu kāpēc, bet viņa piezīme mani iepriecināja, jo tieku uzskatīta par blēdi tieši tāpat kā Jēzus, Kuru farizeji dēvēja par viltus pravieti. Šie vārdi man atgādināja par 1988. gada 7. decembrī saņemto vēstījumu un tām daudzajām reizēm, kad Jēzus man bija sacījis, ka tikšu vajāta, apvainota un analizēta. Notikušais tikai apstiprināja Viņa vārdu patiesumu! Esmu laimīga, jo tieku vajāta Viņa dēļ.)

bērniņ, lūdzies par tiem, kuri tevi vajā un kritizē, lūdzies, lai viņi spētu atvērt savas sirdis; lūdzies par dvēselēm, kuras neatpazīst Kunga Žēlsirdības pilnās zīmes; paliec Manā tuvumā; mēs, mums?

Jā, mēs, mums”...

1989. gada 13. janvāris

Kungs, kāds no priesteriem man sacīja, ka šāds vēstījumu pierakstīšanas veids drīzāk atgādina spiritismu. Kungs, palīdzi man!

Vassula, Es tev palīdzēju; slava Kungam, kurš tevi ir atbrīvojis no ļaunā; lai visi tavi vajātāji un apvainotāji atceras Svēto Rakstu vārdus: labs koks ne labus augļus; Vassula, esi mierā; priecājies, kad cilvēki tevi izmanto un vajā, jo tava alga Debesīs būs liela; tiem, kuri apgalvo, ka šie nav Mani Darbi, bet gan spiritisms un okultisms, Es vēlos jautāt: vai sātans var cīnīties pats pret sevi? ja viņš ir sašķelts pats sevī, kā gan pastāvēs viņa valstība? pār tevi, Mans bērns, ir Mana žēlastība, tomēr viņi nav to sapratuši;

Kungs, tie kuri mani apvaino un apsūdz pat neizlasījuši vēstījumus un netikušies ar mani, netic arī tam, ka daudzi caur šiem vēstījumiem ir sastapušies ar Tevi. Viņi man netic!

viņi netic, jo viņu ausis ir nedzirdīgas; Vassula, jau kopš paša iesākuma Es esmu sūtījis praviešus, bet daudzi no tiem ir tikuši vajāti un iznīcināti, un cilvēki nav mainījušies; Es, Kungs, jums saku: ja kāds atklāti apliecina Mani cilvēku priekšā arī Es viņu apliecināšu Dieva eņģeļu priekšā; ja kāds cilvēku priekšā Mani noliedz, arī Es viņu noliegšu Savu eņģeļu priekšā; ikviens, kas nav ar Mani, ir pret Mani, un, kas ar Mani nesakrāj, tas izkaisa; Es vēlos pasludināt visām paaudzēm, ka Mani darbi ir mūžīgi;

Mans Gars patiešām mājō jūsu vidū; Es jūs visus mīlu ar mūžīgu Mīlestību un šīs Mīlestības dēļ Mana Vissvētākā Sirds nenoskatīsies jūsu kritienā;

atdzīstiet Manus Darbus, atpazīstiet garus! Raksti saka: tas, kurš pravieto, lai pārbauda, iedrošina un mierina;¹ Mana Vissvētā Sirds, kura ir tik pārprasta, ir Mīlestības un Žēlsirdības bezdibenis; jūsu laikmets ir miris, bet Es esmu Augšāmcelšanās un Es atdzīvināšu arī šo laikmetu;

lūdzieties par priesteriem, kuriem ir ausis, bet kuri atsakās dzirdēt; Es viņus mīlu ar bezgalīgu Mīlestību, bet viņi Man sagādā tik lielas ciešanas un sāpes; bērniņ, dalies Manā Krustā, jo cīņa vēl nav beigusies;

Es, Kungs, esmu ar tevi līdz pat galam; mēs?

Jā, Kungs.

mums?

Jā, Kungs – mūžīgi mūžam. Amen.

(16. janvārī biju uzaicināta uz Vispasaules Baznīcu padomi satikties ar metropolītu Damaskinosu. Viņš vēlas izlasīt un izpētīt vēstījumus. Jēzus mani bija tur aizsūtījis tieši pirms lūgšanu nedēļas par kristiešu vienotību – tā bija zīme. Svētku dievkalpojums notiks 18. janvārī – svētā Pētera krēsla svētkos, kuri sakrīt ar manu dzimšanas dienu. Vēl tagad atceros 1987. gada 20. maiju, kad neviens priesteris vēl mani neatbalstīja, un vienīgais atbalsts bija saujiņa draugu – toreiz Jēzus man nodiktēja vēstījumu par Baznīcu vienotību, bet es izmisumā jautāju kā gan šis vēstījums sasniegs pareizās ausis! Es apzinājos, ka esmu „autsaidere”, dzīvoju Āzijā un jāatdzīst, ka tajā laikā pat nenojaut par Pasaules Baznīcu padomes esamību! Toreiz Jēzus man pavisam vienkārši pateica: „tas notiks” (1987. gada 20. maijs). Es sapratu, ka šie vārdi piepildās 16. janvārī. Vai vēstījumi tiks pieņemti, vai nē – tas jau būs cits stāsts.)

1989. gada 17. janvāris

(Jūtu, ka slīdu atpakaļ, tādēļ lūdzu Jēzum, lai Viņš man atgādina par meditāciju, lai Viņš man atgādina, ko bija mācījis par to, kā atpazīt Viņa Klātbūtni un ieklausīties Viņa Balsī.) Jēzu?

Es esmu; ziedīn, Es tev atgādināšu kā meditēt un klausīties Manī; Es esmu Vārds un Es tevi iedvesmošu un mācīšu ar Gudrību; atveries, atveries Man un atļauj Manam Garam tevi piepildīt; pārdomā Manus Noslēpumus – tas ir vienīgais veids kā Mani sasniegt; klusumā, ar ticību pacel savu dvēseli pie Manis; upurē Man, savam Tēvam savu gribu un Es, pazīdams tavas vajadzības, vadīšu tevi un pabarošu; maziņā, esi centīga;

Kungs, es ļoti cenšos!

iepriecini Mani, sarunājoties ar Mani, lūdz Mani; lūdzies, lūdzies – vienīgais, ko sagaidu no tevis ir lūgšana;

Kungs, vai šo vēstījumu pierakstīšana arī ir lūgšanas veids?

¹ 1 Kor 14, 3 - 4

jā, jo tu šajā laikā sarunājies ar Mani, savu Visvareno Dievu; Mani iepriecina tava klātbūtne, jo kas gan var būt svarīgāks par nemitīgu būšanu Manis, tava Dieva, Klātbūtnē? pašreiz Es esmu vienots ar tevi – Es un tu, tu un Es – kopā, Mīlestības vienotībā;

Vassula, Mans bērns, saņem Manu Mieru; vai tu vari iedomāties, ka šos vēstījumus esi sarakstījusi pati? uz kādu pavisam neilgu laiku Es patiešām apslēpu Savu Vaigu, lai palīdzētu tev saprast, ka bez Manis tu nespēj uzrakstīt nevienu atziņas runas vārdu; Es esmu Atklāsme un Es esmu Tas, Kurš runā, dāvina, māca, atklāj, atdzīvina un pabaro bezdievīgo tautu;

Vassula, vai tu esi laimīga ar Mani? Vai esi laimīga, ka zini kam piederi? Es esmu Dievs, Es esmu dzīvais Dievs, tavs Radītājs; Es esmu Mīlestība, Es esmu tavs Tēvs, kas sarunājas ar tevi; Es esmu Vissvētākā Trīsvienība – veltī sevi Man;

lai arī esi vispilnīgākā niecība, Es tevi esmu vajājis kā iemīlējis jauneklis vajā savu iecerēto; Es tevi esmu pārliecinājis mīlēt Mani un ņemt līdzdalību Manos darbos; Mani neuztrauc tavi trūkumi, jo Man pietiktu arī pašam ar Sevi, tomēr Es priecājos, redzēdams tevi dzīvojam Manā Gaismā, Es priecājos, ka tu esi ienākusi Manos Pagalmos, Es priecājos, ka varu tevi pabarot un palīdzēt tev uzziedēt; bērniņ, vai tu saproti? neapbēdini Mani;¹ tēti vienmēr ir tuvu saviem bērniem; esi ar Mani tuvās attiecībās, tomēr nekad neaizmirsti Manu Svētumu; Es tevi mīlu un vēlos, lai arī tu Mani mīlētu svētumā;

pildi Manu Likumu, seko tam, jo sekojot Manam Likumam, tu sekosi Man; Mans Likums tevi aizvedīs līdz Manām Mājām; Manas Mājas ir arī tavējās;

tīci Man, jo Mans Spēks ir liels; mēs, mums?

Mūžīgi mūžam, Kungs.

slavē Mani;

Kungs, kurā vietā Rakstos ir kāda slavēšanas lūgšana, kuru varētu izmantot, lai Tevi slavētu? Vai Tu man varētu to parādīt?

Es tev parādīšu – atver Bībeli;

(Es atvēru Bībelē Daniela grāmatas 3. nodaļu un izlasīju no 52. – 90. pantam. Kungam šī lūgšana patika.)

1989. gada 17. janvāris

(Vēstījums lūgšanu grupai uz 17. februāra tikšanos.)

Miers lai ir ar jums; Mans Vārds ir Gaisma, Mans Vārds ir Mīlestība un Miers, Mans Vārds ir Vienotība un Cerība; nāciet pie Manis un pēc iespējas biežāk lasiet Manu Vārdu; mīļotie, tas esmu Es, Žēlsirdīgais Jēzus; Es, Jēzus, izmantoju šo vājo instrumentu, lai iegravētu tajā Manus vārdus; Savas lielās Žēlsirdības un bezgalīgās Mīlestības dēļ, Es nonāku tumsībā, tuksnesī un sausumā, lai izlietu pār jums Savu Garu; radība! Es nāku, lai apūdeņotu šo sauso klajumu un izkaltušajā upē liktu izplūst upēm; Es nāku, lai pār jums izlietu svētības, kas līdzinās rīta rasai; Es nāku iznīcināt ļaunumu un apcirst netaisnības saknes, to vietā iestādot Mieru un Mīlestību; Mans lūpas ir izkaltušas slāpēs pēc mīlestības, Man ir vajadzīga jūsu mīlestība... Mana Vissvētākā Sirds tik ļoti ilgojas, lai jūs iemācītos Mani mīlēt! Es tik ļoti ilgojos, lai kādu dienu jūs sasniegtu mīlestības virsotni un iesauktos „Abba!” tikai tad, ļoti pakāpeniski, sāks dzīt Manas Brūces...

Es tik ļoti ilgojos, lai Mani priesteri nāk un smeļ piepildījumu Manā bezgalīgajā Mīlestībā! Es viņus ļoti mīlu, bet tās lielumu viņi spēs pilnībā izprast tikai Debesīs; dievbijībai ir jābūt viņu karogam, uzticībai – viņu lāpai, šķīstībai – viņu svētku tērpam,

¹ Tā kā Dievs ar mani sarunājās kā Draugs, mani pēkšņi pārņēma šaubas, vai tas patiešām ir Viņš.

bet mīlestībai ir jāsimbolizē viņu piederība Man; tad Manas avis viņos skaidri ieraudzīs Manu Attēlu; Es vēlos, lai Mani gani būtu šķīsti un savā šķīstībā spētu nest pilnīgu augļus;

ieprieciniet Manu Vissvētāko Sirdi un pilnībā paklausiet Maniem Baušļiem; mīlēt nozīmē pilnībā piepildīt Manu Likumu; mīliet cits citu, Manas Gaismas bērni, pilnībā izdzīvojiet Manus Vārdus... saņemiet Manu Mieru un ļaujiet šim Mieram būt jūsos, piepildieties ar Manu Mīlestību; ja jūs pilnībā atveraties Man, Es jūs atjaunošu; uzticieties Man, nāciet pie Manis un Es jūs darīšu par jaunu tautu, Es jūs darīšu par šķīstu tautu! pārdomājiet un izdzīvojiet Manus vēstījumus;

nāciet pie Manis ar mīlestību, sekojiet Manās pēdās un tās atvedīs jūs līdz Manam Namam, kurš ir arī jūsējais; nekautrējieties pat no jūsu nepilnībām, jo Es atvērsu jums Savas rokas pat tad, ja jūsu mīlestība būs tikai remdena; patverieties Manās rokās un Es, Mīlestības Skolotājs, jūs iemācīšu mīlēt Mani un mīlēt citam citu;

nāciet pie Manis; nāciet arī tie, kuri Mani nemīlat; Es jums esmu piedēvis; nāciet un Es jūs dziedināšu; svētīgi esat jūs, kas ticat, lai gan vēl neesat redzējuši; svētītas ir visas mazās dvēseles, jo tās Es mīlu ar īpašu Mīlestību; esiet mazi un vienkārši, nekad necentieties būt kas īpašs un tad jūs spēsiat iegremdēties Manas Vissvētākās Sirds dziļumos; esiet kā bērni un ticiet ar bērnišķīgu mīlestību, kura visvairāk par visu iepriecina Debesu Tēvu;

nekad nepagurstiet lūgties; ieprieciniet Mani, lūdzoties no sirds; Es vēlos, lai jūs lūgtos par Manas Miesas Vienotību, Es vēlos, lai jūs lūgtos par pāvestu un par patriarhu, Es vēlos, lai jūs lūgtos par visiem priesteriem; lūdzieties, lai avis, kas nepakļaujas Pētera autoritātei, atgriežas aplokā un samierinās; lūdzieties, lai būtu viens Ganāmpulks un viens gans; lūdzieties par Mieru, Vienotību un lielāku mīlestību jūsu vidū, lūdzieties, lai jūs varētu pulcēties ap vienu altāri; mīļotie, apvienojaties un esiet viens, tāpat kā Tēvs un Es – Mēs esam Viens; Es jūs visus svētīju;

1989. gada 22. janvāris

Kungs?

bēmiņ, Es esmu ar tevi; seko Manis nospraustajam ceļam; lūdz, lai Svētais Gars tev vienmēr dāvā atpazīšanas spēju un patiesību; paliec nešaubīgi stāvēt pat tad, kad viņi tevi vajā; tiecies un ilgojies pēc Manis un Manas Svētās Mātes; Vassula, patveries visā, ko esmu tev devis;

tu neesi pirmā praviete, kuru Manējie nosoda un pret kuru izturas netaisnīgi – patiešām ne! Manas dziļākās rētas, paši to nesaprazdami un nezinādami, ko dara, Man ir cirtuši Mani draugi; viņu sirdis ir piepildījis nemiers par to, ka Es esmu izvēlējies tevi, Mans bērns, viņus dara nemierīgus tas, ka Es spēju iemīlēt grēcīgumu, tie nav izpratuši, ka Mana Sirds ir Žēlsirdības Bezdibenis;

daudzi no viņiem ir atriebīgi; nākot pie Tēva ar savām ikdienas lūgšanām viņi neapzinās, ka lūdzot Viņam piedošanu arī pašiem ir jāpiedod; kā gan viņi šodien var lūgt Tēvu tiem piedot, ja nav spējīgi piedot tev! viņi bez vilcināšanās tevi nosodīs, viņi lūdz mieru, bet tādu nerod, jo neviens no viņiem nenožēlo savus grēkus; kur ir jūsu dedzīgās ilgas pēc Miera un kur ir jūsu ilgas pēc vienotības? jūs šodien esat sašķēlušies jūsu grēcīguma un nepiedodošā gara dēļ;

kur ir mīlestība; vai jūsos, radība, vēl ir atlicis kaut nedaudz mīlestības, vai jūsos ir atlicis kaut nedaudz gudrības? Es, kungs, esmu teicis, ka pat visgrēcīgāko no jums apveltīšu ar

Savām dāvanām; esmu solīji, ka uzrunāšu tautas caur svešinieku lūpām, caur tiem, kuri runā dīvainās valodās;

Vassula, neraizējies; vajāšanas būs vienmēr; pieķeries tam, ko Es esmu tev devis; tu esi Mana meita, jo tevi vada Svētais Gars; patveries Manī, esi stipra, Es nekad tevi neatstāšu; IXΘΥΣ

Gods Dievam, kurš man ir atklājis Savu Mīlestību un Žēlsirdību!

paļaujies – tu esi Tēta rokās; mēs, mums;

Jā – mūžīgi mūžam.

1989. gada 27. janvāris

Es, Kungs, tevi mīlu; Es esmu tavas dzīves Pamats un Avots – Es esmu un lai tas vienmēr paliek tā;

vienmēr mājo Manā Gaismā, iepriecini Mani, vedot dvēseles pie Manis, noglāsti Mani ar saviem bērnišķīgajiem vārdiem; nekad nepagursti lūgties un apzinies Manu Klātieni; izturies pret Mani kā pret Karali, pienesot dāvanā mīlestības vītnes; lai tavas lūgšanas paceļas Man pretim kā vīraks, kas nonāk līdz Debesīm; dāvā Man dvēseles, kuras Es varētu atpestīt un pārkausēt Savas Vissvētākās Sirds krāsnī; Es vēlētos ikvienu no tām pārveidot par dzīvu Savas mīlestības lāpu; pagodini Mani jau sākot ar šo mirkli un Mīlestības dēļ evaņģelizē ar mīlestību; nāc un slavē Mani;

Slava Kungam, Kurš ir uzlūkojis grēcīgumu un mani pacēlis pie sevis! Slava Kungam, Kurš mani ir augšāmcēlis no mirušajiem!

Gods Dievam, Kurs noliecas līdz mums, lai atpestītu no visa ļaunā! Lai slavēts Kungs par visu to līdzjūtību ar kādu Viņš mīl Savus bērnus. Amen.

ēd no Manas plaukstas; nāc – „mēs, mums”?

Jā, mans Kungs!

1989. gada 29. janvāris

(Pagājušajā naktī es redzēju zīmīgu sapni:

Es iegāju pārpildītā baznīcā, kurā notika dievkalpojums. Cilvēki stāvēja kājās, bet gaisā bija jaušama vīraka smarža.

Priesteris sev līdzī nesa kasti un mēs visi nojautām, ka šajā kastē ir dzīvs balodis. Priesteris vēlējās to izlaist laukā, lai balodis varētu lidot un visus mūs iepriecināt. Balodis lidinājās virs mūsu galvām, bet mēs stiepām savas rokas tam pretim. Mēs zinājām, ka balodim nolaižoties pār kādu, tā būs svētības zīme. Pats balodis bija gaiši zilā krāsā. Negaidīti tas sāka lidot uz manu pusi. Es sajutu, ka mīlu šo balodi un nesaprotamā veidā apzinājos, ka arī balodis mīl mani. Es pastiepu tam pretim plaukstu un balodis nolaidās uz manu pirkstu galiem.

Man apkārt valdīja neizsakāms prieks – cilvēki bija pārsteigti, daži bija vēlējušies, lai tas nolaistos arī pār viņiem. Balodis pacēlās, aplidoja vēl vienu apli un atkal nolaidās uz manas plaukstas. Es to uzmanīgi paņēmu rokās un ar mīlestību piespiedu pie kreisā vaiga, sadzirdot viņa straujos sirdspukstus.

Nākamajā brīdī es ieraudzīju sevi uz ceļa – es gāju vienatnē. Man apkārt riņķoja mazi dzīvnieciņi, kuri bez žēlastības plosīja viens otru. Cenšoties mani iebaidīt, ceļa vidū parādījās liela žurka, kura savā mutē turēja satvertu dzīvnieku. Es nenobijos. Lai parādītu žurkai, ka kontrolēju situāciju, paātrināju soli un droši devos tai pretim. Žurka, sapratusi, ka tai neizdosies mani iebaidīt, pamuka malā, no aizmugures uzbrūkot nelielai vāverītei, kuru tūlīt pat, vārda vistiešākajā nozīmē saplosīja gabalos. Nākamajā brīdī uz

ceļa ieraudzīju čūsku. Tā atradās kādus septiņus metrus no manis un bija izstiepusies pa visu ceļu, lai es tai nevarētu paiet garām. Es pateicos Dievam, ka Viņš man ir ļāvis to ieraudzīt, jo čūska bija caurspīdīga un parasti cilvēki to neievēroja, uzkāpa tai virsū un tika sakosti... Apzinājusies tās klātbūtni, es vairs nebaidījos un apgāju tai apkārt.

Pēkšņi man aiz muguras, kreisajā pusē, parādījās vēl viena čūska. Tā bija savādāka, jo uzbruka. Arī šī čūska bija caurspīdīga, ja neskaita nelielu zīmējumu uz tās muguras. Tā bija tik tieva kā mani pirksti, bet aptuveni trīs metrus gara. Jutu, ka esmu nokļuvusi slazdos, bet tajā pašā mirklī mans Debesu Tēvs mani pacēla no zemes. Es baidījos, ka čūska vēl arvien varētu mani aizsniegt, tāpēc Tēvs mani pavirzīja uz priekšu un es pārlidoju pāri visām čūskām, nolaižoties blakus kādam draugam.

Tagad mēs abi stāvējām ceļa galā, bet mums priekšā bija ļoti augsta, nepārvarama siena. Es pagriezu galvu pa labi, jo tur biju sadzirdējusi kādu troksni. Es ieraudzīju pirmo čūsku, kura kaut ko meklēja un brīdināja draugu, lai tas nekustētos. Es neteicu, ka šeit ir čūska, jo tādā gadījumā mans draugs nobītos un pakustētos. Tad es ieraudzīju parādāmiešus otro čūsku. Izsalkumā tā uzbruka pirmajai un baismīgu nežēlību, izdodama pretīgas skaņas, to saplosīja. Es sajutu atvieglojumu un nomierinājos, zinot, ka tagad čūskai būs vajadzīga vienīgi atpūta un tā mūs liks mierā.

Es tevi barošu tavu ienaidnieku acu priekšā, Es tevi pacelšu pie Sevis, neļaujot viņiem tevi mīdīt kājām; Es izliešu pār tevi Taisnīguma Rasu un nevienam Es neatļaušu izpostīt Manis stādīto un izaudzēto ziedu; Es tevi sargāju un tevi ir apslēpušas Tēta rokas; nebaidies – Es esmu tavā tuvumā; Mīlestība tevi mīl;

1989. gada 30. janvāris

Mans Kungs? Jahve, es tik ļoti Tevi mīlu!!

Es esmu; ziediņ, Es tevi mīlu un Mans Gars ir nolaidies pār tevi – sajūti manu Klātbūtni; ja nebūtu Manis, tu vēl arvien gulētu mirusi starp mirušajiem! Es, Žēlsirdības Kungs, esmu tevi piecēlis un ar Savu vēsti esmu vēlējies augšāmcelt arī šo bezdievīgo tautu;

laiks paskrien ātri; arī stundas traucas uz priekšu neaprakstāmā ātrumā, bet Mana radība vēl arvien ir kurla! iegrimuši tumsā, tie neklausās un netic Manām Žēlsirdības pilnajām zīmēm! Savā Mīlestībā Es jūs esmu atpestījis un pacēlis pie Sevis, Es jūs esmu ielicis Savā Svētajā Sirdī; Es nonāku no Debesīm, Es noliecos no Sava Svētā Troņa, lai aizsniegtu šo nepateicīgo paaudzi, kuras rokas vēl arvien ir aptraipītas ar Manu bērnu asinīm; jūs atteicāties noticēt Fatimas vēstījumiem, kad tas bija tik svarīgi, bet tagad jūs atkārtojat savas kļūdas un jūsu stūrgalvības dēļ atkal izlīst asinis;

Mans bērns, tik daudzus ir padarījuši aklus sātana dūmi! pat Manējie bez bailēm dumpojas, tie pat nevilcinās sacelties pret mani; viņu vidū pietrūkst godīguma, un viņos nav svētuma; Es meklēju mīlestību, bet viņos tās nav, nav arī taisnības, bet gudrību ir aizstājis neprāts; gudrība ir tos pametusi, jo viņu mēles spēj izšļupstēt vienīgi nodevību; šie dumpinieki ir vainagojuši sevi ar Tukšību, bet Nepaklausība ir kļuvusi par viņu scepteri; viņos nav miera, viņu domas nav manējās; viņi virzās pretim katastrofai un Manas pilsētas iznīcībai;

ak, Kain! Kain? Kur ir Gars ar kuru tevi piepildīju? Vai atkal dodies pretim savi pazušanai? jau kopš tās dienas, kad tu piedzimi, Es zināju, ka esi agresīvs un vardarbīgs... zinādams, ka Man nekas nav apslēpts, tu nāc pie Manis nomaskējies augstā priesterā drānās; vēlēdamies apslēpt Melnā Zvēra dotās tumšās lupatas, Tu esi apvilcis Manas drēbes, izgreznojis sevi ar zeltu un sudrabu; tevī nav gaismas un tu esi aizslēpis savu pretīgo seju aiz maskas, kura pieviļ pat Manus izredzētos; tomēr tava maska nespēj

piekrāpt Mani, jo Es zinu, ka aiz jēra maskas tu esi paslēpis vardarbību un kaunu – ar Ļaunā palīdzību tu esi apbruņojis sevi līdz zobiem! tagad tu plāno iekarot pasauli un likt izplēnēt no cilvēkiem tam gaismas mazumiņam, kas viņos vēl ir atlicis; tu esi iecerējis pavairot nelikumību un iznīcināt visu, kas ir Svēts, tu esi iecerējis pabīdīt malā spēcīgo vīru un piesavināties sev Manu Svētnīcu;

šīs, Mans bērns, ir odzes, kuras tev parādīju vīzijā un kura ložņā ap Maniem svētajiem Sakramentiem un Manu Tabernakulā; viņš pievils daudzus un daudzi būs kā akli, jo viņus pievils bezdievja un atkritēja drānas; šīs nabaga dvēseles domās, ka tas, ko viņi redz savā priekšā ir pats Augstais Priesteris! viņa žilbinošā izlikšanās atnesīs Baznīcā Lielo Atkrišanu, viņš tajā ienesīs postu un viņa izrādī pavadīs brīnumi un lielas zīmes debesīs; viņš panicinās Manu Svēto Upuri, Viņš to iznīcinās un mīdīs kājām, tomēr šī atkrišanas būs neredzama, viltīga un grūti apjaušama; tā kā viņi nebija pievērsuši uzmanību Maniem brīdinājumiem, tad Svētā Pilsēta atradīsies Kaina varā; Es atnācu pie viņiem kailām kājām, negaidīti, bet viņi ir Mani apsmējuši, tomēr pateicoties dvēselēm, kuras labo citu kļūdas, lūdzas un upurējas, Kaina pēdējais valdīšanas laiks būs īss; jūsu upuri nav bijuši veltīgi un Es tos esmu uzlūkojis; netaisnība un atkrišana var tikt labotas ar jūsu lūgšanām; *Kungs, kas notiks ar Taviem svētajiem?*

diemžēl daudzus pievils šī atkritēja āriene, jēra maska, kuru viņš valkā; tās dēļ viņš daudzus pārvilkis savā pusē; tomēr Es esmu jums atļāvis ieraudzīt viņa patieso odzes dabu, viņa nāvīgo dzeloni;

Vassula, ar spēcīgu pērkonu grāvienu un Savu Uguni Es nogāzīšu no troņa šo Dumpinieku un viņa sekotājus, Es izjaukšu viņu patvērumu, jo tas ir uzcelts no nepatiesības – Es to pārvērtīšu putekļu sauējā, jo tā pamati ir būvēti no Meliem; tad Es aicināšu Savus Ābelus un ar lielu mīlestību tos apkampšu, Es tiem ļaušu patverties Savā Svētajā Sirdī, tie būs kā visšķīstākie baloži, bet Mana Sirds – jumta dzega uz kuras apmesties; palūkojies sev apkārt – vai redzi? vai neesi pamanījusi, ka daudzi no Maniem brāļiem vij intrigas pret Mani? bērniņ, Mani ir nodevuši Savējie;

Kungs, kādēļ viņi tā dara? Iespējams, ka tie pat neapzinās savas rīcības ļaunumu!

bērniņ, viņus ir padarījusi aklus Nepaklausība un Tukšība;

Bet viņi domā, ka rīkojas pareizi!

kā gan viņi varētu tā domāt, ja ar savu rīcību tie pārkāpj Manu Likumu! viņi nepaklausa, bet nepaklausība nekad nav saistīta ar Mani! tie seko Mana ienaidnieka likumiem, tie seko viņa pēdās un dodas tieši pretim savai iznīcībai un kritienam! Es šos dumpiniekus izkaisīšu kā Austrumu vējš – tikai pagaidi un tu to ieraudzīsi!

lūdzies par šiem neprašām, mīli Mani un remdē Manu Taisnīgumu; pagodini Mani, vedot pie manis dvēseles viņu pestīšanai – Manas acis īpaši ir pievērstas šī tumšā laikmeta jauniešiem; nāc, lūgsim Tēvu:

„Tēvs, apžēlojies par Saviem bērniem, it īpaši par jauniešiem, apslēp šīs dvēseles Savu spārnu ēnā, esi viņu patvēruma no Ļaunā un atpestī viņus no vispārējās Aizmigšanas, kas ir tiem visapkārt. Piepildi šīs dvēseles ar Savu Svēto Patiesības Garu un ievēd tās Savā Gaismā mūžīgi mūžam. Amen.”

bērniņ, nāc un atpūties; Es tevi nekad neatstāšu; viņiem¹ neizdosies atņemt tev Manis doto Gaismu, nebīsties Es esmu ar tevi; nāc – „mēs, mums”?? Mana Klātbūtne?

Jā, Kungs! Es Tevi mīlu neprātīgi un līdz nāvei.

1989. gada 5. februāris

¹ Tiem, kuri mani vajā.

Vassula, saņem Manu Mieru, ļauj Man izskaidrot šo vēstījumu; tev nav jāuztver Manis teiktais burtiski, jo tu vienkārši neesi spējīgi izdarīt to, ko no tevis prasu! sāksim ar to, ka sakot „tu” tas patiesībā neattiecas tikai uz tevi! bieži vien esmu sacījis: „Vassula, atdzīvini Manu Baznīcu”! Es pats Savā Spēkā atdzīvināšu Savu Baznīcu; bērniņ, Es būšu Tas, kurš svētīs Savus Garabandāles bērnus; ziediņ, Es esmu nolēmis apvienot Savu Baznīcu; vai neesmu tev licis uzrakstīt: „Vassula, apvieno Manu Baznīcu”? vai patiešām tu iedomājies, ka tu apvienosi Manu Baznīcu? Maniem vārdiem visbiežāk ir simboliska nozīme; tagad, kad tev tas ir zināms, vairs nepievilies, jo Es izdarīšu Visu; Mani eņģeļi, Es jūs esmu apveltījis ar daudzām žēlastībām – izmantojiet tās, nepadodieties iekšējam sajukumam! esiet Mierā; ēdiniet Manas avis ar dievišķajiem vēstījumiem un esiet atkarīgi no Manas vadības un padomiem; Es jūs visus mīlu;

1989. gada 9. februāris

(Kungs mani pamodināja pusnaktī un lika man pierakstīt šo vēstījumu.)

Vassula, Es tevi esmu aicinājis, klausies Manī; esi stipra, esi izturīga kā klints un neesi līdzīga grimstošām smiltīm; Es tevi esmu izvēlējis neskatoties uz tavu vājumu, bet vienlaikus arī zinādams, ka tu neizkropļosi manus vārdus; Mani vārdi atklāsies tevī, tie tiks iegravēti tevī un tevī tie arī paliks, lai ikviens tos varētu izlasīt! Vassula, kā tev šķiet – vai zemnieks sējai izvēlēties auglīgu melnzemi, vai arī sēs savu sēklu purvos un tuksnešainā zemē? Vassula, no kā gan tev baidīties? lūdz atpazīšanas dāvanu;

Vassula, Es pierakstīšu 17. februārī paredzētās tikšanās kārtību un Savu vēstījumu šīs tikšanās dalībniekiem; bērniņ, tev ir jāsvētī zāle ar vīraku un svētīto ūdeni, bet pēc tam jālūdzas eksorcisma lūgšanas erceņģelim Miķelim;

(Kungs man lika saprast, ka atlikušajai programmas daļai jātiek ierakstītai Manā personiskajā piezīmju burtnīcā.)

Vassula, tu esi sapratusi pareizi; nāc, uzklausi Manu vēstījumu;

Mans Vārds ir Gaisma, Mans Vārds ir Miers, Mīlestība, Vienotība un Cerība; nāciet pie Manis un biežāk lasiet Manu Vārdu;

mīļotie, Es esmu Jēzus, Es esmu Žēlsirdība un Es izmantoju šo vājo instrumentu, lai caur to liktu nonākt Saviem vārdiem; Savas Bezgalīgās Mīlestības dēļ Es nokāpju šajā sausumā un tuksnesī, lai izlietu pār jums Savu Garu; radība, Es nāku, lai apūdeņotu šo zemi, kura vienmēr ir tik sausa; Es vēlos šo izslāpušo zemi pārvērst auglīgā ielejā; Es nāku, lai kā rīta rasu izlietu pār jums Savas Svētības; Es nāku iznīcināt ikvienu ļaunumu un pārcirst netaisnības saknes, to vietā iestādot Mieru un Mīlestību;

šodien Manas Lūpas ir izkaltušas slāpēs pēc mīlestības, Es no viņiem sagaidu Mīlestību, Es esmu izslāpis pēc Mīlestības... Mana Svētā Sirds tik ļoti ilgojas, lai jūs iemācītos Mani mīlēt! Es tik ļoti vēlos, lai jūs sasniegtu Mīlestības virsotnes un izkliegtu Mīlestības saucienus: „Abba!”... tad un vienīgi tad sāks dzīt Manas Brūces... Es tik ļoti ilgojos, lai Mani priesteri nāktu smelt un piepildīt savas sirdis Manas Mīlestības Avotā; Es tos mīlu ar bezgalīgu, varenu Mīlestību, kuras lielumu tie sapratīs vienīgi Debesīs; viņu karogam ir jābūt Dievbijībai, bet par lāpu ir jākalpo Uzticībai; maniem priesteriem ir jāietērpjas šķīstībā, bet par savu vadmotīvu un simbolu ir jāizvēlas Mīlestība – tad Mani jēri viņos atpazīs un skaidri ieraudzīs Manu attēlu; Es vēlo, lai Mani gani būtu šķīsti un šī šķīstība nestu patiesus augļus;

ieprieciniet Manu Svēto Sirdi un vispilnīgākajā veidā paklausiet Maniem baušļiem; mīliet cits citu; Manas Gaismas bērni, ieklausieties Manos vārdos un izdzīvojiet tos... piepildiet tos... ja jūs klausīsiet Mani, Es jums uzdāvāšu Miera Karogu un Mīlestības vainagu; ja jūs pilnībā atverieties Man, Es jūs atjaunošu; paļaujieties uz Mani; Es jūs atdzīvināšu un darīšu par jaunu tautu, šķīstu tautu; dzīvojiet saskaņā ar Maniem Vēstījumiem; nāciet pie Manis mīlestības vadīti un sekojiet Manās pēdās, kuras jūs atvedīs pie Manis, Manā Namā, kas pieder arī jums; nešaubieties un nevilcinieties; pat, ja esat nepilnīgi, Es atvēršu jums Savas rokas un, pat, ja jūsu mīlestība ir tikai remdena, iekrītiēt šajās Rokās, patverieties tajās un Es, Mīlestības Skolotājs, iemācīšu jums mīlēt gan Mani, gan citam citu; nāciet pie Manis visi – arī tie, kuri Mani nemīlat, jo Es jums esmu piedēvis un jūs dziedināšu;

svētīgi esat jūs visi, kas ticat, lai arī neesat redzējuši; svētīgas ir Manas mazās dvēseles, jo tās Es mīlu ar īpašu Mīlestību; palieciet mazi un vienkārši, nekad necentieties būt kaut kas īpašs un jūs spēsiet iegremdēties Manas Svētās Sirds dzelmēs; esiet kā bērni un ticiet ar bērnišķu ticību – tāda Manam Tēvam patīk visvairāk;

nekad nemitējaties lūgties; ieprieciniet Mani, lūdzoties ar sirdi; Es vēlos, lai jūs lūgtos par Manas Miesas vienotību; Es vēlos, lai jūs lūgtos par pāvestu un patriarhu, Es vēlos, lai jūs lūgtos par visiem priesteriem; lūdzieties par avīm, kuras nav pakļautas Pētera vadībai, lūdzieties, lai tās atgrieztos vienotā Ganāmpulkā ar vienu Ganu; lūdzieties par Mieru un Vienotību, lūdzieties, lai jūsu vidū valdītu lielāka Mīlestība; lūdzieties, lai spētu Mani slavēt ap vienu Tabernākulu; mīļotie, apvienojieties un esiet Viens kā Es un Mans Tēvs mēs esam Viens;

Es no Savas Sirds dziļumiem svētīju ikvienu no jums;

Vassula, vai pierakstīsi Manu vēstījumu?

Jā, Māmiņ...

miers lai ir ar jums; mīļotie, šodien Es jūs visus aicinu vairāk lūgties par vienotību pēc kuras tik ļoti ilgojas Mans Dēls;

lūdzieties par priesteriem, kuriem pietrūkst savstarpējas vienotības, lai tie visi sapulcētos vienā Ganāmpulkā; Mēs vēlamies, lai būtu tikai viens – Pētera Ganāmpulks; lūdzieties, lai šī apvienošanās varētu būt patiesa un godīga; lūdzieties par Mieru un par tiem bērniem, kuri nav samierinājušies ar Dievu; lūdzieties par viltus valstībām, par streipuļojošajām valstībām, lai tās spētu atdzīt savas kļūdas un maldus;

nāciet un slavējiet Dzīvo Dievu, kurš mūsdienās atklāj Sevi tik daudzās un dažādās vietās; slavējiet Viņu par Tā bezgalīgo Žēlsirdību;

Viņa Žēlastības turpinās līt pār visu cilvēci; lai tie, kuri Viņu pieņem, slavē Viņa Svēto Vārdu; svētījiet Viņu, jo Viņš ir jūsu mīlošais Tēvs; tie, kuriem ir ausis, lai uzklausa saucienu no Debesīm:

„esiet svēti kā Es esmu Svēts!”

ziediņi, izdzīvojiet Mūsu vēstījumu, jo jūs esat saņēmuši visu Viņa Žēlsirdību; centieties izprast Dieva Gribu, esiet Viņa Gaismas bērni; Es jūs svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

1989. gada 15. februāris

Vassula, nekad nezaudē drosmi, Es stāvu tavā priekšā un ar ko gan tu varētu Mani salīdzināt? Es esmu Sākums un Beigas, Es esmu Mūžīgais – Es esmu, Es biju un Es būšu mūžīgi mūžam;

Mani vārdi klūs zināmi visā plašajā pasaulē; tie, kuri nievājoši izturas pret Maniem vārdiem, paši uzdursies uz kāķa, kuru bija izstiepuši pret Mani;

visās pasaules malās celsies arvien vairāk vajātāju, līdzīgi milzīgiem granīta bluķiem tie cilvēces priekšā centīsies izveidot šķēršļus uz Maniem ceļiem; jau kopš iesākuma Es zināju, ka viņiem nav sirds, tie ir piepildīti ar meliem un nodevību – viņi līdzinās postošam tuksnesim; bet viņu karapulku pūles būs veltīgas – ar vienu vienīgu Elpas vilcienu Es atbruņošu viņus un izklieidēšu viņu spēkus; Es esmu Kungs un Es esmu Svētais, un visiem ir zināms, ka Es pazeminu karaļus un iznīcinu karaļvalstis; lai Mans Vārds taptu zināms, Es esmu sagrāvis troņus un apkaunojis tos, kuri sevi ir saukuši par „autoritātēm”, un tā tas notiks arī šoreiz; Es izgērbšu tos kailus, lai ikviena acs viņus var redzēt, jo pārāk ilgi Es esmu aizturējis Savas dusmas; šodien Es, Kungs, svinīgi aicinu viņus nokāpt no saviem pašu uzceltajiem troņiem un nožēlot savus grēkus!

Mans Gars tiks izliets pār visu cilvēci un nevienam, lai arī kā viņš censtos, neizdosies to apslāpēt; bēda tiem, kuri izsmej Manu Garu! neuzticamos un liekuļus aizpūtīs projām Mana Gara dvesma; tie nezina, ka Es cenšos aizturēt Savu Taisnību un neļauju tai krist pār viņiem! ja viņi to apzinātos, tie nemitētos lūgties, nožēlotu grēkus un atgrieztos; ja vien tie zinātu, Kurš viņus aicina apvienoties, Kurš viņiem saka: „esiet Viens, kā Es un Tēvs, Mēs esam Viens”! bet šī tauta neklausās, jo nav sapratusi; Es viņus esmu brīdinājis, tomēr viņi nav ne klausījušies, ne ieticējuši;

Es jums svinīgi saku, ka stunda ir klāt, un, neizbēgami, ir pienācis laiks atgriezties; neviens patlaban vairs nevar sacīt, ka Es nebūtu jūs brīdinājis; pat mirušie ir sadzirdējuši Manu Saucienu, pat viņi¹...

Es, Kungs, jūsu vidū augšāmceļu mirušos; Es uzcelšu visus šos līķus, jo viņi ir sadzirdējuši Manu Saucienu; Es šos miroņus pārveidošu par mirdzošiem Gaismas pīlāriem un dažus no tiem darīšu par Savas Baznīcas balstiem; ikvienam no tiem labajā rokā Es došu Savu vīstokli, bet kreisajā rokā – Savu Gaismekli, kas viņus vadīs; Es tiem došu mācekļa mēli un tie kalpos jūsu priekšā; Es visām tautām ļaušu ieraudzīt viņu svētumu un tie sludinās taisnību līdz pat zemes robežām; Es jums apsolu: kā zeme dod svaigus augļus un kā zeme liek uzdīgt sēklai, tā arī Es, Kungs, atdzīvināšu šos nomirušos un pat ar Savu Muti nosaukšu tos Savā jaunajā Vārdā;

nāc, bērniņ, esi ar Mani kopā; paliec Sava Tēva rokās; mēs, mums?

mūžīgi mūžam, Kungs...

uzraksti Manu Vārdu;

IXΘΥΣ

jā;

(Vēlāk.) Kungs, patlaban ļoti daudzi vēlas saņemt no Tevis kādu ‘personisku’ vēstījumu. Tomēr daudzi no viņu jautājumiem ir ļoti pasaulīgi. Daudzi mani uztver kā Debesu ‘informācijas dēli’.

Vassula, vairākumam Es esmu devis Savas atbildes – tās var atrast gan Svētajos Rakstos, gan šajos vēstījumos;

Kungs, atļauj Man tomēr Tavā priekšā minēt viņu vārdus.

tu vari to darīt...

(Es nosaucu Kungam to personu vārdus, par kuriem biju domājusi.)

saderinātā, Es neatbildēšu uz jautājumiem, kuri nav Mana Svētuma cienīgi; Es aicināšu pazemīgos, Es piecelšu mirušos, Es iedrošināšu vājos un Es pārlicināšu grēciniekus;

¹ Dieva Balss skanēja ļoti skumji.

neskaitāmas reizes Es aicināšu bezdievīgos; visi šie gadījumi varētu tikt nosaukti par privātiem vēstījumiem; nekad nepagursti rakstīt; tāpat kā šajā brīdī, esi apdomīga un vienmēr vispirms nāc pie Mani;

Kungs, dažkārt, pat, ja neviens to neprasa, Tu dod kādu vēstījumu, kurš līdzinās šim...

Es pats izvēlēšos un izlemšu; Es tevi vadīšu un iečukstēšu tavā ausī visu, ko vēlos pateikt; nāc, „mēs, mums”;

1989. gada 20. februāris

(Šodien mūsu grupiņa satiekas, lai lūgtos, lasītu Svētos Rakstus un vēstījumus.) Jēzu?

mīļotā, Es esmu; seko Manis dotajai programmai; Es vienmēr esmu ar tevi; nāc, mēs strādāsim kopā; mēs, mums;

IXΘΥΣ

(Vēlāk Jēzus nodiktēja vēstījumu tikšanās reizei.)

Es esmu Kungs, jūsu Dievs; Es esmu Valdnieks un nav neviena varenāka par Mani; Es esmu jūsu radītājs, Mani nevar ne ar ko salīdzināt; Es esmu svētumu Svētums;

neskaitāmi visu kārtu eņģeļi krīt zemē Mana Vaiga priekšā un nemitīgi Mani slavē – kas gan ir Man līdzīgs! Debesis visu dienu slavē Manu varenību un Mans Tronis atrodas pār ķerubiem, Es esmu ietērpts Majestātē un Spēkā; Es esmu Vārds un patiesā Gaisma; Savā Varenībā un Godībā Es tomēr noliecos, lai jūs sasniegtu, Es nāku pie tevis, bagātīgi apdāvinātā tauta un nostājos tavā priekšā kailām kājām; Es izstiepju tev pretim roku kā ubags, kurš vēlas saņemt no tevis kādu dāvanu; Es cenšos saubagot kaut nedaudz mīlestības, miera un vienotības; vai jūs dzirdat Manu Saucienu?

Es esmu savainots līdz nepazīšanai; apmelojumi, netaisnības un tieksme uz grēku turpina vairot Manas Brūces; cik gan vēl ilgi Mana tauta turpinās būt bezdievīga un ļauna? tiem, kuri neņem vērā Manus baušļus, Es vaicāju: „kā jūs rīkosieties tiesas dienā? pie kā jūs skriesiet pēc palīdzības? kur un kam jūs atstāsiet savas bagātības?”¹

Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā un lielajā Žēlumā Es debesis esmu piepildījis ar zīmēm un nemitīgi Es izleju Savu Garu pār visu cilvēci; Es jaunajiem dodu vīzijas, Es visapkārt izbārstu Savas Zīmes un Žēlastības – vai patiešām jūs tās neredziet? šai izsalkušajai paaudzei Es esmu atvēris Savas Debesu Noliktavas un jūs ēdīsiet līdz jūsu sirdis būs piesātinātas...

Rakstiem ir jāpiepildās; Es jums dodu Laiku Beigu zīmes, tomēr tik daudzi no Manējiem atsakās tās atdzīt... kā gan tas var būt, ka jūs neatpazīstat laiku zīmes?

lai gan pašreiz vairākums no Maniem bērniem ir Man pagriezuši muguras un Mani atstājuši, Es ar mūžīgu un nekad nepagurstošu Mīlestību, turpināšu tiem sekot; Es nekad nepaguršu aicināt ikvienu no tiem: atgriezieties pie Manis no visas savas sirds un nožēlojiet savu grēkus; atveriet Man savas sirdis un Es jūs dziedināšu; nāciet pie Manis, sava Tēva un Es pret jums izturēšos ar tādu pašu maigumu kā tēvs izturas pret saviem bērniem; Es esmu Vismaigākais ar vājajiem un Vislīdzjūtīgākais ar grēciniekiem, Es esmu Žēluma un Labvēlības pilns;

mīļotās dvēseles, uzklausiet Manu Saucienu no augšienes: „piepildiet savas sirdis ar Manu dievišķo Mīlestību”, piepildiet savas sirdis un mācieties mīlēt cits citu; nekritizējiet cits citu; piedodami viens otram, jūs sāksiet iet pa Vienotības Ceļu; netiesājot savu tuvāko, jūs tiksiet nosaukti par Manējiem; ļaujiet Man, jūsu Dievam, smelt iepriecinājumu Savos jēros;

¹ Is 10. 3

Es jums dodu Savu Mieru, saņemiet to un dalieties tajā ar citiem; ņemiet Manu Mīlestību un greznojieties ar to kā ar ziedu vītnēm; bērniņi, lai arī cik grūti Man jums ir to pateikt, tomēr Es vēlos, lai jūs dzīvotu Patiesībā: neskatoties uz Maniem brīdinājumiem un lūgumiem, daudzi no jums turpinās grēkot, tie turpinās iznīcināt savas dvēseles;

jūs dzīvojat dumpīgā laikmetā un ir teikts, ka jūsu šajos laikos cilvēki izsmies reliģiju, bet Apsolījumu padarīs par joku; nocietinājuši savas sirdis, jūsu līdzcilvēki atsakās dzirdēt; jūs dzīvojat pēdējās dienās pirms šķīstīšanas Dienām; esiet nomodā dienu un nakti, un nemitīgi lūdzaties; patiesi Es jums saku: ir pienākušas šķīstīšanas Dienas;

Es mīlu ikvienu no jums ar mūžīgu Mīlestību un Es nonāku dažādās pasaules malās, lai jūs brīdinātu; nepārprotiet Mani un neuztveriet šos brīdinājumus kā draudus; Es esmu Svētais un Es vēlos, lai jūs, kas esat veidoti pēc Mana Attēla, dzīvotu svēti; kopš laiku iesākumiem Es esmu cēlis praviešus, kuri jums atgādinājuši par dzīvi svētumā;

Es jūs visus esmu sagatavojis šai Dienai, kad Mans Uguns Gars nonāks pār jums un jūs šķīstīs no ikvienas samaitātības un grēka; Es aizslaucīšu visu, kas ir nesvēts; esiet gatavi šai dienai, uzklausiet Manu Saucieni, sadzirdiet Manu lūgumu; lai gudrais saprot šos vārdus:

nāciet atpakaļ pie Manis, atgriezieties, Es esmu jūsu Patvērums; atdzīstiet Zīmes, atdzīstiet Laika beigu Zīmes! neaizveriet savas ausis un acis, bet gan atpazīstiet Laiku, kurā jūs dzīvojat... neaizmirstiet, ka Es, Kungs, esmu jūsu Patvērums; mīļotie, stāviet droši un stingri;

Es svētīju ikvienu no jums, Es, mīļotie, jūs svētīju;

IXΘΥΣ

1989. gada 26. februāris

Kungs?

Es esmu, saņem Manu Mieru; ir pagājuši jau vairāk kā trīs gadi kopš tevi mācu – vai ne tā?

Jā, Kungs...

tad ļaujies tagad, jo Es tevi neatstāšu; mūs vieno mūžīgas saites, tu esi saistīta ar Mani; Es un tu, tu un Es – mūžam vienoti Mīlestības kopībā; ak, jā...¹ ilgojies pēc Manis, jo tu mājo Manas Žēlastības patvērumā; ilgojies pēc Manis, sava Dieva, ilgojies pēc Manis, sava Tēva, ļauj Man sajūst, ka tu vairs nepiederī pasaulei; ziediņ, iepriecini Mani un, meklējot Gaismu, pievērsies Man; esi izslāpusi pēc Manis kā zieds, kuram skaistuma uzturēšanai ir vajadzīgs dārznieks; izjūti vajadzību pēc Manis, izjūti vajadzību pēc Manas Gaismas, izjūti vajadzību pēc Manas Veldzes; mīļotā, pieaudz ticībā!

Nāc un Es tev iečukstēšu ausī kādu Rakstu fragmentu, kuru tev būs jānolasa nākamās lūgšanu grupas tikšanās reizē; atbalsties pret Mani un Es, savukārt, atbalstīšu tevi; neaizmirsti, ka neesi nekas un atļauj Man, tavā niecīgumā kļūt par Tavu Visu; Es vienmēr būšu nomodā par to, lai tavā lampā nepietrūktu eļļas, Es nekad nepieļaušu, lai tā pilnībā izžūtu; Es uzturēšu liesmu tajā, Es nekad neatstāšu tevi tumsībā un, pateicoties Manai vadībai, tu vienmēr dzīvosi Mierā; Es vēlos, lai tu Mani nekad neizlaistu no Sava skatiena;

Kungs?

Es esmu;

Vai drīkstu Tev ko vaicāt?

¹ Pēkšņu izjutu nostaļģiju pēc mana Debesu Tēva, izjutu vēlmi būt Viņam tuvāk. Jutos kā bārene vai atraitne, jo ilgas pēc Dieva ir ļoti sāpīgas ilgas.

jūties brīva pavaicāt Man ko vien vēlies!

Kungs, Tu taču esi mani piecēlis no mirušajiem, vai ne tā?

jā, patiešām – Es esmu tevi augšāmcēlis;

Kungs, mans Pestītāj, Tu Mani pabaro pārpilnībā, dodams man vairāk nekā man ir nepieciešams... Dienu un nakti Tu esi nomodā pār mani, lai neatļautu ļaunumam kļūt par mana kritiena iemeslu. Ja esmu gandrīz nokļuvusi ienaidnieka slazdos, tad Tu steidzies man palīgā un atkal mani pacel pie Sevis. Tu esi Tas, Kurš mani sargā, Tu esi Mans Vadītājs, Skolotājs, Līgavainis un svētais Ceļabiedrs. Tu esi mans Vismaigais Dievs.

Kungs, atļauj man lūgt... Tu esi izlējis pār mani Savu Garu – vai Tu to neizlietu arī pār maniēm brāļiem? Tu mani esi atradis starp mirušajiem – vai Tu lūdzu nepieceltu arī pārējos, kuri vēl arvien atdusas nāves ēnas tumsībā?

Vassula, Es augšāmcēlšu mirušos; Es jau staigāju starp mirušo rindām - viņi savā tuvumā ieraudzīs ko nebijušu un liecinās par to, ko vēl nekad iepriekš nebija dzirdējuši; tie, kuriem vēl nekad nav stāstīts par Manu Skaistumu, ieraudzīs Manu Gaismu, bet tie, kuri nekad nebija dzirdējuši par Manu Mīlestību, to sapratīs un piedzīvos atgriešanos; viņi būs tie, kuri nesīs Manu Vārdu, viņi atvedīs atpakaļ pie Manis jūsu jaunatni; patiešām – svešinieki atjaunos Manu Baznīcu, tie no jauna uzcels drupas un atdzims tas, kas ir pārvērties izpostītā klajumā; vai neesi to jau pamanījusi?

Salīdzinot ar drupu kaudzi kādā ir pārvērtusies Tava Baznīca, šādu cilvēku ir ļoti maz...

Es pavairošu viņu skaitu – tikai pagaidi un tu ieraudzīsi; Mīlestība atgriezīsies jūsu vidū kā Mīlestība; Es vienmēr esmu ar tevi – nāc un atpūties Manī; mēs, mums?

Uz mūžiem!

1989. gada 27. februāris

miers lai ir ar tevi; (*Erceņģelis Miķelis.*)

miers lai ir ar tevi; (*Jaunava Marija.*)

ak, uzklausi Mani, jo Es esmu Kungs! Nāc pie Manis kā tu jau tagad to dari, nāc pie Manis, upurējot Man šīs dvēseles;¹ Es nenoraidu nevienu lūgšanu, pat, ja tā ir remdena un nabadzīga – Es to uzklausu; Es pazīstu tavu vājumu, bet Mans Spēks tevi stiprinās; lūdzies, lai spētu pieaugt ticībā; Es sūtu pie tevis visas šīs dvēseles, tādēļ lūdz atpazīšanas dāvanu, kas tev palīdzētu pareizi izprast Manu Gribu; lūdzies bez mitēšanās un šīs dāvanas tev tiks dotas; lūdz, nekad nenogursti no lūgšanas, jo Es uzmanīgi klausos; Es ņemu vērā pat tavu skatienu, ja vien tas nāk no sirds; tici tam, ko tu lūdz un Es tev došu simtkārtīgi; tu meklē piedošanu? Es tev piedošu; tev ir vajadzīga palīdzība? kurš tēvs gan atteiktos palīdzēt savam bērnam?

Kungs, ir tēvi, kuri nepalīdz saviem bērniem...

tie nav tēvi pēc Mana attēla; ja viņi piederētu Man, tie mīlētu Mani un savas atvases un viņi tām palīdzētu; Es esmu šeit, lai palīdzētu tev garīgi izaugt, Es tev nekad neliegšu Savu Barību un Mana Gudrība tevi vadīs un mācīs;

1989. gada 28. februāris

(Izjutu pilnīgu iekšējo sausumu, kurš manī raisīja bažas. Vienlaikus sausumam izjutu arī iekšēju vēsumu.)

Vassula, kā gan tu varēji šaubīties par Manu Mīlestību? atļauj Manam Pirkstam būt pār tevi, bet Manai Gudrībai tevi vadīt; neaizmirsti, Kurš tevi vada, padomā par to! atļauj Man izmantot tavu mīlestību, lai iekvēlinātu arī citas sirdis; atļauj Man sasildīt tās sirdis,

¹ Es nācu pie Kungs, upurējot Viņam visas dvēseles, kuras bija man lūgušas lūgties par tām. Es pati jutu dziļu, iekšēju sausumu.

kuras ir atsalušas un Mani nemīl; Es jau esmu tev mācījis šos dievišķos Darbus – vai tad nē?

Jā, Kungs! Bet, ja kas tāds ar mani notiek, es tomēr raizējos.

Es vienmēr esmu tev līdzās, meitiņ, tev nav jābaidās; nāc, „mēs, mums”?

Jā, Kungs...

tad kāpēc Es nedzirdu tevi atkārtojam šos vārdus? nāc, Es tev atgādināšu par Savu Klātbūtni;

1989. gada 1. marts

(Erceņģeļa Miķeļa vēstījums mūsu lūgšanu sapulcei.)

Vassula, gods Dievam! lai ir slavēts Kungs! Kunga Žēlsirdība ir bezgalīga un Viņa Žēlastība ir pār jums; mostieties! mostieties! jūs visi, kas esat pametuši Patiesību – atgriezieties pie Kunga! atgriezieties un nožēlojiet grēkus! lūdzieties par savu brāļu atgriešanos un ņemiet vērā Kunga brīdinājumus; mieru, mieru... samierinieties ar savu Dievu!

Es, erceņģelis Miķelis, esmu jūsu tuvumā, lai jūs aizsargātu; nemitīgi lūdzaties, jo šajās Gavēņa dienās jūsu lūgšanām ir īpaši svarīga nozīme;

Es jūs svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

1989. gada 3. marts

(Jaunavas Marijas vēstījums lūgšanu grupai.)

mīļotie, miers lai ir ar jums; šodien Es jūs aicinu būt neatlaidīgiem mīlestībā; Es vēlos iedrošināt jūs visus; pagodiniet Dievu, esot Viņam uzticami; pilnībā atdodiet sevi Kungam, ļaujiet šai vārgajai liesmiņai atdzīvoties un pārvērsties dzīvā Lāpā, kuru ikviens varētu ieraudzīt; esiet stipri ticībā un pilnībā atveriet savas sirdis Kungam, pieņemdami Viņu ar prieku; slavējiet Kungu, kurš jums sūta šos Žēlsirdības pilnos aicinājumus;

neilgojaties un negaidiet nekādas jaunas atklāsmes, jo šie vēstījumi ir tikai atgādinājumi par dievišķo Patiesību; šie vēstījumi tikai atgādina, ko nozīmē dzīve svētumā, tie atgādina par Mīlestības Dievu; Kungs jums atgādina pamata Patiesības, tādēļ piepildiet savus prātus ar visu, kas ir patiess un šķīsts, neļaudami Kārdinātājam nākt un jūs pievilt; piepildieties ar Dieva dievišķo Mīlestību, jo jūs esat radīti, lai mīlētu;

lūdzieties par Mieru, lūdziet par savu brāļu atgriešanos, lūdziet, lai jūsu vidū valdītu lielāka mīlestību; Es esmu jums līdzās, lai palīdzētu un aizlūgtu par jums; nevilcinādamies nāciet pie Manis; Es esmu jūsu Māte un Es vienmēr jums palīdzēšu;

nāciet pie Kunga ar mīlestību un Viņš vienmēr piepildīs jūs ar Savu Mieru; lūdziet ar mīlestību un jūs saņemsiet; lūdziet ar mīlestību un jūs tapsiet uzklauti;

saņemiet Manu Mieru un neaizmirstiet sekot Mūsu vēstījumiem arī savā ikdienas dzīvē; Es jūs visus svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

1989. gada marts

(Vēstījums Biaricai Francijā. Šos vēstījumus saņēmu tagad, lai nolasītu vēlāk – Klusās nedēļas laikā.)

miers lai ir ar jums visiem; Es esmu Kungs, bet vēlos jūs uzrunāt caur Savu kalponi; mīļotie, Es šim namam dāvāju Mieru – nāciet, nāciet un uzklautiet; Es esmu jūsu Dievs un Radītājs, kurš jūsos ir iedvesis Dzīvības Garu; Es jūs esmu svētdarījis ar mīlestību, Es esmu cēlās un majestātiskās Mīlestības Avots; Es esmu jūs radījis aiz Mīlestības, lai jūs mīlētu Mani, savu Dievu; dvēseles, jūs piederat Man, jūs esat Mana sēkla;

Es vēlos, lai jūs pilnībā izprastu Manus vārdus; ticiet Maniem dievišķajiem darbiem, ticiet Manai bezgalīgajai Mīlestībai un pāri plūstošajai Žēlsirdībai, ticiet Man; Mani pie

jums ir atvedusi Mana Žēlsirdība: Es vēlos jūs atdzīvināt un pamodināt no letargiskā miega, kas ir darījis aklas jūsu acis; Es esmu Jēzus un šis vārds nozīmē „Pestītājs”; kā gan Es būtu varējis noskatīties kā jūs pazūdat tumsas dzīlēs un nesteigtos jums palīgā? Es esmu Kungs un Man apkārt stāv neskaitāmi eņģeļu pulki, kuri krīt pie zemes Mana Vaiga priekšā un nemitīgi Mani slavē; Es esmu svētumu Svētums; Es pametu Savu Debesu troni, lai nonāktu pie jums un jūs izglābtu no mūžīgā uguns; Es pametu Debesis, Savu Valstību, lai ienāktu šīs zemes Postā un Tuksnesī;

Es pametu Savu ķerubiem ielenkto Troni, lai nabadzībā piedzimtu un jūs atpestītu; Es, visa Valdnieks, kuru Debesis slavē jau kopš pašas mūžības, pieņemu pazemojumus no cilvēkiem un pagriezu Savu muguru šautīšanai; Es tiem atļāvu Sevi kronēt ar ērkšķu vainagu, Es tiem atļāvu Sevi izsmiet un apspļaudīt Manu svēto Vaigu; Es tiem esmu atļāvis Sevi piesist Krustā un to visu esmu pieļāvis tikai aiz Mīlestības uz jums...

ak, Krustāsistā bērni! kā gan jūs esat varējuši aizmirst visu, ko jūsu labā esmu darījis? Gudrība nonāca no Debesīm, lai atļautu spēkam un likumam sevi iznīcināt; lai uzņemtos un nestu jūsu ciešanas, Es atļāvu cilvēkiem Sevi izkropļot un apsmiet; Mani piekala pie Koka, lai jūs tiktu atbrīvoti, Es tiem esmu atļāvis Sevi caurdurt, lai jūs saņemtu atpestīšanu; Es pieņemu vissāpīgāko un kaunpilnāko nāvi, lai jūs varētu dzīvot un būt Manas Valstības mantinieki; Es atļāvu Savām Asinīm straumēm plūst no Savas Sirds, lai jūs tajās iegūtu Mūžīgo Dzīvību; jūsu dēļ Es esmu atļāvis Sevi uzskatīt par grēcinieku;

šodien šīs paaudzes netaisnības ir atkal no jauna atvērušas Manas Brūces un Es neskaitāmas stundas esmu jūs aicinājis uz atgriešanos: atgriezieties pie Manis! Es jūs mīlu ar nebeidzamu Mīlestību! samierinieties ar Mani, Es jūs nesodīšu, bet gan atbrīvošu; Es jūs vairs nedēvēšu par bezdievjiem, bet jūs tiksi nosaukti „Mans Īpašums”; jūs neesat bāreņi, jo jums ir Tēvs Debesīs – Visa Maiguma Avots; vienīgais, ko sagaidu no jums ir, lai jūs Mani atdzītu; atgriezieties pie Manis un Es vienošos ar jums mūžīgām Mīlestības saitēm; Es jums dāvāšu Veselumu, Uzticamību, Šķīstību un nebeidzamu Maigumu; Es jūs iemācīšu būt Man uzticamiem; Es satveršu jūsu mīlestību, ielikšu to Savā Sirdī un tajā to izgreznošu; Es izgreznošu jūs ar Savu Mīlestību un Mieru kā līgavainis rotā savu līgavu;

mīļotie, nebīstieties, nāciet pie Manis, ļaujieties Mīlestības apskāvieniem; Es jums neatgādināšu jūsu kļūdas, Es esmu šeit, lai jums piedotu un aizmirstu; neilgojaties tik ļoti iekrist sātana slazdos, atveriet savas acis un redziet, atveriet savas ausis un sadzirdiet Manu Kļiedzienu no augšienes, atveriet savas sirdis un saprotiet, ka Tas, Kurš jūs aicina, esmu Es, Jēzus; Es esmu radījis jūsu dvēseles, lai tās dzīvotu mūžīgi – vai jūs pārdomāsiet šo noslēpumu?

Es esmu Svēts un laimīgas ir tās dvēseles, kuras ir ietērtas Manā Svētumā; šīm dvēselēm Debesu Vārti atvērsies paši no sevis; bēda tām dvēselēm, kuras nav mazgājušās, bet gan piepildījušās sevi ar ietiepību – viņas nespēs ieiet Manā Valstībā; atgriezieties, uzklausiet Manus Žēlsirdības pilnos aicinājumus un sekojiet Man; pārdomājiet Manus vēstījumus un sekojiet tiem savā ikdienas dzīvē;

Es, Kungs Jēzus Kristus, mīlu jūs visus, Es jūs mīlu no visas Savas Sirds;

Es svētīju ikvienu no jums;

IXΘΥΣ

1989. gada marts

(Arī šis Jaunavas Marijas vēstījums attiecas uz lūgšanu grupu Biaricā, Francijā.)

slavējiet Kungu un pagodiniet Viņu!

bērniņi, ieklausieties Gudrības vārdos, nekad neniciniet Kungu, meklējiet Patiesību un nekad tai nepretojaties; pavaicājiet paši sev: „kāpēc Kungs mums Sevi ir atklājis?” mīļotie, Kungs jums ir atklājis Sevi Mīlestības un Žēlsirdības dēļ; Viņš ir atklājies tādēļ, ka mūsdienās tik daudzi cilvēki nokļūst no Viņa, pat neapzinādamies, kur tas viņus var novest! jūsu laikmets ir miris un Jēzus meklē jūsu dvēseles, lai tās atkal atdzīvinātu; atļaujiet atvērties jūsu sirdīm un atļaujiet Kungam ieiet tajās – tas ir vienīgais veids kādā Viņš jūs varētu dziedināt;

Es esmu jūsu Svētā Māte, kas dienu un nakti apraud jūsu ievainotās dvēseles; Kungs ir izkaisījis pa visu pasauli neskaitāmas brīdinājuma zīmes, kuras liecina par Laika Beigām; bērniņi, atgriezieties pie Mums, uzklausiet Mūsu aicinājumus;

lūdziet Mani un Es aizlūgšu par jums; lūdziet ar Mīlestību; lai gan Mani neredzat, Es vienmēr esmu ar jums, tikai viena soļa attālumā; mīļotie, Mēs vienmēr esam Klātesoši; ieprieciniet Kungu, atceroties par Viņa Klātbūtni;

Es svētīju jūs visus Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

(Kungs man lika nolasīt viņiem Rakstu fragmentu no 2 Tim 3, 1 – 17.)

1989. gada marts

Jēzu?

Es esmu, sajūti Manu Klātbūtni; Mīlestība tevi mīl; Es vienmēr būšu nomodā par taviem ceļiem un sagatavošu visas lūgšanu sapulces;

atļauj Manam Garam tevī elpot; Es tev iemācīšu labo gribu, Es tev iemācīšu nepaaugstināšanos, Es tev iemācīšu kā palikt mazai un nemanāmai; Mans Gars ir pār tevi; Es ilgojos pēc mīlestības, kura izdzēs ikvienu netaisnību; mīli un šī mīlestība izlabos Manai Baznīcai nodarītās pārestības; mīlestība pabaros Manas izsalkušās avis; mīli, lai spētu atmaksāt ļaunumam, mīli, lai remdinātu Manas neremdināmās slāpes; bērniņ, lai tiktu labotas iepriekš pieļautās kļūdas, ir jānotiek ļoti radikālām pārmaiņām, bet jūsu vidū ir tikai nedaudzas godīgas dvēseles, kuras ir gatavas labot citu kļūdas, patlaban jūs esat tikai niecīga saujiņa; vairākumu, kuri seko Manām zīmēm, piesaista tikai to ārējais, sensacionālais raksturs! tu pati esi tās pamanījusi;¹

Es neesmu devis Savas Zīmes, lai šeit, virs zemes, izraisītu sensāciju; tos, kuri meklē sensācijas, Es lūdzu, lai viņi nāktu pie Manis pazemībā un lūgtos; nāciet pie Manis, nemeklēdami brīnumus, zīmes un parādības; tā vietā, lai dzīvotu tukšās ilūzijās, bet pēc tam pagrieztu Man muguru, jo Es tās nepiepildu, labāk nāciet pie Manis ar lūgšanām, dzīvojiet svētu dzīvi, nožēlojiet grēkus un gavējiet;

kur ir Gars, ar kuru esmu jūs piepildījis? ļaujiet savām sirdīm ievērot Manus norādījumus; Manā Svētajā Klātbūtnē nolaidiet acis, metieties ceļos un nožēlojiet savus grēkus; Es, Kungs, paaugstināšu to, kurš ir zems šajā pasaulē; nāciet pie Manis, lai sadzirdētu Manu Balsi; nāciet pie Manis, lai pazemīgi un godīgi atklātu Gudrību; Manu Svēto Sirdi neiepriecina tie, kuri meklē tikai sensācijas, ne arī tie, kuri izliekas labi, bet patiesībā nāk tikai ziņkārības dzīti: šīs dvēseles neiemācīsies neko jaunu!

bērniņ, lai gan tu nespēj pilnībā izprast Manu Gudrību, Es vienmēr esmu bijis un būšu tavš vienīgais Skolotājs; Es palīdzu tev garīgi izaugt – soli pa solim, Es tevi audzinu Gudrības ceļos un vedu tevi pa tikumu takām; negriezies ne pa labi, ne pa kreisi, bet gan meklē atbalstu visu, ko Es tev esmu devis;

bērniņ, Es tev dāvāju Savu Mieru – vai tu noskūpstīsi Sava Kunga kājas?

Jā, Kungs.

¹ Biju ievērojusi tos, kuri tikai meklē sensāciju.

nāc, Es esmu tev līdzās;

1989. gada 6. marts

miers; Es esmu tavs eņģelis Daniels; Es esmu ar tevi un tevi vadu; Es daru Kunga prātu un nemitīgi par tevi lūdzos; ilgojies pēc Kunga un pieņem visu, ko viņš tev dod, tikai sargies no ļaunā;

Lūdzu, ja man tuvojas ļaunums, padzen to!

Es to darīšu; Vassula, lūdzies ar degsmi, jo Kungam patīk dedzīgas lūgšanas; lūdzies nemitīgi, nāc un esi Mierā;

1989. gada 8. marts

Kungs?

Es esmu; Es tevi iedvesmoju lasīt Jonas grāmatu, jo vēlējos, lai tu un Mani bērni saprastu, ka Es vienmēr varu atlikt soda laiku, kuru esmu sagatavojis jūsu ļaunajai paaudzei; Es nevēlos, lai Mans Taisnības Kausis plūst pāri malām kā tas jau tagad notiek; Es jums saku: nožēlojiet grēkus, gavējiet un esiet svēti;

Kungs?

Es esmu;

Kungs, daži no mums gavē, nožēlo un pūlas... Vai ar to pietiek, vai arī mēs neesam uz pareizā ceļa? (Man šķita, ka šo pēdējo gadu laikā esam kļuvuši nedaudz labāki un tagad esam uz pareizā ceļa.)

Vassula, ļoti daudzi iet pa pazušanas ceļu, jo viņos ir uzkrājies ļoti daudz ļaunā - viņos valda nakts; kā gan tu vari teikt, ka šī paaudze atrodas uz pareizā ceļa?

Ko mums darīt, lai ikviens uzzinātu, ka atrodamies posta bezdibeņa malā? Daži to pat nenojauš!

kamēr netiek ņemts vērā Mans Gars, kamēr Manējie nepieņem Manus brīdinājumus un ar savu augstprātīgo izturēšanos pret pravietojumiem slāpē Garu, kamēr viņi gandrīz vai ar prieku sludina, ka Mūsu Klātbūtnes zīmes ir tikai šarlatānisms – Es ilgāk to nepacietīšu un Mana Taisnība ņems virsroku... vēl šodien Es nāku pie jums kā visžēlsirdīgākais Draugs, bet jau rīt Es ienākšu jūsu vidū kā bargs Tiesnesis; viņi apslāpē Manu Garu un izsmej Manas Svētības; viņi ir mūsdienu Kaini;

nekad neaizmirstiet, ka Es jūs visus neprātīgi mīlu; Es attālināšu Savu Taisnību vienīgi tad, kad radikāli tiks labotas kļūdas;

IXΘΥΣ

Mīlestība tevi mīl;

Es esmu erceņģelis Miķelis: Dieva bērns, nekas nav neiespējams Dievam; kļūdām ir jātiek izlabotām; ja jūsu paaudze atgriežas svētumu Svētums attālinās no jums Savu Sodu; lai tie, kuriem ir ausis, klausās, jo Viņā Žēlsirdība sniedzas uz paaudžu paaudzēm visiem, kas Viņa bīstas; esiet nomodā un nekad nepagurstiet, labojot pieļautās kļūdas; tie, kuri pašreiz jūs izsmej, vēlāk griezīs zobus; Es, erceņģelis Miķelis, nemitīgi lūdzos par šo ļauno paaudzi;

bērniņ, lūdzies un paklausī Kungam; slavē Viņu, jo Viņš jūsu vidū izlej Savu Garu;

Paldies Tev, erceņģeli Miķeli!

miers lai ir ar tevi;

Vassula,

Jā, Kungs?

pieraksti vēl šo: kā gan Manējie lai mierīgi lūdzas apustuļu ticības apliecību, sakot „Es ticu uz Svēto Garu”, ja vairums noraida Gata darbus un tos nicina? patiesi Es tev saku:

viņos nav svētuma; kad šajā tumsībā viņi kaut kur tālumā pamana vārgu liesmiņu, tie traucas kā viesulis, lai to apdzēstu, jo vēlas tumsas aizsegā turpināt savus ļaunuma pilnos darbus; Vassula, viņi nevēlas, lai to darbi tiktu redzēti, nedz arī dzīvot Gaismā;

*Kungs, es Tev pielūdzu! Tu esi mana Gaisma un pasaules Gaisma!*¹

nāc; tu Mani iepriecini; kādu dienu, bērniņ, tu redzēsi tikai Gaismu – vienu vienīgu Gaismu! Nekad nezaudē drosmi, jo Es esmu ar tevi ik dienas, līdz galam;

IXΘΥΣ

Paldies Tev, Kungs Jēzu, esi svētīts! Slava Tev, Kungs!

1989. gada 20. marts

Vassula, tas esmu Es, Jēzus; neļauj melim tevi piekrāpt; viss, kas tev pieder, ir Manis dots;

Viņš mani kārdina ar šaubām...

kāpēc tu viņā klausies? Es esmu mācījis tavas ausis, vai nē? Es esmu atvēris tavas acis, lai tās redzētu Mani – kādēļ tu vēl šaubies? daudzi no Maniem kalpiem ir saņēmuši to pašu dāvanu, ko tu – kādēļ tu vēl šaubies? Vassula, Manu jēriņ, Es esmu tavs Labais Gans, kas ļauj tev atdusēties zāļainās ganībās; Es dodu tev patvērumu Savā rokās un pabaroju tevi ar Saviem tikumiem, Es ļauju tev atpūsties Manā Sirdī un Mans skatiens nekad nenovēršas no tevi – kāpēc gan tu vēl šaubies par Maniem darbiem?

Tāpēc, ka es pati neesmu laba...

Es to zinu, bet atļauj Man tevi darīt pilnīgāku; vai redzi?² Es esmu Mīlestība; tagad kopā – Es un tu – tava roka Manējā un Es nekad to neatlaidīšu, lai tu vienmēr atcerētos par Manu Klātbūtni; nāc, „mēs, mums”?

Jā, Kungs.

tad atļauj Man sadzirdēt šos vārdus;

IXΘΥΣ

(Vēlāk. Lurdā mēs apmeklējām grotu, kurā svētajai Bernadetei bija parādījusies Jaunava Marija un devāmies lūgties uz kriptu – pirmo, tūlīt pēc atklāsmēm uzcelto baznīcu. Tur es saklausīju mūsu Svētās Mātes balsi:

„beigās mūsu sirdis gūs uzvaru”;

1989. gada 21. marts

(Mēs iebraucām Ilbaricas pilī, kurā bija paredzēta nakšņošana un lūgšanu sapulce. Mums izrādīja pili. Pirmajā stāvā atradās kapela, kura vēl nebija svētīta. Tās vienā stūrī atradās Dievmātes statuja un es sadzirdēju Mariju sakām: „Es vēlos, lai līdzās Man būtu arī Mans Dēls”; kādā nelielā istabiņā, kurā iegājām, atradās milzīgs, dabiska lieluma Krucifikss, kurš tur bija novietots restaurācijai. Es tuvojos Krustā sistajam Jēzum, kurš ļoti ātri izteica tikai piecus vārdus: „dabū Mani no šejienes ārā;” Jutu, ka man ir neērti pateikt īpašniekiem, ko biju dzirdējusi, tomēr beigās saņēmos un pateicu. Tad mēs, trijātā, iznesām krucifiksu ārā un novietojām blakām Dievmātes statujai. Jēzus sacīja, ka šī darba pareizību Viņš vēlāk apliecinās ar vēstījumu.)

Jēzu?

Es esmu; atļauj Man pierakstīt visu to, ko pateicu mazajā istabiņā; Es sacīju: „dabū Mani no šejienes ārā;”

¹ Rakstot šos vārdus, es vilcinājos rakstīt „pasaules Gaisma”, jo iepriekš biju iecerējusi uzrakstīt „šīs pasaules”, bet pēc tam vārdu „šīs” izdzēsu. Man šķita, ka mūsu pasaulē valda tumsa. Jēzus par manām pārdomām tikai pasmaidīja.

² Sajutu pār sevi nolīstam siltu Dieva Mīlestības „dušu”. Šī sajūta bija brīnišķīga.

Jā, Kungs...

tagad Es atļaušu Savai Svētajai Mātei apliecināt Viņas teikto: „Es tik ļoti priecāšos, ja Man līdzās būs arī Mans Dēls; Vassula, ej pie Viņa, Viņš tevi ir aicinājis;”

Paldies Tev, Svētā Māte.

1989. gada 22. marts

nāc, Es pats tevi iedvesmošu it visos tavos aizsākumos; Vassula, Mans Gars atdusas pār tevi; mīli Mani un māci ar mīlestību; mēs, mums?

Mūžīgi mūžam, Kungs.

1989. gada 23. marts

(Šodien mēs izbraucām no Biaricas. Dievmāte mums atrada brīvprātīgu pavadoni, kurš pārziņa spāņu valodu un pazīst vietējo reģionu. Pēc dažu stundu brauciena kalnos mēs vēl arvien nekur nebijām nokļuvuši un es sāku šaubīties, vai mūsu „gids” patiešām zina, kurp mēs dodamies. Pamazām satumsa, bija miglains un brīžiem līņāja. Es nesapratu, kādēļ dodos uz šo vietu. Varbūt, lai svētdarītu Garabandāli? Kungs man to bija lūdzis pirms kāda gada, bet toreiz Viņš piebilda, ka visu izdarīs pats, jo mana sūtība ir Viņu mīlēt, mierināt un atļaut Viņam lietot manu roku. Tieši tāpēc pašreiz jutos nedroša un apjukusi.

Pēkšņi es ieraudzīju brīnišķīgas, oranžas debesis un mūs apņemošu Dieva Klātbūtni. Nē – pašreizējā brīdī Viņš mūs noteikti nepametīs un man ir tikai pilnībā Viņam jāuzticas. Sev visapkārt es izjutu Viņa tuvumu. Viņš man daudz bija par to mācījis un jau iepriekš dalījies tajā ar mani. Es Viņu uzrunāju par Tēti... Patiešām – Tētis rūpējas par mani ar vislielāko uzmanību un mīlestību.

Beidzot atbraukuši, mēs devāmies uz baznīcu. Svētā Mise vēl nebija beigusies. Ienākot iekšā, tieši pretim atradās Jēzus Vissvētākās Sirds statuļa, bet pa labi no Viņa – Dievmātes statuļa ar atvērtām plaukstām. Es sadzirdēju Viņu sakām: „Paldies, ka esi atnākusi pie Manis.” Sajutu lielu prieku un atbildēju: „Paldies, ka esi mūs atvedusi pie Sevīs.”

Pēc dievkalpojuma mūsu „gids” pavaicāja priesterim, kur mēs varētu apmesties. Priesteris bija ļoti jauks un aizveda mūs uz kādu viesu namu un palūdza kādai kundzei¹, lai tā mums palīdzētu. Neskatoties uz aizņemtību (sieviete pašreiz apkalpoja viesus), viņa mūs aizveda uz savām mājām. Mājā bija viena istaba un salons ar diviem izvelkamajiem dīvāniem, kuri tika nodoti manā un Beatrices pārziņā.

Pirms izbraukšanas no Biaricas es šaubījos, vai ņemt sev līdzī Fatimas Dievmātes statuļu, kura mani pavada visās lūgšanu sapulcēs, bet beidzot, baidīdamās, ka tā varētu saplīst, nolēmu to atstāt Biaricā.

Ienākot mājā, ko mēs redzam uz kamīna? – to pašu Fatimas Dievmātes statuļu! Patiešām, tā mani nekad nav atstājusi – Fatimas Dievmāte ir arī Garabandālē! Šai statujai rokā nebija Rožukroņa, bet man līdzī rokassomiņā bija Rožukronis no Medžugorjes. Garabandālē es ieliku Fatimas Dievmātes rokās Medžugorjes Rožukroni – tagad visas šīs trīs vietas bija savstarpēji savienotas.

Mums nebija modinātājā, bet istabā atradās svētās Terēzes no Lizjē statuļa. Es palūdzu, lai Terēze mūs pamodina saprātīgā laikā, ne pārāk agri.

No rīta mūs atmodināja trīs klauvēji pie durvīm. Es iededzināju gaismu – pulkstenis bija precīzi astoņi no rīta un, domājot, ka aiz durvīm noteikti kāds ir, atsaucos „Jā!” Es

¹ Vēlāk uzzinājām, ka šī „kundze” ir svaine vienai no vizionārēm.

izkāpu no gultas un pavēru durvis, bet aiz tām neviena nebija. Svētā Terēze nebija mūs aizmirsusi.

Pēc brokastīm sastapos ar brāli kādai no vizionārēm, bet pēc tam izstaigāju visas vietas, kur Jaunava Marija bija parādījusies – es svētīju un skūpstīju ikvienu no tām. Visu rītu mēs pavadījām lūdzoties šajās vietās, bet pēc tam devāmies projām.)

1989. gada 24. marts

Vassula, Es esmu Tas, Kurš tevi uz šejieni atveda, Es esmu Kungs – saņem Manu Mieru; Es un Mana Māte vēlamies, lai visi zinātu, ka, neskatoties uz ērkšķiem, kuri pārklāj Mūsu Sirdis, beigās Mūsu Sirdis gūs virsroku un uzvarēs;¹

bērnī, Es un Jēzus, Mēs esam ar tevi; Mēs svētījam ikvienu no jums, nāciet;

1989. gada 26. marts

rozīt, palūkojies, kā Es tevi vadu – vai esi pamanījusi, ka esmu izlīdzinājis visas grambas tavā ceļā? Es tevi aizvedu uz Garabandāli, jo biju tevi aicinājis svētīt šo vietu; Es tevi pacēlu šajā vietā un tu to izdarīji;

neizmirsti, ka Mani Ceļi nav tavējie; Es tevi esmu mācījis pilnībā veltīt sevi Man un atļaut Manam Garam elpot tevī – vai tagad tu redzi šo padomu augļus? Es tevi nekad neatstāšu, nekad... esmu iecerējis tevi lietot līdz galam, piepildot tev uzticēto sūtību; atļauj Manam Pirkstam būt pār tevi, iegravējot tevī Dieva ilgas;

rozīt, Es tevi mīlu; nākot pie Manis šādā veidā un nepievēršot uzmanību tam, cik daudz laika pavadi rakstot, tu izpildi Manus norādījumus, upurē Man savu gribu un liec Mani pirmajā vietā; vienmēr ilgojies būt nemitīgās attiecībās ar Mani – Es esmu tava Dzīvība; vienotība ar Mani apveltī tevi ar neskaitāmiem labumiem un žēlastībām; Es tevi vedīšu arvien dziļāk Savā Vissvētākajā Sirdī un darīšu pilnīgu tavu dvēseli;

iepriecini Mani, pilnībā atdodot sevi Manās Rokās; paļaujies; nāc, iepriecini Mani un slavē Mani; Mana Māte ir arī tava Māte – Viņa tevi aizsargā, vada un palīdz tev; meitiņ, svētī Viņu; lūdzies nemitīgi;

Mans Dievs, es Tevi pielūdzu!

vienmēr pielūdz Mani;

(Nedaudz vēlāk jutos pārgurusi. Jutu, ka Dieva dotais uzdevums mani iztukšo un gulstas pār mani kā smaga nasta. Vai visi šie upuri nebūs veltīgi? Vai man pietiks spēka turpināt iesākto, vai arī kādu dienu tas šķitīs par grūtu un es padošos?)

saņem Manu Mieru; uzklausi Mani – Gudrība tevi ir mācījusi, tāpēc nebīsties; esi laimīga, ka tiek izvēlēta, lai ņemtu līdzdalību Manās Ciešanās; Mans Visdārgais Krusts gulstas pār tevi; Man ir vajadzīga atpūta; viss, ko Man dāvā, nebūs veltīgs; nekas nav veltīgs, ja Es tieku pagodināts;

Esi Man piederošs upuris – upuris, kuru Tēvs ir izvēlējis, lai tas dalītos Manā Miera un Mīlestības Krustā; upura ciešanas šajā pasaulē nebūs vieglas – apzinies, ka tu vairs nepiederī šai pasaulei, tāpēc arī pasaule tevi vajā; viņi ir aizmirsuši, ka viņu miesas pārvērtīsies pelnos; kad pasaule tevi izsmies, sargies, lai tu nežēlotos par niekiem;² vienīgais, ko no tevis sagaidu ir tava līdzdalība: Es vēlos, lai tu, mīlestības dēļ, dalītos ar Mīlestību; Mīlestības biķeris ir rūgts, ļoti rūgts – vai tu esi gatava dalīties tajā ar Mani? nepretojies Man! vai Es kaut reizi būtu tev pretojies un neņēmis vērā tavus saucienus? Es vēlos apliecināt, ka nekas nebūs veltīgs, nekas...

¹ Tālāk runāja Dievmāte.

² Gudr 1, 11.

kopš mūžības esmu pazinis tavu trauslumu – tu līdzinies rozei, kurai ir vajadzīga īpaša aprūpe un Es par tevi esmu rūpējies; vajadzības gadījumā Es apgriežu sausus zarus, bet Mans Skatiens nekad nenovēršas no tevis – tas tevi sargā, neļaujot svešiniekiem nodarīt tev pāri; Es esmu nomodā dienu un nakti, neļaujot nevienam aizskart tavas ziedlapiņas, Es esmu tavs Sargs, tāpēc uzticies – Es nepieļaušu, lai kāds tevi izkropļotu;

(Šai pašā vakarā divpadsmit stundu garā ceļa dēļ biju ļoti nogurusi. Sāku lūgties Rožukroni Fatimas Dievmātes statujas priekšā. Kad lūdzos 4. noslēpumu, pēkšņi statujas drēbes kļuva arvien gaišākas, līdzīgas vistīrākajam sudrabam. Notikums ilga tikai kādas piecas sekundes, bet tajā brīdī šķita, ka, gaismai nākot no iekšienes, statuja atdzīvojas. Tas bija ļoti skaisti! Es jutos laimīga un mani parādījās vēlme lūgties labāk!

Nākamajā dienā, lūdzoties Rožukroni, es lūkojos statujai acīs un pēkšņi pamanīju, ka gleznojuma radītais defekts (kurš mani parasti ļoti kaitināja), ir izzudis! Es bieži biju domājusi, ka man vajadzētu iekrāsot trūkstošo svītru brūnā krāsā, lai būtu redzamas skropstas, tomēr vienmēr to atliku uz vēlāku laiku. Tagad tā bija pazudusi pati no sevis un abas acis bija vispilnīgākajā kārtībā!

1989. gada 27. marts

Jēzu?

mīļotā, Es esmu un Mana Valstība nāks; atļauj Man tevi lietot Savam lielākam Godam; Es tevi nekad nepametīšu; pat, ja dažreiz tev šķiet, ka tavs gars ir ļoti tālu no Manis, tava Dieva, turpini paļauties uz Mani; mīļotais bērns patveries Manī un atļauj Manam Garam tevī brīvi uzelpot; atlīdzini Man, esot paklausīga un tiecoties vienīgi pēc Mana labuma – Es vienmēr eju tev pa priekšu; nebīsties, ja šķērsojot ieleju, tu tajā neatrodi nekādu patvērumu un ganības, nebīsties sausuma un šķēršļu; Es zinu, ka klinšainie apvidi tavā dvēselē izraisa šausmas, tomēr nebīsties – neviens no tiem, kurus Es esmu vadījis caur tuksnesi, nekad nav nomiris slāpēs; Es eju tev pa priekšu un Mana Mīlestība būs tavs Patvērumš no sausajiem vējiem, bet Mans Vārds būs tava barība;

tev virzoties uz priekšu, Es līdzinu tavu ceļu, lai tu nepakluptu, Es noceļu no tā visus akmeņus un klinšainos bluķus; Mana Svētā Klātbūtne padzen tālu projām visus Manus ienaidniekus, kuri tevi apdraud un vajā; ja tev uzmācas ērkšķi un apkārt sāk vīties dzeloņi, tad Mani eņģeļi tos ātri iztīra un sadedzina, jo Es, tavs Pestītājs, neļauju tiem savainot Savu mīloto bērnu; atbalsties pret Mani, Visvareno un Visaugstāko – vienīgais, ko sagaidu no tevis, ir mīlestība, mīlestība, mīlestība; nāc un dalies ar Mani, atļauj Man būt tavam Priekam; Vassula, mīli Mani un mierini Mani ar savu bērnišķo sirdi; ļauj tai kļūt par vietu, kur Man noguldīt savu galvu; esi Mans pagalvis, esi Manu kāju soliņš, esi Manas Debesis; ļauj Man tevi izvest cauri šai nāves ielejai, jo drīz vien, Mans bērns, Es tevi izvedīšu no šīs Posta zemes un ievēdīšu Savā Namā, kas vienlaikus ir arī tavējais; vismīļlais bērniņ, esi pilnībā vienota ar Mani – vai tu mierināsi Savu Pestītāju?

Esi slavēts, Kungs, kas manī esi darījis brīnumus. Cik neizmērojama ir Tava Labvēlība tiem, kas Tevis bīstas! Tavs Labums visas cilvēces acīm atklājas tajos, kuri meklē patvērumu Tevī!

Jūs, visi taisnīgie, priecājieties mūsu Kungā un Pestītājā! Līksmi gaviļējiet tie, kam skaidra sirds!

Es atmaskošu visus Savus ienaidniekus un Mana Dvesma izkļiedēs visus, kuri aizšķērso Man ceļu; Es atkal no jauna atklāšu Savu svēto Vaigu, bet šajā tuksnesī likšu uzdziedēt Šķīstībai, Svētumam un Vienotībai; jūsu vidū mājās Mīlestība un Miers – vai jūs jau to redzat? vai neteicu, ka mājōšu jūsu vidū, bet jūs būsiat Mans Īpašums?

bērniņ, atgādini viņiem, ka Mans Gars izklienē lepnos un uzpūtīgos, dāvājot Savu Gudrību vienkāršajiem un zemajiem; nāc...

1989. gada 29. marts

(Šis vēstījums attiecas uz lūgšanu sapulci Kurtetellē, Ziemeļšveicē.)

miers lai ir ar jums; Es esmu Kungs – sajūtiēt Manu Klātbūtni, atpazīstiet, ka Tas patiešām esmu Es; šodien Es vēlos jūs uzrunāt caur Savu kalponi; Es vienmēr esmu ar jums, ikvienā jūsu dzīves mirklī; Manu Svēto Sirdi iepriecina jūsu mīlestība uz Mani; Manas avis, Es vienmēr esmu vēlējies jūs visus sapulcināt Savās Rokās, apslēpjot jūs tajās no ļaunā! Es jūs mīlu; Es jūs mīlu ar nebeidzamu mīlestību; šo greizsirdīgo un dedzīgo Mīlestību jūs pilnībā izpratīsiēt vienīgi nokļuvuši Debesīs;

un tomēr – neskatoties uz Manu bezgalīgo Mīlestību vairākums Manu bērnu ir pagriezuši Man muguru un aizmirsuši par Manām Ciešanām; tagad, progresējot zinātnei un tehnikai, Mans vārds tiem ir kļuvis mazsvarīgs; parādiēt viņiem kādu elku un tie steigsies to pielūgt, parādiēt tiem Svēto un viņi To izsmies;

Es, jūsu Svētais, ciešu; Manu Miesu ir sakropļojusi nepaklausība, nešķīstība un šīs tumsas pilnās pasaules netaisnība! ak, radība! Mans ciešanu pilnais sauciens satricina Debesis, Mani eņģeļi, to dzirdot, trīcēdami krīt uz sava vaiga; Mani dēli un meitas, vai jūs vēl neesat Mani sadzirdējuši? pat dēmoni sastingst pārsteigumā par jūsu kurlumu... Mans Acis ir piepildījušas asiņainas asaras, tās plūst dienu un nakti, stundu pēc stundas, nemitīgās ilgās noraugoties pēc jums; vai patiešām jūs uz mūžiem esat atgrūduši Manu Garu? Mana Balss atbalsojas klinšainajā un izpostītajā tuksnesī, kurā nav atlicis neviens zāles kumšķītis, neviens avotiņš, pie kura jūs varētu padzerties un remdēt savas slāpes;

Es nokāpju no Sava Troņa agrākajās ganībās, bet tās ir izpostītas un piemēslotas; ziediņi, kurus Pats Savām rokām esmu dēstījis, viens pēc otra novīst, puķu dobes ir atstātas novārtā un izkaltušas, bet akas ir pārvērtušās tukšos, putekļainos odžu midzeņos; kur ir aizklīduši Mani dārznieki? kādēļ tie ir pametuši novārtā Manu Dārzu; vai atgriezies Es vēl atrādīšu kaut vienu vienīgu ziedu?

Manu Garu apslāpē mīlestības, ticības un miera trūkums; Manas Vissvētākās Sirds bērni, uzklausiet Manu Saucienu tuksnesī, atpazīstiet Manu Balsi, bet, ja nespējat atpazīt to, tad vismaz atpazīstiet Laikus! nāciet pie Manis visi, kas vēl neesat samierinājušies ar Mani, nāciet tagad un samierinieties; jūsu netaisnības ir ieurbušās mūžībā un attālinājušas jūs no Manis; nedariēt ļaunu un ļaunums neklūs par jūsu kritiena iemeslu; pret ikvienu cilvēku izturieties ar labestību, mīliēt cits citu un piedodiet saviem ienaidniekiem; Es atkārtuju vārdus, kurus jūs visi zināt, bet vai daudz ir jūsu vidū tādu, kuri tos arī cenšas īstenot savā dzīvē?

lūdzieties ar sirdi; Man ir vajadzīga Mīlestība, nāciet un izgreznojiet Mani ar lūgšanām, kuras izplūst no jūsu sirdīm; nāciet un pasmeliet Manā Sirdī, jo Mana Sirds ir Mīlestības Bezdibenis – piepildiet no tā savas sirdis līdz malām! patiesi Es jums saku: laiks paskrien ātri; mīļotās dvēseles, atgriezieties pie Manis; mieru! mieru! mieru! aiciniet tautas uz mieru! miers ir vajadzīgs, lai apvienotos! miers ir vajadzīgs, lai mīlētu! miers ir vajadzīgs, lai pagodinātu Mani! nāc diena, kad īstenosies ikviens redzējums, kuru ir redzējušas Manas vizionāres, jo, ko Es saku, to arī vienmēr piepildu; mīļotā, lūdz par Manu Pēteri, lūdz par patriarhu, lūdz par visiem Maniem priesteriem,¹ lūdzies, lai būtu viens Ganāmpulks, tāpat kā Es un Tēvs, mēs esam Viens, lūdzies, lai Manas avis

¹ Izrunājot vārdu „priesteri”, Jēzus Sirds iekvēlojas ar īpašu mīlestību, bet vienlaikus tajā bija jaušamas caururbjošas sāpes. Viņa sāpes skāra arī mani, es tās sajutu un manas acis pildījās ar asarām.

atgriezās vienotajā Ganāmpulkā, kuru līdz Savas Atnākšanas mirklim esmu uzticējis Pētera vadībai;

ak, ja vien jūs klausītos un paklausītu! vai esat gatavi tagad lūgties lūgšanu „Tēvs mūsu”? Es klausos un apsolu, ka nāks Mana Valstība un Mans Prāts notiks kā Debesīs tā arī virs zemes; bērni, nesiet Miera augli; Es, Kungs, mīlu un svētīju jūs visus;

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums šai pašai grupīnai.)

mīļotie, mieriniet Jēzu, mieriniet Jēzu, dzīvojiet mierā un mīliet viens otru; esiet uzticīgi Dievam un pilnībā atdodiet sevi Viņam – jūs sevi atdodat Mīlestībai un tādā veidā atļaujiet Viņam jūs pabarot ar Mīlestību un Mieru; Kungs un Es – mēs svētījam ikvienu no jums; Es jūs mīlu; Kungs un Es, mēs svētījam ikvienu dievbijības priekšmetu, kas atrodas šajā telpā;

meitiņ, saņem Manu Mieru; pilnībā uzticiet sevi Mīlestības rokām un Mīlestība jūs vienmēr vadīs; Es jūs mīlu, saņemiet Manas svētības;

1989. gada 1. aprīlis

Jēzu?

Es esmu; atļauj Mīlestībai sevi vadīt; neklausies gudrajos un prātīgajos, jo tie ir līdzīgi Manā laikā dzīvojošajiem rakstu zinātniekiem; Mīlestības dēļ evaņģēlizē ar Mīlestību; ļauj viņiem sajūst Manu bezgalīgo Mīlestību;

Kungs, Es ilgojos pēc Tevis!

maziņā, dzirdot šos vārdus, Mana Sirds izjūt ļoti lielu iepriecinājumu, jo tie liecina par dievbijības augli; esi Mans atspulgs un Mans attēls; ilgojies pēc Tēva, jo arī Es, dzīvodams virs šīs zemes, ilgojos pēc Viņa – Es nemitīgi lūdzu un biju pastāvīgā Mīlestības vienotībā ar Viņu;

skolnieki, Es esmu jūsu Skolotājs; Es jūs esmu izaudzinājis ar Gudrību, tāpēc piepildiet Mani ar prieku un vienmēr tiecieties pēc Manis; priecājieties, ja varat sastapties ar Mani šajā, Manis dotajā veidā; esiet Manā tuvumā; viss, ko no jums sagaidu, ir Mīlestība;

Kungs, man ir žēl to dvēseļu, kuras virzās uz elli, jo pirms tam tās ir bijušas tādas pašas kā mēs – šīs zemes iemītnieces... Vai ir kāds veids kā viņas no turienes izraut un izmainīt visu?...

Es tām biju devis brīvo gribu atšķirt labo no ļaunā, bet tās, neieklausoties Manos lūgumos un Mīlestības pilnajos saucienos, deva priekšroku ļaunajam;

Bet, Kungs, varbūt tomēr ir vēl kāda iespēja...

bērniņ, tu neizproti viņu pilnīgi noraidošo attieksmi pret Mani; Es viņas mīlēju līdz pēdējam; sātana vadītas, tās deva priekšroku sekot viņam; pat pēc viņu nāves Es nostājos to priekšā, bet šīs dvēseles vēl arvien labprātīgi, ne mirkli nevilcinādamās, sekoja satanam; tā ir bijusi viņu izvēle, viņas pašas ir uz mūžiem izvēlējušās elli;

Kungs, dari, lai Es vienmēr sekotu Tavai Gribai!

Vassula, nekad neatlaid vaļā Manu roku; „mēs, mums” mūžīgi mūžam; ikviena mīlestības lāse tiek izmantota dvēseļu glābšanai; Man ir vajadzīga mīlestība; nāc...

1989. gada 2. aprīlis

Kungs?

Es esmu; uzlūko Mani ar bērnišķu ticību un izgrezno Manu Baznīcu;

Kungs, kāpēc dažiem ir tik grūti pieņemt šī laikmeta praviešu un Tevi teikto Vārdu?

patiesi Es tev saku: Manas Avis pazīst Manu balsi;

Kungs, pat ja kāds šiem skeptiķiem spēj pierādīt, ka ir atgriezušies un tikuši dziedināti vislielākie grēcinieki, viņi vienalga netic un nav pārliecināmi.

Vassula, pat ja kāds viņu acu priekšā augšāmceltos no mirušajiem, tie nebūtu pārliecināti... Uz viņiem vēl arvien ir attiecināms Isajas pravietojums;¹ jūs klausīsieties un klausīsieties, bet nesapratīsiet; jūs skatīsieties, bet neredzēsiet, jo šīs tautas sirde ir nocietināta, viņu ausis nedzird un viņi ir aizvēruši savas acis, lai neredzētu, baidīdamies, ka redzētais un dzirdētais varētu tiem likt atgriezties pie Manis un tikt dziedinātiem; daudzi ir piemirsuši, ka pravieši ir Manas Miesas sastāvdaļa; ikvienam Es esmu devis dāvanu, kas tam ļautu iekļauties Manā Miesā un nest tajā augļus, veicinot vienotību; bērniņ, dažus Es esmu darījis par apustuļiem, dažus par priesteriem, dažus par skolotājiem un praviešiem dumpīgajiem laikiem; kādēļ gan tik daudzi ir pārsteigti un neatdzīst Manus praviešus? kā lai Mana Miesa ir dzīva, ja kāda no tās sastāvdaļām no tās tiek atdalīta? Es esmu noguris, jo Mana Miesa nemitīgi tiek kropļota; ziediņ, ar mīlestību pieņem savus vajātājus un netiesā viņus, jo Mani pravieši vienmēr ir tikuši vajāti, kritizēti, šausīti, apspiesti, dzīti no pilsētas uz pilsētu; uz viņiem vienmēr ir nolūkojušies no augšas un situši viņus krustā – šādā veidā jūs liekat nākt pār sevi ikviena svēta vīra zemē izlietajām asinīm; Raksti nekad nemelo; Es esmu Vārds; nāc, bērniņ, jo Es esmu tevi mācījis gandarīt par šķīstītavas dvēselēm; ziediņ, lūdzies; vai tu zini kādu iespaidu lūgšana atstāj uz dvēselēm šķīstītavā, vai zini, ka tā apdzēs viņus apņemošās liesmas; gandari par šīm dvēselēm, nāc;

1989. gada 5. aprīlis

Jēzu?

Es esmu; ja vien tu zinātu, cik ļoti Mani iepriecina brīži, kuros tu nāc pie Manis un upurē Man savu gribu! paliec ar Mani un Es uzrakstīšu vēstījumu saviem bērniem;

(Šis vēstījums ir paredzēts 21. aprīļa lūgšanu sapulcei.²)

miers lai ir ar jums; Es esmu Kungs, Es esmu Vārds un Es esmu jūsu vidū; bērniņi, sajūtiēt Manu Klātbūtni; Mana Vissvētākā Sirde priecājas redzot, ka jūs visi esat pulcējušies vienotībā;³ Es esmu nolēmis jums dāvat izaugsmi ceļā uz Svētumu; tos, kuri vēl nestāv uz Mana Ceļa, Es neatstāšu iepakaļ – Es iešu un tos sameklēšu; ikvienu Es paņemšu Savās Plaukstās un parādīšu viņam Taisnības un Svētuma Ceļu; Es jūs nesīšu Savās Rokās kā maigs tēvs Es jūs pacelšu pie Sevis un mācīšu jums Manus likumus; Es jūs piepildīšu ar Savu Mīlestības Garu;

Es esmu Mīlestības Skolotājs un Es vēlos jums iemācīt, ko nozīmē mīlēt Mani un mīlēt citam citu tā, kā Es jūs mīlu; mīlestība būs jūsu pirmais solis pretim Man; Es uzlūkoju ikvienu no jums kā Savus mazos, mīļos bērnus, kuri nezina kā spert savus pirmos soļus; Es pastiepsu jums pretim Savas Plaukstas un jūs ar savām mazajām roķelēm varēsiet tām pieķerties; kopīgi, kopīgi mēs paiesim dažus soļus uz priekšu... vai zināt, ka šī doma pati par sevi Mani ļoti iepriecina?⁴ Es palīdzēšu jums augt un, ja vien jūs vēlaties pilnībā atvērties Man, Es greznošu jūsu dvēseles, vezdams tās pretim pilnībai;

atļaujiet Man jums iemācīt Savu gudrību un Es jums izskaidrošu kā dzīvot pēc Mana Likuma; visiem, kuri vēlas mācīties, Es atvēršu tikumu vārtus; patiešām – Es pats ar Savu Roku pabarošu jūs ar Saviem Augļiem; patverieties Manī un Es šajos grūtajos laikos, kad

¹ Is 6, 9 – 10.

² Jēzus man lika tās laikā nolasīt Rakstu vietu no vēstules efeziešiem 4. nodaļas 17. – 32. pantam, un no 5. nodaļas 1. – 20. pantam.

³ Jēzus šeit runā par kristiešu – katoļu, pareizticīgo, protestantu, vienotību.

⁴ Šķīta, ka Jēzus patiešām ir ļoti laimīgs!

trako Neprāts un daudzi cilvēki ir apjukuši un nespēj atšķirt savu labo roku no kreisās, steigšos jums palīgā; Es būšu jūsu Sargs un Glābējs;

mūsdienās dēmoni klaiņo pa visiem zemes stūriem kā vēl nekad agrāk un cenšas jūs visus pievilt, tie izliek jums slazdus, kuros iekrist; tieši tāpēc Es jūs aicinu uz nemitīgu lūgšanu; neļaujiet ienaidniekam atrast jūs aizmigušus – esiet modri; neatļaujiet viņam jūsos atrast kādu tukšu stūri, bet gan piepildieties ar Manu Vārdu, ar Manu Mīlestību un Mieru, piepildieties ar Maniem tikumiem; nāciet un pēc iespējas biežāk pieņemiet Mani mazajā, baltajā Hostijā; pieņemiet Mani ar šķīstu sirdi, lai nekristu kārdināšanā;

nemitīgi lūdzaties; Es pazīstu jūsu vajadzības pirms vēl jūs Man ko lūdzat, Es pazīstu jūsu sirdi; izmantojiet ikvienu izdevību, lai nostātos Manā priekšā un lūgtos, lai lūgtos to vietā, kuri nekad nelūdzas; lūgšanai ir jāklūst par jūsu bruņām, par jūsu ieroci, kas jūs aizstāvētu pret visu ļauno, kas klaiņo pa zemes virsu; lieciet mīlestībai atbruņot ļauno garu – tai ir jāklūst par jūsu ieroci, bet uz jūsu pierēm, visiem redzamā vietā, lai ir uzrakstīts miers; ikvienai jūsu ķermeņa daļai ir jākalpo Man, tai ir jācīnās Manā pusē – tad grēks vairs nevaldīs jūsu dzīvēs;¹ ļaujiet Manam Vārdam būt jūsu lāpai, izplatiet Manus Miera un Mīlestības vēstījumus visā pasaulē – tiem ir jāaizsniedz sirdis un jāpalīdz tām atgriezties pie Manis; Es vēlos, lai tie, kuri Mani vēl nepazīst, nāk pie Manis un ierauga, ka Mana Vissvētākā Sirds ir kvēlojošs Mīlestības Ugunskurs; pat, ja mīlestības trūkums jūsu sirdis ir padarījis sausas, Mana Mīlestības Liesma liks tām pārvērsties par dzīvinošu lāpu; Manas Dvēseles iemīļotie un svētītie! Mana Sirds cieš, redzējama, ka daži no jums vēl arvien Man pretojas... palūkojaties – vai Es kādreiz esmu bijis neuzticams? Es esmu Visuzticamais, Es nekad jūs neatgrūžu vai nepametu grūtību brīžos; Es nekad neesmu jūs atstājis, Es staigāju jums pa pēdām kā jauneklis staigā savas iemīļotās pēdās; Es esmu uzticams Dievs un Es noraugos uz jums no augšienes ar lielu mīlestību; nāciet pie Manis un ar mīlestību upurējiet Man savas ciešanas; Es un tu, tu un Es – mēs dalīsimies šajās ciešanās;

Mani dēli un meitas, vai mēs kopīgi varētu lūgties lūgšanu „Tēvs mūsu”? pirms uzsākt lūgšanu, iekšēji nomierinieties un tad lūdzaties pavisam lēnām, no visas sirds; ļaujiet šai lūgšanai nonākt pie jūsu Tēva un lūdzoties pārdomājiet ikvienu vārdu – Es jūsos klausos... Mana Valsība nāks un Mana Griba piepildīsies kā Debesīs tā arī virs zemes; pašreizējo tumsību Es pārvērtīšu gaismā, grēcīgums pārvērtīsies mīlestībā, bet apātija – modrībā, kas liks jums spert uz priekšu nākamo soli; Es jūs neatstāšu, Es dziedināšu jūsu brūces un ar Savu Maigumu mazgāšu jūs no ikviena traipa; nāciet pie Manis un mīliet Mani, liekot šai mīlestībai apdzēst Manas Taisnības uguni; lai lūgšanas, kuras izplūst no jūsu sirdīm, remdē Manu Rētu sāpes, lai šīs lūgšanas paceļas pretim Debesīm kā vīraks, lai tās pagodina un slavē Mani; labojiet to klūdas, kuri staigā tumsībā, kuri posta Manu Vīna dārzu, izraustot vīnogu ķekarus un iemīdot tos zemē; mitējieties darīt ļaunu, bet dariet labu; visu, ko dariet, dariet to Manam Godam;

mīļotās dvēseles, nāciet un dalieties ar Mani Manā Krustā; Mans Krusts aicina un Mīlestību, Mieru un Vienotību, un mēs šo Krustu nesīsim kopīgiem spēkiem – Es un tu, tu un Es – vienoti Mīlestībā; Es, Kungs Jēzus Kristus, dāvāju jums visiem Savas Svētības – esiet Viens;

1989. gada 5. aprīlis

ziediņ, Es tev dāvāju Savu Mieru, pār tevi gulstas Mans Gars; atjauno Manu Baznīcu – Es vēlos, lai tā līdzinātos pirmkristiešu kopienai; Es vēlos, lai līdz pat Manas Atnākšanas

¹ Rom 6, 13 – 14.

dienai jūsu vidū valdītu mīlestība; mierā un mīlestībā augšāmceliet mirušos, ļaujiet šai spocīgajai zemei dāvēt dzimšanu jaunai dzīvībai; mīļotie, Es tik ļoti ilgojos pēc Savas Godības pilnās Dienas!

(Vēlāk: savu vēstījumu tikšanās reizei nodiktēja Jaunava Marija.)

bērniņ, slavē Kungu, jo Viņš tev ir devis Gudrību;

Lai ir slavēts Kungs par Viņa Žēlsirdību un Mīlestību! Lai ir slavēts Kungs, Kurš Savos Darbos dalās ar mani!

lūk, vēstījums Manām mazajām dvēselēm:

bērniņi, miers jums; mīļotie, tuvojieties Dievam vienkāršībā, esiet kā bērni, jo Kungu atrod tikai tie, kas Viņu nekārdina un nepārbauda, Viņš atklājas pazemīgajiem un tiem, kuri uz Viņu paļaujas; bērniņi, Visvarenība ir pārbaudījums prātīgajiem, bet Gudrība nekad neiemājo rūgtuma pilnā sirdī; atveriet savas sirdis un pieņemiet Kungu lielā vienkāršībā; ļaujiet sev atbalsstīties pret Viņu, jo tad jūsu balsts būs Gudrība; lūgšanā vairojiet savu ticību, jo ticība ir Kunga dāvana; mīļotie, nāciet pie Manas Bezvainīgās Sirds un Es jums tajā dāvāšu atpūtu;

jūs visi, kas ciešat un piedzīvojat sāpes – nāciet pie Manis; Es, jūsu Māte, jūs mierināšu kā māte, kas mierina grūtībās nonākušo bērnu; Es darīšu vēl vairāk – Es aizlūgšu par jums pie Tēva un Es nekad neļaušu jums pakrist; nāciet un rodiet patvērumu Mūsu Sirdīs; ļaujiet ērkšķu kronim, kurš patlaban apvij Mūsu Sirdis, zaudēt tā ērkšķus un dot jaunus dzinumus, kuri, laikam pienākot, pārvērstos ziedos; ticiet Dievam un paļaujieties uz Viņu;

Es jūs svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

tas esmu es, erceņģelis Miķelis;

Dieva bērni, neklausieties sātana un nerunājiet ar viņu, melot nozīmē sarunāties ar ļauno garu, bet uzkrāt sevī dusmas nozīmē atvērt durvis dēmonam; neļaujiet savai mēlei kļūt par jūsu krišanas iemeslu;

lūdziet mani un es aizlūgšu par jums; paļaujieties uz Dievu un Viņa bezgalīgo Žēlsirdību; Es svētīju ikvienu no jums;

1989. gada 11. aprīlis

(Šodien sāku izjust visīstākās vajāšanas. Jēzus man atļāva apjaust, ka šajās grieķu pareizticīgo Lieldienās es piedzīvošu Viņa Ciešanas. Lieldienu laiks ir jau tuvu.)

Kungs, daudzi mani uzskata par viltus pravieti un meklē pierādījumus pret mani. Viņi ir gatavi pieņemt arī nepatiesas liecības, lai tikai varētu pateikt, ka vēstījumiem nav dievišķas izcelsmes. Esmu jau dzirdējusi vairākas melīgas liecības. Mani apvaino, ka es esot sātana ierocis, kam jāiznīcina kāda cita, Tevis svaidīta, cilvēka kustība.

lūkojies uz Mani; bērniņ, esi mierā un nekad neko Man neatsaki; Mēs¹ abi esam ar tevi; atceries, ka tie visi ir sātana dūmi un tici Man – dūmi agri vai vēlu izplēnē un pazūd;

Vassula, Es, tavs Dievs, mīlu tevi ar Mīlestību, kuru tu līdz galam sapratīsi tikai Debesīs; bērniņ, esi svētīta par visiem apmelojumiem un viltus liecībām, kuras tiek izteiktas pret tevi, esi laimīga, jo tava alga Debesīs ir liela; vai tagad tu Man tici? Es tik bieži esmu sacījis, ka tevi vajās tāpat kā viņi ir vajājuši Mani; Mani vēstījumi sasniegs sirdis, bet daudzi, neskatoties uz šo acīmredzamo žēlastību, vērsīsies pret tevi, paši neapzinādamies, ka, kritizējot Manu vēstījumu, tie noliedz arī Mani pašu; vai neesmu sacījis, ka viņi meklēs visas iespējas atrast tevī kādu vainu? vai tāpat viņi ir rīkojušies arī ar citiem, kurus Es esmu sūtījis? svētī tos, kuri tevi vajā, lūdzies par tiem, kuri tevi apvaino, piedod

¹ Jēzus un mūsu Svētā Māte.

viņiem no visas savas sirds; Vassula, iemācies saprast, ka Es esmu Mīlestība; mīli Mani, jo Man ir vajadzīga šī mīlestība, lai to dāvātu citiem; mīli Manus brāļus kā Es mīlu tevi; *Kungs, bet daži no tiem ir pilnīgi akli!*

maziņā, uzticies Man, jo Es likšu Savai Gaismai atmirdzēt pār daudziem un viņus apgaismot;

Manas Dvēseles svētītā,¹ vai esi aizmirsusi Manas Ciešanas? Es cietu aiz Mīlestības, tāpēc tagad esi pilnībā vienota ar Mani; Es atļāvu visam notikt tā kā tam bija jānotiek; Es tev esmu atļāvis dzert no Manu Ciešanu biķera;² Es tevi mīlu un mīlestības dēļ, Mans bērns, Es esmu tev ļāvis baudīt šo Biķeri; Es augšāmceļu mazas dvēseles un veidoju tās pēc Savu Ciešanu attēla; svētīgi esat jūs visi, kas esat Man upurējuši savas sirdis un dvēseles, lai Es ar Savām dievišķajām Rokām varētu tās pārveidot nelielos krucifiksos; priecājies, dvēsele! priecājies un esi pateicīga par Manu dāvanu, tomēr atceries, ka zem vienām debesīm ar tevi dzīvo arī jēru drānās tērpušies plēsīgi vilki; tie ir viltus pravieši par kuriem Es tevi jau agrāk esmu brīdinājis;

(Es lūdzu Kungam izskaidrojumu par šiem cilvēkiem un šoreiz atbilde meklēju Bībelē. Atvēru to Jeremijas grāmatā un mans pirksts atdūrās 23. nodaļas 10. pantā. Šajā un turpmākajos pantos tiek runāts par viltus praviešiem.)

mīļotā, nebīsties, Es stāvu tavā priekšā; priecājies, ka viņi visādos veidos tevi apmelo; Manas acis noraugās šajos cilvēkos, Es dzirdu viņu runas un jūtu viņu sirdis;

Bet Tu esi ar mani un man nav jābaidās!

esi drosmīga; Es tev dāvāšu Savu Spēku, lai tu spētu izturēt; „mēs, mums”?

Mūžīgi mūžam.

(Laikam ar vajāšanām vien nepietika, tāpēc mums tika atteikts izmantot zāli, kuru īrējām mūsu tikšanās reizēm. Atteikumam pat nebija iemesla, jo mēs bijām pieteikušies jau sen. Zāles īpašnieki vienkārši paskaidroja, ka nevēlas savās telpās reliģiskas kustības. Te nu es biju nonākusi... man uz pleciem bija 200 cilvēku, bet neviens nevēlējās mūs pieņemt. Līdz lūgšanu sapulcei bija atlikusi tikai viena nedēļa.

Tomēr Kungs steidzās mums palīgā. Kungs mums atļāva noorganizēt tikšanos Savā baznīcā. Mums tika atvēlēta neliela, kapucīnu brāļiem piederoša, baznīciņa. Viņa Majestāte vienmēr izvēlas atklāt Savas Zīmes visnabadzīgākajos un pazemīgākajos no brāļiem. Kunga darbība vienmēr liek kaunā tos, kuri vajā Viņa vēsti.)

1989. gada 23. aprīlis

(Vēstījums saņemts pēc lūgšanu sapulces mazajā Sentmorisas baznīciņā – baznīca uz tikšanos bija pilna.)

Lai ir slavēts Kungs, Kurš neliedz mums sapulcēties Viņa Vārdā! Viņš ir labs arī pret tiem, kam nav nekādu nopelnu.

Kungs, Tu esi atbildējis Savu mīļoto bērnu lūgšanām, gavēnim un upuriem.

Es slavēju Tavu Vārdu, mēs slavējam Tavu Vārdu. „Kungs ir labs un Viņa Žēlsirdība pastāv mūžam, bet Viņa uzticība – uz paaudžu paaudzēm.”³ Kopīgi kalposim Kungam!

¹ Ik reizes, dzirdot Dievu izrunājam šos vārdus, es vienkārši „kūstu” un es sajūtu Viņa Godību apklājam mani līdzīgi teltij. Šādos brīžos šīs zemes trimda šķiet nebeigsies nekad.

² Jēzus balss skanēja tā it kā Viņš šajā brīdī man dāvātu izjust nodevības garšu. Es jutos laimīga, ka esmu varējusi dzert ar Viņu no viena kausa.

³ Ps 100, 5

Es esmu Kungs un Es tevi mīlu; Es tevi piepildu ar labumiem savu ienaidnieku priekšā; lai ir svētīti visi, kuri dzird un atpazīst Gana saucienu; lai ir svētīts ikviens, kas upurē Man savu upuri;

Es steidzos palīgā ikvienam, kurš Manī meklē patvērumu un Manas Rokas ir jūsu šūpulis, Mana Vissvētākā Sirds – jūsu Patvērums; Es esmu jūsu Dievs, bet jūs – Mana tauta; priecājieties! mīļotie, priecājieties! necentieties saprast, kāpēc Manu Balsi nes tālāk šis vājais instruments, bet gan sirds vienkāršībā ticiet; centieties Mani nepārbaudīt, esiet Manā priekšā kā tīri un nevainīgi bērni;

uzlūkojiet Manu Vissvētāko Sirdi – Es stāvu jūsu priekšā un atveru to ikvienam no jums; sajūtiēt šo dedzīgo mīlestību ar kādu Es ikvienu no jums mīlu; nepretojaties Manai Mīlestībai, nepretojaties Manam aicinājumam, bet gan nāciet pie Manis un atļaujiet Man jūs ievest Savas Vissvētākās Sirds dziļumos; ļaujiet Manai Sirdij kļūt par jūsu patvērumu; kā gan Es varētu nesteigties palīgā Saviem iemīļotajiem bērniem? vai Es, cēlās Mīlestības Avots, kādreiz arī varētu jūs pamest?

jūsu posta pilnais sauciens ir piepildījis Debesis, Es esmu sadzirdējis šo kļiedzienu – mīļotie, nebīstieties; Manas Acis visu redz un Es visu dzirdu; patiesi Es jums saku: Es vadīšu un svētīšu ikvienu jūsu soli; Es esmu jūsu uzticamais Saimnieks un Es Pats Savām Rokām apkopšu Savu Vīna dārzu; Es būšu nomodā pār to dienu un nakti, neļaujot tajā slepus ļaundariem ielavīties ļaundariem; tie, kuri vēlas ieraudzīt Manu Vīna Dārzu, lai nāk tajā dienas gaismas laikā, jo tikai viltīgās lapsas cenšas ielavīties nakts tumsā; godīgais vīrs, celies pusdienas saules gaismā un nāc, apciemot Manu Vīna dārzu! Es, Kungs, esmu šī dārza Saimnieks un Savas bezgalīgās Mīlestības un Žēlsirdības dēļ Es nāku no jauna apkopt savu Dārzu un to atjaunot; esiet pateicīgi un ļaujiet Debesīm sadzirdēt jūsu slavas dziesmas!

priecājieties un paudiet Kunga Godību, esiet kā nelieli skaļruņi, kuri izplata sev apkārt Manu Vārdu; ar savu skaņu pamodiniet tos, kuri vēl guļ, sludiniet Manu Mīlestību visām tautām, lai atgriežas tie, kuri ir aizklīduši tālu no Manis un Es viņus neatstumšu; pat, ja viņu sirdis ir izkaltušas un viņu grēki ir purpura sarkani, Es tiem atklāšu Savas piedodošās Sirds bagātības; priecājieties un dziediet, jo Es esmu ar jums līdz Beigām;

1989. gada 28. aprīlis

Kungs?

Es esmu;

Es Tev pateicos! Es Tev pateicos un Tevi slavēju par visām tām žēlastībām, kuras Tu tik bagātīgi izlej pār mums!

Mana dvēsele gaviļē un priecājas Tavā Svētajā Vārdā! Tu esi Mans Vairogs, Tu esi Taisnīgais Tiesnesis un es upurēju Tev savu Gribu.

Vassula, vienmēr upurē Man savu gribu, kalpo Man, un, ļaujot Man lietot tavu roku, esi gatava būt par Manu piezīmju blociņu; neatsaki Man neko un Es darbošos tevī; mīļotā dvēsele, apzinies, cik nederīga tu būtu bez Manis; Es esmu Gudrība;

arī pēc tavas nāves daudzi lasīs Manus vēstījumus, jo Es ļaušu tiem sasniegt visas zemes malas un šie vēstījumi pasaulē vairo mīlestību, ticību un cerību; bērniņ, palaujies uz Mani, Es esmu tavš Skolotājs, tavš Pestītājs, tavš Miers; Es esmu tavš Radītājs un Tas, Kurš tevi mīl visvairāk;

IXΘΥΣ

1989. gada 1. maijs

Kungs, vai Tu uzrakstītu vēstījumu 19.maijā paredzētajai lūgšanu sapulcei?

vai esi gatava?

Es nekad neesmu gatava, bet Tu spēj mani darīt gatavu...

lūdz un tev tiks dots;

Kungs, es Tevi lūdzu sagatavot mani uzklaut Tavu balsi un pierakstīt vēstījumu;

atver savas ausis un uzmanīgi ieklausies; raksti:

miers lai ir ar jums visiem; Es esmu Kungs, Es esmu Emanuels, Es esmu svētumu Svētums un Es atklāju Sevi caur šo trauslo instrumentu;

maziņie, Es nāku pie jums, jo jūs esat izpelnījušies īpašu labvēlību Manās acīs; Es nāku, atklājot jums Savu Svēto Sirdi – tā ir Šķīsta, Svēta un Mīlestības pilna; mostieties tāpat kā esat to darījuši jau agrāk, mostieties no sava miega un sajūtiēt Mani;

Mans Gars nemitīgi izlejas jūsu vidū, bet diemžēl daudzi no jums to vēl arvien neizprot... kopš esmu jūsu radītājs, Es, Kungs, esmu jums dāvājis arī praviešus, tomēr Manējie vēl arvien atkārtoti vienu un to pašu... viņi turpina vajāt praviešus, dzīdami no vienas pilsētas uz citu un nemitīgi turpina līt Ābela nevainīgās Asinis; šie cilvēki Man uzdod jautājumus par to, kas ir taisnīgs, viņi ilgojas, lai Es būtu viņu tuvumā, bet kad Es tiem sūtu Savu Svēto Žēlastības Garu, tie aizver savas acis un atsakās klausīties Mani; viņi atļauj savām sirdīm kļūt cietām ka akmens, viņi sapulcējas, un padzen Manu Svēto Žēlastības Garu tā it kā tas būtu kāds maitasputns;

Mana Svētā Sirds sāp... atverieties! atverieties!¹ nelieciet šķēršļus Manā Ceļā! noveliet tos blukus, kuri aizšķērso ceļu Mani tautai un neļauj tai nonākt pie Manis; Es atnācu pie jums, lai jūs mierinātu un jūs dziedinātu; Es atnācu, lai nestu jums Mieru un Mīlestību, Es atnācu, lai dāvinātu auglību Savai zemei un sētu tajā Savu sēklu;

Mans Vārds ir Svētais un svēti ir gan Mani Likumi, gan norādījumi; patiesi – Es izliešu pār šo zemi Savu Mīlestību; Es, Kungs, turpināšu liet pār Saviem bērniem Svēto Garu un viņus svētīt;

vai neesat pamanījuši? vai neesat pamanījuši, ka Es jūs gatavoju saņemt Jaunas Debesis un jaunu zemi kā Es jau sen esmu to solījis? vai jūs vēl neesat sapratuši? vai neesat redzējuši kā Es darbojos? Es sapulcinu jūs no viena zemes gala līdz otram, lai jūs klausītos Manā balsī;

mīļotie, Es esmu nācis, lai dziedinātu jūsu brūces, jūsu nespēku un vājumu; Es esmu nācis dziedināt visu, kas tik mežonīgā veidā ir nācis pār jums šajā tumsas pilnajā pasaulē; mīļotie, jūsu ievainojumi vel nav dziedināti, bet šīs vainas var tikt novērstas, jo Es esmu ar jums, Es esmu jums tik tuvu; nāciet pie Manis ar Mīlestību, piesauciet Mani mīlestībā un jūs saņemsiet; lūdziet ar mīlestību un Es jūs uzklautīšu; Es jūs pacelšu Savās Rokās, piekļaušu pie Savai Vaiga un samīļošu; uzklautiet Manu Miera un Mīlestības aicinājumu; Mīlestība jūs mīl; Mīlestība ir Dzīvības Koka sakne, tādēļ ļaujiet MĪLESTĪBAI izaugt tur, kur ir iesakņojies ļaunums; Mīlestība izdzēs ikvienu samaitātību, tā to izkļiedē kā pirmie rīta saules stari izkļiedē miglu;

Savu draugu dēļ Es atdzīvināšu mirušos; Es neklusēšu, bet gan augšāmcelšu jūs Sava Vārda spēkā; Es neklusēšu līdz tiks pagodināta Mana Miesa un atjaunota visa Mana Baznīca; jūs visi, kas vēlaties apslāpēt Manu Balsi un Manu Žēlastības Garu – tukši ir jūsu ļaunuma pilnie nodomi! Es arī turpmāk iešu pie ikviena ar izstieptu roku, Es iešu arī pie dumpiniekiem un tiem, kuri dienu un nakti Mani izaicina; vai tagad jūs redzat?

jūs esat Mana tauta neatkarīgi no jūsu ticības vai ādas krāsas; atcerieties: Es esmu Mīlestība un Es esmu radītājs jūsu visus;

¹ Jēzus šos vārdus izkļiedza skaļā balsī.

šodien Mans Pestīšanas Plāns piepilda visu pasauli; Es esmu sūtījis un turpinu visām tautām sūtīt Savus vēstnešus, kuri jums palīdzētu pieaugt ticībā, atgriezties, nodibināt mieru un mīlestību, un apvienoties; necentieties apklusināt Mani vai Manu Māti; Mūsu Balsis pacelsies līdzīgi spēcīgam veserim, kas sadragā klintis¹ un tā tas notiks līdz Manas Godības pilnās atnākšanas dienai;

priecājieties un slavējiet Manu Auglīgo Vīna dārzu, jo Manas Paša Rokas ir apstrādājušas un mēslojušas šo zemi; Pats ar Savām Rokām Es esmu izrāvis un sadedzinājis ērkšķus un dzelkšņus, Savā Apmetnī Es esmu to pasargājis no sausā vēja un viesuļa, kuru radīja Mans ienaidnieks; Es esmu uzticamais Saimnieks, kurš ar rūpēm un degsmi ir nomodā par Savu Dārzu; Vīna Dārzs ir Mana dāvana jums un par brīvu jūs saņemsiet tā augļus; Mani Augļi piepildīs un pabaros visu pasauli;

Manas Dvēseles mīļotie, ieklausieties Manos Vārdos un centieties tos izprast;

nešaubieties un necentieties Mani nemiņīgi pārbaudīt; Es, Kungs, jums saku: Rakstiem ir jāpiepildās; tad kāpēc tik daudzi vēl ir izbrīnā par Mana Gara izliešanos? kāpēc esat izbrīnā par jūsu jauniešiem, kuri redz vīzijas?

Es nāku, lai liktu jums vēlreiz palūkoties uz savām zināšanām par Manu Vārdu; Es nāku, lai ar lielu mīlestību atdzīvinātu Savu dēlu un meitu mirušās miesas; Es nāku jūs atgriezt pie Sevis un atgādināt jums Manus Likumus; Es nāku, lai aicinātu grēcinieku uz atgriešanos; Es vēlos, lai visi priesteri, bīskapi un kardināli, kuri tik netaisni ir ievainojuši Manu Svēto Sirdi un Mani nodevuši, nožēlotu savus grēkus un atgrieztos; Es vēl jums netuvojos kā Tiesnesis, bet gan kā Ubags – Es esmu tērpies skrandās un nāku kailām kājām, cenzdamiem izraudāt un saubagot kaut mazumiņu mīlestības... šodien jūsu priekšā stāv Raudošs Ubags ar lūgumā pastieptu Roku, kurš cenšas izlūgt no jums kaut nedaudz pretmīlestības: „Es jūs lūdzu, atgriezieties pie Manis un mīliet Mani; mācieties Mani mīlēt, mācieties Mani mīlēt, samierinieties ar Mani, samierinieties ar Mani, Es jūs neatstumšu; Es esmu Mīlestība un Es jūs bezgalīgi mīlu”;

nāciet pie Manis pirms vēl nav sīsi izšķirošā stunda; negaidiet atnākam Manu Taisnību, neļaujiet tai jūs pārsteigt nesagatavotus; atcerieties, ka tajā briesmīgajā Stundā Es nostāšos jūsu priekšā kā Godības pilns stingrs Tiesnesis; Mana lūdzošā Balss tajā mirklī pārvērtīsies iznīcinošā Uguns šautrā un atskanēs līdzīgi pērkona rūkoņai; Mana Elpa būs kā svelmains vējš, kurš liek aizdegties visam ar ko sastopas savā ceļā; Es jūs šķīstīšu, atjaunošu un izveidošu par Vienotu Svētu Tautu;

svētīgi tie, kas cer uz Mani un kuri pieņem Manis izlieto Žēlastības Garu, jo viņi ieraudzīs Mani, Savu Dievu;

svētīgi garā nabadzīgie, jo viņiem pieder Debesu Valstība;

svētīgi, kuru ausis dzird un kuru sirdis ir pietiekami vienkāršas, lai spētu ar bērnišķu ticību pieņemt Manu Garu, jo šajās mazajās sirdīs iesakņosies Mans Vārds;

svētīgi tie, kuri tiek vajāti taisnības dēļ, jo viņiem pieder Debesu Valstība; Mani balodīši, vēl tikai pavisam īss mirklis un Es būšu ar jums; saņemiet Manu Mieru;

Es, Jēzus Kristus, svētīju ikvienu no jums; svētījiet savus vajātājus un piedodiet viņiem, jo tie nezina, ko dara; Es, Kungs, mīlu ikvienu no jums ar mūžīgu Mīlestību;

(Kungs norādīja kādas Rakstu vietas mums būtu kopīgi jālasa. Tās bija no vēstules ebrejiem 3, 7 – 19 un 4, 1 – 17.)

¹ Domātas akmens cietās sirdis.

Jahve, mans Tēti, atgādini man Savus baušļus, lai es varētu tiem sekot un būt Tev uzticīga. Tēti, es zinu, ka Tu valdi taisnīgi, bet ciešanas, kuras Tu Savā uzticamībā pieļauj, dāvā man žēlastību dzert no Tava rūgtuma pilnā Biķera.

Kungs, lūdzu, atļauj Savai Mīlestībai mani mierināt, izturies pret Mani ar maigumu un Es dzīvošu, jo Tavs Likums ir mana dzīvība un iepriecinājums. Vadi manus soļus uz Tavu Namu kā esi apsolījis. Debesu Tēvs, es ilgojos pēc Tevis, Jahve, mans Tēti, es gaidu uz Tevi.

bērniņ, Mīlestība tevi mīl un Es nevienam neatļaušu šķirt tevi no Manis; tu esi daļa no Manis, tādēļ darbosimies kopā;

1989. gada maijs

(Naktī vīzijai līdzīgā sapnī es ieraudzīju Jēzus portretu. Viņa Acis pildījās ar asarām, bet pirms tās krita zemē, es piesteidzos un pielīku pie acīm savu plaukstu. Kad plauksta bija piepildījies ar Jēzus Asarām, es devos projām, nolēmusi, ka man šīs asaras vajadzētu izdzert.)

meitiņ, saņem Manu Mieru; nāc, Es esmu ar tevi! vai esi laimīga būt kopā ar Mani?

Jā, Kungs Jēzu!

vai vēl arvien vēlies Man atdot savu gribu un sadarboties ar Mani?

Jā, Kungs! Lūdzu, nosauc man vēlreiz Savu Vārdu.

Es esmu Kungs Jēzus Kristus, tavs Pestītājs;

Jā, Kungs, es vēlos strādāt līdz ar Tevi, ja vien tāda ir Tava Griba.

Es to vēlos; upurē Man savu gribu un Es to izmantošu;

Es Tev upurēju savu gribu – paņem to un rīkojies ar mani kā vēlies.

satver Manu roku – Es un tu, kopīgi; Es tevi mīlu, mīli Mani;

IXΘΥΣ

(Es centos nomierināties Dieva priekšā, sajūst Viņa Svēto Klātbūtni un būt vienota ar Viņu.)

maziņā, ikreiz, uzlūkojot tavas pūles, Mana Vissvētākā Sirds izjūt dziļu prieku; Es esmu Visaugstākais un Es tevi mīlu; vai tagad tu sakoposi savu garu un lūgsies ticībā?

Kungs, es centīšos! Palīdzi man lūgties tā kā Tev tas ir patīkami!

pilnībā atdod sevi Manās Rokas un iepriecini Mani, sakot: „Jēzu, es Tevi mīlu”; iepriecini Mani ar vienkāršiem un patiesiem, no sirds nākošiem mīlestības vārdiem; Mana Svētā Sirds ir tavs Patvērumš, atpūties Manī un pieaudz mīlestībā uz Mani; Es vēlos, lai tu būtu pilnīga!

Es vēlos pildīt Tavu Gribu un būt Tev patīkama.

Vassula, Es tev palīdzēšu; „mēs, mums”?

Mūžīgi mūžam.

nāc un atpūties Manā Sirdī,

Kungs, un Tu atpūties manējā...

Es atpūtīšos tavā sirdī;

1989. gada 12. maijs

Jēzu?

Es esmu; sajūti Mani un uzlūko Mani; Es esmu Mīlestība un Es esmu Svētais; mīli Mani un esi svēta; Es, Gudrība, tevi mācīšu; nāc, Mana Māte tevi mīl; Viņa tagad pierakstīs vēstījumu;

(Vēstījums bija paredzēts 19. maija lūgšanu sapulcei Martinjī.)

bērniņ, Es, tava Svētā Māte, tevi svētīju; lūk, Mans vēstījums:
miers lai ir ar jums visiem; Es jūs visus mīlu un svētīju; klausieties un pievērsiet uzmanību Mūsu šīsdienas aicinājumiem; apzinieties, ka nav vairs atlicis daudz laika;
Jēzus un Es, Mēs dienu un nakti aicinām jūs uz atgriešanos; šie aicinājumi atskan visā pasaulē un kļūs arvien daudzskaitlīgāki; bērniņi, laika nav atlicis daudz;
Mana Sirds ir sāpju pilna, jo šķiet, ka daudzi neaptver Mūsu Aicinājumu svarīgumu; Es jūs aicinu pārdomāt tos un pārbaudīt pašiem sevi, lai redzētu, vai esat uz atgriešanās ceļa; mīļotie bērniņi, ar ticību un lūgšanu vien nepietiek; Dievam patīk atgriešanās un Klātbūtne ikvienā jūsu dzīves mirklī; atgriešanās nozīmē svētumu un svētu dzīvi, atgriešanās nozīmē samierināties ar Dievu un mīlēt Viņu no visas dvēseles – padomājiet par mīlestību, kuru Jēzus jūsos izlej! dzīvojiet Kristū, šķīstiet sevi un pilnībā atveriet savas sirdis, lai Jēzus varētu jūs dziedināt; atgriezties nozīmē vēlmi būt ar Dievu un ilgas pēc Viņa;
daudzi piemirst, ka lielākā garīgā dāvana ir mīlestība; Es vēlreiz jums atgādinu Jēzus bausli: mīliet cits citu kā Es jūs mīlu; ieprieciniet Mani, izdzīvojot savā ikdienā mūsu vēstījumus; Es priecājos jūs redzēt šai vakarā visus sapulcējušos kopā;
Mēs svētījam visus jums piederošos dievbijības priekšmetus; ļaujiet šim vakaram kļūt par īpašu laiku, kas veltīts pārdomām un savas dvēseles caurskatīšanai; Jēzus un Es, Mēs vienmēr esam ar jums, lai jums palīdzētu – runājiet ar Mums no visas sirds un Mēs jūs uzklausīsim;
Es jūs visus svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

1989. gada 13. maijs

Jēzu?

Es esmu; centies pēc iespējas pareizāk un dziļāk atpazīt Manu Klātieni; pilnībā izmanto tev doto dāvanu;

svētīgi garā nabagie, jo viņiem pieder Debesu Valstība; esi svētīta; sargies no ļaunā, kurš ar divkāršu spēku cenšas tev laupīt drosmi; vai neesi pamanījusi, ka Es tev palīdzu neiekrīst viņa slazdos un taisnoju tavu ceļu?

Jā, Kungs, es esmu to ievērojusi un tādēļ svētīju Tevi un Tev pateicos.

neaizmirsti, ka Es esmu Tas, Kurš tevi apdāvina; vismīļotā dvēsele, nekad neaizmirsti savu nespēku un nespēju bez Manas palīdzības pat ievilkt elpu; nekad neaizmirst kā Es darbojos; Es esmu izvēlējies tevi Savu vēstījumu saņemšanai; Es zinu kā tuvoties nabadzīgām dvēselēm, tās dziedināt un caur viņām darīt arī citiem zināmu Manu Vārdu;

Kungs, vai es drikstu ko sacīt?

Mīlestība tevī klausās;

Tu dāvā Savu Vārdu, tomēr bieži vien tajā neklausās un tam netic.

Es zinu, tomēr ne jau viss ir veltīgs; pat, ja daudzi neklausās, daži tomēr to ņem vērā; pat, ja viena sēkla spēj laist saknes, visi šie upuri ir tā vērti;

Kungs, Tu Savā Žēlastībā mums dāvā šos vēstījumus, tomēr daudz vairāk varētu būt to, kuri tos lasītu un piedzīvotu atgriešanos... Visbiežāk tā tas tomēr nenotiek – pat Tavējie šos vēstījumus panicina vai neuztver nopietni.

ziediņ, šīs zīmes liecina par dziļu krīzi un atkrišanu Manas Baznīcas iekšienē; Mana Baznīca ir pilna ar Kainiem, kuri Manā Svētnīcā paaugstina paši sevi un lielāku uzmanību pievērš formalitātēm un ārējiem rituāliem nevis Manai Mācībai un Mīlestībai; Es tiem esmu uzticējies miljoniem dvēseļu, kuras tiem ar mīlestību vajadzētu vest pie

Manis, bet viņi ir piesavinājušies zinību atslēgu un tagad ne paši izmanto šīs zināšanas, ne arī ļauj to darīt tiem, kuri to vēlētos;

Kungs, cik ilgi mums vēl būs jācieš?

laiks vairs nav ilgs, uzticies Man; nāc un Es tev izlasīšu kādu fragmentu no Mana Vārda;

(Jēzus man norādīja uz Jeremijas grāmatas 4. nodaļu no 5. – 31. pantam.)

radība, neatkāpies, atgriezies un uzklausi Manu Vārdu; nāc, „mēs, mums”?

Jā, Kungs! Šķiet, ka pēdējās dienās esmu aizmirsusi par šiem vārdiem...

Vassula, Es ļoti vēlētos dzirdēt šos vārdus no tavām lūpām... uzsmaidi Man;

Tu patiešām to vēlies?

jā, ziediņ, patiešām; cik bieži Man vajadzēs tev to atkārtot?

Jēzu, es to zinu, bet man patīk, ka Tu atkārtoti šos vārdus!

tad apzinies arī to, cik ļoti Man patīk dzirdēt tevi atkārtotam Manu Vārdu; Es atkal un atkal varētu klausīties tavā saucienā; vienmēr paturi prātā un sirdī Manu Vārdu, piepildies ar to vienmēr un visur; runā ar Mani, jo tas Mani pagodina...

Jēzu, Tu mani esi apveltījis ar tik daudzām žēlastībām – svētīts lai top Tavs Vārds! Gods Dievam!

saņem Manu Mieru; vai tu noskūpstīsi Mana Kājas?

Jā, mans Kungs. (Savā garā un uz krucifiksa es noskūpstīju Kunga kājas.)

pagodini Mani, saglabājot uzticību Man;

1989. gada 15. maijs

Kungs?

Es esmu; Es neesmu nācis, lai atnestu virs zemes mieru, bet gan zobenu... (*Mt 10. 24 – 25*) Manš enģeli, Mīlestības dēļ evaņģelizē ar mīlestību, Es tev palīdzēšu; tas esmu Es, Jēzus Kristus un Es tevi mīlu;

IXΘΥΣ

1989. gada 16. maijs

Jēzu?

Es esmu; nekad neatstāj Mani, ilgojies pēc Manis vairāk nekā jebkad; izmanto pārbaudījumus, lai tuvotos Man; palīdzi tiem¹ iemācīties mīlēt Savu Dievu, palīdzi tiem iemācīties noliekties Manā priekšā un pielūgt Mani, Vissvētāko; vai Man ir vajadzīgi viņu tukšās, tikai ar lūpām izteiktās, lūgšanas? Es sagaidu mīlestību un pielūgsmi; Manas Dvēseles iemiļotā, lūdzies, lai Mani kardināli, bīskapi un priesteri spētu atpazīt Manu Gribu;

Es, Kungs, vēlos MĪLESTĪBU un PIELŪGSMI, un VIENOTĪBU; Es vēlos, lai visi pulcētos kopā ap vienu Tabernākulu; ja viņi meklētu Manu labumu, viņi saprastu, cik ļoti Mana Sirds ilgojas pēc vienotības Pētera vadībā – Es pats viņam uzticēju Debesu valstības atslēgas; dedzīgi lūdzaties, lai viņi saprastu, ka Es, Kungs, aicinu viņus uz vienotību; Es aicinu visus, kas nes Manu Vārdu, apvienoties zem Manu avju Pētera autoritātes;

vēlāk Es aicināšu arī visas pārējās tautas; Es tās aicināšu atdzīt Manu Svaidītā Vārdu un runāšu uz viņu sirdīm;

IXΘΥΣ

1989. gada 22. maijs

(Medžugorje). Kungs?

Es esmu;

¹ Ikvienam.

Es Tevi mīlu! Svētumu Svētums, es Tevi pielūdzu, svētais Jēzu, es Tevi mīlu!

mīli un pielūdz Mani; vienmēr esi gatava pieņemt Mani šādā veidā;

1989. gada 24. maijs

Jēzu?

mīļotie, Es esmu; bērniņi, ļaujiet šai dienai būt prieka pilnai; priecājieties, jo Es, „Dievs ar jums”, jūs pavadu visā šajā ceļā; nāciet un pielūdziet Mani; nāciet un sajūtiēt Manu Vissvētāko Sirdi; nāciet, maziņie, un esiet pilnībā vienoti ar Mani;

Es svētīju ikvienu no jums; Mīlestība ir jums līdzās, Mīlestība jūs mīl;

IXΘΥΣ

(Šis vēstījums bija domāts mūsu nelielajai Medžugorjes svētceļojuma grupai. Jēzus no rīta bija mūs aicinājis iet uz adorāciju. Pēcpusdienā baznīcā uzzinājām, ka vakarā ir paredzēta kopīga adorācija. Tā kā Jēzus bija mūs aicinājis, mēs burtiski „aizskrējām” uz turieni!)

1989. gada 25. maijs

Kungs?

meitiņ, Es esmu; neraksti steigā, bet gan atver savas ausis un ieklausies Manī; Es esmu Mīlestībā, bet Mīlestība tiek tik maz mīlēta! Mīlestība netiek izprasta!

nāc; „mēs, mums”?

Mūžīgi mūžam, Kungs.

1989. gada 25. maijs

(Vissvētākās Jēzus Sirds svētki.) Jēzus Svētā Sirds?

Es esmu; šodien Mana Vissvētākā Sirds aicina visas tautas ieklausīties Manī: Es esmu Mīlestība un Miers, Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; vienīgais Patvērums, kurā jūsu dvēseles varētu gūt pestīšanu, ir Mana Vissvētākā Sirds; meitiņ, uzraksti lūgšanu, kuru Es tev nodiktēju pagājušajā gadā:

„Vissvētākā Jēzus Sirds, māci man Savus ceļus, Vissvētākā Jēzus Sirds, ved mani pa vienotības ceļu. Pasargā mani no ļaunā un neatdod mani viņa varā. Vissvētākā Jēzus Sirds, esi Klints, kurā patverties, dāvā Savu Mīlestību un Mieru, lai tie mani vada. Amen.”

1989. gada 1. jūnijs

Vissvētākā Jēzus Sirds, Tu izlej pār mums svētību straumes un vientuļajiem dāvā Savu Patvērumu. Tava ģimene ir atradusi mājvietu Tevī. Lai dienu pēc dienas ir slavēts mūsu Kungs, kurš mūs glābj un citu pēc cita iaved Savā Svētajā Sirdī. Lai ir slavēts mūsu Kungs, Kurš nes mūsu nastas un dalās mūsu ciešanās. Kungs?

Es esmu; sajūti Manu Klātbūtni, nostājies Manā priekšā un ieklausies Manī;

(Vēstījums lūgšanu sapulcei.)

miers lai ir ar jums visiem;

Es esmu Kungs, jūsu Pestītājs, Es esmu Tas, Kurš meklē jūsu sirdis; Es, nepaguris, stāvu pie visām durvīm un klauvēju; Es sekoju grēciniekam un Es atstāju pārsteigtus saprātīgos; Es esmu Tas, Kurš vairo Savas svētības un ar maigumu jūs sagatavo ieiēt Manā jaunajā Jeruzalemē;¹ Es esmu Vissvētākā Trīsvienība un Es esmu Viens un Mans pestīšanas plāns jūs sagatavo sanākšanai vienā, kopīgā Ganāmpulkā; Es apstādinu vareno un augsto koku augšanu un palīdzu izaugt mazajiem;

mīļotie, nebīstieties; Es šajā tuksnesī iesēšu jaunas Miera un Mīlestības sēklas, Es no jauna iekopšu Savu dārzu; bezdievjī un grēcinieki ieraudzīs, ka pār jums gulstas Mana

¹ Jaunā Jeruzaleme ir dvēseles stāvoklis, kuru cilvēks piedzīvo pēc šķīstīšanas.

dievišķā Roka; tie, kuru sirdis ir akmens cietas, sapratīs Manu bezgalīgo Žēlsirdību un to, ka Es, Svētais, esmu jūsu vidū; Es esmu satvēris jūsu labo roku, sajūtiēt Manu Klātbūtni; Es jūs neatstāšu, tāpēc nebīstieties; Es satveršu ikvienu no jums aiz rokas un jūs, kalpodami taisnībai, tiksiet nosaukti par Gaismas bērniem; Es, Kungs, jau no iesākuma esmu jums sacījis, ka vēlos, lai jūs būtu svēti tāpat kā Es esmu Svēts;

ja esmu jūsu Dievs, bet jūs – Mani bērni, tad jums būs jāseko Manam Likumam; Mans Likums ir Mīlestības likums, iemācieties Mani mīlēt, iemācieties Mani pielūgt; Es nemitīgi meklēju jūsu sirdis; neklausieties pasaulē, bet labāk ieklausieties Manā Mīlestības aicinājumā, ieklausieties Manos sirdspukstos – ikviens no tiem ir aicinājums dvēselei Man sekot;

nāciet un patverieties Manās rokās, paslēpieties Manos apskāvienos un sajūtiēt Mīlestību ar kādu jūsu mīlu, sajūtiēt Žēlsirdību kāda Man ir uz ikvienu no jums; atgriezieties pie Manis un Es jūs dziedināšu; lolojiet Manus vārdus un ļaujiet tiem iespiesties dziļi jūsu sirdīs; neļaujiet četriem vējiem izkaisīt Manus Vārdus; nāciet un cieši ielūkojieties Manī, neļaujiet nevienam atraut jūsu skatienu no Manis, apzinieties tās žēlastības, kuras Es jums dāvāju... „ziediņ, pārvāri savu apātiju”;

Kungs, es Tevi lūdzu – palīdzi man...

iepriecini Mani un uzklausi Manu balsi;

palīdzi Man sadzirdēt Tavu balsi, Kungs...

Es esmu;¹ Es jūs visu svinīgi aicinu atdzīt savas vainas un ilgoties pēc Manis; Mans Žēlastības Gars ir izliets pār jums visiem, un Tam ir jāatbrīvo jūs no vienaldzības, kura tik smagi gulstas pār jums un jāatdzīvina jūs pirms esat sākuši pagurt; tādēļ atveriet savas ausis un uzklausi Mani; Es zinu, ka pašreiz vairums no jums, paši to nezinādami, jūs esat miruši; jūs esat miruši, jo nevēlaties pilnībā sevi atdot un uzticēties Man;

uzticieties Man un nepretojaties; pakļaujaties, pakļaujaties... atļaujiet Man, Mīlestības Dievam, turēt jūsu sirdis Savās Plaukstās, ļaujiet Man būt jūsu mazo sirdi Īpašniekam, nebīstieties; Es esmu Mīlestība un Mīlestība vēlas izgreznot jūsu sirdis, tādēļ uzmanīgi ieklausieties Manos vārdos; Mani vārdi var šķist vienkārši, jo Es esmu Vienkāršības Dievs, Es esmu Maigs un Pazemīgs;

zinu, ka daudzi jūsu vidū domā, ka Es atkārtojos, bet Man ir savi iemesli: Man vārdi neiedzīvojas jūsos! Es atkārtojos jūsu vienaldzības un apātiskuma dēļ, jūsu kurluma dēļ un tādēļ, ka daudzi no jums neīsteno Manus Vārdus savās dzīvēs;

Es nāku pie jums ar Savu Sirdi izstieptā plaukstā; Es nāku, dāvādams Manu Mieru un Mīlestību; Es nāku, lai jūs atkal apvienotu vienā Ganāmpulkā; Es nāku atdzīvināt šo mirušo laikmetu; nāciet un slavējiet Mani, Savu Kungu; Es nokāpju no Saviem dievišķajiem Mājokļiem, lai uzvestu jūs augšā, pie Sevis un atdzīvinātu; jūs visi, kas esat gaidījuši Manu Žēlastības Garu, slavējiet Mani, ejiet un sludiniet Manu Taisnīgumu visām tautām un ļaujiet Manai Vēstij sasniegt zemes robežas, ļaujiet saviem līdzcilvēkiem sadzirdēt Manus Mīlestības aicinājumus; jūs visi, kas esat izslāpuši pēc Manis, priecājieties un līksmojiet, jo Es jūs piepildīšu; jūs, vajātie, noslaukiet savas asaras, jo Es esmu ar jums, lai jūs pasargātu un mierinātu;

Mana Vissvētākā Sirds aicina ikvienu no jums nākt pie Manis svētumā, atbalstīties pret Mani, bet Es, savukārt vedīšu jūs pie Sava Tabernākula, kurā dienu un nakti ilgojos pēc jums; katru dienu Es jums dāvāju pats Sevi, nāciet, nāciet un, tērpušies svētumā un šķīstībā, pieņemiet Mani; neapvainojiet Mani, bet, pieņemot Mani, esiet šķīsti un svēti,

¹ Jēzus turpina diktēt Savu vēstījumu lūgšanu grupai.

nostājieties Manā Dzīvajā Klātbūtnē, apzinieties to apslēptu mazajā, baltajā Hostijā; ļaujiet Man sajust jūsu svētumu un šķīstību; ja vien jūs zinātu, cik lielu žēlastību Es jums dāvinu!

nāciet un ieprieciniet Mani, pārdomājot Manus vēstījumus; ieprieciniet Mani, sekojot šiem vēstījumiem savā dzīvē; ieprieciniet Mani un izmainiet savas dzīves;

svētīgs ir cilvēks, kurš šodien pārdomā Manis dotos vārdus, kurš ielūkojas savā sirdī un pārbauda savu dvēseli, jo Es viņu piecelšu; svētīgi ir tie Mani priesteri, bīskapi un kardināli, kuri nāk pie Manis ar muitnieka sirdi,¹ atdzīdami savu vainu, jo šajās sirdīs Mans Vārds iesakņosies un nesīs augļus; Es pats noņemšu plīvuru no viņu acīm, lai tie ieraudzītu un saprastu, ka vienīgais pēc kā Es ilgojos, ir mīlestība, Mīlestība un Pielūgsme; bet, ak vai! tik daudzi no šiem kalpotājiem ir padevušies sātana valdzinājumam! kā gan lai paciešu viņu formālismu un viltus pazemību, ja viņu sirdīs pietrūkst mīlestības? vai vēl ir atlicis kāds, kurš vēlētos Mani pielūgt? kurš no viņiem būs piemērs Maniem pārējiem bērniem, nākdams pie Manis mīlestības pilnu sirdi, krizdams uz sava vaiga Manas Svētās Klātbūtnes priekšā un klusumā Mani pielūgdams?

mīļotie, vienīgais, ko lūdzu no jums ir mīlestība svētumā; Es meklēju jūsu sirdis - nāciet un atdodiet tās Man; Es piepildīšu jūsu sirdis ar Savu Mīlestību, lai jūs šo Mīlestību varētu izstarot tālāk uz citiem Maniem bērniem; Es, Svētais, jums vēlos uzdot pavisam vienkāršu jautājumu: kur ir ganāmpulks, kuru jums biju uzticējis?² šķīstiet sevi, nožēlojiet grēkus, paklausiet Manas Baznīcas vikāram Jānim Pāvilam II, kurš nekad jūs nav atstājis, lai arī jūs viņu atgrūžat un neatdzīstat; jūs visi, kuri vēl arvien metaties viņam virsū kā izsalkuši vilki, cenzdamies viņu aprīt, esat kā smaga nasta Manai Vissvētākajai Sirdij... Mani ir nodevuši savējie... cik vēl ilgi jūs Manām avīm būsiat par viltus oāzi? cik vēl ilgi būsiat mirāža bezgalīgajā tuksnesī?

brāļi, vienīgais, ko sagaidu no jums, ir Mīlestība; nāciet un pielūdziet Mani; nemeklējiet Mani tur, kur Manis nav, esiet piemērs visam Manam Ganāmpulkam; Mīlestība gaida – nāciet un pielūdziet Mani, nāciet un pielūdziet Savu Kungu un Karali; brāļi, atgriezieties pie Manis; Manā Sirdī pukst nebeidzama Mīlestība, Es apžēlošos par jums un pilnībā aizmirsīšu jūsu grēkus, nekad jums par tiem neatgādinādam;

meklējiet Mani, kamēr vēl esmu atrodams Savā Žēlsirdībā³: Es nākšu, atvēršu aklo acis un ausis tiem, kurus biju darījis kurlus; Es noņemšu zīmogus no aizzīmogotajām vietām un atļaušu jums ieraudzīt Savu Gaismu, sadzirdēt un saprast Manu Vārdu; Es darīšu jūs spējīgus atgriezties, spējīgus no saviem sirds dziļumiem slavēt, paaugstināt un godināt Mani, savu Dievu;

Mana Roka ir pār jūsu galvām un Es svētīju ikvienu no jums; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

bērniņ, Es tevi svētīju; nāc un ieklausies Manā Mātē;

ziedin, sajūti Manu Klātbūtni; Es tevi mīlu; atceries, ka Es tevi aizstāvēšu kā lauvu māte aizstāv savus mazuļus; esi svētīta un uzklausi Manu vēstījumu;

Mani mazie bērniņi, nepretojieties Dieva aicinājumiem; pakļaujieties tiem, atbalstieties pret Viņu un ļaujiet Viņam gūt uzvaru jūsu sirdīs;

ieklausieties Viņā un dariet, ko Viņš jums saka; Es, jūsu Svētā Māte, vēlos atgādināt, ka visi Kunga Vārdi ir Dzīvība un Mīlestība; ja jūs vairs neievērojat Viņa Vārdā apslēptās

¹ Lk 18, 9 – 14.

² Jer 13, 20.

³ Kamēr vēl nav atklājusies Viņa Taisnība.

zīmes un apsolījumus, pasaule ātri vien jūs ievēl atpakaļ savos tīklos un liek aizmirst Viņa lūgumu pēc Mīlestības;

savā pēdējā vēstījumā Es jūs aicināju pārbaudīt savas sirdsapziņas un pārdomāt savas dzīves; šodien Es jums vēlos pavaicāt: kādēļ tik daudzi nāk klausīties jaunā vēstījumā, ja vēl nav uztvēruši, pārlasījuši un pārdomājuši iepriekšējo?

mīļotie bērni, Mana Bezvainīgā Sirds mīl ikvienu no jums, tādēļ šodien Es jūs aicinu vēlreiz pārlasīt Manu iepriekšējo vēstījumu un sekot tam savā ikdienas dzīvē; Es jūs visus mīlu nekad neaizmirstiet, ka Mana Bezvainīgā Sirds ir balzāms uz jūsu brūcēm; Es svētīju jūs visus Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

(Svēto Rakstu vietas pārdomām bija: 1 Tim 4, 1 – 16; 1 Tim 6, 20 – 21; 2 Tim 2, 14 – 26 un 2 Tim 3, 1 – 17.)

1989. gada 5. jūnijs

Kungs?

Es esmu;

Gods Dievam! Man jāpilda tas, ko es Tev, Kungs, esmu apsolījusi: būt uzticīga un meklēt vienīgi Tavu labumu un godu. Tu nāci man palīgā, To nokāpi no Sava Troņa un ieraudzīji manu postu. Tu mani esi piecēlis, lai es varētu staigāt Tavā Klātbūtnē dzīvības gaismā...

ziedīņ, tu esi Mans īpašums, tādēļ pagodini Mani ar savu mīlestību nāc un klusumā Mani pielūdz, klusumā atklāj Man savu mīlestību; meitiņ, saņem Manu Mieru; Es izliešu pār visu cilvēci arvien vairāk Savu Darbu;

ienāc Manā Svētajā Sirdī un atpūties tajā, nāc...

1989. gada 10. jūnijs

Jēzu?

Es esmu; Vassula, tici Man, jo Es atklāju Savas Gudrības darbus;

uzmanīgi ieklausies Manā Balsī un neraizējies par visu pārējo; ikviens cilvēks, kurš pieņem šo atklāsmi, pieņem arī Manu Miera un Mīlestības Krustu; nekad neatļauj gudrajiem un prātīgajiem tevi pievilt, bet gan līdz galam uzticies Man; pielūdz Mani – šis ir ceļš pie Manis;

IXΘΥΣ

1989. gada 12. jūnijs

Jēzu?

Es esmu;

Jēzu, man ir grūti... (Man vēl arvien ir grūti izprast visu pārdabisko, kas ar mani notiek.)

ziedīņ, tici ar bērna ticību...

Tas ir tik skaisti!

Man apkārt ir eņģeļi, esmu atnācis kopā ar Saviem eņģeļiem;

Kungs, tas ir tik skaisti!

iepriecini Mani, vienmēr tiecoties pēc dziļākas Manis Pazīšanas; ļauj Maniem baušļiem un padomiem kļūt par tavu prieku, un tad tu būsi svētīta; iepriecini Manu Dvēsele, saucot Mani par Tēti; tevi ir svētījušas un svētdarījušas Manas Rokas, tādēļ esi Mans Atspulgs, esi svēta un ļauj savai sirdij kļūt par pagalvi, uz kura varu atrast Sev atpūtu; Es, Kungs, esmu ar tevi; vai neaizmirsīsi par Manu Klātbūtni?

ja vēlies labāk apzināties savu rīcību, domas un vārdus, vienmēr paturi prātā Manu Klātbūtni; saņem Manu Mieru;

1989. gada 12. jūnijs

tas esmu Es, Jēzus; esmu atnācis pie tevi kopā ar tēvu Pio;
sono con te, Vassula; ascolta nostro Buono Signore;¹
(*Tēvs Pio mani iedrošina samērā bieži.*)

1989. gada 14. jūnijs

Jēzu?

Es esmu; Es vēlos, lai tu garīgi augtu – vai tās ir arī tavas ilgas?

Jā, Kungs, bet tas ne vienmēr ir viegli, jo apkārtējie cilvēki bieži vien nesekmē šāda veida izaugsmi vai ilgas.

pieņem tev apkārt esošos cilvēkus un vidi, pieņem visu, ko esmu tev devis; Es vēlos, lai tu atrastos Manā tuvumā, Es vēlos kļūt par tavu vienīgo Atbalstu; Es esmu Tavs Skolotājs un garīgais Vadītājs; Vassula, atļauj tev nolasīt priekšā kādu fragmentu no Mana Vārda; (*Jēzus man lika atvērt Bībeli. Man atvērās Sīraha dēlu grāmatas 4. nodaļa no 11. – 22. pantam. Šajā vietā tiek runāts par Gudrību, kas mūs māca.*)

vai redzi? Es esmu Gudrība un Es esmu Tas, Kurš audzina;

Kungs, mani nedaudz satrauc 19. pants.

tas attiektos uz tevi, ja tu pilnībā atteiktos no Manis, bet nesatraucies; Es tevi piecelšu ikreiz, kad redzēšu tuvojamius kritienam; Vassula, Es esmu tevi apslēpis ļoti īpašā Savas Vissvētākās Sirds vietā; Vassula, atļauj Man tevi izaudzināt; Mīlestība tevi mīl un Mani iepriecina ikviena reize, kad atceries par Mani; vai esi gatava pārdomāt Manis teikto? saņem Manu Mieru;

Kungs, kā tas ir iespējams, ka Tu ar manis sarunājies?

ziediņ, Es esmu; esi ar Mani;

Lai ir slavēts Kungs!

1989. gada 15. jūnijs

Mans Kungs?

Es esmu; atpazīsti Manu Klātbūtni... Mans eņģeli, esi gatava Mani pieņemt un atkārtoti līdz ar Mani šos vārdus:

„Vissvētākā Jēzus Sirds, Mans Kungs, kuru es pielūdzu, es Tev upurēju savu gribu. Dari mani par Sava Miera un Mīlestības nesēju, dari Mani par Savas Vissvētākās Sirds kvēlojošo ilgu upuri. Amen.”

tagad pilnībā atdod sevi Man; Man ir vajadzīgas upurgatavas dvēseles, tādēļ upurē Man, Vassula, savu gribu, lai mēs kļūtu vienots veselums; Es esmu Vispilnīgākais Mīlestības Upuris; Mans atlikums, Mans īpašums, Manas mirres un Mans altāri, daloties ar tevi Savā Miera un Mīlestības Krustā, Es izrotāšu tavu dvēseli; Es būšu ar tevi ik dienas, līdz galam – Es un tu, tu un Es – vienoti Mīlestībā;

IXΘΥΣ

1989. gada 19. jūnijs

(*Vēstījums tika dāvāts lūgšanu sapulcei Friburgā. Tā notika Labā Gana kongregācijas māsu klosterī.*)

Kungs?

Es esmu; vismīļotās dvēseles, miers lai ir ar jums; sajūti Mani, sajūti Manu Klātbūtni, Es esmu jūsu vidū; notrausiet putekļus, kas ir aizmiglojuši jūsu acis un neļauj tām ieraudzīt Manu Godību;

¹ “sono con te, Vassula; ascolta nostro Buono Signore” (it. val.) Vassula, esmu ar tevi, klausies mūsu labajā Kungā.

Es pazīstu jūsu vājumu, Es zinu, ka visniecīgākais Mana ienaidnieka kārdinājums spēj jūs izsist no līdzsvara un likt jums pakrist, tomēr neraizējaties par šiem Dumpības pilnajiem laikiem; Es, Kungs, jūsu Patvērums un Mierinātājs, vienmēr esmu jums līdzās; Es esmu Patvērums ienaidnieka izraisītajās vētrās, Es esmu neizsīkstošs Avots slāpstošajiem, Es esmu Ēna, kas jūs aizsargā no svelmainās tuksneša saules un vēja; jūs patlaban dzīvojat šādā tuksnesī, tomēr Mana Vissvētākā Sirds ir atvērta, tā vēlas jūs pieņemt un dāvāt jums atpūtu; Es esmu Mīlestība, kas mīl jūs mūžīgi; Es nokāpju no Sava dievišķā Troņa, lai jūs paceltu pie Sevis un dāvātu jums barību no Saviem Debesu krājumiem; Es sapulcinu jūs visus Savās siltajās rokās; jūsu labumam Es vairošu pār jums izlietās žēlastības un Manas kvēlojošās Mīlestības Liesmas augšāmcels jūsu mirušos;

Es nāku jums pretim ar Vissvētāko Sirdi Savā izstieptajā plaukstā un vēlos to uzdāvināt jums; vai esat gatavi to saņemt?

mīļotie, tuvojas Diena, kurā piepildīsies ikviena vīzija un tas notiks vēl jūsu dzīves laikā; atveriet savas sirdis un centieties izprast, kādēļ pār šo paaudzi tik cēlsirdīgi ir izliets Mans Gars; tuvojas diena, kad visas paaudzes kļūs par vienu, diena, kad būs tikai viens gans un visi pulcēsies ap vienotu Tabernākulu un Es, Kungs, kļūšu par viņu Vienīgo; mīļotie, lūdzieties par šo Vienotību, kuru Es, Kungs, patlaban ar lielu uzmanību un mīlestību gatavoju;

patlaban jūs esat izklīdināti un jūsu ganības ir izpostītas, tomēr Mana gana¹ balss ir sasniegusi Debesis; Es esmu to sadzirdējis, jo Kaini, nevēlēdamies būt brāļi, ir izpostījuši viņa ieceres un sašķaidījuši drumslās Vienotību; ² tomēr tuvojas Manas Miesas Godības pilnās dienas un tās atnesīs sev līdzī neizsakāmu prieku; tā būs izbrīna pilna diena – tajā dienā sadzīs Rētas, kuras esmu saņēmis Savu labāko draugu namos;

šodien Mana Vissvētākā Sirds ilgojas pēc šķīstas mīlestības; Man ir nepieciešama tikai mīlestības atgriešanās, jo tikai aiz mīlestības Es esmu sevi dāvājis upurī un izplatījis sev apkārt šim upurim raksturīgo saldo smaržu; vai lūgdams jums pilnībā atdot sevi Man, Es lūdzu par daudz? vai lūgdams nedaudz atdzīšanas, pateicības un mīlestības, Es lūdzu par daudz? Mīlestība ilgojas pēc mīlestības, Mīlestība ir izslāpusi pēc mīlestības, Mīlestība ubago mīlestības atnākšanu;

nedumpojaties pret Manu Likumu, jo Mans Likums ir Mīlestības Likums; mīļotie, Es tik ļoti jūs mīlu! kāpēc tik daudzi no jums vairs nepielūdz Mani? Es vēlos atgādināt, ka šajā Svētajā Stundā esmu kopā ar jums, serafu un ķerubu ieskausts, Es, klusēdams, nostājos jūsu priekšā; Es, svētumu Svētums, esmu jūs nosaucis vārdā: jūs esat Mani Iemīļotie;

lai arī esat grēkojuši pret Mani, Es esmu piedēvis jums jūsu grēkus; jūs esat Mana sēkla; mīļotie, vai noteiktajā adorācijas stundā Es jūs ieraudzīšu Savā priekšā? vai piecelieties un nāksiet pie Manis, Kurš jūs gaida Savā Tabernākulā? Nāciet pie Manis... nāciet pie Manis un neniciniet to, ko Gars šajās dienās jums dāvā; palieciet Manā Mīlestībā un pieņemiet Manu Žēlsirdību; atcerieties, ka viss izzudīs un nekā vairs nebūs, un mūžīgi pastāvēs tikai jūsu dvēsele; Es, Kungs, svētīju ikvienu no jums, dāvādams Savu Mieru, kuru jūs, savukārt, varat dāvāt citiem;

IXΘΥΣ

1989. gada 21. jūnijs

Kungs?

¹ Pāvests Jānis Pāvils II.

² Dieva balsī atskanēja nāvīgas skumjas.

Es esmu; nekad nepagursti lūgties; mīlotā, ievēro Manus padomus un seko tiem; esi atvērta Man, savam Dievam, jo Es vienmēr esmu ar tevi un ilgojos tev dāvāt visu, kas pietrūkst tavai dvēselei;

tev pietrūkst Gudrība? Es tevi mācīšu ar Gudrību; neatlaidība? Es piepildīšu tavu dvēseli ar dedzību; tev pietrūkst pacietības – Es tev dāvāšu Savu Pacietību; izturība gandarot par savām un citu kļūdām? tu to pasmelsi Manī; tev nav Mīlestības? tā ieplūdīs no Manas Sirds tavējā; Miers? bērniņ, Mans Miers pieder arī tev! bērniņ, kādēļ tu Man vairs nelūdz visas šīs žēlastības, kuras ir tik ļoti vajadzīgas tavai dvēselei?

Es nezinu kāpēc...

atceries, ka Es esmu Gudrība un Es esmu tavs Skolotājs, tāpēc esi atkarīga no Manis; vai līdz šim Es neesmu pabarojis tavu un arī visu apkārtējo dvēseles?

Es turpināšu izliet pār tevi šos vēstījumus, kuri līdzinās pravietojumiem; paļaujies uz Mani, meklē Mani, staigā Manus ceļus un paklausī Man; mīli un pielūdz Mani; jūties drošībā, jo Es vienmēr esmu ar tevi; Es pats esmu Autoritāte un Kārtība, kas nolaižas pār tevi; bērniņ, Es tevi mīlu ar bezgalīgu mīlestību, neraizējies, cenšoties izprast Manus Ceļus; cenšoties saprast, tu noklīsti neceļos, kuriem nav gala un izejas; vienkārši atceries, ka Mani Ceļi nav tavi ceļi un patiesi Es tev saku – šī atšķirība ir milzīga! pieņem, ko Es Savā Mierā vēlos tev dot, atļauj Manai rokai palikt pār tevi; Es un tu – vienoti Mīlestībā; nāc – „mēs, mums”?

IXΘΥΣ

1989. gada 29. jūnijs

Lai ir slavēts Visvarenais Dievs, kurš vienīgais dara brīnumus! Kungs, Tu man esi mācījis Savu Vārdu un es vēl arvien slavēju tavus varenos darbus. Līdzjūtības pilns, Tu man esi piedēvis manas vainas un atvēris manas acis un ausis. Tu esi ļāvis man saklausīt Gudrības vārdus: „Kas ēd no Manis, tas arvien vēlēšies vairāk, bet, kas dzer no Manis, arvien būs izslāpis” (Gudr 24, 21).

Kā atraitne, kas ilgojas pēc atpūtas, es klīstu pa tuksnesi, meklēdama Tavu Mūžīgo Avotu un zāļainās ganības.

meitiņ, no satrunējuša stubeņa Es esmu tevi pārvērtis ziedošā un auglīgā kokā; naidīgs pagāns ir pārvērties dedzīgā lūdzējā; tavu agrāko vienaldzību esmu aizvietojis ar degsmi kalpot savam Dievam; paliec Manā žēlastībā, esi pilnībā vienota ar Mani;

Kungs, mūsu vakardienas tikšanās mani pārsteidza...

Es, Kungs, došu vēstījumus Saviem vēstnešiem; palūkojies – šodien tavas rokas vairs nav sasaistītas; jūties brīva... ja vēlies dalīties ar Mani Miera un Mīlestības Krustā, tad nāc; Es parūpēšos par tevi, jūties brīva... tu ļoti labi apzinies, ka Man pietiek pašam ar Sevi, Es esmu Visaugstais; Man patīk tava nevainība un Es turpināšu tev rādīt Savas zīmes, Es tās došu nabadzīgajiem un trūkcietējiem, lai tie varētu slavēt Manu Vārdu; nāc pie Manis sirds šķīstībā, jo esmu nolēmis tevi vest pa garīgās izaugsmes ceļus; nāc, paaugstini Manu Vārdu un pielūdz Mani, jo Es esmu Svēts; Mīlestība tevi mīl mūžīgi, nāc;

Kungs?

Es esmu; lūdzies, izmantojot vārdus, kurus Es tev nodiktēju:

„Vissvētākā Jēzus Sirds, Mans Kungs, kuru es pielūdzu, es Tev upurēju savu gribu. Dari mani par Sava Miera un Mīlestības nesēju, dari Mani par Savas Vissvētākās Sirds kvēlojošo ilgu upuri. Amen.”

vienmēr esi maziņa un paliec tādā, augdama vienīgi Manā Svētajā Garā; tu nekad netiksi atstāta;

1989. gada 4. jūlijs

Mans Kungs?

Es esmu; ikvienas lūgšanu sapulces laikā sakopo savu garu un paliec Manā Klātbūtnē, nebaidies; Manas mācības izskan, bet atļauj Man arī mācīt tavu dvēseli, atļauj Man turpināt īstenot Manu dievišķo plānu; vienīgais, ko vēlos no tevis saņemt, ir tava griba;¹ Es tev dāvāju Savu Mieru un Mīlestību un tie paliks tavi uz mūžiem; Es nekad tevi neatstāšu;

miers tev, Mans bērns, uzklausi Manu Māti;

Jā, Kungs. (vēstījumu turpināja Mūsu Māte, Vissvētākā Jaunava Marija.)

Vassula, ļauj savai sirdij atpūsties Jēzus Vissvētākajā Sirdī, bet pārējo atstāj Viņa ziņā; nāc, Es vēlos tev nodiktēt vēstījumu;²

miers lai ir ar jums; Es esmu ar jums kopā šajā telpā un svētīju ikvienu no jums;

ieklausieties Gudrības Vārdos; neatsakiet Kungam to, ko Viņš jūsu sirdīs meklē; ja upurēsiet Viņam savas sirdis, Kungs jūs apveltīs ar Savas Mīlestības dāvanu un ievēdīs ikvienu no jums Savā Vissvētākajā Sirdī; Viņa Sirds ir jūsu mājas, tā ir jūsu dvēseles mitekļis; atgriezieties pie Kunga un upurējiet Viņam savu gribu, atgriezieties pie Visaugstā un Viņš jūs iesmaržinās ar Savu Mīlestību;

šodien Es aicinu ikvienu no jums un vēlos jūs iedrošināt; Mūsu saucieni un aicinājumi atskan visapkārt šajā tumšajā pasaulē – baiļu un posta pārņemtajā laikmetā; Es svinīgi aicinu jūs pārdomāt kādēļ Jēzus un Es šajā laikmetā visdažādākajos veidos un visās pasaules malās steidzinām jūs uz atgriešanos;

Mēs līdzināmies izklaidīgiem vecākiem, kuri izmanto visus līdzekļus, lai jūs uzrunātu un brīdinātu par draudošajām briesmām; jūs esat Mūsu mīļotie bērni – uztveriet nopietni šos aicinājumus un brīdinājumus; nožēlojiet savus grēkus un lūdzieties no sirds un ar mīlestību tuvojieties Kungam; nāciet un pielūdziet Kungu; pieņemiet mīlestību, kuru Viņš jums piedāvā, ieprieciniet Viņa Sirdi, nākdami pavadīt stundu adorācijā; Mīlestība ilgojas pēc mīlestības, Mīlestība meklē jūsu sirdi; nāciet pie Mīlestības, nāciet pie Svētā, kurš ilgojas, lai šī Mīlestība atgrieztos;

Es esmu jūsu Svētā Māte un Es jūsu mīlu, nešaubieties; Es jūs svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

(Saņēmām vēstījumu arī no erceņģeļa Miķeļa.)

Es esmu erceņģelis Miķelis; Es esmu tas, kuram jūs lūdzat aizstāvību no ļaunā gara; nebīstieties, jo šī lūgšana atjaunos aizsargvalni ap jums;

atļaujiet Mīlestības Garam izplatīt Savus aicinājumus, ieklausieties Žēlastības Garā; ieklausieties Garā, jo Viņa Žēlsirdība ir liela;

necentieties aplūzināt tos, kuri līdzīgi jūsu senčiem, saņem Svētā vēstījumus; nesakiet vizionāriem: „neskatieties vīzijās”, bet praviešiem: „nepravietojiet mums, jo mēs esam Patiesībā”; tā vietā paceliet savas acis un palūkojieties apkārt – visi pulcējas, lai atgrieztos pie Kunga; kā Viņš pats to ir sludinājis: jūsu dēli nāk no tālienes, bet jūsu meitas ar maigumu tiek nestas uz rokām;

¹ Iekšēji sajutu, ka sakot vārdus „Vienīgais, ko vēlos saņemt no tevis, ir tava griba”, Jēzus bija man pretim izstiepis Savas Rokas.

² Šis vēstījums bija paredzēts 14. jūlijā ielānotajai lūgšanu sapulcei Frīburgā.

„lai arī nakts pārklāj šo laikmetu, Mana Gaisma to caururbs to un pārklās visu zemi, un nāks visas tautas un Es atkal sapulcināšu tās visas vienā Ganāmpulkā, Savā svētajā Vārdā; Kunga bērniņi, lūdziet Viņu un, pieņemot to, kas nāk no bērnu un zīdaiņu mutēm, ļaujiet Viņam atjaunot Savu tautu; nebīstieties, pestīšana ir tuvu, tā klauvē pie jūsu vārtiem;

Es jūs svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; amen;

Vassula, atļauj Kungam tevi lietot, esi dedzīga, mīli Viņu, jo Kungs ir Vislīdzjūtīgākais; *(Nedaudz vēlāk, vēl arvien izslāpusi pēc Viņa Klātienes, es nāku pie Viņa tai īpašajā veidā kādā Kungs ir atļāvis man sazināties ar Viņu. Es tik ļoti ilgojos pēc sarunas ar savu Pestītāju, pēc Viņa tuvuma – pat, ja tas ilgtu tikai dažas sekundes.)*

Kungs, es Tevi mīlu...

ziediņ, Es esmu; mīli Mani, tu Mani iepriecini, tuvojies, Es esmu tev līdzās;

1989. gada 5. jūlijs

Kungs?

Es esmu; miers lai ir ar tevi;

Kungs, dažkārt man ir ļoti grūti...

Vassula, Es zinu, ka tuksnesī dzīvot ir grūti, bet atceries, ka Manas Acis vienmēr ir nomodā pār tevi; atbalsties pret Mani, Mani vārdi nekad nav mainījušies, jo visās paaudzēs Es esmu aicinājis Savu tautu uz atgriešanos; ar lielu mīlestību un žēlumu Es vienmēr turēšu jūsu priekšā Savu izstiepto Roku; vai vēlies būt līdzdalīga Manos Mīlestības Darbos?

Jā, Kungs, es vēlos, ja tāda ir arī Tava Griba...

Es to gribu... Es gribu šķīstīt un izgreznot ikvienu dvēseli šajā pasaulē, Es vēlos, lai ikviens nogaršotu Manu Maizi; Es jūs visus mīlu; Es vēlos jūs piepildīt un, lai arī ko tas maksātu, Es vēlos atvērt bezdievju acis un ausis;

Vassula, sajūti Manu Vissvētāko Sirdi; vēl nekad tā nav tikusi tā plosīta un sāpināta kā šajā tumšajā laikmetā;

Ak, Dievs...

Manas sāpes ir vēl lielākas, nolūkojoties kā daudzas dvēseles aiziet mūžīgajā ugunī... bērniņ, saproti, ka tavas ciešanas salīdzinājumā ar Manējām nav nekas; atļauj Man atpūsties tevī; dzīvo Mierā;

IXΘΥΣ

1989. gada 6. jūlijā

Kungs, šīs pēdējās dienas Tu esi apslēpis no manis Savu Vaigu. Es nejūtu Tavu Gaismu tā kā agrāk... Kungs, kāpēc Tu mani atstāj? Kungs?

Es esmu; nekad nemitējies lūgties;

Es esmu tavs Pestītājs, Es esmu Svētais; Mana Mīlestība uz tevi ir neizmērojam un Es tev mācu to, kas ir noderīgs tavai dvēselei; Es tevi veidoju un audzinu; neskumsti un nedomā, ka Es tevi atstāju; Mana Vassula, paklausies: tu nepūlies veltīgi; Es tevi mīlu un Es nekad nemitēšos barot tevi ar Savu Maizi;

ieklausies Manī; Savas lielās Žēlsirdības dēļ Es šai paaudzei gatavoju un iekopju lielisku Vīna dārzu; Es līdzinos vīna kokam, kurš dzen jaunas atvases,¹ bet Mani pumpuri nes Mīlestības un Miera augli; tu, kas ilgojies pēc Manis, tuvojies Man un dzer no Mana Koka augļiem;² tie, kuri no Manis ēd, atkal būs izsalkuši, bet tiem, kuri no Manis dzer,

¹ Ekl 24, 17.

² Ekl 24, 19.

slāps vēl...¹ meitiņ, Es tik ļoti ilgojos, lai ikviena dvēsele būtu izsalkusi un izslāpusi pēc Manis! Baznīca nekad nebūtu bijusi tik sagrauta kā tā ir tagad, jo kam gan ir vajadzīgas šīs ceremonijas un formalitātes, ja tajā nav mīlestības? vai koks spēj izdzīvot bez saknēm? Manas Baznīcas Sakne ir Mīlestība – ja pietrūkst Mīlestības, Tā nespēj izdzīvot...

Jēzu, es vēlētos Tevi mierināt...

ļauj Man atdusēties tavā mīlestībā, mīli Mani un atļauj Man atpūsties tevī; Es ļoti priecājos, ka redzēšu jūs visus ap Savu Tabernākulu;²

Mīlestība tevi mīl; Es esmu Kungs, tāpēc jūties drošībā;

IXΘΥΣ

1989. gada 7. jūlijs

Tu esi mans Dievs, tādēļ iemāci man paklausīt Tev... Tu esi Tas, Kurš mani audzina, jo mans gars bieži vien mani pieviļ un es šai trimdā nejūtu mierinājumu. Kungs, uzklausi manas vaimanas... Kungs, kur Tu esi?

ziediņ, miers lai ir ar tevi; Es esmu tev līdzās un no šī brīža Es vēlos, lai tu vairāk uzticētos Man; vai gan Es neesmu tavs Audzinātājs? par ko gan tu raizējies? dzīvo mierā, jo Es esmu Piedošana;

vienmēr esi Man uzticīga un visu atdod Manās rokās; Es nekad tev nelieģšu Savu Maizi, ne arī Savu Mīlestību; rūpējies par citiem, bieži lūdzies, pat, ja tikai pavisam īsu mirkli; Es vienmēr esmu tavā priekšā, Es esmu Vienīgais, Kurš tevi vada; jūties droša, jo tava roka gulstas Manējā; Es pazīstu tavu nabadzību, bet Es taču esmu bezgalīgā Bagātība... tev ne par ko nav jāraizējas, jo Es par visu parūpēšos; ne uz mirkli nepieļauj domu, ka Es varētu tevi atstāt tumsībā; Es piepildīšu tavu lampu ar eļļu, Es vienmēr tevi pabarošu; maziņā, Es rūpējos par tevi; nemiņīgi lūdzies un atļauj Man būt tavam Audzinātājam līdz galam;

atļauj savai mīlestībai noglāstīt Mani, izrotā Mani ar savām lūgšanām, savaldzini ar savu vienkāršību; meklē Mani un tu Mani atradīsi sirds vienkāršībā; ilgojies pēc Manis, slāpsti pēc Manis un nekad nepagursti Mīlestības dēļ izplatīt Mīlestības Labo Vēsti; Es, Kungs, tevi mīlu ar greizsirdības pilnu mīlestību; neizej no Manas Vissvētākās Sirds – Viņa sniegs tavai dvēselei visu, kas tai pietrūkst; Es ilgojos pēc šīs mīlestības, jo esmu Mīlestības Avots;

Mīlestība jūs visus mīl;

IXΘΥΣ

1989. gada 8. jūlijs

Kungs, manai dvēselei pietrūkst Gudrības, neatlaidības, degsmes, pacietības... Lai turpinātu iesākto, man ir vajadzīgs Tavs spēks! Es zinu, ka pietiek pateikt: „Es attālinos no Tevi, es noklīstu”, un – Tava Mīlestība nekavējoties steigtos man palīgā, Tava Roka mani pieceltu. Kungs?

Es esmu; nekad nešaubies; Es esmu Kungs un tavs Patvērums, tādēļ briesmu un grūtību brīžos nekavējoties sauc uz Mani pēc palīdzības un Es nekavējoties steigšos pie tevis; mīļotā, atbalsties pret Mani, jo Es, tavs Dievs, tevi aizstāvu; Es atbildu visiem tiem, kuri Mani piesauc un Es tevi nekad neatstāšu;

atbalsties pret Mani, ļauj Maniem pleciem kļūt par vietu, kur nolikt savu galvu; Mana Vissvētākā Sirds ir tavs Mājoklis – tu nekad netiksi atstāta; vai Es Savā Bezgalīgajā

¹ Ekl 24, 21.

² Jēzus to attiecināja uz brāļiem un māsām, kuri būs kopā ar Viņu adorācijas stundā.

Žēlsirdībā neesmu tevi pacēlis Savā tuvumā? Vai neesmu izlējis pār tevi Savu svētību šļakatas? tādēļ celies un vairs nebaidies! Es zinu, ka tava sirds dažkārt nodreb bailēs, tomēr nebīsties – Es tev došu Savu Spēku Savu ienaidnieku priekšā, tie kritīs viens pēc otra; neviens tev nepiedurs savu pirkstu, jo Es esmu tavs Patvērumš un tev šajā trimdas valstībā nav jābīstas; neaizmirsti to kā esmu tevi atbrīvojis no ļaunā; Es esmu tavas cerības Avots un būšu ar tevi vienmēr, līdz pat laiku beigām; nāc un novel savas nastas uz Mani; Es un tu – vienmēr kopā;

apzinies kā Es esmu vadījis tavu dvēseli, neņemdamš vērā nopelnu trūkumu tajā; viss, ko tu saņem, ir bez maksas; esi vienota ar Mani, Es tev dāvāju Savu Mieru – negrēko vairs;

Alfa un Omega?

Es esmu;

Gods Dievam! Lai ir slavēts Kungs!

ziediņ, atceries, ka Mani ieraugot, tev vienmēr ir jāpasmaida; Es esmu Mīlestība un Es esmu tavā pusē; atļauj Man būt tavam Audzinātājam; Es jau agrāk esmu sacījis, ka Mani dēli un meitas tiks Manis mācīti un jūs audzinās Mīlestība, bet visi padomi nāks no pašas Gudrības mutes; Es Pats jūs vadīšu līdz galam;

nāciet jūs visi, kas vēl klīstat tuksnesī, sakot: „Es meklēju Savu Pestītāju, bet neesmu Viņu atradis”;

mīļotie, atrodiēt Mani sirds šķīstībā, atrodiēt Mani mīlēdami Mani ar nesavtīgu mīlestību; atrodiēt Mani svētumā un sevis atdotībā, kuru no jums sagaidu; atrodiēt Mani, ievērojot Manus baušļus; atrodiēt Mani, ļaunumam atmaksājot ar mīlestību un saglabādami savu sirdžu vienkāršību;

negrēkojiet; nedariet ļaunu un iemācieties darīt labu; meklējiet taisnīgumu un palīdziet apspiestajiem;

lieciet uzplaukt un uzziēdēt apkārt esošajam tuksnesim; pārveidojiet savu remdenību, liekot tajā aizdegties ugunīgām liesmām; atmetiet savu vienaldzību un apātiju tās vietā liekot liesmojošu degsmi;

dariēt to visu, lai pēc tam varētu sacīt: „Es meklēju savu Pestītāju un atradu Viņu”; Viņš bija man līdzās, bet es savā tumsībā Viņu nepamanīju; gods Dievam! lai ir slavēts mūsu Kungs! Es tev atgādināšu kā turēt godā Manus Likumus, lai tu dzīvotu;

Slava Tev, Kungs, ka Tu šai tuksnešainē liec izplūst veldzējošiem avotiem.

atceries Manus Padomus, nāc un neaizmirsti par Manu Klātbūtni ikvienā dzīves mirklī; Mīlestība tevi mīl;¹ vai mēs varam dalīties visā?

Jā, mans Kungs!

tad kopīgi dalīsimies visā ar mīlestību; esi vienota ar Mani;

1989. gada 9. jūlijā

(Kungs mani iedvesmoja izlasīt Svētajos Rakstos apsolījumu par Jeruzalemes atjaunošanu.)

Kungs?

Es esmu; viss, ko lasīji, piepildīsies; Es no jauna uzcelšu Savu Baznīcu; šodien Mana Baznīca guļ sagrauta drupās, tā ir pārvērsta par gruvešu kaudzi, bet drīz nāks dienas, kad ikviens cilvēks, pateicoties Mīlestības sēklām, kuras sēju viņu sirdīs, sekos Manam Likumam; šis Likums būs ierakstīts dziļi viņu sirdīs un viņi tiks saukti par Visaugstā lieciniekiem; viņi būs Mana tauta, bet Es būšu viņu Dievs; savas zināšanas viņi apgūs tieši no Manas Mutes; Es būšu viņu Mācītājs, bet viņi – Mani skolnieki;

¹ Es pēkšņi atcerējos, ka man mājās ir sakrājušies nepadarīti darbi.

Es iedibināšu Kārtību, kura nebeigsies un viņi visi atdzīs Manu Svēto Vārdu; To atdzīs arī tie, kuriem nav nekādu nopelnu, jo Es esmu Bezgalīgā Žēlsirdība, Piedošana un Apžēlošanās; patiesi Es jums saku – Manas Svētnīcas mūri tiks atjaunoti – kārtā gulšies virs kārtas, ķieģelis virs ķieģeļa; to visu atjaunos Mana Roka;

Es izstaigāšu visus ielu stūrus, meklēdams tajos pakritušos un mirušos un Es piecelšu tos vienu pēc otra; viņi kļūs par tiem, kuri nesīs tālāk Manu Vēsti un Es viņus sūtīšu tālāk kalpot jums Mana Gara spēkā; kad jūs tiem vaicāsi, kas viņiem ir devis šo varu, tie atbildēs, ka to ir saņēmuši no visaugstākās Autoritātes;

jūs, Mani mīlotie, jūs, kas ciešat šajā tuksnesī, jūs kļūsiet līdzīgi apūdeņotiem dārzjiem, līdzīgi avotiem, kuru ūdeņi neizsīkst; Mīlestība mājās jūsu vidū, Man apkārt stāvēs Manējie, slavēdami un godinādami Mani, vienoti Manā svētajā Vārdā; Dumpība izbeigsies, jo Mana Vārda sagrauta, tā mirs, lai nekad vairs neatgrieztos dzīvībā; Esmu nolēmis jūs atbrīvot no Ļaunā rokas, dāvājot jums Savas Gaismas spēku;¹ Es mazināšu pārbaudījumu ar Uguni tikai Manu izredzēto dēļ, to dēļ, kuri Mani mīl un upurējas Man; tikai jūsu dēļ Mana Roka nekritis pār pasauli tik smagi kā tas ir ticis pravietots;

jūsu laikmeta vainas ir lielas, tās netaisnība ir smaga, bet grēki – neskaitāmi; šīs netaisnības dēļ jūsu koki tikai ar grūtībām nes augļus; vai esat pārsteigti, neredzēdami vīna kokā nevienu ķekaru? vai esat pārsteigti nokaltušajiem augļu kokiem? vai esat pārsteigti, neredzēdami zaļas lapas, ka nav smaržas un ziedu? šo tuksnesi ir izveidojuši Mani ienaidnieki, piesārņodami dārzu apūdeņojošos avotus un nokaltēdami vēl dažus atlikušos kokus; netikumīgi un nodevīgi kā odzes, tie izrāva no augsnes vēl dažus atlikušos ziedus; naktī tie ielaužas Manā Svētnīcā un nekaunīgi to apgāna ar savām samaitātajām tieksmēm un grēcīgos dabu, pat nedomādami atteikties no viņos mītošā ļaunuma;

Kungs, bet viņiem taču vajadzētu saprast, ka Tu viņus redzi!

viņi ir dumpīgi, sadumpojušies pret Manu Likumu; par viņiem Raksti saka: „Viņi bez iemesla uzplēš Manas tautas brūces; tie saka „miers, miers”, bet nemeklē to; viņos nav kauna un mīlestības, viņu sirdis ir apcietinātas”; bet ar vienu Savas Mutes dvesmu Es sagraušu šos dumpiniekus, Es nogāzīšu no pašuzceltajiem Nepatiesības troņiem šos Kainus; vai Man no viņu troņiem būtu kāds labums? Es viņus esmu brīdinājis, bet viņi tikai vēl vairāk ir nocietinājuši savas sirdis un atteikušies klausīties; viņi nav vēlējušies pievērsties Man un atgriezties;

šie Kaini desmitiem gadu ir dzīvojuši savā bezdievībā un nav vēlējušies atteikties no saviem ļaunajiem darbiem; viņi ir dzīvojuši nepatiesībā un ilūzijās, uzbrukdami Maniem uzticamajiem bērniem un visiem tiem, kuri ir sekojuši Pētera pēdās – viņi padara par muļķiem visus, kuri tic Manis ieceltajam apustulim; šie Kaini ievaino Manu Baznīcu un dara Manas acis par asaru avotiem, liekot dienu un nakti nemitīgi no tiem līt asaru straumēm;

Mans Kungs, Tu man sagādā tik lielas sāpes un ciešanas! Tu esi tik brīnišķīgs – tad kāpēc gan kādam vajadzētu Tev darīt pāri! Mīlošais un maigais Kungs, arī no manām acīm izplūst asaras, jo citi nav novērtējuši Tavu Likumu!

tāpēc Es jums² sūtu tos, kuru uzskatāt par vājiem, nevērtīgiem un neprātīgiem: Es vēlos apkaunot tos, kuri sevi uzskata un sauc par gudriem un saprātīgiem; Es jūsos radīšu tādu apjukumu, ka jūs vairs neatcerēsieties ne savu vārdu, ne no kurienes jūs esat cēlušies!

¹ Atminējos, ko Kungs bija teicis par šķīstīšanu ar uguni.

² Domāts mūsu laikmets.

mīļotā, tagad atpūties, Es ceru, ka mēs vēl varēsim pavadīt kopā kādu laiku; esi nomodā par visām briesmām, esi stipra ticībā un centies, lai viss notiktu mīlestībā; Es tevi svētīju – „mēs, mums”?

Mūžīgi mūžam, Kungs!

nāc un atpūties savā Mājoklī – Manā Vissvētākajā Sirdī;

IXΘΥΣ

1989. gada 15. jūlijs

Kungs, pacel mani pie Sevis un palīdzi satikties ar Tevi. Es cenšos neaizmirst Tavus norādījumus, lai arī vajātāju viltības šajā tukšnesī dažkārt mani nomāc... Mani veldzē Tavas Klātbūtnes piemiņa – tā man palīdz nezaudēt drosmi un mani iepriecina! Tu esi svētumu Svētums!

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, mīli Mani, labojot to kļūdas, kuri Mani nemīl; iepriecini Manu Sirdi un iemācies šo nelielo lūgšanu:

„Vissvētākā Jēzus Sirds, atjauno manu dvēseli, paslēp manu sirdi Savā Vissvētākajā Sirdī, lai es dzīvotu. Amen.”

veltī šo lūgšanu Manis Vissvētākajai Sirdij;

meitiņ, tavas pūles nebūs veltīgas; ak, Mans mazais atlikumiņ, nekad nepagursti lūgties, nekad nepagursti lūkoties uz Mani, paskaties uz Mani un paturi Manu attēlu sirdī – Es esmu Svēts, Svēts, Svēts; bērniņ, tavi vajātāji ir tie, kuri vajā arī Mani – tie ir tie, kuri naktī ielaužas Manā vīna dārzā un to izposta; tomēr nebīsties, jo Es esmu kā sargs uz mūra, kas dienu un nakti ir nomodā par savu īpašumu un Es to aizsargāšu;

1989. gada 17. jūlijs

Kungs?

bērniņ, uzklausi Mani un raksti;

Es esmu Sava ganāmpulka galvenais Gans; Es esmu mācītājs Savus ganus pieskatīt ganāmpulku, bet daudzi no Maniem līdzbiedriem ir kļuvuši pavirši; tie neraizējas par pazudušajām avīm un pat necenšas tās atnest atpakaļ uz ganāmpulku;

vislielākās sāpes Man sagādā Mani vislabākie draugi, bet visdziļākās brūces tiek cirstas ar tiem darbarīkiem, kurus Es pats tiem esmu devis; viņi vēl arvien ir Mani vislabākie draugi, lai arī viņu rokas Mani ir pārvērtušas līdz nepazīšanai un pār Manu Muguru turpina birt pletnes cirtieni; Mana Miesa saraujas sāpēs, izkaltušās lūpas dreb – bez bailēm viņi runā par mieru, kura nav, jo viņi paši ir padevušies racionālisma, nepaklausības un tukšības garam! Mani bērni Mani apbēdina un cērt Man ļoti dziļas brūces!

Kungs, kādēļ citiem ir tik grūti Tev sekot un Tevi pieņemt?

ja reiz esi satvēris Nepatiesuma scepteri, to ir ļoti grūti palaist vaļā; ir grūti atteikties no savām cilvēciskajām mācībām un priekšstatiem, ir grūti nomirt pašam sev un pieņemt pazemības tērpu; šiem ganiem Es saku: kritiet pie zemes, zemojaties, jūs, ganāmpulka kungi, jo ir pienākusi jūsu pazudināšanas diena un jūs paši kritīsiet kā vislabākās avis;

jūs no Manām rokām esat saņēmuši visbagātīgāko mantojumu un esat tikuši ieskaitīti Manu izredzēto pulkā; Es jums esmu uzticējies Savu Namu, bet jūs neesat sekojuši Maniem priekšrakstiem, kļūdami par atkritējiem; jūs esat darījuši to, kas ir ļauns Manās acīs; Es esmu jūs aicinājis, bet jūs neesat Manī klausījušies...¹

Kungs, apžēlojies par mums, nomazgā jebkādas vainas no šo ganu sirdsapziņas, šķīstī viņus no grēkiem.

¹ Šajos vārdos atskanēja ļoti dziļš rūgtums.

Mana mazā līgava, atļauj Man dalīties ar tevi Manās ciešanās un sāpēs;
Kungs, mans Dievs, es Tevi mīlu – Tu vienmēr esi Maiguma un Žēlsirdības pilns... Es dzīvoju vienīgi Tev, Mans skatiens ir vērsti vienīgi uz Tevi – Tu esi mans Vienīgais un es Tevi pielūdzu!

tavi mīlestības pilnie vārdi remdē Manu Taisnīgumu! ikvienai mīlestības lāsei ir ļoti liela vērtība un tā var izglābt neskaitāmas dvēseles; esi Mans piezīmju blociņš; Es nāku pie tevis, lai parādītu tev Savas Brūces un kā draugs pastāstītu tev par Savām ciešanām; Es tev rādu Savas Vissvētākās Sirds rētas...

Esi slavēts, mūsu Kungs!

Vassula, pašreiz ir Žēlsirdības laiks; vai neesi pamanījusi kā pār tevi tiek izliets Mans Žēlastības Gars? tagad ir pienācis laiks nožēlot grēkus un tagad jums ir jāizmaina savas dzīves; lūdzieties bez mitēšanās, lūdzieties ar mīlestību, nepastāviet savā dumpīgumā, jo drīz vien pienāks briesmīgā Taisnības stunda; esiet gatavi sastapties ar Mani kā ar Tiesnesi;

Mani dēli un meitas, jau sen Es atbrīvoju jūs no važām, kuras jūs sasaistīja ar nāvi un ar nebeidzamu Līdzjūtību Es jūs atvedu atpakaļ pie Sevis; Es jūs atpestīju no ļaunā un atklāju jums Savu Vissvētāko Sirdi, Es jums parādīju tās brūces, kuras šajā Sirdī bija cirtuši jūsu senči; Es upurēju pats Sevi, lai darītu jūs brīvus;

jūsu laikmets Mani nemitīgi izaicina un provocē, bet Es, Savā neizsmeļamajā Žēlsirdībā ļauju Savam Žēlastības Garam atgādināt jums Manus Likumus; Mana Žēlsirdība šodien sniedz no viena zemes gala līdz otram; ieklausieties Manā Balsī, pieņemiet to Žēlsirdību, kuru šodien vēlos jums dot; visā nopietnībā Es jūs šodien aicinu lūgties no sirds, gavēt, nožēlot grēkus, mīlēt citam citu un pilnībā atjaunoties savā sirdsprātā, lai Es, izmantojot jūsu pārveidi, varētu atklāt Savu Godību;

IXΘΥΣ

1989. gada 19. jūlijs

Svētais Dievs, mana dvēsele patveras Tavā Svētajā Sirdī; svētīgi visi tie, kuri dzīvo Tavā Svētajā Sirdī un nemitīgi Tevi pielūdz; svētīgi, kuri saņem no Tevis žēlastības... Atmodini dzīvībai visos tos, kuri vēl arvien atdusas nāves valstībā, lai arī viņi var priecāties Tevī. Atklāj viņiem Savu Mīlestību, parādi Viņiem Savu Svēto Sirdi un viņu sirdīs piedzims jauna Mīlestības Dziesma Tev!

Manas Dvēseles iemīļotā, satver Manu Roku un pārdomā visu to Gudrību, kuru Es tev esmu mācījis; Es tevi esmu mācījis Mīlestības valodā, esmu tevi mācījis atpazīt Manu Balsi un ieklausīties tajā; esmu Tevi mācījis kā pietuvoties Man, tavam Dievam; Es tev esmu atgādinājis par Savu Skaistumu un aicinājis tevi nākt pie Manis – Cildenās un Majestātiskās Mīlestības Avota; kopš mūžības Es esmu ilgojies būt ar tevi – Es tevī un tu Manī, bet tikai tagad tu pamazām sāc apzināties Manu dedzīgo Mīlestību; iespējams, ka tikai tagad tu sāc apzināties, cik degsmes pilns esmu Es, tavs Dievs un cik ļoti izslāpis pēc Mīlestības!

ziediņ, Es vienmēr būšu ar tevi – līdz galam un mūžībā; padari Manu Vissvētāko Sirdi par savu Mitekli, novij tajā savu baloža ligzdiņu; atļauj Mani Svētajai Sirdij kļūt par tavām Mājām;

Es tevi mīlu ar nebeidzamu Mīlestību;

IXΘΥΣ

1989. gada 25. jūlijs

(Patmas sala, apustuļa Jāņa trimdas vieta uz kuras viņš saņēma Atklāsmes grāmatas vēstījumus.)

Es tevi esmu atvedis auglīgā zemē, lai tajā tu gūtu iepriecinājumu no tās augļiem; *(Jer 2, 7)*

Kungs, ja tas ir iespējams, es lūdzu žēlastību saņemt Tavu vārdu tajā pašā alā, kurā Tavas atklāsmes saņēma apustulis Jānis. Kungs, es saucu uz Tevi no savas sirds dziļumiem, Savā Žēlsirdībā uzklausi manu saucienu. Es ceru saņemt no Tevis atbildi. Amen.

kad tu aizsāki savu lūgšanu, vārds jau bija nobriedis un tagad Es nāku, lai tev teiktu: „tu esi īpaši izvēlēts cilvēks”; *(Dan 9, 23)*

Kungs, ko īsti nozīmē šie vārdi?

uzklausi Mani un nāc pie Manis ikkatrā laikā, lai viņi varētu uzzināt, ka Es esmu; Es, Vārds, esmu nonācis jūsu vidū, lai jums piedotu un atvestu jūs visus atpakaļ pie Sevis; *(Vēstījums attiecas uz grieķu harizmātisko lūgšanu grupu, kura bija ieradusies Patmas salā, lai apgūtu Rožukroņa lūgšanu.)*

mostieties, mīļotie! Es esmu jūsu Pestītājs, Krustāsistais Glābējs; sajūtiēt Manu Mīlestību...

jūsu labumam Es esmu nācis pavairot mīlestību un samazināt ļaunumu, Es esmu nācis dot jūsu dvēselei visu kā tai pietrūkst; maziņie, nebaidieties – Es esmu Labestība, Es esmu Visaugstākais; paļaujieties, jo jūs visi esat Tēva Rokās; Es, Vissvētākā Trīsvienība, esmu Viens;

pilnībā atdodiet sevi Manās Rokās un ļaujiet Man jūs pārveidot par liesmojošiem Gaismas Stabiem, atļaujiet Man dalīties ar jums visā, kas Man pieder; Es jūs mīlu! mīļotie, ļaunais gars cenšas apdzēt gaismas paliekas, kas vēl ir atlikušas šajā pasaulē, tādēļ liesmiņa dažkārt var šķist pavisam vārga;

jūsu paaudze neprātīgi un nepiedodami priecājas, saucot labu par ļaunu, bet ļaunu – par labu; bez žēlastības tie zaimo Manu Svēto Vārdu, vienmēr būdami gatavi uzlūkot ļaunumu un krist uz vaiga šī ļaunuma priekšā; skatīdamies uz to visu, Es tik ļoti ciešu, skatoties notiekošajā! sajūtiēt Manas Vissvētākās Sirds plosošās sāpes; Es noasiņoju nolūkodamies kā šis mirušais laikmets cenšas pārraut nabas saiti, kas viņu saista ar Mani un ar kādu labpatiku viņi paši sevi dēvē par bezdievjiem; viņi saka: „mums nav jāzina, kam mēs piederam! vai redzat – mēs esam brīvi un tagad dosimies ārā, lai uzceltu Bābeles torni tieši tāpat kā esam jau to darījuši agrāk! kādēļ mums būtu jāsaistās ar Dievu un kāds mums ir ieguvums no Viņa Likuma?

viņi dara šīs lietas, jo nekad nav pazinuši ne Mani, ne Tēvu; lielākā daļa šīs paaudzes pielūdz Baālu, viņi ir savu senču, elku pielūdzēju, pēcnācēji; viņu dvēseles pamazām izkalst, jo tie ir pārrāvuši mūs vienojošo saiti, kura vienoja viņu dvēseli ar Mani un pabaroja viņus bada laikā... labprātīgi viņi virzās mūžīgās pazušanas ugunī, viņi izaicina Mani un apraipa Manu Svēto Vārdu;

nāciet – Es jūs esmu aicinājis un jūs esat saklausījuši šo aicinājumu; Es esmu jūsu Kungs, bet jūs – Mana tauta, Mans īpašums... pieņemiet Mani ar mīlestību un mieru; zeme zem šīs paaudzes kājām ir pārvērtusies netīrā dubļu bedrē, tādēļ Mana Šķīstījošā Uguns no Augšienes nonāks, lai to attīrītu un no jauna stīprinātu pamatus;

paceliet savas dvēseles pie Manis un esiet Viens ar Mani; saņemiet Manu Mieru; Es svētīju ikvienu no jums un visus dievbijības priekšmetus, kurus esat paņēmuši sev līdzī; Manas Acis noraugās uz ikvienu ikonu un citiem reliģiskajiem priekšmetiem;

esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Vēstījuma turpinājumu saņēmu pēc „notikuma uz kuģa”. Atpakaļceļā, uz kuģa, kāds no mums iesāka runāt par reliģiju. Nepagāja ne 15 minūtes, kad mūsu 12 cilvēku grupiņu bija ielencis bariņš jauniešu. Vairākums no viņiem bija ateisti un centās mūs apstrīdēt. Viņiem bija noraidoša attieksme pret Dievu un Viņa Vārdu. Neskatoties uz šo uzbrukumu un izsmieklu, viens no viņiem piedzīvoja atgriešanās žēlastību.)

Kungs, ļauj viņiem ieraudzīt Tavu Kvēlo un Greizsirdības pilno Mīlestību. Tu esi mūsu Miers un Cerība. Mēs neesam nopelnījuši ne Tavu Mīlestību, ne Tavu Žēlsirdību. Esi ar mums, jo mēs līdzināmies vārgam un trauslam ziedam, kuram izdzīvošanai ir nepieciešama Tava dzīvinošā Veldze.

esiet svēti kā Es esmu Svēts; lasiet Manu Vārdu un dzīvojiet Man – vienīgi Man, atmaksādami ļaunumu ar Mīlestību; esiet līdzīgi Vīna koka asniem – pavisam drīz jūs dzīsiet pumpurus un uziedēsiet, un piepildīsiet šo pasauli ar augļiem; saņemiet Manu Mieru, palieciet Manī; Mans Vārds ir Svēts, tādēļ neaizmirstiet arī jūs būt svēti; nāciet;

1989. gada 26. jūlijs

(Alā, kur tika saņemtas Apokalipses atklāsmes, tajā vietā, kur rakstīšanai Jānis novietoja savu pēdu, es noliku savu piezīmju burtnīcu un saņēmu Kunga vēstījumu.) Kungs?

Es esmu; nekad nešaubies; Es esmu ar tevi pašreiz un arī līdz laiku beigām, un mūžam;

Kungs?

Es esmu, Mīlestība ir tev līdzās, tāpēc nebīsties; nāc, viss, ko Es no tevis lūdzu, ir Mīlestība un Mīlestības atgriešanās; saņem Manu Mieru – tas ir tavs, saņem to, lai spētu to tālāk dāvēt citiem;

mitējieties darīt ļaunu; vienojaties, vienojaties un esiet viens tāpat kā Es un Tēvs Mēs esam Viens;

miers... miers... samierinieties ar Mani; Mīlestība pašlaik jūs aicina;

1989. gada 28. jūlijs

Kungs?

Es esmu; maziņā, apzinies, cik ļoti Es esmu Klātesošs;

Kungs, vai es dzirdēšu Tavu Balsi?

maziņā, Es vēlos, lai tu ieklausītos Manī un sajustu Mani; atļauj Manam Pirkstam vienmēr būt pār tevi, atļauj Manam Garam tevī elpot;

Kungs, es neko no tā visa neesmu nopelnījusi!

esi pilnībā vienota ar Mani... Es, Kungs, tevi tik ļoti mīlu! vai redzi? Mana Vissvētākā Sirds ir plaši atvērta un ir laipni gaidīts ikviens, kurš vēlas tajā ienākt; ikvienam no jums ir dota brīva izvēle; ja izvēlaties Manu Vissvētāko Sirdi, Es jūs piepildīšu, Es jums ļaušu dzīvot Savā Gaismā un jūs saņemsiet visu no Manis, Es jūs pabarošu un tad pavaicāšu, vai esat gatavi dalīties ar Mani; mēs dalīsimies visā kā Līgavainis dalās ar savu Līgavu, un Es jūs pilnībā atjaunošu Savā Mīlestībā;

Kungs, liec ikvienam atgriezties pie Sevis! Atjauno mūsu paaudzi kā tas ir bijis sendienās!

nāc un atgriezies pie Manis; Es tevi neatgrūžu, Es esmu Žēlsirdība un Līdzjūtības pilnība; atdzīsti savus grēkus, nožēlo tos un piederi Man; Es esmu Tas, Kurš glābj, Es esmu tavs Pestītājs, Es esmu Vissvētākā Trīsvienība – Viss Vienā, Es esmu Žēlastības Gars; lai arī tava paaudze sevi dēvē par bāreņiem, Es esmu gatavs tai piedot un aizmirst, pieņemdam

atpakaļ pie Sevis visus atkritējus; Mans Svētais Žēlastības Gars ir gatavs jūs piecelt un atjaunot – kādēļ gan turpināt pārvērst tuksnešos auglīgās zemes? vai dzīve tuksnesī jūs nav nogurdinājusi? atgriezieties pie Manis – esiet tie, kuri ir meklējuši Manus Avotus un ir tos atraduši; Mana Pilnība, Skaistums un Godība jūs atjaunos; esmu nolēmis izaudzināt jūs pilnībā, lai jūsu dvēseles varētu dzīvot;

Es vēlos uzrunāt Savus mīļotos bērnus;¹ Es viņus mīlu ar mūžīgu Mīlestību; Es viņus esmu aicinājis uzlūkot Manu Sirdi un viņi ir sadzirdējuši Manu aicinājumu, viņi ir ieklausījušies tai saucienā, ko izkiedzu karādamies Krustā; viņi ir Manas atvases un Es vienmēr esmu ilgojies savaldzināt viņu dvēseles; kopš laika iesākuma Es esmu ilgojies pēc tuvības ar ikvienu no viņiem un kopš mūžības esmu ilgojies, lai viņi mīlētu un pielūgtu Mani, savu Dievu; nāc, Es vēlos viņiem atgādināt, ka dievbijīgām dvēselēm Es spēju Sevi atklāt visdažādākajos veidos; Es tām atklāju Savus noslēpumus un Gudrību; Es vēlos viņiem iemācīt atpazīt atšķirību starp Gara iedvesmām un viņu pašu subjektīvo domāšanu;

kopš pašiem sākumiem Es vienmēr esmu tiem ieteicis lūkoties uz Manām lūpām; atpazīšanas trūkums nes indīgus augļus – neprātu un augstprātību, kuri tikai spēj sagraut viņu dvēseles; Es viņus esmu piecēlis no miega, lai viņi dzīvotu un Es ar lielu nepacietību esmu ilgojies pēc šī mirkļa; kopā ar Mani viņi sapratīs Mana Gara darbību; Es jūs visus mīlu un nevēlos, lai jūs padotos neprātam, Es nevēlos, lai jūsu subjektivitāte novestu jūs neceļos; esiet pazemīgi un mazi, atļaujiet Man jūs pabarot tādā veidā, kādu izvēlos Es pats;

Es nekad nemitēšos būt nomodā pār jums; Es, Kungs, jums dāvāju Savu Svētību, Mieru un Mīlestību;

1989. gada 29. jūlijs

(Es varēju velīt Kungam tikai pavisam īsu mirkli.)

Mīlestība ir tev līdzās; esi maza un paliec tāda, lai Mans Gars varētu izaugt tevī; Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; pagodini Mani ar savu mīlestību;

1989. gada 30. jūlijs

(Šīs dienas lasījums bija no vēstules kolosiešiem 2. nodaļas 1. – 15. pantam. Pirms tam biju sastapusi kādu vīrieti no Vasarsvētku draudzes. Viņš atdzina, ka vēstījumi ir skaisti, tomēr bija pārliecināts, ka Mūsu Mātes vārdu tajos ir „iesējis” velns. Viņš uzskatīja, ka Baznīcu apvienošanās būs ļaunā gara darbs! Dažkārt mani pārsteidz tas, kā sātans spēj maldināt labus cilvēkus...) Kungs?

Es esmu; saņem Manu Mieru – tas pieder tev; nepievilies klausoties dažādās prātošanās un nepazīstamās mācībās; Manam lielākam Godam piepildi tev uzticēto misiju un atkārto lietas, kuras Es tev esmu mācījis; Es esmu Gudrība un Es esmu tavš Audzinātājs; Mana Mute tevi māca, tāpēc atkārto šos vārdus:

„Kungs, paņem manu dvēseli, paņem manu garu un sirdi – Kungs Jēzu, tas viss pieder tev. Tava Mīlestība ir labāka par dzīvību, tāpēc es ceru uz Tevi. Amen.”

maziņā, Mīlestība vienmēr būs tev līdzās; vai nekad neaizmirsīsi, kas ir tavš Pestītājs?

Debesis dienu un nakti sēro par Manā Miesā ieplūdušajām herēzēm, kuras To vēl vairāk saplosa; Manā Miesā tās līdzinās vēža slimībai un to raugs ir piemaisīts klāt Manai Maizei... patiesi Es jums saku – šie cilvēki paši nesīs gan savas, gan savu sekotāju vainas; šīs vainas ir tikpat smagas kā viņu senču grēki, kuri slavēja Baālu;

¹ Svētceļnieku grupu no Atēnām.

ziediņ, neaizmirsti Manu Svēto Klātbūtni; Manas Acis ir vienmēr pievērsušās tev; nāc, „mēs, mums”?

Mūžīgi mūžam.

1989. gada 4. augusts

(Pagājušo naktis, pamodusies nakts vidū, es sapratu, ka Svētais Gars manī lūdzas ticības apliecību. Es pievienojos balsij, kura jau bija lūgšanas vidū un pabeidzu šo lūgšanu. Nedaudz vēlāk es atkal atmodos un sapratu, ka Svētā Gara balss atkal lūdzas – šoreiz lūgšanu erceņģelim Miķelim. Es atkal biju pamodusies lūgšanas vidū, tāpēc kopā ar Svēto Garu pabeidzu lūgšanu. Svētais Gars manī lūdzas nemitīgi, pat tad, kad es guļu.)

Mans Kungs un Mans Dievs, Vissvētākā Jēzus Sirds, es vēlētos uzzināt Tavu Gribu attiecībā uz (...). Dāvā man atbildi Savā Vārdā.

(Nedaudz vēlāk Kungs man norādīja uz vēstules kolosiešiem 3. nodaļu 1. – 4. pantam.)

Es to uzrakstīšu:

„Ja jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad tiecieties pēc tā, kas ir augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas. Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām. Jo jūs esat miruši un jūsu dzīve līdz ar Kristu ir apslēpta Dievā. Kad nu atspīdēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs atspīdēsiet līdz ar Viņu” – viss labais, ko jūs dariet, pagodina Mani; Es esmu Mīlestība; mēs, mums?

Jā – „mēs, mums”.

mēs, mums?

Jā, Svētā Māte – „mēs, mums”.

Kungs, palīdzi man saprast, kur atrodos, jo pašlaik man šķiet, ka zeme, uz kuras stāvu, ir sagrīļojusies. Tu Kungs esi izdarījis visu, lai neviens nebūtu man Garīgais Vadītājs un lai es visas mācības un padomus saņemtu no Tevis. Patlaban esmu apbēdināta, jo nezinu izeju no situācijas, kurā atrodos (biju sadūrusies ar kādu problēmu). Tu man sacīji, ka man būs jāievieš kārtība un jāsludina tās zināšanas, kuras esi man devis. Bet pašreiz, mēģinot aizrādīt kādam cilvēkam un brīdināt viņu, es saskaros ar ļoti asu kritiku no viņa puses. Man ir vajadzīgs Tavs Padoms. Pirmkārt, lūdz Savu Tēvu man pateikt, vai nekļūdos, pārlicēni mani, sniedzot atbildi uz manu jautājumu no Sava Vārda, un tad uzrunā mani, Kungs.

galvenokārt balsties mācībā, kuru esi saņēmusi no Manis, iesakņojies Manā Mīlestībā un ticībā; tev ir uzticēts kas ļoti vērtīgs; pasargā to, piesaucot palīgā Svēto Garu, kurš dzīvo ikvienā no jums;

2 Tim 1, 13 – 14

Vassula, ļauj Man rakstīt vēl šo: visai tavai dzīvei ir jābūt pakārtotai tai mācībai, kuru esi saņēmusi no manis, sava Dieva; tev ir jāiesakņojas Manī, jāceļ un Manis un jāpaliek stiprai tai ticībā, kura tev ir tikusi mācīta; tev ir jābūt pateicības pilnai; neļauj nevienam sevi ievilkāt slazdos, neļauj nekādai otršķirīgai, racionālai un tukšai, šīs pasaules gudrībā balstītai filozofijai laupīt tavu brīvību; nepieņem neko, kā pamats neesmu Es, Kristus;

Es vēlētos lūgt padomu arī mūsu Svētajai Mātei. Nemitīgās Palīdzības Dievmāte, steidzies man palīgā tāpat kā esi to darījusi vajāšanu laikos. Dievmāte, aizlūdz par mani. Nezinu, vai, cenšoties aizrādīt šim cilvēkam, neesmu grēkojusi? Vai biju pārāk kategoriska? Varbūt man nebija taisnība? Dievmāte, dod man padomu no Kunga Vārda! (Es atvēru Bībeli – tā bija Rakstu vieta no vēstules filipiešiem 4. nodaļas 4. – 6. pantam.) Tajā bija rakstīts: „Priecājieties Kungā vienmēr, es jums vēlreiz saku – priecājieties! Jūsu lēnprātība lai kļūst zināma visiem cilvēkiem: Kungs ir tuvu.”

Svētā Māte, paldies par Taviem padomiem! Es zinu, ka esmu no tiem atkarīga.

(Dievmāte, lai mani iedrošinātu, deva vēl trīs Rakstu vietas:

„Bet tu sludini, kas saskan ar veselīgo mācību.” (Tit 2, 1)

„Neviens lai nenicina tavu jaunību, bet topi tu par paraugu ticīgajiem vārdos un dzīvē, mīlestībā, ticībā un šķīstībā.” (1 Tim 4, 12)

„... lai jūsu dedzība kļūtu zināma visiem...” (2 Kor 9, 3)

Kungs?

Es esmu; nesatraucies, jo Manas mācības izskanēs un izplatīsies; uztraucies par tiem, kuri labo aizvieto ar ļaunumu, un paslēpj to, izlikdamies, ka dara labus darbus; raizējies par Manas Baznīcas sašķeltību un tiem, kas neatdzīst Mana Gara darbus; pār viņiem Es izliešu svelošu darvu, jo viņi ir kļuvuši par krišanas iemeslu Maniem bērniem;

Kungs, neapslēp Savu Svēto Vaigu no tiem, kuri Tevi mīl. Noliecies pār mums un steidzies mums palīgā. Atgriezies pie mums, atgriezies un nekavējies! Atļauj Saviem bērniem ieraudzīt tos brīnumus, kurus spēj darīt viņu labā, atļauj tiem ieraudzīt Tavu Godību.

lūdzies un gandari; labo šī laikmeta kļūdas un grēkus; Man ir vajadzīgas upurgatavas dvēseles, kuras ar savu mīlestību atdzīvinātu šo mirušo laikmetu; lai arī neesi nekas, tu ar savu mīlestību spēj dzēst Manas Taisnības liesmas; lai tava mīlestība pagodina Mani!

neizmirsti kā esmu vadījis tavu dvēseli pretim svētumam; mīļotā, nāc pie Manis un neskaties apkārt; meitiņ, esi uzmanīga un piesardzīga savos vārdos, neļaujies tenkām un aizrādījumiem, bet tā vietā labāk paklusē; ienes tajā Manu Klusumu;

IXΘΥΣ

sono con te, Padre Pio, recordatelo sempre;¹

1989. gada 7. augusts

Kungs?

Es esmu;

palūkojies sev apkārt un izproti notiekošo; Es esmu tev devis Savu Vārdu – atpazīsti Manas Zīmes un nebaidies; svētītā, Es palieku tevi tavas niecības dēļ, Es tevi atbrīvoju no važām, tādēļ neļauj nevienam² tevi sasaistīt vai ievilināt slazdos; neizmirsti, ka esmu izlējis pār tevi gudrības un atpazīšanas garu; mīļotā, neļauj nevienam tevi pievilt; maziņā, Es viņam³ dāvāju Savu Mieru un Mīlestību; svētī viņu un piedod kā Es, Kungs, esmu viņam piedēvis;

Vassula, esmu tev teicis, ka dāvanas ar kurām esmu tevi apveltījis ir domātas Manu nodomu īstenošanai; Es esmu tevi pabarojis pats ar Savu Roku, lai šādā veidā izgreznotu tavu dvēseli; paliec Manā Žēlastībā, atdusies Manās Rokās; Es, Kungs, tev apliecinu, ka nekad tevi neatstāšu; tās kārtības dēļ, kuru tu pieprasīsi, viņi tevi uzskatīs par prasīgu un stingru; viņi nepiekritīs tev, jo Mani Ceļi nav viņu ceļi;⁴ tomēr šo cilvēku cīņa līdzināsies cīņai ar straumi;

meitiņ, esi Mierā; Es tevi svētīju;

IXΘΥΣ

¹ esmu ar tevi ; vienmēr raksti; (tulk. piez.)

² Šos vārdus Kungs sacīja, kad vēlreiz jautāja Viņam par cilvēku, kuram biju aizrādījusi. Es nesapratu vai tas, ko sajutu bija pareizi, vai arī tās bija tikai manas personiskās izjūtas.

³ Šim pašam, iepriekš minētajam, cilvēkam.

⁴ Šis teikums attiecas uz kādu Dieva dotu iedvesmu, kura netika pieņemta, jo visiem šķita pārāk necilvēcīga.

1989. gada 9. augusts

(Vēstījums lūgšanu sapulcei, kura paredzēta 18.augustā katoļiem piederošajā Ko kapelā.)
Kungs?

Es esmu, uzklausi Mani;

mīļotie, Es esmu Svēts un Es jūs gatavoju Svētuma ceļam; bērniņi, neaizmirstiet, cik neprātīgi ir paļauties uz zemes bagātībām; labāk paļaujieties uz visu, kas nāk no Augšienes, uz visu, kas ir dievišķs un svēts; Es esmu Svēts; Es vēlos, lai jūs, Manas atvases, dzīvotu svētumā; turiet svētu Manu Vārdu, svētījiet to;

bērniņi, nāciet pie Manis un sastopieties ar Mani klusumā; sajūtiēt Mani... atļaujiet sev pilnībā atvērties Man un tad Es jūs piepildīšu ar lielu prieku; Es izliešu pār jums zinību Garu un pacelšu pie Sevis jūsu dvēseles, tās izrotājot ar Savām bagātīgajām žēlastībām; Es esmu Tas, Kurš jums nemitējas atkārtot Savu Svēto Vārdu; Es esmu Kārtība un Gudrība; Es piepildu tos, kuri veltī sevi Man; dzīvojiet Manā Gaismā un atrodiet savu Patvērumu Manu spārnu ēnā;

ēdiet no Manis un necentieties pāragri saraut mūs vienojošo nabas saiti; ļaujiet Man jūs sagatavot pēc iespējas pilnīgāk, izaudzinojot jūsu dvēseli līdz briedumam tā, lai jūs spētu dzīvot; nenovērsaties no Manis, staigājiet kopā ar Mani dienu un nakti; Es vēlreiz aicinu tos, kuri, meklējot Mani, vēl arvien kļīst pa šo tukšnesi;

nāciet! nāciet jūs visi, kuri vēl arvien klaiņojat apkārt, sacīdami: „Es meklēju Kungu, bet Viņu neatradu;” mīļotie, Es esmu atrodam sirds šķīstībā, nesavtīgā mīlestībā, svētumā un sevis veltīšanā Man; sameklējiet Mani, pildot Manus baušļus un aizstājot ļaunumu ar Mīlestību; atrodiet Mani, darot vienkāršas jūsu sirdis; mitējieties darīt ļaunu un iemācieties darīt labu, negrēkojiet un tiecieties pēc taisnīguma; palīdziet apspiestajiem – lai uzgavilē tukšnesis un izkaltusī zeme! lai jūsu remdenība pārtop kvēlojošā liesmā; atmetiet savu vienaldzību un apātiju, aizstājot to ar degsmi;

dariet to visu tā, lai spētu pateikt: „Es meklēju Savu Pestītāju un Viņu atradu; Viņš vienmēr bija man līdzās, bet savas tumsības dēļ es nebiju spējīgs Viņu saskatīt; lai slavēts Dievs un pagodināts mūsu Kungs! kā gan es varēju būt tik akls?”

tad Es jums atgādināšu godināt Manus Norādījumus, lai pateicoties tiem jūs dzīvotu;

nāciet pie Manis jūs, no Patiesības ceļa noklīdušie gani! kā gan varat teikt, ka esat centušies labot nelikumības un atjaunot drupas? kā gan varējāt augstprātīgi apgalvot, ka esat šķērsojuši tukšnešus, ja tajos nav palikušas nevienas pēdas? kāds ieguvums ir bijjis Manam ganāmpulkam no jūsu lepības un iedomības? jā, pie tam – kur gan tagad ir jūsu lepnaiss ganāmpulks? vai tagad vēl varat apgalvot, ka esat valdījuši taisnīgi? vai kaut reizi esat aizdomājušies kā jūsu vietā būtu izturējies Es, Labais Gans? tagad ieklausieties Manī, saprotiet un uzņemiet šos vārdus kā brīdinājumu; jūsu apgādībā atrodas tūkstošiem dvēseļu, bet jūs savu gana zizli esiet samainījuši pret Nepatiesuma scepteri; vai Es neesmu Tas, Kurš ir noņēmis nastas no jūsu pleciem? vai Es neizpirku jūsu vainas? vai Es būtu varējis noskatīties kā jūs ēdat asaru maizi? Es darīju visu, steigdamies jums palīgā un jūs pieceldams, un ar patiesu maigumu nosaukdams jūs par Saviem ganiem;

laika vairs nav atlicis daudz, tādēļ Es piepildu Debesis ar Savām zīmēm un brīnumiem; Es jums dāvāju gan brīdinājumu pēc brīdinājuma, gan arī Manas Mīlestības un Žēlsirdības zīmes, bet jūs tās neredzat un neapzināties...

vai jūsu sirdis šodien ir gatavas pieņemt Mani? vai jūsu mutis ir gatavas atdzīt un sludināt Manu Žēlastības Garu, Kuru Es šajās dienās izleju pār jums visiem? vai jūsu acis

vēlas redzēt? vai jūsu ausis ir gatavas ieklausīties Manos Mīlestības saucienos? vai jūsu sirdis šodien ir gatavas atvērties un pieņemt Manas Žēlastības? vai jūsu kājas ir gatavas doties ceļā un līdzīgi pirmajiem ganiņiem Mans Piedzimšanas brīdī nomesties ceļos pielūgsmē? vai esat gatavi pagodināt Mani savās sirdīs, parādot Manam Ganāmpulkam jūsu mīlestību un uzticību Man?

jūs sakāt, ka neesat miruši, bet dzīvi – tad kāpēc Es nedzirdu no jums ne skaņas? kāpēc Es nedzirdu svētības vārdus? Es pārbaudu tos, kuru mīlu un laboju viņu kļūdas; nāciet un nožēlojiet savus grēkus; šodien nāciet pie Manis un piepildiet Manus Vissvētāko Sirdi ar prieku; lūkojieties uz Mani, savu Ganu, lai jums vairāk nebūtu bezmērķīgi jāklaiņo pa tuksnesi; Es esmu šeit klātesošs, lai vadītu jūsu soļus Miera, Mīlestības un Vienotības ceļos;

Es jūs lūdzu: paņemiet Manas Valstības atslēgu un lietojiet to! atslēga uz Manu Valstību ir Mīlestība; Mīlestība visā tās godībā; Mīlestība un Pazemība būs ceļš uz VIENOTĪBU; ņemiet šīs atslēgas un izmantojiet tās; mīļotie, lietojiet tās un esiet vienoti, kļūstiet par vienu, svētu Tautu;

Es svētīju ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savu zīmi;

IXΘΥΣ

Es vēlos piebilst, ka ikviens, kurš sakās staigājam gaismā, bet ienīst savu brāli, vēl arvien mājō tumsībā; piedodiet, piedodiet, jo Es, Kungs, esmu piedodošs; esiet svēti kā Es esmu Svēts; pārdomājiet Manus vēstījumus, pārdomājiet tos un ļaujiet tiem iedzīvoties jūsos; Mīlestība jūs visus mīl;

IXΘΥΣ

(Vēstījumu turpināja mūsu Svētā Māte.)

Es svētīju ikvienu no jums;

Es vēlos, lai jūs nemītīgi slavētu Kungu un pateiktos Viņam par šiem vēstījumiem; tiem, kuri šiem vēstījumiem tic, šis vārds kļūst par dzīvību dodošu spēku; tādēļ pašāvības pilni nāciet pie Dieva troņa: jums pieder Viņa Žēlsirdība un Mīlestība, Viņš ir Līdzjūtība; sekojiet Viņa Padomiem, iedziļinieties Viņa vēstījumos; nelasiet tos tikai tāpēc, lai pēc tam noliktu malā un gaidītu nākamo; sekojiet to norādījumiem savā ikdienas dzīvē – tas sagādā prieku Viņa Svētajai Sirdij;

bēmiņi, ieklausieties Viņa Balsī, atdodiet Viņam savas problēmas un Viņš jūs svētīs; turiet Svētu Viņa Vārdu;

Mīlestība mājō jūsu vidū; nāciet, Es svētīju ikvienu no jums;

1989. gada 12. augusts

Jēzu?

Es esmu;

ziediņ, vienotība, sadraudzība ar Mani, uzticamība, degsme... Es tevi pacelšu pie Sevis; pielūdz Mani, Es esmu tavš Dievs, dāvā Man atpūtu... Es esmu tavš svētais Draugs, mierini Mani... Es esmu tavš Laulātais Draugs, ceri uz Mani, jo Es esmu vienīgais Glābējs; Es esmu Jēzus;

1989. gada 13. augusts

bēmiņ, Mans Gars ir pār tevi un Mana Roka ir satvērusi tavējos, bet Tavās Lūpās Es esmu ielicis Savu Vārdu; Mani Sakāmvārdi ir gaismeklis tavā ceļā; lai arī ik dienas tev vajadzētu sekot Manām norādēm un baušļiem, Mīlestība un Uzticība vienmēr būs ar tevi; Es vienmēr būšu tava cerība, bet tu – Mana mantiniece;

bērniņ, Es atbrūņošu ļaunumu, kas ir tev visapkārt; Es būšu tava palīdzība visos pārbaudījumos un bēdās un tu, bērniņ, sludināsi Manu Taisnīgumu un Manu Spēku, kurš augšāmceļ pat grāvmalēs pakritušos miroņus; Es esmu Augšāmcelšanās un ikviena tauta Mani pagodinās un slavēs;

Es vienmēr būšu ar jums; mēs? Mans bērns?

mēs?¹ nekad neaizmirsti, ka Es, tava Māte, vienmēr esmu tev līdzās; nemitīgi lūdzies;

1989. gada 14. augusts

Es esmu Kungs; bērniņ, ar grūtībām šķērsodams šo trimdas valsti, Es atradu tevi, kuru Mana Sirds mīl; Es tevi nekavējoties satvēru un aizvedu atpakaļ uz taisnā ceļa; Es vairs neatlaidīšu tevi, kamēr nebūšu ievēdis Savas Mātes Namā, istabā, kurā Viņa ir Mani ieņēmusi; veltī rītdienu Man un esi Mans vīraks, kas iesmaržo visu, kas tam ir apkārt; Mans Gars ir pār tevi, esi drosmīga! Es tevi nekad neatstāšu, Mans svētības ir pār tevi, Mans bērns;

1989. gada 16. augusts

bērniņ, saņem Manu Mieru un mīli Mani tā kā Es tevi mīlu; sajūti Mani, atpazīsti Manu Klātbūtni un pieskaries Man ikreiz, kad Mani redzi; bērniņ, vai Es kādreiz jau neesmu tev to lūdzis?

Jā, Kungs...

vai tu esi gatava tā rīkoties šajā pašā mirklī? satver Manu Roku; atpazīsti Mani šajā Mierā un Mīlestībā, kurus tev dāvāju;

Kādēļ man vēl jāklaiņo pa šo trimdas zemi? Kungs, dažkārt laiks velkas bezgalīgi ilgi.

Es zinu, bet esmu tev uzticējies šo misiju, kuru tu drīz vien piepildīsi; Es tevi neatstāšu un Es pats palīdzēšu tev Mani pagodināt; Vassula, paliec Manā tuvumā; vai tu esi gatava to izdarīt Manā labā?

Kungs, es vēlētos vienmēr būt paklausīga tev.

Es tevi nekad neatstāšu, pieķeries Man un atceries, ka esmu tavs Audzinātājs; „mēs, mums”?

Jā, Kungs, mūžīgi mūžam...

1989. gada 22. augusts

Lai ir slavēts Tavs Vārds! Visi, kam dvaša, lai slavē Kungu!

Mīlestība tevi mīl; pār tevi ir Mana pārdabiskā Mīlestība un Žēlsirdība;

atbalsties pret Mani, Es tevi vadu; nešaubies, mīļotā, Es vienmēr tevi piepildīšu; vai neesmu tev sūtījis Savu Miera un Mīlestības straumi? priecājies, jo Es, Kungs, esmu ar tevi;

lasi Manu Vārdu;

(Atšķīru Svētos Rakstus Isaja grāmatas 49. nodaļā 6. pantā. Vēlāk:)

Savu vīna dārzu Es esmu apkopis pats Savām rokām, jo Es esmu sadzirdējis trūkumcietēja un taisnīgā palīgā saucienus; Es sadzirdēju viņu ilgas pēc vīna dārza augļiem un, būdams Žēlsirdības Kungs, vairoju vīna koka ķekarus; Es tos vairoju kā biju vairojis maizes un zivis pūļa pabarošanai; šis Auglis būs šīs zemes skaistums un godība; Es uzcelšu aizsargvalni ap Savu vīna dārzu un neļaušu Saviem ienaidniekiem to izpostīt; mīļotie, Es, Vīna dārza saimnieks, esmu jūsu vidū;

mīļotie, esiet drosmīgi; Es zinu, ka jums ir pietrūcis gaismas un jūs esat bijuši iesprostoti tumsībā, bet tagad Es nāku, lai pāršķeltu šo tumsību ar Savu Liesmojošo Mīlestības Uguni; visa zeme atmirdzēs gaismā un Es, Mīlestība, mājōšu jūsu vidū;

¹ Otro „mēs” izteica mūsu Svētā Māte.

IXΘΥΣ

1989. gada 23. augusts

Vassula, klusini savu sirdi, lai pieņemtu Manu Vārdu; Es ar tevi dodos uz priekšu klusumā; nekad nevilcinies, vienmēr un visur sludinot Manu Vārdu; Savas Bezgalīgās Mīlestības dēļ Es esmu tev devis dāvanu no kuras labumu gūst visa cilvēce; slavē Mani, mīli Mani, turi Svētu Manu Vārdu, jo pār tevi gulstas Mana Žēlastība;

uzklausi Mani; kad ķekari būs nobrieduši tu nāksi pie Manis un Es palīdzēšu tev pilnībā saplūst ar Manu Miesu; Es, Visaugstais, nekad tevi neatstāšu, jo zinu, ka tu esi niecība; vai tagad saproti, kādu tevi vēlētos redzēt? esi nekas un tu vienmēr atradīsi patvērumu Manī, esi paklausīga Man, Savam Dievam, kuru ietver tūkstošiem eņģeļu pulku; sajūti Manu Svētumu, sajūti Manu dievišķību, raugies uz Mani, ielūkojies Manā Svētajā Sirdī, esi Mans ziedinājis; nāc, un, kad Es tevi svētīju, nodur acis – vai esi to gatava darīt tagad? pieņem šo garīgo ceļu, kuru Es tev esmu izvēlējis, esi vienkārša savā Sirdī, jo tas Man patīk visvairāk;

lūdz no Manis Gudrību un Es tevī to vairošu; lūdz no Manis atpazīšanas dāvanu un Es to izliešu pār tevi; kad nāc pie Manis pielūgsmē, lūdz visas šīs lietas; nāc un pārdomā par visu to, ko tu no Manis esi iemācījusies; Es esmu tavs Skolotājs un Audzinātājs, tu saņem visu no pašas Gudrības Mutes; vai redzi? Vassula, Es tevi baroju; vai zini, kas ir tavs ēdiens? Garīgums; Mans Auglis; Auglis no Mana Dzīvības koka; vai redzi?

Jahve ir labs pret Mani – Viņa Mīlestība pastāv mūžam, Viņa uzticība uz paaudžu paaudzēm. Viņš ir izvilcis mani no bezdibeņa un dziedinājis manu dvēseli. Manas kājas Viņš ir nolīcis uz klints un nostiprinājis to soļus. Kungs, cik gan brīnumu Tu esi man darījis!

1989. gada 24. augusts

Jēzu?

maziņā, Es esmu; neliels laipnības pilns skatiens vai smaids – un Mana Sirds no jauna pildās ar prieku!

(Vēlāk:)

Vassula, svētī Mani un slavē; ziediņ, vai jūties laimīga esot ar Mani? iemācies saprast, ka Mans Vārds no jauna tiks pagodināts;

Kungs, es patiešām esmu laimīga par to, ko Tu esi darījis! Tava Gudrība nes svētību mums visiem.

bērniņ, tad sludini Manu Vārdu visā pasaulē; Es vēlos, lai ikviens uzzinātu, ka Mans Vārds ir MĪLESTĪBA;

Kungs, ļauj man izlasīt Tev psalmu, kuru Dāvids nosauca par „Slavas himnu Jahvem, mūsu Kungam”. (Ps 145)

Es izvēlējos šo psalmu, lai tu Man to nolasītu; Vassula, lasi to, lūkojoties uz Mani; Es klausos;

(Es nolasīju Kungam šo psalmu.)

nāc; lūdzies, gavē, lasi Manu Vārdu, pieņem Mani svētajā Komūnijā, lūdzies Rožukroni, adorē... mēs, mums?

Mūžīgi.

(Vēlāk, šai pašā vakarā:) Kungs, vai mēs varētu iet atpūsties?

jā, atpūtīsimies, bet tikai ar vienu noteikumu: Man ir jāpaliek tavā sirdī, bet tev – Manā Vissvētākajā Sirdī;

(Manī šie vārdi izraisīja smaidu un patiesu prieku.) Jā, Kungs! Jēzu, es Tevi svētīju.

ziedīņ, Es arī tevi svētīju; nāc;

1989. gada 28. augusts

Kungs, dāvā man atbildi no Rakstiem... Tu jau esi izvēlējies Sev kalponi vēstījumu pierakstīšanai, bet kādā veidā Tu vēlētos, lai tie tiktu izplatīti? Vai vēlies, lai tos izplatītu pa daļām, vai arī kā vienotu veselumu – tā kā Tu tos esi man nodiktējis? (Atbildi saņēmu no Marka evaņģēlija 4. nodaļas 21. – 25. pantam.)

Vassula, Mans Vārds ir lāpa, kura mirdz, lai ikviena dvēsele ieraudzītu Mani, sajustu Mani un atgrieztos pie Manis; vai redzi? Es vēlos izkļiedēt tumsību, kura tik smagi gulstas pār šo pasauli; Es jums dodu šo lampu, lai jūs, savukārt, to ievietotu lukturī, bet nevis paslēptu zem savas gultas;

Kungs Jēzu, es Tev pateicos!

nāc, ziedīņ; Es svētīju namu, kurš tevi ir uzņēmis un svētīju Manus bērnus; Es viņus bezgalīgi mīlu un nekad neatstāšu; nes arī tu uz saviem pleciem Manu Krustu un atļauj Man dalīties tajā ar tevi; vai tu esi to gatavs darīt Manis dēļ?

Mīlestība tevi mīl;

IXΘΥΣ

1989. gada 29. augusts

Kungs, dari manu sirdi gatavu uz klausīt Tavu Vārdu. Es lūdzu Tevi, Mīlestības Dievs un Žēlsirdības Kungs, lai Tu savā bezgalīgajā Mīlestībā atbildētu uz manu lūgšanu. Ak, Dievs! Atmirdzi pār mani un atdzīvini ar Savu Gaismu! Amen.

Es esmu Pļaujas lauka Kungs; tu lūdzi strādniekus šim Pļaujas laukam un Es esmu uz klausījis tavu lūgšanu; Es sūtīšu palīgus ražas novākšanai; tagad nāc Man tuvāk; Es¹ esmu Augšāmcelšanās un Dzīvība, Es apsolu, ka Manas Atnākšanas lielā diena vairs nav tālu;

jūsu mirušie atgriezīsies dzīvībā, bet visi tie, kuri vēl atdusas pazemē un kurus ir apracis viņu grēku smagums, Es atkal atmodināšu dzīvībai; Es paplašināšu Savas Valstības robežas un atjaunošu jūsu zemes uz kurām patlaban ir nožēlojami skatīties; Es atkātošu vārdus no Rakstiem: „Vai māte var aizmirst savu zīdāini un neapžēloties par savu mierīgu bērnu? Un, ja pat māte to aizmirstu, Es tevi neaizmirsīšu”;²

Es jums gatavoju jaunus Debesis un jaunu Zemi; Mīlestība atgriezīsies kā mīlestība un ņems mājvietu mazā atlikuma vidū; Es augšāmcelšu visus mirušos, ar kuriem jūs sastopaties uz ikviena ielas stūra;

ar spēcīgu vēja brāzmu Es visus ganus aiznesīšu atpakaļ un Jaunajām Ganībām un tur, ar gana zizli, kā sendienās viņi vadīs ganāmpulku pretim ūdens avotiem; lai arī viņu samaitātība ir ieperinājusies pat Manā Namā, pieviļot daudzus, bet viņu grēki zemē ir atstājuši bezdievības plaisu, Es esmu gatavs piedot un aizmirst; Manas dusmas novērsīsies un izzudīs kā nebijušas; ja vien kaut vai šodien viņi būtu gatavi atdzīt savas vainas!

tomēr līdz pat šai dienai Manu Vissvēto Sirdi plosa mīlestības trūkums un jūsu laikmeta neskaitāmie grēki; tie ir caurduruši Manu Sirdi un sakustinājuši Debesis, tie iznīcina Manu Svētnīcu un apkauno Manu Svēto Vārdu; ja vien jūs apzinātos, ka tikai viens laipns skatiens, pavisam īss nožēlas brīdis, neliels sevis izvērtējums - un Es būtu gatavs piedot un apžēloties; tikai neliels smaids, uzlūkojot Manu Svētos Vaigu – un Es piedotu un apžēlotos; Es pat nepaskatītos uz Savām Brūcēm, bet gan nekavējoties izdzēstu jūsu

¹ Vēstījums lūgšanu sapulcei.

² Is 49, 15.

netaisnības un grēkus; viens pilnīgas nožēlas brīdi – un Debesis svinētu jūsu atgriešanos, jo jūsu smaids un laipnais skatiens Manā priekšā ir kā vīraks, bet grēku nožēla ir kā jauna dziesma, kas paceļas Mana Troņa priekšā;

šodien Es nāku pie jums Žēlsirdības pilns, lai atpestītu jūs Savas Mīlestības dēļ; Mans Svētais Žēlastības Gars pacelsies kā migla un aplās visu pasauli; patiesi Es jums saku: izlieto žēlastību skaits vairošies, daudziem atklāsies Mans Vārds un viņi to uzklausīs; Es jūsu vidū vairošu vīzijas, lai visi, kuri vēl nav iepazinuši Garu vai arī cenšas to noliegt, pūlētos veltīgi un viņu centieni atsistos pret viscietāko mūri; Es, Kungs, esmu nolēmis jūs augšāmcelt un iekopt tuksnesi, kurā jūs dzīvojat, veidojot oāzi, kurā nav vietas viltus mirāžām;

Es, Dievs, stāvu jūsu priekšā un vaicāju tiem, kuri vēl arvien slāpē Manu Svēto Garu: kā gan tas var notikt, ka jūs neatpazīstat Laika zīmes? kā var būt, ka jūs tik neatzinīgi izturaties pret Manām Zīmēm un Brīnumiem? kādēļ jūs vēl arvien cenšaties apklusināt Mani un vajājat Manus praviešus? kādēļ jūs baidāties un tik dedzīgi cenšaties apdzēst nelielo uguntiņu, kuru redzat kvēlojam jūsu tumsībās? kādēļ jūs šai tuksnesī un sausumā tā steidzaties izraut ar saknēm un iznīcināt ikvienu Manā Žēlastībā izaugušu ziediņu? kā tas var būt, ka vēlaties, lai Es, jūsu Dievs, būtu miris un kluss? ļaujiet Man jums atgādināt, kas Es esmu:

Es esmu Vārds un Es esmu Dzīvais;

Es rīkošos

Savas zemes dzīves laikā Es pavairoju maizi un zivis un pabaroju lielu daudzumu ļaužu; kad Mozus kopā ar tūkstošiem citu cilvēku šķērsoja tuksnesi un tiem nebija nekas, ko ēst, atvērās Debesu klētis un pabaroja viņus ar mannu;

šie paši brīnumi notiek arī šodien; tāpat tas ir šodien: tā kā zeme ir izpostīta un nespēj piedāvāt pietiekami Maizes, lai jūs pabarotu, tad Es pats pavairošu Savu Maizi un paēdināšu Savus iemīļotos, izsalkušos un novārtā atstātos; mūsdienās tas ir ticis nosaukts par Svētā Gara izliešanos; ; Es pats jūs pabarošu, jo nevēlos, lai kāds būtu izsalcis; bēda tiem, kuri šajā žēlastību laikā vēlas atturēt Manus bērnus no nākšanas pie Manis! jūs, kas vēl šaubāties - atveriet savas sirdis un nevis savus prātus;

Manas mācības izzina dziļumus un dziedina; ne no kā nebīstieties un ticiet sirds vienkāršībā; netiesājiet un nenonīciniet Manus eņģeļus, kuri Manā uzdevumā nes jums Manu Garu; pat erceņģelis Miķelis, strīdoties ar ļauno garu par Mozus mirušajām miesām, neuzdrošinājās viņu izaicināt, bet vienīgi pateica: „Lai Kungs ir Tas, kurš tevi pārmaina un izlabo”;¹ ceriet uz Mani, ticiet un mīliet Mani; dzīvojiet svēti, jo Es esmu Svēts;

Gavējiet un gandariet, nožēlojiet grēkus un ik dienas veltījiet sevi Man; atdodiet sevi Manās rokās, lai Es jūs varētu pārveidot par dzīvām gaismas kolonnām; nemitīgi lūdzaties, lūdzaties no visas sirds; pieņemiet Mani ² ar tīrām sirdīm un Es, savukārt, izliešu pār jums Savas žēlastības; nāciet pie Manis pielūgsmes laikā un pielūdziet Mani; izsūdziet savus tik daudzus grēkus, esiet patīkami Man, savam Dievam un staigājiet Manus ceļus; sekojiet Maniem norādījumiem un nelūkojieties ne pa labi, ne pa kreisi; esiet pilnīgi!

esiet Manas Debesis!

¹ Tiesn 9.

² Svētajā Euharistijā.

radība, ja vien tu zinātu, cik ļoti Es, tavs Dievs, tevi mīlu, tad tu, ne mirkli nevilcinoties, liktu savus soļus Manējos! kādēļ meklēt mierinājumu kur citur? Mana Vissvētākā Sirds ir balzāms jūsu brūcēm, Mana Vissvētākā Sirds ir jūsu Mājas; Manas Acis nolūkojas uz ikvienu no jums;

Es svētīju ikvienu no jums; Es svētīju jūsu ģimenes, Es svētīju visus, kuri lasa šos vēstījumus un jūsu pieres iezīmēju ar Savas Mīlestības Zīme; Mīlestība jūs visus mīl; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

Paldies Tev, mans Kungs! Es Tevi svētīju!

1989. gada 4. septembris

Tevī mana dvēsele rod sev maiguma pilnu patvērumu, kurā nogaidīt, kad norimsies trakojošā vētra. Es pievēršu Debesīm savas ausies un ieklausos Tavā maigajā un mierinājuma pilnajā Balsī. Man nav jābīstas, jo Tava Svētā klātbūtne mani mierina un nav neviens, kurš spētu būt tik uzticams kā Tu. Tu esi kļuvis Mans Valdnieks, Tu esi Visaugstais, Tu esi Kungu Kungs un mans Pestītājs! Es pilnībā veltīju sevi Tev, novēlēdama Tavām dievišķajām Rokām savu sirdi un dvēseli. Amen.

bērniņ, tevi audzina un māca Gudrība; nāc un patveries Tēta rokās - tajās tu saņemsi vispilnīgāko mierinājumu; uzticies Man, upurē Man savas sāpes un ciešanas, Es tās izmantošu Savam labumam; ļauj Man tevi apslēpt Sevī, jo Es esmu apsolījis, ka būšu nomodā pār tevi; Es neatļaušu tevi aizskalot savu vajātāju straumei, jo tie, kuri savos nemierīgajos udeņos vēlas nogremdēt tevi, patiesībā vajā arī Mani; jo vairāk viņi tevi vajās, jo vairāk Es, Kungs tevi celšu pie Sevis un svētīšu – nekad to neaizmirsti;

paļaujies uz Mani un lai tavas lūgšanas ir kā vīraks; ļauj Man tevi izmantot par ēsmu bezdievjiem un atceries, ka tavi upuri nav veltīgi un Mana Vissvētākā Sirds ir tavas mājās;

mēs? mums?

Jā, Kungs – „mēs, mums”;

esi laba;

(Vissvētākās Jaunavas Marijas vēstījums lūgšanu sapulcei.)

miers lai ir ar jums visiem; vienīgi Dievs pats ir Gudrība; ieklausieties Gudrības balsī, kura sauc jūsu tuksnešos, atveriet savas ausis un atpazīstiet Viņa Balsi; Jēzus aicina ikvienu no jums; atgriezieties pie Viņa, atgriezieties pie Mīlestības un sekojiet Viņa Pēdās;

Mans Dēls pazīst jūsu vājības un vainas, bet, ja jūs pilnībā atdodat sevi Viņa dievišķajās Rokās un paļaujaties uz Viņu, ja nākat pie Viņa tādi kādi esat un upurējat Viņam savu gribu, ja upurējat Viņam savu mīlestību, ciešanas, sāpes un izbailes, ja upurējat Viņam jūsu problēmas un visu savu dzīvi, tad Viņš jūs ievēdīs Savas Vissvētākās Sirds dziļumos, kuros jūs atradīsiet Viņa Mieru, to, pēc kā tik ļoti ilgojās jūsu dvēseles;

Es nepagurstoši vēlos jūs sargāt no ļaunā gara; viņš sev apkārt sēj tikai nemieru, šķelšanos un apjukumu, un viņš, daudz spēcīgāk nekā jebkad agrāk, cenšas iznīcināt Dieva paredzēto pestīšanas plānu; pašreizējos laikos sātans pievil pat izredzētos, sējot viņu vidū apjukumu; tomēr ikviens, kas piesauc Kunga Vārdu, tiks uzklausīts un izglābts no kritiena, bet tie, kuri klausīsies ļaunā balsī, nespēs ieraudzīt Dieva taisnīgumu un saklausīt Mīlestības Balsi;

nekad neaizmirstiet, cik jauka un maiga skaņa piemīt tiem soļiem, kuri nes Labo Vēsti; mīļotie bērni, lūdzieties ar sirdi un pieņemiet Garu, kurš pašreiz tiek izliets pār daudzām

tautām; sajūtiēt kā mūsdienās atgriežas Mīlestība un Žēlastība tiek izlieta pār daudziem no jums;

Es noslēgšu Savu vēstījumu atgādinot jums, ka Mīlestība jūs ir radījusi ar Mīlestību; jūs esat radīti, lai mīlētu Savu Radītāju un viss radītais ir Viņa roku darbs; slavējiet Viņu un pagodiniet To, kurš jūs ir radījis; ieprieciniet Mani, savu Māti, pārdomājiet Mūsu vēstījumus un izdzīvojiet tos savā ikdienā;

Es svētīju ikvienu no jums, Es svētīju jūsu ģimenes; Es, jūsu Svētā Māte, jūs mīlu;

1989. gada 5. septembris

Kungs, es pilnīgi „pa tukšo” stundām domāju par kādu vakardienas sarunu. Pēc tās biju tik izklaidīga, ka pat nespēju Tev tuvoties, es to neuzdrošinājos, jo man bija kauns pašai par sevi! Ko gan es pateicu Tavā labā? Neko! Man pat šķiet, ka biju Tevi atstājusi... Nekas nebija ne Tavam godam, ne lielākai slavai un tomēr Tu vēl arvien esi mans iepriecinājums un es tvīkstu mīlestībā uz Tevi, mans Kungs! Kungs, dāvā man šķīstu sirdi un pasargā no kārdinājumiem.

Vassula, sajūti to mīlestību ar kādu Es tevi mīlu... Liela ir Mana Žēlsirdība, bet Mans Maigums pārklāj Manas dusmas; meitiņ, Mani ceļi ir svēti, tāpēc esi svēta kā Es esmu Svēts un lai tavas sarunas Manās ausīs atskan līdzīgi mūzikas skaņām; bērniņ, tevi māca un audzina Gudrība, tāpēc izvairies no tukšām un nevajadzīgām sarunām; esi auglīga un sludini to, ko esmu tev mācījis; Es esmu tavš Padomdevējs, tāpēc padomus tu vienmēr saņemsi no Manis; Es vēlos, lai Mani skolnieki būtu pilnīgi, tāpēc esi pilnīga! izvairies un nicini visu, kas tevi gremdē – vai tās būtu tenkas, vai vienkārši tukšas runas. Es tevi mīlu un vēlos, lai tu būtu pilnīga;

sajūti Manu Klātbūtni un pagodini Mani kļūstot par Manu attēlu; runā Manā vārdā; Maniem skolniekiem ir jābūt šķīstiem un jāklusās Sava Skolotāja Balsī;

pār tevi ir izlieta Mana Žēlastība; Es vēlos, lai tu sekotu Maniem norādījumiem; izproti, kā jau kopš iesākuma esmu tevi ievedis Savā Svētajā Sirdī; Mans Gars ir pār tevi un Es, mīļotā, esmu tevi bagātīgi svētījis; esi drosmīga, jo nekas no notiekošā nav bezjēdzīgs; tev tikai ir Mani jāmīl un jāpielūdz, un jāatļauj Man izmantot Tava Roka; Es vēlos, lai tu kļūtu par Manu Atbalsi;

Kungs, kā lai to saprot?

Es vēlos, lai lūgšanu sapulču laikā tu lasītu Manus vēstījumus – tas pagodina Manu Vārdu; bieži pārdomā Manis teikto un pieņem itin visu, ko Es tev dodu; ziediņ, Es nāku pie tevis, piedāvādams tev Savu Krustu; pašreiz Man kādu brītiņu ir vajadzīga atpūta – vai tu kādu mirkli esi gatava panest Krustu Manā vietā?

Labprāt, Kungs!

novērtē Manu dāvanu, jo Mans Krusts ir ļoti vērtīgs; pacel to, bet vēlāk Es nākšu, lai noņemtu šo Krustu no taviem pleciem; bērniņ, priecājies par dvēselēm, kuras ir atvērtas Man, bet nekad un nekādos apstākļos nenoliedz Mani; esi vienmēr gatava pieņemt Mani, savu Dievu;

IXΘΥΣ

1989. gada 6. septembris

Kungs?

Vassula, Es stāvu tavā priekšā; apzinies, cik lielu žēlastību tu saņem!

Kungs, man ir grūti to izprast visā pilnībā, tomēr es ticu šai žēlastībai.

tīci un tīci ar bērnišķu ticību, jo šāda ticība Man un Tēvam ir visdārgākā; vai vēlies pierakstīt vēstījumu?

Jā, Kungs.

tad raksti to tagad;

Mans Dievs, es pateicos Tev!

(Iepriekšējā dienā, kad Kungs man bija atstājis Savu Krustu, es pārdabiskā veidā sāku sajukt līstam pār sevi ciešanu lietu. Šķīta, ka pār mani, kā smaga nasta gulstas grēcīgā pasaule ar visiem tās grēkiem. Jutos kā ierauta spēcīgas straumes plūsmā un atcerējos Jēzu Ģetzemenē. Sāku rūgti raudāt, bet vienlaikus biju priecīga, ka varu kaut uz mirkli atvieglot Viņa ciešanas. Vēlāk Jēzus atnāca un noņēma Krustu no maniem pleciem.)

mīļotā, tagad mēs to nesīsim kopā;

Kungs, es ieklausos Tevī;

ieklausies un dzirdi; vai kādreiz esi dzirdējusi par kādu, kurš būtu Man sekojis un ticējis, nekad nepiedzīvodams vajāšanas?

Nē, Kungs. Daži no Taviem sekotājiem pat ir miruši mocekļa nāvē!

redzi, maziņā, kā apstiprinās tas, par ko ir ticis praviets! Līdz pat šai dienai ikviens, kurš sludina Manu Vārdu un ir gatavs nest Manu vēsti, var būt pārliecināts, ka Kaini viņu vajās; Es, protams, aicinu arī Kainus, bet viņi atsakās klausīties, Es māju ar roku, bet neviens to pat nepamana; tie izliekas nedzirdam Manus brīdinājumu un izsmej apsolījumus; vai neesmu sacījis, ka šajās dienās Es pār cilvēci izliešu Savu Garu, bet Savu Likumu bez starpniecības ierakstīšu jūsu sirdīs un prātos?

neviens pravietojums nerodas cilvēka pašā varā – vai šie vēstījumi būtu izņēmums? Mans Svētais Gars ir devis Manu Vārdu un cilvēki ir uzzinājuši par Mani; Es, Kungs, esmu jums apsollījis Jaunas Debesis un Jaunu Zemi, un pašreiz Es gatavoju šī apsolījuma piepildīšanos! bet jūsu laikmeta cilvēki redz tikai sevi, viņi nav reliģiozi un viņiem nav sirds! Dieva vietā tie izvēlas paši savus iepriecinājumus, tomēr šīs dienas iet uz beigām un drīz pienāks arī samaitātības gals, un Mana Mīlestības Uguns iztīrīs šo zemi no ikviena grēka; maziņā, esi drosmīga, grūtības būs vienmēr, bet Mans Spēks tevi vienmēr atbalstīs; drīz vien tu ieraudzīsi Manas Jaunās Debesis un tu dzīvosi Manā Jaunajā Zemē, jo apsolījums, kuram ir jāatjauno Mana Baznīca, drīz vien būs piepildīts!

jūs jau sākat sajukt pirmās dzemdību sāpes, tāpēc, mani mīļotie, esiet drosmīgi; ikviens no jums, kas nes Manu Vārdu, ir Mana atvase – nezaudējiet cerību, jo Vārdam ir jāpiepildās; Esmu solījis, ka būšu ar jums un mājōšu jūsu vidū, bet jūs saņemsiet barību no Manas Rokas un bez maksas tiksiet dzirdināti ar ūdeni no Dzīvības akas;

Mana dedzinošā Mīlestības Uguns jau nonāk no Debesīm un pamazām pārņem jūsu dvēseles; šai Uguniņ Es likšu izplatīties no tautas uz tautu un tā pārveidos grēcīgumu mīlestībā; tā iekvēlinās jūsu pārakmeņojušās sirdis, bet jūsu apātiju pārvērtīs dedzīgā mīlestībā uz Mani, jūsu Dievu; Manas Liesmojošās Mīlestības svētā stunda aizdegsies jūsu vidū kā negaidīts ugunskurs un piepildīs jūs visus ar Manas Mīlestības uguni un Svētos Garu; notiekošais līdzināsies pēdējiem Vasarsvētkiem un Es jūs atjaunošu, paplašinot Manas Patiesības, Vienotības, Taisnības, Miera un Mīlestības Valstības robežas; tāpēc, priecājieties!

mīļotie, gaviļējiet no visas sirds! Es nāku, lai šķīstītu jūs no tukšās lielības, kura ir ienesusi jūsu vidū šķelšanos un bijusi par iemeslu jūsu kritienam; Mana Dvesma atņems spēku tiem, kuri cenšas apslāpēt Manu Garu un jūs šķīstīs Manas Mīlestības Uguns; meitiņ, mīli Mani, pielūdz Mani un iepriecini Mani; Mīlestība tevi mīl;

bēmiņ, Es tevi svētīju;

Kungs – mēs, mums?

jā, bērniņ, nāc pie Manis;

IXΘΥΣ

1989. gada 13. septembris

Kungs, mani vajātāji ložņā man apkārt un ir nolēmuši noskatīties manā sagravē... Kungs, uzklausi manu lūgšanu... pasargā mani no nekaunīgiem apgalvojumiem un melīgām mēlēm. Mans Aizstāvi, ļauj man rast patvērumu Tavā Vissvētākajā Sirdī.

bērniņ, uztici visu Manās Rokās; tie, kuri vajā tevi, patiesībā vajā Mani, tie, kuri tevi notiesā – notiesā arī Mani, bet tie, kuri tevi apsūdz, apsūdz arī Mani; Mani bērni līdz izmisumam ilgojas pēc zināšanām, tomēr, kad tās tiem tiek piedāvātas, viņi šīs Zināšanas noraida;

Kungs, Tu vienmēr vari ieliet Savus Miera un Mīlestības vēstījumus tajās sirdīs, kuras ir atvērtas Tev un labprāt pieņem Tevi!

(Pēkšņi sajutu sāpes plaukstās.)

ziediņ, viņi neredz tavas sāpes; ieklausies; Mans dievišķais Vārds pārklās šo zemi un neviens cilvēks nespēs izjaukt Manas Ieceres īstenošanos; ziediņ, Es vēlos, lai tu būtu pārliecināta par to, jo tāda ir Mana Griba; atļauj Man tevi lietot tā kā Es pats to vēlos; Es tevi mīlu un šīs Mīlestības lieluma dēļ Es atļauju tev nogaršot Manu rūgtuma biķeri; jo lielāka būs šī Mīlestība, jo vairāk tu dzersi no šī Kausa; būdams tavs Līgavainis, Es esmu tev upurējis Savus visvērtīgākos dārgakmeņus – Krustu, ērkšķu kroni un naglas... vai redzi, cik ļoti Es tevi mīlu!

Mani Ceļi nav tavējie; Es šķīstīju tavu dvēseli un vedu to uz pilnību, Es to vedu pa svētdares ceļu; līgava, atļauj Man tevi izrotāt ar Maniem dārgakmeņiem, atļauj tev parādīt Manas Ciešanas, atteikšanās no sevis vedīs tevi uz pilnību, tādēļ atļauj Man brīvi izdarīt tavai dvēselei to, kas tev ir visvairāk vajadzīgs un atceries, ka, pat ja tu pilnībā neizproti Manus Vārdus un Ceļus – Jēzus nozīmē „Pestītājs”;

Kungs, tie, kuri noliedz jebkādas privātās atklāsmes, iebilst, ka vienīgā patiesā atklāsmē ir Bībele... Mēs visi zinām, ka tā tas ir, bet ko saki Tu, Mans Kungs?

Bībele patiešām ir Patiesība un patiesā Atklāsmē, tomēr Es vienmēr esmu bijis Dzīvais Dievs, Es esmu Vārds un Es esmu darbīgs Savā Garā; Mans Aizstāvis ir kopā ar jums visiem – Viņš ir Patiesības Gars par kuru daudziem ir tendence piemirst vai arī neņemt Viņu vērā; viss, ko Gars jums saka, ir nācis no Manas mutes, Viņš ir Tas, Kurš atgādina Manu Vārdu, Viņš ir Tas, Kurš jūs iedvesmo; tieši tāpēc, Mans bērns, Es jums nemitīgi atgādinu vienas un tās pašas patiesības; izprotiet, kādēļ Es tik bieži atļauju Savam Garam jūs sapurināt; pieņemiet Manu Svēto Patiesības Garu; Es nāku, lai atgādinātu jums Savu Vārdu; Es nāku jūs aicināt uz atgriešanos pirms vēl nav pienākusi Mana Diena;

bērniņ, Mīlestības dēļ, evaņģelizē ar mīlestību; nekad nebīsties, jo Es esmu tev līdzās; Mīlestība ir Dzīvības Koka sakne, tādēļ Baznīca atdzīvosies; Es pabarošu jūsu agonizējošo paaudzi ar Sava Koka augli, Es to likšu tieši viņu lūpās; atļauj Man tevī ierakstīt Savas piezīmes, ēd no Manas rokas: tagad nāc – „mēs, mums”?

Es esmu kopā ar Savu Māti, Es tevi mīlu; aghapa me:¹ lūdzies;

(Ja man mājās kaut kas ir jādara, es, izjūtot ļoti dziļas ilgas pēc Kunga, bieži vien atstāju visu un nāku pavadīt kaut vai dažus mirkļus Viņa Klātbūtnē.)

iepriecini Mani un parādi, ka esi vienota ar Mani; neaizmirsti kādu cenu esmu samaksājis par Tevi; nāc pie Manis kad vien vēlies un sarunājies ar mani; esi maziņa;

¹ aghapa me (gr. val.) mīli Mani.

centies izprast kādā veidā Mīlestības dēļ Es pievilksu pie Sevis ikvienu dvēseli; gudro un prātīgo sirdis pašreiz ir līdzīgas sērojošam namam – savā iedomātajā augstprātībā viņi cenšas aizmirst Manu Spēku un Dievišķību; viņu samaitātība ir padarījusi viņus aklus, bet aizvērdami savas ausis Mīlestības balsij, tie ir atļāvuši sevi uzrunāt ļaunajam garam; Viņu sirdis un prāti ir daudz tuvāki šai racionālajai pasaulei nekā Manai Garīgajai pasaulei; šī sērga ir iefiltrējusies arī Manā Baznīcā n daudzi no Maniem ganiem ir kļuvuši līdzīgi kraukļiem par kuriem tev runāju kādā no Savām līdzībām; viņi izraisa Manā Baznīcā apjukumu un šķelšanos; viņu runām un sprediķiem pietrūkst garīguma un uzticības Maniem Vārdiem un norādījumiem; Manos Sakramentos viņi vairs neierauga Manu Klātbūtni un viņu dievbijība ir ārišķīga un tukša; vai atceries viņu priekšteča Kaina darbus? šie gani runā viņa valodā un tikumu vietā dod priekšroku grēkiem, bet šķīstības vietā – nešķīstībai; viņi ir sevi pilnībā veltījuši grēka verdzībai, tie ir gatavi dzīvot grēkam, bet savā garīgajā nāvē nav spējīgi uzņemt Patiesības Garu; Manas Atnākšanas Dienā viņiem nāksies atskaitīties par to, ka viņi nav sargājuši Manu Tradīciju; pašreiz viņus tiesā viņu pašu lūpu izteiktie vārdi – tie ir viņu atkrišanas auglis;

Kungs, uzklausi Ābela palīgā saucienus! Neļauj mums palikt vientulībā guļam pie zemes! Tavs Nams ir drupās, bet Tavs Nams ir arī mūsu Patvērums un mums nav citas vietas kurp doties. Tūkstošiem cilvēku nomirs no Maizes trūkuma, jo mēs dzīvojam neauglīgā un akmeņainā kailatnē! Uzklausi Savu bērnu vaidus, uzklausi Ābela balsi!

bērniņ, lūdzies un nekad nemitējies lūgties; meitiņ, Es apsolu, ka ienākšu Savā Templī neviena negaidīts un ar spēcīgu kliedzienu uzsauksu Jeruzalemei:¹ „tiec atjaunota!”, bet Templim²: „lai iegulstas Tavu pamati!” Tad Jeruzaleme kļūs par Manu Jauno Pilsētu,³ tā dzīvos no Mana Gata un Mīlestība mājās Mana iemīlotā „pārpalikuma” vidū; Es ieaudzēšu tās vidū Dzīvības kokus un jūs, Mani mīļotie, ēdīsiet līdz sātām;

Es esmu pasaules Gaisma, Es atmirdzu pār jums; esiet nomodā, jo laika nav atlicis daudz; bērniņ, saņem Manu Mieru, jo Es, Jēzus, tevi mīlu; atļauj Man pabarot gan tevi, gan šo izsalkušo paudzi;

tagad atpūties Manā Svētajā Sirdī; Es nekad tevi neatstāšu, Mīlestība ir tev līdzās;

IXΘΥΣ

1989. gada 14. septembris

(Krusta Paaugstināšanas svētki.)

Vassula, lūdzies vairāk un nekad nešaubies par Manu Mīlestību, vienmēr respektē Manu Likumu;

atvēli vietu Mani Svētajai Mātei, satver Viņu savas rokās; Es tevi gaidīšu Savas Mātes namā, tai istabā, kurā Viņa bija Mani ieņēmusi;

nepagurstoši un ar lielu degsmi darbojies Manam godam; Mīlestības labā strādā ar mīlestību; slavē Mani, savu Dievu un atļauj Man tevi audzināt pat tad, ja šī audzināšana notiek caur ciešanām – Es tev dāvāju Savas Ciešanas; jūsu lūpām pašreiz būtu jābūt piepildītām tikai ar svētumu un taisnīgumu; mīlotā, aiz mīlestības izgrezno Mani ar vārdiem, kuri nāk no tavas sirds, grezno Manu Krustu ar mīlestības vītnēm un ikvienu mīlestības lāsi, kas ir tevī; pūlies Manā labā un izpatīc Man, jo Es esmu tev tik daudz devis! Dari visu, lai Es tev būtu pirmajā vietā, ļauj Man jau tagad sajust to degsmi, kura Man tik ļoti patīk;

¹ Jeruzaleme – tie esam mēs.

² Templis simbolizē mūsu dvēseli.

³ T.i. mēs.

Es esmu tavš Skolotājs un tu mācīsies no Manis; Vassula, lūdz spēku no Manis, bet vājumā brīžos neatļauj sātānam ņemt virsroku; nepagursti rakstīt, atceries Manus norādījumus un seko tiem; nāc, Es tev izskaidrošu tās lietas, kuras satrauc tavu dvēseli; Es taču esmu tavš garīgais Vadītājs! tici Man, jo pat vispārsteidzošākajā vājumā Es vēl arvien spēšu piepildīt šo Atklāsmi; bērniņ, saproti, ka esmu izvēlējis tevi tavas vājības un nabadzības dēļ, lai Mans Svētais Vārds varētu saņemt visu tam piederošo godu;

Es tevi svētīju; nāc un mīli Mani;

(Šodien atkal sajutos tā, it kā elle būtu izlauzusies laukā un gāztos pār mani. Man nemitīgi uzbruka sātans, pie tam patlaban es piedzīvoju vēl kādu pārbaudījumu un mana dvēsele ir nemiera pilna. Vēlāk, vakarā:)

Jēzu?

Es esmu; nebīsties, Mans eņģeli; vienkārši nogaidi un nolūkojies Manā darbībā; Es, Jēzus, tevi ļoti mīlu;

IXΘΥΣ

Svētumu Svētums, es pielūdzu Tevi!

(Vēl nedaudz vēlāk es atkal lūgšanā nācu pie Jēzus. Man bija vajadzīga pārliecība un mierinājums. Uzbrukumi man lika justies nožēlojami un man ir tik ļoti bail, ka es varētu kļūdīties!)

Kungs, pasargā mani no ļaunā un no viņa uzbrukumiem! Neļauj man iekrist sātana slazdos un steidzies man palīgā pirms vēl mans gars nav mani pievīlis!

Esi mans Pestītājs un atjauno manī prieka dāvanu, dari manu garu stingru un labprātīgu, tad es mācīšu netaisnīgajiem Tavus ceļus un grēcinieki atgriezīsies pie Tevis. (Ps 50, 12 - 13)

ziediņ, saņem Manu Mieru; Vassula, lūdzies, lai ļaunais gars tevi neatrastu aizmigušu, lūdzies nemitīgi;¹ Man tevis ir tik ļoti žēl... mīlēt Mani nozīmē atdot Man visu, Es vēlos, lai tu Man atdotu visu, kas tev pieder;

Jēzu, paņem visu, ko vēlies...

... vai vēlies upurēties Man vēl vairāk?

Jā, es to vēlos, pat ja apzinos, cik vājš ir Mans gars... Kungs, esmu tev lūgusi nepieciešamības gadījumā vilkt mani uz priekšu ar spēku – lūdzu, dari to!

Vassula, Es vēlos, lai viss, ko tu darītu, būtu veikts brīvprātīgi; Es tevi mīlu;

Kungs, es patiešām to vēlos...

tad ļauj Man rīkoties un nepretojies vairs, atdod sevi Manās rokās un nebīsties; bērniņ, esi Mierā; ļaunais gars tevi ienīst un turpina tev uzbrukt, tādēļ cieši pieķeries Man, turies pie Manis;

1989. gada 15. septembris

(Apmēram vienpadsmitos devos pie miera, tomēr centos nemitīgi lūgties un pirms šis briesmīgais vārds „miegs” pilnībā pārņemtu mani savā varā, vairākas reizes pūlējos atkārtot Kyrie eleison, Christe eleison... Pēkšņi man iekšienē atskanēja kāda balss, kura lika man salēkties: „Es tev palīdzēšu...” Šie paši vārdi nakts laikā atskanēja vēl vairākas reizes un Es sapratu, ka Balss manī lūdzas manā vietā. Šajā lūgšanā bieži atkārtāju vārdus, kurus pati nesapratu, šķita, ka tie ir manī skanošās Balss vārdi. Nākamajā rītā:)

Vassula, Es no tevi vēlētos saņemt daudz vairāk; vai vēlies dot vairāk?

¹ Es domāju, ka Jēzus vēlas mani pamodināt, lai es visu nakti veltītu lūgšanai, tomēr jutots tik pārgurusi, ka nespētu palikt nomodā. Kad Jēzus sacīja: „Man tevi ir tik ļoti žēl...”, Viņa balsi atskanēja neizsakāms maigums.

Jēzu, ņem no manis visu, ko vēlies!

vai esi gatava atdot arī savu dzīvību?

Mana dzīvība jau pieder Tev...

ziediņ, tev būs jācieš, bet tās būs mīlestības ciešanas; atceries, ka svētuma aizsākums ir ciešanas; atļauj Man tagad izlasīt tev kādu Rakstu fragmentu (*Ebr 3, 1 – 6*); vienmēr esi uzticama; atceries, ka Es esmu Uzticamais, tādēļ paļaujies uz Mani, nepretojies Man, pilnībā atdod sevi Manās rokās, jo Es vislabāk zinu to, kas vajadzīgs tavai dvēselei;

Es esmu Mīlestība.

IXΘΥΣ

1989. gada 20. septembris

Mans Kungs un Pestītāj?

Es esmu; Es tev dāvāju Savu Mieru; Vassula, uzklausi Mani un raksti; Es esmu laimīgs, ka esi Manā tuvumā; Es, Kungs, tevi svētīju – vai esi gatava?

(Jēzus vēlējās nodiktēt vēstījumu mūsu lūgšanu sanāksmei.)

mīļotie, palūkojaties uz Mani, Savu Dievu kā uz Vislīdzjūtīgāko svēto Draugu; Es valdu, sēdēdams Debesu Tronī, bet vienlaikus nevilcinādamies noliecos līdz jums un ļauju jums sajūst Mani, saklausīt Mani un saprast Mani, un tādā veidā labāk iepazīt Mani, jūsu Kungu; Es patiešām noliecos no Sava Troņa augstumiem, lai paceltu jūsu dvēseles tuvāk Sev un dzīvinātu tās ar Savu Gaismu;

mīļotie, ieraugiet Manī savu Laulāto Draugu, kurš jūs vadīs pārpilnības cēlā, parūpēdamies par visu kā vien jums varētu pietrūkt; Es noņēmu jūsu sēru plīvuru un līķautu, kurā ir ietītas visas tautas; Es nolēmis izliet Savu Mīlestību visās tautās, kurās tās pietrūkst; Es esmu nolēmis nogāzt no troņa ikvienu netaisnību; šis mirušais laikmets augšāmcelsies un kopā ar Mani ieies Jaunajā Zemē, kuru esmu jums sagatavojis; zem Jaunajā Debesīm šī paauzde slavēs un pagodinās Mani kā dienu, tā nakti; vai neesat vēl pamanījuši, ka Mans Žēlastības Gars sagatavo vienu Vīna dārzu pēc otra, ar lielu mīlestību un maigumu tos stādīdams visu tautu vidū?

vai vēl neesat pamanījuši, ka Es un Mana Svētā Māte svētījam jūs un pavairojam Vīna dārzu skaitu; mēs vairojam to skaitu, lai to augļus varētu plūkt liels daudzums ļaužu; Mans Žēlastības Gars līdzinās Viņa kokam, kurš izdzen savus jaunus asnus, bet Mani pumpuri nes jaunus Mīlestības un Miera augļus; tuvojieties Man jūs visi, kas ilgojaties pēc Manis un saņemiet piepildījumu Manos augļos; Mana piemiņa ir saldāka par medu, bet Mans mantojums maigāks par medus šūnu lāsēm; kas Man ēd, tie būs izsalkuši, bet kas dzer Mani, tiem slāps; nevienam, kurš klausās Manā balsī, nebūs jānosarkst, bet tas, kurš rīkojas Manā iedvesmā, tas negrēkos;¹

vai neesmu sacījis, ka šajās dienās Es dzīšu asnus, kuri dos pumpurus un uzziedēs un piepildīs visu pasauli ar saviem augļiem; Mana Gaisma vairošos šos augļus, bet Debesis izlies pār jums tās Rasu, veldzējot jūsu izkaltošās mutes; Es dāvinu visas šīs svētības Savai Tautai;

maziņie, jūtieties Manis mīlēti; Mīlestība jūs mīl un svētī ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savas Mīlestības zīmi;

IXΘΥΣ

esiet vienoti;

¹

1989. gada 20. septembris

¹*Kungs, Tu esi Dzīvības koka sakne un personificēta Mīlestība – no Saviem Augļiem Tu mums dāvā Mūžīgo dzīvību – esi svētīts!*

Tavas lapas neizkalst un tās mirdz kā vistīrākais baltais zelts, izplatīdamas sev apkārt dzīvinošu Gaismu.

Es ticu, es pielūdzu, es ceru un es mīlu Tevi, un es Tev lūdzu piedošanu par visiem, kuri netic, necer un nemīl Tevi.

Emmanuēl, uzlūko mūs, Es tevi svētīju... Es svētīju Tevi, mans Padomdevēj, kas nakts tumsībā piepildi mani ar nemitīgām lūgšanām un aizlūdz par mani. Es zinu, ka Tu neatstāsi manu dvēseli... Tu mums atklāj Dzīvības Ceļu, Tu ved mūs pie rokas... Pasargā mūs Savā Mīlestībā!

Tu ļauj mums cerēt uz Jaunām Debesīm un Jaunu Zemi.

Es esmu Dzīvības koka Sakne un no Manis izplūst Mūžīgā dzīvība; ziedīņ, tagad lasi Rakstus;

(Jēzus man lika atvērt Bībeli un es to atvēru Isaja grāmatas 40. nodaļā 9. pantā.)

izlasi un pieraksti šos vārdus: „Kāp augstā kalnā, Siona, tu Labās Vēsts nesēja! Pacel savu balsi ar spēku, Jeruzaleme, tu Labās Vēsts nesēja, un nebīsties! Pasludini Jūdas meitām: ‘lūk, jūsu Dievs!’”

Es, Dievs, nokāpju šajā laikmetā un bieži vien Man nākas paklupt pret līķiem; viss, par ko bažījos, ir piepildījies; Es nāku, bet neatrodu ne ticību, ne cerību, ne mīlestību; Manas avis, kuras atstāju ganīties zāļainajās ganībās, ir izsalkušas un uz tām ir žēl skatīties; tagad tās mājō akmeņainēs, nerazdamas ne patvērumu, ne barību; cerībā atrast kādu drupatu vai sēklu, tās paceļ akmeni pēc akmens, bet nav nekā – zem tiem mājō tikai indīgi skorpioni, gatavi izlaist savu indi viņu miesās;

Mans avis klīst no pilsētas uz pilsētu, bet atrod tikai paliekas no bijušās godības... jā, Es runāju par Jeruzalemi, bet tikai nedaudzi ir gatavi Mani uz klausīt; ikvienu no ganiem Es saucu viņu vārdā, bet tikai retais dzird Manu balsi... Es smoku, nolūkodamies uz viņiem, kuri ir pilni ar mirušiem vārdiem; meitiņ, uz klausī Mani; Es tevi esmu aicinājis kalpot taisnībai, esmu satvēris tavu roku un izveidojis tevi par liecinieci; Es tev esmu atklājis patiesību un noņēmis plīvuru no tavām acīm, palīdzēdams ieraudzīt to, kuru esmu izvēlējis par Pētera pēcteci un kuram reiz esmu sacījis: „Tu esi Pēteris un uz šīs klints Es uzcelšu Savu Baznīcu, un elles vārti to neuzvarēs. Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas, un ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī Debesīs, un ko tu atraisīsi virs zemes, tas būs atraisīts arī Debesīs”;²

Es šim vīram esmu devis Savu Autoritāti, bet jūs patlaban cenšaties viņam atņemt šo varu un nozagt viņa gana zizli, tā vietā dodot viņam Nepatiesuma un Grēka scepteri; Pēteri? Manu avju Pēteri, Mans iemīļotais gans, Es zinu, ka tava sirds ir saplosīta un asiņos par šo nepateicības pilno paaudzi; Es zinu, ka viņi tavas acis ir pārvērtuši asaru avotos; Es zinu, ka daudzi no taviem brāļiem ir pagriezuši tevi muguru, bet tie, mīļotais, ir nezinoši gani, tie iet paši savu ceļu, neko nejudzami un meklēdami tikai savu personisko labumu; Gudrības vietā tie ir izvēlējušies kalpot Neprātam, Nabadzības vietā izvēlējušies dzīves kārības, bet Paklausību iemainījuši pret Nepaklausību;

Es no Sava Krusta nolūkojos uz visiem zemes iedzīvotājiem un Es saku jums visiem, ka Stunda ir jau klāt, Laiks ir gandrīz galā un nav vairst tālu tās dienas, kad naktis jūs

¹ Iekšēji es redzēju Dzīvības Koku.

² Mt 16, 18 – 19.

pavadīsiet asarās un vaimanās; jūs, neuzticamie gani, jūs grēkojat pret Mani ar ticības trūkumu, lai arī izliekaties sludinām Mieru! jūs sludināt Mieru tur, kur tā nav! atgriezieties pie Pētera jūs visi, kas esat pakļīduši visdažādākajos virzienos; kādēļ jūs kalpojat Nesvētūmam – kalpojiat Man, nevis dumpiniekiem! kādēļ jūs vēlaties kalpot Dumpīgajam? pat svešinieki ir sadzirdējuši Manu Balsi un sapratuši Manus vārdus; Mani Norādījumi ir svēti un patiesi Es jums saku: tie paliks svēti uz mūžīgiem laikiem; meitiņ, lasi Manu Vārdu;

(Kungs man norādīja Svēto Rakstu vietu, kuru vēlējās, lai es lasītu. Tā bija Mateja evaņģēlija 5. nodaļa no 18. – 19. pantam.)

izlasi un raksti: „Patiesi Es jums saku – pirms Debess un zeme zudīs, nezdīs neviena vismazākā rakstu zīme un neviens burts no Mana Likuma, tiekams viss notiek. Tāpēc, ja kāds atmet vienu no šiem vismazākajiem baušļiem un tā māca ļaudis, tas būs vismazākais Debesu valstībā; bet, kas dara un māca, tas būs liels Debesu valstībā”;

bērniņ, tagad atpūties; iepriecini Manu Dvēseli ar savu bērnišķo ticību; nāc, atpūties Manī, jo Es, Kungs, tevi svētīju; mīli Mani;

Lai ir slavēts mūsu Kungs!

1989. gada 22. septembris

(Dievmātes vēstījums.)

mīļotā meitiņ, Abba jūs visus mīl;

Slava Kungam!

saki Maniem bērniem šādus vārdus: miers lai ir ar jums; Mani dēli un meitas, atveriet savas sirdis un atļaujiet Jēzum ienākt tajās un tās dziedināt;

Mans vēstījums jums atgādinās, kas ir Jēzus; Viņš ir Godības pilnās Mīlestības Avots, Viņš ir pasaules Gaisma un jūsu pestīšanai, nepievērdams uzmanību apkaunojumam, Viņš izcieta Krusta mokas; Jēzus ir lēnprātīgs un pazemīgs, tādēļ nāciet un atdzīsties Viņu par Dievu; Viņa atdzīšana ir vispilnīgākais tikums; sajūtiat Viņu, sajūtiat Viņa svēto Klātbūtni; iemācieties vienmēr atpazīt Viņu jūsu vidū un sacīt „mēs, mums”; lūdzoties, neaizmirstiet par Viņu, nemitīgi paturiet Viņu savās sirdīs;

neuztveriet Mūsu vēstījumus kā draudus; Mūsu vēstījumi ir Mīlestība u Miers, tie izplūst no Dieva bezgalīgās Žēlsirdības;

pirms atveriet muti vārdiem, ieprieciniet Dievu ar savām pārdomām; neļaujiet savām lūpām jūs notiesāt – lai ikviens vārds pierāda, ka esat Dieva bērni, kuros mājo svētuma, paklausības un šķīstības gars; ar dedzību kalpojiat taisnībai;

šodien Es jums visiem, kas klausieties Manī, vēlos pavaicāt: „vai jūs mīlat savu tuvāko kā sevi pašu?” vēlos jums atgādināt, ka pat savā vājumā jūs varat sasniegt pilnību, ja vien atļaujiet Kungam sevi vadīt; Viņš pazīst jūsu spējas, un, ja vien jūs ik dienas pilnībā atdodat sevi Viņam un nebaidīdamies upurējat Viņam savu gribu, Viņš nepieprasīs no jums neko, kas varētu jūs sāpināt; paceliet pie Viņa savas sirdis lūgšanā, audziet svētumā, pieaudziet tajā Mīlestībā, kuru Dievs jums tik bagātīgi dāvā;

nekad neklausieties Dumpīgā balsī; neatstājiet savā sirdī brīvu vietu sātana kārdinājumiem; pieņemiet tikai Ticību, Cerību un Mīlestību – lai tie ir vienīgie augļi, kas piepilda jūsu sirdis; Dievs ir mūsu vidū, lai apveltītu mūsu dvēseles ar visu, kas tām pietrūkst; Kunga Vīna dārzi izplatīsies visapkārt un to būs pietiekami daudz, lai pabarotu tūkstošu tūkstošus;

Radītājs jūs gatavo ieiešanai jaunā Mīlestības Laikmetā; saskatiet Savā Radītājā Savu svēto Draugu, Tēvu, Līgavaini, Pestītāju un Padomdevēju; slavējiet Kungu par Viņa

Žēlsirdības pilnajiem aicinājumiem, jo Viņš ir sacījis: „Es vairošu Savu aicinājumu skaitu un nevis samazināšu tos... Es pievilksu Savus bērnus pie Sevis un barošu tos ar Savu paša Roku; Es ierakstīšu Savu Likumu viņu sirdīs un tie patveries Manā Mīlestībā; Es viņus atvedīšu atpakaļ pie Patiesības un tajā viņi saņems Mierinājumu; Es viņus pabarošu ar cietu Barību un beigsies dienas, kurās nav bijis svētības; Es noņemšu līķautu, kas pārklāja mirušos un augšāmcelsu tos Savas Gaismas spēkā; Mīlestība atgriezīsies kā mīlestība un dzīvos jūsu vidū;

pārdomājiet Mūsu vēstījumus un izdzīvojiet tos savā ikdienas dzīvē; jūtaties drošībā, jo Mēs esam ar ikvienu no jums; Es svētīju jūs un jūsu ģimenes; lūdzieties un Es lūgšos ar jums;

(No Mistiskās Rozes:)

meitiņ, nāc...

1989. gada 24. septembris

Mana dvēsele priecājas Kungā... nāc un palīdzi man sadzirdēt Tavu balsi, sajūst Tavu Klātbūtni un priecāties Tavā Gaismā!

mīļotā, jūties Manis mīlēta; negrēko vairs, bet pārdomā visu, ko esi iemācījusies no Manas Mutes; meitiņ, esi drosmīga un neaizmirsti, ka esmu tev līdzās; patiesi Es tev saku: Manis dotais Vārds izplatīsies līdzīgi rīta miglai;

atļauj Man tevi lietot ik dienas, atļauj Man tevi piepildīt ar Savām dedzīgajām Vēlmēm; Es vēlos, lai uz Mana altāra nemitīgi kvēlotu liesmiņa Man, jūsu Dievam; tu esi sasaistīta ar Mani, bet vienlaikus arī pilnīgi brīva; jau kopš paša sākuma Es nekad neesmu centies tevi piespiest kaut ko darīt, Es vienmēr esmu respektējis tavu izvēles brīvību; atceries kā esmu tevi vadījis soli pēc soļa, kā ik dienas esmu tevi vedis arvien tuvāk Sev;

Vassula, lūdzies un Es tev došu Savu Spēku un vēlmi neatlaidīgi turpināt iesākto; Krusts ir nogurdinājis Manus plecus un Es meklēju upurgatavas Manas Mīlestības dvēseles, kuras ir gatavas dāvāt Man atpūtu, nesot šo Krustu kopā ar Mani; Es jūs visus neprātīgi mīlu un nevēlos redzēt kādu pazūdam; Es vēlos dalīties Savās ciešanās ar cēlsirdīgām dvēselēm;

Vassula, vai tu Mani saproti? ceļš pie Manis ir šaurs un sarežģīts, tāpēc daudzus no jums Es aicināšu upurēt Man daudz vairāk nekā patlaban; vienlaikus Es jums palīdzēšu nest šos upurus, tāpēc nebaidieties, Es ikvienu no jums vadu uz svētumu, Es vienmēr eju jums pa priekšu, tādēļ nepretojaties Man, pilnībā veltiet sevi Man un atcerieties, ka Mana Mīlestība pasargā; ilgojieties pēc Manis un ļaujiet Man būt pirmajā vietā jūsu dzīvēs; nekad nemitējieties lūgties un nedodiet ļaunajam garam iemeslu vest jūs kārdināšanā; beidziet šaubīties – cik vēl ilgi jūs šaubīsieties?

ziediņ, Es zinu, ka esi trauša un vāja, bet tici Man, jo Es tavu vājumu nesu uz Saviem pleciem un Es tevi aiznesīšu uz Savām Mājām; vai Es, tavs Kungs, neesmu tevi pieņēmis par Savu bērnu? vai lai Es atstātu Savu pieņemto bērnu tikai tādēļ, ka tam ir pietrūcis spēka vai arī tas vēl arvien ir grēcīgs? nekad... esmu tevi pieņēmis, lai tu kļūtu Mans ģipšs un tagad tu patiešām piederi Mani – sajūti Manu prieku! Es esmu audzinājis tevi ar maigumu un pieņēmis tevi tādu kāda esi – ar taviem grēkiem, vājībām un kļūdām; tevī Es vēlos atklāt visiem citiem, ka Mana Žēlsirdība sniedzas uz paaudžu paaudzēm un, neskatoties uz taviem grēkiem un nepilnībām, esmu tev piedēvis visu; Es esmu gatavs pieņemt par Saviem bērniem jūs visus un dalīties ar ikvienu no jums Savā Valstībā;

Mana Mīlestība pārklāj visas paaudzes un tā tas vienmēr arī būs; satveriet Manu Roku un atļaujiet Man aizvest jūs visus uz Savām Mājām; tagad nāciet pie Manis tādi kādi esat un Es ar Mīlestību aiznesīšu jūs visus uz Savām Mājām;

IXΘΥΣ

1989. gada 26. septembris

Kungs?

Es esmu; nekad nešaubies un atceries, ka Es spēju atslēgt ļoti daudz durvis; Es atvēršu vienas durvis pēc otrām, ikvienas no tām – īstajā laikā; bērniņ, vai tu to saproti;

tev nav jāraizējas un jāsteidzas; Es, Kungs, visu nokārtošu īstajā laikā;

IXΘΥΣ

1989. gada 28. septembris

Kungs, nav vienmēr tik vienkārši izprast Tavas domas; es vēlos būt tīkama Tevi, bet dažkārt jūtu, ka Tu no manis slēpies... Vai Tu apslēp Savu Vaigu manu grēku dēļ?

Vassula, Mana Mīlestība uz tevi nekad nebeigsies; lūdzies vairāk; atļauj Man dažkārt tev atgādināt, lai tu lūgtos tās lūgšanas, kuras esmu tev devis, lūdzies arī psalmu, kuru esmu izvēlējis īpaši tev;¹ atļauj Man tevi lietot, kad vien vēlos, dāvā Man brīvību valdīt pār tevi; nebīsties, bet esi pilnībā atkarīga no Manis;

Es esmu tevi pacēlis, lai tu būtu kopā ar Mani un ne ar vienu citu; Es iznīcināšu ikvienu ienaidnieku, kurš tev tuvojas; Es nekad neļaušu tiem novirzīt tavas domas no Manis, jo tu tagad un mūžam pilnībā piederi Man; nāc pie Manis un pielūdz Mani klusumā; esi pilnībā atkarīga no Manis, jo tas Mani iepriecina; esi atkarīga no Manis tā kā Es tev esmu to mācījis; veltī laiku pārdomām klusumā un esi izslāpusi pēc Manis, jo Man tas patīk! ilgojies pēc Manis un esi izslāpusi pēc Manis, sava Dieva;

neesī visu laiku izbrīnā un šaubās, jo Es esmu Kungu Kungs; nekad nešaubies par Maniem Darbiem, jo Es pazīstu tavas spējas; mīli Mani ar bezgalīgu Mīlestību un labprātīgi upurējies citiem; esi vienmēr Man uzticama; Mans Gars ir pār tevi un Viņš vienmēr tevi vadīs; sarunājies ar Mani... kādēļ tu atstāj Mani novārtā? vai tiešām tev šķiet, ka tavas raizes ir svarīgākas par Manu Klātbūtni? atbalsties pret Mani, jo miljoniem reižu Es piedāvāju tev atbalstam Savu plecu;

nāc, jo Es vēlos, lai tu paceltu Savu galvu un mirdzošu priekā; palūkojies uz visu, ko esmu tev devis! esi līdzīga saulgriezei – vērs savu seju Manā virzienā un seko Manai Gaismai; Es nekad neapslēpju Savu Vaigu no tevis! ziediņ, ja vien tu nemitīgi nenodurtu savu galvu un palūkotos uz Mani, tavas raizes tevi atstātu; paļaujies uz Mani, upurē Man pilnīgi visu un Es tev palīdzēšu;

nāc, neviens no šiem upuriem nebūs veltīgs; tavs Jēzus tevi mīl² – vai tagad tev vairs nav ko Man sacīt?...

Jā, Kungs... Es vēlējos pateikt, ka Tava Klātbūtne dienu un nakti piepilda Manas domas... Es par Tevi domāju naktīs, es noslēdzu savu dienu ar domām par Tevi, bet no rīta atkal no jauna pievēršu savu prātu Tev. Mana dvēsele patveras Tevī...

priecājies! atļauj savai sirdij un dvēselei priecāties! tavs Karalis uzmeklēja tevi tavā nabadzībā un atstātībā, Viņš aplāja tavu kailumu ar Savu Mīlestību un Mieru, bet Viņa Maigums izrotāja tevi ar visvērtīgāko no dārgumiem – ērkšķu kroni un naglām; vai Mans Krusts nav kļuvis par mūsu laulības gultu? vai Es neesmu tev atklājis Savu Skaistumu? Es esmu salaulājies ar tevi, meitiņ; tagad runā...

¹ Ps 86.

² Šim teikumam sekoja mirklis klusuma.

Kungs, neviens no maniem vārdiem nespēj pilnībā izteikt manas domas! Apžēlojies par manu nožēlojamību, jo es paļaujos uz Tavu mīlestību un būšu priecīga, ja varēšu tev upurēt vēl kaut ko!

atver savas ausis un ieklausies Manā laulību dziesmā... Es zinu, no ka esi veidota, Es zinu, ka esi putekļi un pīšļi, bet nāc laukā no savas iznīcības un pacel galvu, un palūkojies uz Mani... Es esmu Tas, kurš tevi ir izaudzinājis, Tas, kurš uztur tavā dvēselē mieru un pašjūtību; Es esmu satvēris tavu dvēseli Savās rokās un sargāju to, esmu tev devis visu, kas ļautu tai pacelties Man pretim;

Es esmu tev atklājis Savu Bezgalīgo Žēlsirdību un labvēlējies atļaut tev dzert no Mana Bīķera... meitiņ, centies būt Man tīkama, meklē Manus ceļus, jo Mani Ceļi ir svēti; izvairies no žēlošanās par niekiem, jo Es vienmēr esmu bijis tavā tuvumā, lai tevi vadītu; Vassula, vienmēr nāc pie Manis sirds vienkāršībā, jo tavas zemes dzīves dienas ir kā pārejoša ēna, neliels pārgājiens, kurš drīz vien beigsies; virs zemes nekas neilgst mūžīgi; turi Manus norādījumus un baušļus, Es tev esmu uzticējis Savus vislielākos dārgumus – sargā un glabā tos; Mans Mīlestības un Miera Krusts būs tavas dvēseles saldme, tavām ilgām dalīties šajā Krustā ar Mani ir jādeg līdzīgi spožai ugunij un šīm slāpēm pēc Krusta ir jābūt līdzīgām Manām slāpēm; tev jau ir jāsaprot, ka Savu Mīlestību Es parādu atļaujot tev dalīties ar Mani ciešanās;

dvēsele! Es esmu pārvērtis tavu sausumu plūstošā avotā, bet tavu naidīgumu pret Mani – maigumā; tavu vienaldzību Es esmu pārvērtis dedzīgās ilgās pēc Mana Krusta, bet tavu miegu – vēlmē nonākt Tēva Mājās; dvēsele, priecājies! Karalis ir noņēmis līķautu no tavas miesas un augšāmcēlis tāpat kā Lācaru; tagad tu piederi Man;

Jēzu, Tava izvēle ne vienmēr ir ļoti saprātīga!

Es izvēlos pēc Sava prāta un šī izvēle pieder Man; Es vēlos, lai tu, līdz ar Mani, mantotu Manu Debesu valstību; ikviens Manis darītais Darbs ir Manam Godam;

paskaties, manu balodīt! tu tagad esi brīva – Es esmu tavs Skolotājs un tu vienmēr nāksi pie Manis, rodot atpūtu Manā Svētajā Sirdī; Mana Vissvētākā Sirds ir tavs patvērumš – vai redzi? Es esmu tev mācījis saprast, Kas ir tavs Skolotājs un ko Viņš no tevis sagaida; pašreiz tavs Skolotājs un Karalis sagaida no tevis mīlestību; nāc un dāvā Man Mīlestību, atspoguļo to, jo Es tevi esmu radījis aiz Mīlestības, lai tu Mani mīlētu; nekad to neaizmirsti;

IXΘΥΣ

1989. gada 29. septembris

Alleluja!

Kungs noliecas man pretim ikreiz, kad es Viņu piesaucu un mans skatiens ir pievērsts Viņam! Kungs, es nemītīgi pārdomāju Tavus darbus, Tu esi mana Barība – mans Vīns un mana Maize. Šajā naidīgajā pasaulē man nekas vairāk nav vajadzīgs – mana dvēsele ir izslāpusi pēc tevis un lūpas ir izkalnušas! Tu esi mans Dievs, kurš mani ir meklējis un atradis manā grēcīgumā... Kungs, atļauj man patverties Tavā Svētajā Sirdī!

Es tevi nekad neatstumšu; ikreiz, kad vēlies Mani pieņemt, Mana Visvētākā Sirds piedzīvo neizsakāmu prieku; mazajā, baltajā Hostijā arī Es pats esmu kļuvis pavisam mazs un nemanāms; saņemot Mani Komūnijā, tu pieņem Mani arī savā sirdī; pieņemot Mani tu vienlaikus arī atdzīsti Patiesību – mēs abi kļūstam viens un kas gan var būt iepriecinošāks kā būt kopā ar Mani, Tavu Dievu? vai ir iespējama kāda šķīstāka un svētāka tikšanās? Es, Dievs, sastopos ar tevi, Savu radību; Es, Pestītājs, sastopos ar atpestīto; Es, Jēzus, tevi neprātīgi mīlu – kā gan tu vari par to šaubīties, ka gan vari

noliegt šo svēto un tīro Mīlestību? kā gan vari šaubīties par Manu Klātbūtni baltajā Hostijā?

Mana svētā Euharistija nedrīkstētu tikt dalīta tā, it kā tā nebūtu svēta; ja jūs pilnībā izprastu, ko Es jums dāvinu un Ko jūs tajā saņemat, jūs nekad nemitētos Mani slavēt un svētīt; palūkojaties! pat Mani eņģeli noskatās jūsos, ilgodamies pēc šīs Barības, kura ir pieejama tikai jums; tomēr daudzi no jums neaptver šī Mielasta Pilnību...

Ikvienā Tabernakulā Es līdzinos Mīlestības Gūsteknim, kurš cer un ilgojas pēc jūsu klātbūtnes un uzmanības; nāciet pie Manis visi, kuri vēl arvien klīstat tuksnesī, nāciet pie Manis tīri un šķīsti, un ļaujiet Man priecāties par jums; ieprieciniet Manu Sirdi, atdzīstoties savos grēkos un tos nožēlojot; nedomājiet pie sevis: „kāpēc man būtu jāiet pie grēksūdzes un ko lai es saku?”; neesiet tie, kuri ir zaudējuši grēka apziņu – lai arī daudzi no jums izturas tā, it kā būtu bez vainas un svēti, jūs vēl arvien esat ļoti tālu no pilnības; esiet pazemīgi, esiet pazemīgi, ja jūs godīgi un no sirds lūdzat Manu palīdzību, jūs bez pūlēm pamanīsiet arī savus grēkus;

svētīgi ir tie, kas seko Manam Likumam un ievēro Manus baušļus, svētīgi ir tie, kuri ar cieņu izturas pret Maniem Sakramentiem; svētīgi ir tie, kuri nāk pie Manis ticībā, ēd Mani un dzer Mani; Es esmu Svēts, tāpēc izturaties pret Mani kā pret Svēto; Es šajā vissvētākajā brīdī, kad vienojaties ar Mani Komūnijā, izliešu par jums žēlastības, kuras atdzīvinās jūsu dvēseles; neatmetiet Manas Bagātības, Es tās izdalīšu bez maksas pat tiem, kuri jūsu vidū tiek uzskatīti par pēdējiem un visnevērtīgākajiem;

nāciet pie Manis – Es kvēli ilgojos būt kopā ar jums; lūdzoties nesteidzieties un neesiet nepacietīgi; neliekuļojiet dievbijību; pārdomājiet Manas iedvesmas un ļaujiet tām atmirdzēt sevī; lai gan neesmu redzams, tomēr Mana Roka ir pār ikvienu no jums un tā jūs svētī, dvešot pār ikvienu Svētā Gara pilnību;

esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Vēlāk:)

„Tas man bija par labu, ka mani pārbaudīja un pazemoja, lai es mācītos Tavus Likumus...” (Ps 119, 71)

Es zinu, ka Tu man liec ciest, jo esi darījis mani par Savu atvasi un izšķērdīgi lej pār mani Savu Mīlestību... Es zinu, ka Tu pārbaudi tos, kurus mīli, Tu, Kungs, esi dedzinoša Liesma!

Vassula, ikviena diena ved tevi tuvāk Man; katru dienu Es tev dāvāju Savas Mīlestības pierādījumus un atklājos tev šādā veidā; tomēr šī paaudze ir saindēta ar nāvējošo racionālisma indi; Racionālismu ir radījis Tumsības Valdnieks un visiem tiem, kuri dzīvo Tumsībā, starp citām slimībām piemīt arī šī; viss, kas nāk no Manis, nāk no Gaismas un, kad šī gaisma nonāk pasaulē, tā izgaismo tumsības, tā apgaismo Manus Gaismas bērnus, bet caur viņiem – arī visus tos, kuri ir viņu tuvumā; Mana Gaisma traucē visiem tiem, kuru darbi ir ļauni; tā traucē tik ļoti, ka tumsības bērni ir gatavi uz slepkavībās, lai tikai viņu darbi nekļūtu zināmi; Mana Gaisma ikvienam atklāj viņu kailumu un viņi rīkojas līdzīgi Ādamam un Ievai, kuri centās aizbēgt un paslēpties no Manis;

tu, bērniņ, esi Manas Gaismas bērns, tādēļ tumsība ir tavš ienaidnieks un tā tevi vajā – Tumsība vienmēr ir vajājusi Manas atvases; Mana Gaisma ir traucējoša un, tā kā viņi savas dzīves ir pavadījuši darot ļaunu un vairojot racionālismu, Mana Gaismas Stunda šajos cilvēkos izraisa neizsakāmas bailes; tie dzīvo nemitīgās bailēs, domājot par to, ka šī gaisma varētu atspīdēt viņu kapos un tos izgaismot; tomēr Es likšu šai Gaismai atmirdzēt

pār šo pasauli un Mana Gaisma caururbs Tumsību, bet tās siltie stari atdzīvinās visu, kas ir bijis atstāts atmatā; Tumsība vairs neizklās savu ēnu pār tautām, Mana Gaisma liks atdzīvoties maigajiem pumpuriem, Mani Stari atvērs ziedus – viss plauks un zaļos; bērniņ, nemitīgi lūdzies; Mīlestība tevi vienmēr mīl;

1989. gada 30. septembris

Vienmēr, katrā šīs dienas stundā, es priecāšos par Tavu Mīlestību, Jēzu. Es nemitēšos sludināt Tavu Mīlestību un Uzticību, jo Mīlestība pastāvēs mūžam, tā stingri iesakņosies kā virs zemes tāpat kā Debesīs. Pienāks laiks, kad neviens vairs nespēs noliegt šīs Mīlestības esamību!

bērniņ, atbalsties pret Mani un ļauj Man nogaršot to mīlestību ar kādu tu mīli Mani; meitiņ, vienīgai, ko no tevis sagaidu, ir mīlestība; atdzīsti Manu Mīlestību un liec savām lūgšanām pacelties pie Manis līdzīgi vīrakam; lai tava sirds pārveidojas par trauku, kurā tiek uzglabāts vīraks, lai tā iepriecina Mani un remdē gan Manu Taisnīgumu, gan Manu Rētu sāpes, kuras Man ir cirtuši Mani labākie draugi; sajūti Mīlestību ar kādu Es jūs visus mīlu un tici Man ar bērnišķu ticību; necenties visu saprast vai racionalizēt, jo tādā veidā tu vari noraut no savām acīm bērnišķības plīvuru;

Maniem Sakramentiem ir jātiek izrādīta tiem piederošā cieņa; Manas Klātbūtnes atklāsme, ar kādu esmu tevi apveltījis, arī ir Noslēpumus (Sakraments); Es ilgojos, lai tu Man atdotu ikvienu tavā sirdī esošo mīlestības lāsi; tagad kādu mirkli nes Manu Krustu un atļauj Man atpūsties;

bērniņi, Es vēlos jums pateikt, ka mērdējot savas miesas un dvēseles, un upurējot to visu Man, Es šos upurus izmantoju Saviem dievišķajiem Darbiem; Es izmantoju jūsu upurus, lai atbrīvotu dvēseles šķīstītavā; Es iekvēlinu jūsu sirdis šeit virs zemes, lai šķīstītavas dvēseles piedzīvotu atgriešanos; Es šķīstu jūsu dvēseles un viss, ko Man upurējat, tiek izmantots citu dvēseļu pieļauto kļūdu labošanai, tas remdē Manu Taisnību, neļaujot tai celties un jūs iznīcināt; šie upuri Mani attur, jo liela un neizmērojama ir Mana Žēlsirdība; *(Pēkšņi izjutu pār sevi ļaunā gara dusmas – man radās iespaids, ka viņš man uzbrūk.)*

nebīsties, jo Es, Kungs, esmu ar tevi; Es ne uz mirkli neatstāju tevi vienu; ļaunā gara dusmas ir pašsaprotamas; ja vien tu zinātu, cik ļoti viņš ienīst tos, kurus Es mīlu īpašā veidā! tāpēc, bērniņ, izproti pareizi, kādēļ viņš tev uzbrūk; Es tevi pasargāju zem Sava Apmetņa, Es nekad nepieļaušu, ka viņš tev nodarītu pāri; viņš vienkārši ļoti viltīgi izmanto dvēseles, kuras viņā klausās un liek tās tavā ceļā – šādā veidā viņš tevi vajā¹ un vēlas apklusināt; sātans kā savu ieroci izmanto cilvēkus un ir nolēmis likt tev ciest klusu, jo viņa acīs tu līdzinies bazūnei, kas no namu jumtiem, Manis dotajā Spēkā un Autoritātē, izkļiedz Patiesību;

bērniņ, turpini saukt, turpini kliegt cik vien skaļi vari; esi Mana Atbalss, jo tava balss ir Mana Balss; tu visu esi saņēmusi no Manas Mutes, tāpēc turpini saukt; izkļiedz tautām Patiesību! tev nav jābaidās, jo Mani vajātāji tiks izklīdināti; viņi patiesībā vajā nevis tevi, bet Mani, jo Nepatiesums vajā Patiesību, Tumsība vajā Gaismu, bet beigās, Es, Kungs, gūšu virsroku;

maziņā, paliec Manā tuvumā, pilnībā veltī sevi Man, atļauj Man vienmēr dvest tevī Savu Garu un esi Mans Pagalvis; saņem Manu Mieru un audz ticībā, jo tas Mani ļoti iepriecina; nāc, „mēs, mums”?

Jā, Jēzu, „mēs, mums”...

1989. gada 2. oktobris

¹ Šie vārdi man atgādināja 1989. gada 29. janvārī redzēto vīziju.

Jēzu?

Es esmu; bērniņ, nāc un satver Manu roku – mēs strādāsim kopā; Es esmu Gudrība, Es esmu tavs Skolotājs, tāpēc esi atkarīga vienīgi no Manis; izproti, ka tikai Es spēju tev dot vislabākās zināšanas – Es esmu Kungs; klausies un raksti;

radība! dvēsele! tu, kas lasi šos vārdus un Mani dzirdi, pagodini un slavē mani no agra rīta līdz pat vakaram; slavē Mani nemitīgi un paaugstini Mani, labojot to kļūdas, kuri Mani nekad neslavē un negodina; svētīt Mani, slavē Mani un ilgojies pēc Manis; vai neviens tev nav pastāstījis par trīs jaunekļu slavas dziesmu?¹ Iemācies to un sludini tautu vidū; Mani bērniņi, Patiesības Gars ir ar jums un lūgšanā jūs nākat, lai sastaptos ar Mani, dzīvo Dievu; Es jūtu, kad jūsu lūgšanas nāk tikai no jūsu lūpām; Es vēlos, lai jūs ilgotos pēc Mani... ilgojieties pēc Manis, ilgojieties pēc Mani un slāpstiet pēc Manis, dedzīgi meklējiet Mani, lai Es kļūtu par jūsu vienīgajām ilgām; ilgojieties ik mirkli būt vienoti ar Mani, ilgojieties Man patikt, ilgojieties Mani sajūst un Mani sadzirdēt; ilgojieties pēc Manas Klātbūtnes un neļaujiet nekam šajā pasaulē jūs pievilt; ja pasaule jūs ienīst, atceraties, ka pirms jums tā ir ienīdusi Mani;

ierādiēt Man pirmo vietu jūsu sirdīs un dzīvēs, nesāpiniēt Manu Svēto Sirdi, neņemot Mani vērā; paliekot Manā tuvumā jūs sajūtīsiet Manu Mīlestību, Manu Mieru un Debesu svētlaimi; ja nāksiet arvien tuvāk Man, jūs sajūtīsiet to pašu sadraudzību kāda Man ir ar Maniem Debesu eņģeļiem; Es jūs visus mīlu ar mūžīgu Mīlestību, kuru jūs virs šīs zemes nespējat izprast; ja vēlaties, nāciet un Es jums atklāšu, ko nozīmē Patiesa dzīve Dievā; patiesi Es jums saku: ikviens, kurš dzīvo Mīlestībā, dzīvo Manī, jūsu Dievā, bet Es dzīvoju viņā;

pamostieties no sava miega, mostieties no savas apātijas un vienaldzības; nepieļatieties pašī sev teikdami: „es mīlu Kungu un Viņš tāpat to zina – es vienmēr esmu Viņu mīlētājs un tātad, mana sirdsapziņa ir tīra”; šodien Es jūs aicinu pie Manis, bet, ja jūs vaicājat kā tas ir iespējams, tad Es saku – caur atgriešanos; ja jūs sakāt, ka esat jau atgriezušies un nezināt kā to izdarīt atkal, tad Es jums saku – ilgojieties pēc Manis, slāpstiet pēc Manis, meklējiet Svēto, nāciet un pielūdziet Mani, izdariat visu iespējamo un Manā Klātbūtnē ļaujieties asarām;

esiet modri, esiet ļoti modri; ja vien jūs zinātu, cik bīstami ir nezināt savu grēku iemeslus, cik bīstami ir nejust savus grēkus un pazaudēt izpratni par labo un ļauno! pretojieties sātana viltībām! lūgšanā esiet nomodā, nemitīgi lūdzaties, ļaujiet Man jūsos sajūst nemitīgas ilgas pēc Manis; nemitīga, no sirds plūstoša lūgšana nozīmē ilgas pēc Dieva; mīļotie, ja vēlaties pieaugt Manā Mīlestībā, tad mitējieties lūgties tikai ar jūsu lūpām, nemitīga lūgšana nozīmē ilgošanos pēc Manis, jūsu Dieva; centieties izprast šo vēstījumu un ilgojieties pēc Manis ar priekus; ilgojieties pēc Manis nevis ar jūsu lūpām, bet gan ar jūsu sirdīm un ļaujiet Man sadzirdēt, kā no tām izplūst sauciens: Abba! □ atgriezieties pie Manis un esiet kā bērni, lūdziet no sirds un meklējiet Mani no sirds, nāciet pie Manis, veltīdami Man savas sirdis;

dievbijība būs jūsu dvēseles rota; nenoklīstat no Patiesības, jo Patiesība ir Mīlestība; nāciet pie Manis mīlestībā un pasmeliet Mīlestību no Manas Sirds, dzīvojiet Patiesībā nemitīgi ilgojoties pēc Manis; dariat to visu un jūs dzīvosiet;

šajās pēdējās dienās Es izleju Savu Žēlastības Garu pār visu cilvēci un Tam ir jāiemāca jūs Mani mīlēt; Es nāku, lai atgādinātu jums Savu Vārdu, Es nāku, lai atmirdzētu šajā tumsībā ar Savu Gaismu, Es nāku, lai jūs brīdinātu un pamodinātu no jūsu dziļā miega;

¹ Dan 3, 52 – 90.

Es nāku bez dusmām un Manī nav niknuma; Es nāku ar Mieru, Mīlestību un Žēlsirdību, noņemdam līķautu, kurš ir pārklājis jūsu tautas; Es nāku atgādināt, ka esmu Svētais un arī jums ir jādzīvo svēti; Es nāku jums atgādināt un iemācīt lūgšanu; Es esmu jums devis visu, kas spēj pacelt jūsu dvēseles pie Manis un darīt jūs līdzdalīgus Manā Valstībā;

Es nāku pie jums kā Ubags, Es jūs lūdzu... Es nāku pie jums kā Gudrība, kas vēlreiz atgādina mācību par Svētumu; Es vēl arvien ar lielu degsmi upurēju jums Savu Sirdi un ik dienas, ļoti pazemīgi, Es atdošu jums Sevi Maizē... Es jums dāvāju Barību, kas spēj sātināt jūsu sirdis un Es to dāvāju pārpilnībā; atgriezieties pie Manis, nāciet pie Manis un slavējiet Mani, jūsu Dievu;

Es svētīju ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savas Mīlestības zīmi; Mīlestība jūs mīl;

esiet vienoti;

IXΘΥΣ

1989. gada 5. oktobris

Jēzu?

Es esmu. bērniņ, saņem Manu Mieru; mēs darbosimies kopīgi; ieklausies Manā Vārdā¹ un tad pieraksti to;

(Es atvēru Jāņa evaņģēlija 10. nodaļu no 14. – 16. pantam.)

raksti: „Es esmu Labais Gans, Es pazīstu savas avis un Manas avis pazīst Mani tieši tāpat, kā Tēvs pazīst Mani un Es pazīstu Tēvu; Es atdošu Savu Dzīvību par Savām avīm. Man ir arī citas avis, kas nav no šī ganāmpulka, bet arī tās Es vadu; Viņas sadzirdēs Manu Balsi un būs viens ganāmpulks un viens Gans”; šai brīdī zeme atmirdzēs vēl neredzētā spožumā, Es izliešu pār to Vienotību un Mieru, un tā dos jaunus augļus;

(Es piecēlos, piegāju pie man priekšā stāvošās Jēzus Visvētākās Sirds statujas un noskūpstīju Jēzu uz labā vaiga. Savā sirdī es ieraudzīju Jēzu, Kurš sēž man līdzās. Kad biju Viņu noskūpstījusi, Jēzus aizskāra to vietu, kuru bija skārušas manas lūpas. Viņš izskatījās pēc laimīga bērna. Jēzus lūdza, lai pierakstu šo nelielo notikumu.)

mīļotā, tev ir ļauts ieraudzīt, ka Es visu redzu; nāc, Mans bērns, būsīm kopā, būsīm nešķirami;

1989. gada 7. oktobris

miers lai ir ar tevi; saki kopā ar Mani šādus vārdus: Jēzu, es Tevi mīlu, Jēzu, piedod manus grēkus; Jēzu, atbrīvo mani no šaubām, Jēzu, neļauj ļaunajam garam man tuvoties;

(Mūsu Svētā Māte:)

ziediņ, mīlestība uz Jēzu dziedē Viņa Brūces; Mīlestība tevi mīl;

1989. gada 8. oktobris

(Turīna. Es apmeklēju Turīnas līķauta baziliku. Pēc lūgšanas izgāju laukā un sajutu sevī neizsakāmu prieku. Slavēju Kungu par to milzīgo Mīlestību, kādu Viņš man ir parādījis – ko tādu es nebiju izjutusi nekad pēdējo gadu laikā. Tanī pašā mirklī sajutu arī spēcīgu vīraka smaržu – Kungs apstiprināja Savu Klātbūtni ar Zīmi un tas vēl divkārhoja manu prieku.

Mēs aizgājām arī uz svētā Dominika baznīcu. Pie tās durvīm pirms diviem gadiem manai māsiņai bija parādījusies Jaunava Marija un toreiz, lai arī mēs nezinājām, ka tie ir Rožukroņa Karalienes svētki, viņa mūs aicināja ienākt baznīcā.

Šoreiz bijām atnākuši agrāk un gaidot svētās Mises sākumu, lūdzāmies. Nezinu kāpēc, es biju sākusi sarunāties ar Viņu franciski. Vienā brīdī es Jēzum sacīju: „Kāpēc es ar Tevi

¹ Vārds no Svētajiem Rakstiem.

runāju franciski? Es runāšu angliski!” Jēzus man atbildēja: „Es labprāt vēlētos, lai tu runātu ar Mani no sirds;” Pateicis to, Viņš atkal ļāva man sajust vīraka smaržu.)

1989. gada 9. oktobris

miers lai ir ar tevi; lūdzies par tiem, kuri naktīs vēl arvien cenšas izpostīt Manu Vīna dārzu; Vassula, lūdzies, lai mazinās Manas dusmas pret šīm dvēselēm; Man ir brūces, kuras liek pār šo paaudzi uzliesmot Tēva Taisnībai; redzot, kā tie izturas pret Manis maksāto Cenu, redzot Manu izkropļoto Miesu, Viņā briest lēmums sašķelt šīs tautas un pārvērst tās pīšļu un putekļu sauļā; iedomājoties gaidāmo sodu, nodreb pat Mani eņģeļi; Mans Tētis attālina šo laiku tikai dēļ tām nedaudzajām dvēselēm, kuras Mani mīl un veltījas Man;

Vassula! Es ļoti ciešu; dvēselīt, Es tevi dedzīgi mīlu; Es attīru un šķīstīju cēlas dvēseles, dvēseles, kuras ir gatavas labot citu kļūdas; Man ir vajadzīgas upurgatavas dvēseles, kuras vēlas kļūt par Mīlestība upuriem, Manu Ciešanu upuriem; Es meklēju dvēseles, kuras ir gatavas nomirt sevi un pieņemt Manu Krustu; Es meklēju dvēseles, kuras piekrīt, lai Mana Roka tās pārveidotu par dzīviem krucifiksiem; kā gan savādāk Es varētu atturēt Tēva Roku no sodīšanas?

pasaulei ir jāmainās, tai ir jāatgriežas un jādzīvo svēta dzīve; Es vairs nepieļaušu, ka Mans Svētais Vārds tiktu mīdīts kājām; Manas Ciešanas turpinās Manā Mistiskajā Miesā un Es izciešu to pašu, ko Ciešanu laikā; Es turpinu iet to pašu Kalvārijas ceļu un ik mirkli tieku atkal no jauna piesists krustā; Es esmu Mīlestība – vai tiešām Es to visu būtu nopelnījis?

Kungs Jēzu, dves pār mums Savu Garu un dari mūs spējīgus labot citu pieļautās kļūdas!

jūs esat Mans īpašums un jūsu mīlestība spēj atvieglot Manas Ciešanas; mīliet Mani un gandariet, gavējiet un upurējaties, jo tas viss attālina no pasaules Mana Tēva dusmas; Vassula, atļauj Man tevi piepildīt, atļauj Man tevi lietot; meitiņ, tavas asaras Mani mierina; ziediņ, ļauj savām asarām saplūst ar Manējām – redzot tavas asaras, kuras ir sajaukušās ar Manējām, Tēvs izjutīs mierinājumu;

Es, Jēzus, tevi svētīju; Es svētīju visus šajā mājā esošos dievbijības priekšmetus;¹ atkārtoti²

Jēzu, es tik ļoti ilgojos Tevi mierināt!

Vassula, vēloties Mani mierināt, tu jau mierini Mani; esmu tevi radījis, lai tu Mani mierinātu, esmu tevi radījis, lai tu dāvātu Man atpūtu, mīlētu Mani un būtu līdzdalīga Manās Ciešanās; atceries, ka pavisam drīz Es būšu ar tevi;

IXΘΥΣ

1989. gada 10. oktobris

Mana dvēsele šodien tvīkst un ilgojas pēc Tevis. Esmu Tev atdevusi savu sirdi un dvēseli, lai Tu tās veidotu. Kungs, Tu esi man atklājies visā Savā godībā un krāšņumā, parādīdams Savu bezgalīgo Mīlestību un Žēlsirdību. Ar Maigumu Tu pieklāvi mani pie Savām Krūtīm, lai es šo Mīlestību un Žēlsirdību sludinātu tālāk visām tautām. Tava Mīlestība ir mūžīga Mīlestība.

mīlotā, lai tu bez pūlēm varētu paslēpties Manā Vissvētākajā Sirdī, paliec maziņa; Mīlestība tevi mīl; ieklausies un raksti:

miers lai ir ar jums visiem; Es esmu Miers, Es esmu Mīlestība; Savas bezgalīgās Žēlsirdības dēļ Es nāku pie šīs tautas un vēlos tajā iedēstīt Savu Vīna dārzu; Es vēlos, lai

¹ Sacīju Jēzum: „Jēzu, es tik ļoti vēlētos Tevi mierināt!”

² Jēzus balsī atsanēja pārsteigums – es sajutu, ka Viņa Sirdi pārņem prieks.

arī šī zeme nes pietiekami daudz augļu šīs mirstošās tautas pabarošanai; Mani dievišķie darbi izplatās visā pasaulē un tie visi ir labi, jo īstajā laikā dāvā to, kas šai mirklī Manai tautai ir visnepieciešamākais; uzticamie bērni, ieklausieties Manā Balsī un uzziediet kā puķes pavasara siltumā un gaismā, uzņemiet sevī Manas Tīrās Gaismas starus un ziediet; Es piepildu jūsu tautas tumsību ar svētībām, Es vēlos dziedināt jūsu nabaga dvēseles un dāvāt atpūtu nogurušajiem, tāpēc patverieties Manās atvērtajās Rokās; Es esmu jūsu Pestītājs un Es jūs aicinu atgriezties pie Manis; vai redziet, ka vienaldzības gars ir pārklājis daudzas tautas, likdams tām ieslīgt dziļā mierā? Es noskatos uz notiekošo no Augšienes un ļoti ciešu; šodien Es, Kungs, meklēju jūsu sirdis, jo Man ir vajadzīga mīlestība, Es vēlos, lai mīlestība atgrieztos...

nāciet, nāciet pie Manis sirds vienkāršībā; tuvojieties Man kā bērns ar lielu pašāvēību tuvojas savam Tēvam; nāciet pie Manis, necenšoties apslēpt savas vājības un stāstiet Man par savām problēmām; ļaujiet Debesu Tēvam sadzirdēt jūsu balsis...

Es esmu Mīlestība, Es esmu cildenās Mīlestības Avots; neaizveriet ausis Manam lūgumam jūs visi, kas ilgojaties pēc Mīlestības atgriešanās; atsakieties no apkārt esošajiem kārdinājumiem un atsakieties atbalstīt sātanu; ja vien jūs zinātu cik tuvu Es esmu un cik dedzīgi ilgojos piepildīt jūs ar patieso Barību!

pūlieties un saprotiet Mani, mēģiniet izprast Manu Gribu; neesiet šeit tikai tāpēc, lai apmierinātu savu ziņkāri; esiet šeit tāpēc, lai mācītos; paplašiniet savas sirdis, izbrīvējot tajās vietu arī Man, atļaujiet Man jūsu sirdīs izveidot Sev mājokli; neslāpējiet Manu Garu dzīvojot nešķīstībā, visu racionalizējot vai esot egoistiski; neļaujiet Man noslāpt jūsu grēkos, bet gan atļaujiet Garam brīvi uzelpot jūsos;

paceliet acis uz Debesīm un, tāpat kā Es, klusumā pielūdziet Manu Tēvu;

lūdzieties no sirds... un Viņš jūs uzklausa,

lūdzieties ar mīlestību... un Viņš jūs neatstums,

lūdzieties ar ticību... un Viņš nenoraidīs jūsu lūgumus...

visu, ko darāt, darāt aiz mīlestības un Mīlestības dēļ; Es, būdams Mīlestības un Žēlsirdības pilns, neklusēšu un neizlikšos nedzirdam jūsu saucienus;

Es esmu Labais Gans, kas akmeņainās kailatnēs meklē Savu pazudušo avi; Es nāku, sniegdams jums pretim izstieptā plaukstā Savu Vissvētāko Sirdi; Es nāku, lai atrastu jūs jūsu nabadzībā un atgādinātu jums, ka neesat bāreņi; Es nāku, lai atgādinātu, ka tev, Mans bērns,¹ ir sagatavota vieta Mana Tēva namā... tur ir tikai tev piederīga istaba... Mana Dvēsele ilgojas pēc tevis... ikreiz, kad kāda no šīm telpām paliek tukša uz mūžiem, Mana Dvēsele izjūt neaprakstāmas skumjas un sāpes... Es, Kungs, nesu Savās Rokās Debesis, kuras ilgojos uzdāvināt tev,² tikai Mans ienaidnieks liek šķēršļus, kuri neļauj tev saņemt šo gaismu;

viņš ļoti bieži izmanto nabaga dvēseles, lai apklusinātu Mani un panicinātu Manas Svētā Gara žēlastības; viņa darbība caur cilvēkiem līdz nepazīšanai izkropļo Manu Miesu, bet šīs dvēseles, iefītas Tumsības mākonī, kļūst par Ļaunuma un Tukšības skolotājām; šie cilvēki, kuri atsakās pieķerties Maniem ceļiem, ir kā smaga nasta uz Manas Sirds; viņi Man tuvojas bez bijības un tukšām rokām, tie vēlreiz liek Manā labajā rokā niedri un nekaunīgi ņirgājas par Mani; izņēmuši niedri no Manas labās rokas, tie sit ar to Man pa galvu, bet pēc tam metas Manā priekšā uz ceļiem, lai iemantotu cieņu ārpus Baznīcas

¹ Jēzus balsī atskanēja dziļš saviļņojums.

² Iekšējā vīzijā es ieraudzīju Jēzu, kurš Savās plaukstās turēja satvertu mirdzošu, gaismas pilnu globusu. Tā gaisma atgādināja erceņģeļa Miķeļa mirdzumu.

esošo cilvēku vidū; šie apgānītāji ik dienas no jauna piesit Mani krustā, arvien no jauna tie velk Mani Kalvārijas kalnā un bez iemesla Mani ienīst; ak, bērni, bērni...

šie cilvēki ir pārvērtuši Manas un Manas Mātes acis neizsīkstošā asaru avotā; ieklausieties Manā kļedzienā no Krusta, kas atskan pār visiem tiem, kuri uz mūžīgiem laikiem pazūd neizdzēšamā ugunī un ieklausies Garā, Kurš dāvina dzīvību;

jūsu tautas ir nocietinājušas savas sirdis un aizmirsušas par Zināšanu Avotu; pievērsiet savas Acis Man! nāciet un uzņemiet sevī Manu Gaismu, atļaujiet Man noņemt jūs pārklājušo liķautu; Es esmu jūsu dvēseļu un siržu Sargs un Es lūdzu, lai atgrieztos mīlestība; Es sagaidu, kad atgriezīsies nesavtīga mīlestība, kas ir spējīga nomirt sev un jūsu sirdis atļaus Garam vadīt sevi pretim Patiesībai; Patiesība atdzīst Mani, tā klausās Manā un Mana Gara balsī; lūdzieties vairāk un klausieties Manā Balsī; esiet svēti, jo Es esmu Svēts;

Mans Nams šodien ir sabrucis un tik daudzās sirdīs valda bezdievība¹, un tas viss tikai tāpēc, ka šī paaudze atsakās Man piešķirt vietu savās sirdīs; Es nāku, bet neatrodu ne ticību, ne cerību, ne mīlestību, Mans Nams guļ drupās, to ir sagrāvis Racionālisms, Nepaklausība un Tukšība; Manas zāļainās ganības ir izpostītas, jo Svētnīcu ir pārņēmusi lielā Atrīšana;

Manā Baznīcā pietrūkst Paklausības; Savu Gana zizli Es piešķiršu Pēterim un vēlējos, lai viņš vada Manas avis līdz pat Manai Atnākšanai godībā; tomēr grēcīguma un patmīlīgu interešu dēļ viņi šo zizli vispirms salauza divās daļās, bet pēc tam sadalīja daudzos mazos gabaliņos... Brālība tika izpostīta, Uzticība sagrauta un cilvēki mirst slāpēs blakus Mīlestības, Miera un Vienotības strūklakām; strūklakas ir aizsērējušas un slāpes iznīcina Manu Ganāmpulku; vienīgais, ko lūdzu ganiem, kuri neatdzīst Pēteri, ir noliekt savas galvas un atdzīt savu Kļūdu; Es vēlos, lai arī viņi nonāktu viņiem sagatavotajā atpūtas vietā; Es nevēlos, lai tie, cits pēc cita, kristu līdzīgi krītošām zvaigznēm; ja vien tie ieklausītos, ko Gars šodien viņiem saka, Es vairs tiem neatgādinātu ne par viņu atkrišanu, ne par Man nodarītajām sāpēm un cirstajām rētām;

lūdzies par šiem priesteriem; Es viņus mīlu bezgalīgi, bet bezgalīgas ir arī tās sāpes, kuras viņi Man šodien nodara; lūdzies, lai viņi spētu noliekties un pazemīgā mīlestībā mazgāt cits cita kājas;

Es, Kungs Jēzus Kristus, apzīmēju jūsu pieres ar Savas Mīlestības zīmēm; ar lielu Mīlestību Es svētīju ikvienu no jums, vēloties, lai jūs apvienotos un kļūtu Viens, kā Viena un Nedalāma ir Vissvētākā Trīsvienība; esiet arī jūs vienoti Mana Svētajā Vārdā;

1989. gada 12. oktobris

Kungs, es Tev pateicos, ka esi izglābis mani. Es Tevi pielūdzu, es pielūdzu vienīgi Tevi, mans Dievs.

liec Man pēc iespējas biežāk sadzirdēt šos vārdus, atļauj runāt savai sirdij; nāc un pārdomā par Manu Klātbūtni – Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; nāc pie Manis kontemplācijas pilnā pielūgsmē – šāda lūgšana Man ir ļoti tīkama; Es un tu, tu un Es – lūkodamies viens uz otru pilnīgā klusumā; Es – tev atklādams Savu Skaistumu, bet tu – slavējot Mani;

zini, ka Mana Sirds ilgojas pēc ikvienas dvēseles; Es tevi tagad esmu paņēmis pie Sevis, bet cik gan daudz vēl ir šādu dvēseļu, kurām ir vajadzīga glābšana!

nāc un atpūties Manā Sirdī, un atļauj Man atpūsties tavējā; Mīlestība tevi mīl;

¹ Jēzus balss bija skumju pilna.

Kungs, es tik ļoti Tevi mīlu, es tik ļoti ilgojos pēc Tevis, Es esmu izslāpusi pēc Tevis! Tu man esi tik ļoti vajadzīgs!

beidzot tu esi brīva!¹

(Es priekā iespiedzos!)

1989. gada 17. oktobris

Kungs?

Es esmu; neaizmirsti, ka Es esmu Tas, Kurš tevi vada; ej vienā solī ar Mani; vienmēr lūdzies no sirds un tu saņemsi; no sirds izplūstošas lūgšanas Manās ausīs atskan kā melodiska dziesma;

IXΘΥΣ

1989. gada 22. oktobris

(Es pavadiju Rodas salā tikai nedēļu, bet cilvēkiem, kuri seko vēstījumiem, bija izdevies noorganizēt divas lūgšanu tikšanās ar vietējo katoļu un pareizticīgo priesteru piedalīšanos. Jāsaka, ka šīs negaidītās tikšanās noteikti bija iespējamās pateicoties Nemitīgās Palīdzības Dievmātes, svētā Franciska, tēva Pio un svētā Bazila aizlūgumiem. Viena tikšanās notika svētā Franciska baznīcā, bet otra – Annalipsas grieķu pareizticīgo draudzē.)

Tēti, esi izkļiedzu Patiesību, tā kā Tu biji mani aicinājis darīt 30. septembra vēstījumā...

bērnīņ, nesamulsti... Es esmu Visaugstais un Mans Vārds nonāk pār tevi no augšienes; Es vēlos atdzīvināt Savu Baznīcu; vienmēr atceries: nekāds spēks, augstumi vai dziļumi nespēj iznīcināt Manu Baznīcu; Es pats atjaunošu Savu Baznīcu; Vassula, tu neesi nekas, bet tomēr Es spēju tevi lietot; izdzēšot tavu „es”, Mans Gars spēj tevī runāt un darboties; Manam Garam tevī nevajadzētu sastapt nekādus ienaidniekus; tomēr nebīsties; pat sastopot pretinieku, Es vienmēr parūpējos, lai tas tiktu iznīcināts;

ik dienas atdod sevi Manās Rokās; ilgojies darīt Manu Gribu, bet pārējo atstāj Manā ziņā;

1989. gada 23. oktobris

Kungs?

Es esmu; nekad nešaubies – Es tevi ļoti mīlu! tava nelielā ticība ir kā ziedu pušķis, kuru tu ik dienas Man dāvā; maziņā, Es to saņemu tieši šādā veidā,² tādēļ neatsaki Man neko; līdzinies Man, savam Dievam un esi lēna dusmoties, bet labprāt dari labu; esi uzticīga Man; Mana Dvēseles iemīlotā, tu tik ļoti vēlies Man upurēt savu Gribu, dvēseli un sirdi... nebīsties, jo tu esi Tēva rokas; vai ir kas brīnišķāks kā būt vienotiem šādā veidā? neko Man neatsaki, izzūdi, lai Es varētu atklāties pēc iespējas pilnīgākā veidā; esi maziņa, lai Mans Spēks pārņem tevi pilnībā; ik dienas nomirsti sev un esi nekas, lai Es varētu kļūt par tavu visu;

tici Man ar bērnišķu ticību, lai Es varētu tikt pagodināts un varētu katrā laikā tevi lietot; vienīgais, ko lūzdu no tevis ir mīlestība, mīlestība un mīlestība; viss, ko tu Manā Vārdā dari ar mīlestību, šķīstī tevi, bet pagodina Mani; Mīlestības dēļ evaņģelizē ar mīlestību; ik dienas ienāc Manā Vissvētākajā Sirdī un atļauj Man atpūsties tavējā; esi Miers, jo Es esmu Miers; Es tev esmu solījis, ka ik dienas dāvāšu tev Savu Maizi; Es, Jēzus, tevi mīlu un no šī brīža Es skaitu katru mirkli, kas tevi tuvina Man;³ Es, Kungs, tevi svētīju;

Kungs un Pestītāj, arī es Tevi svētīju.

1989. gada 25. oktobris

¹ Jēzus šos vārdus izteica ar lielu prieku.

² Jēzus domāja – atļaujot Viņam katru dienu izmantot manu roku.

³ Jēzus runā par nonākšanu pie Viņa Debesīs.

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums lūgšanu grupai:)

Mans miers lai ir ar jums; Baznīca atdzims;

nāciet un esiet tīkami Kungam, ik dienas upurējot sevi Viņam; atļaujiet Viņam jūs pārveidot par Saviem uzticamajiem bērniem, par Gaismas bērniem; atraujaties no pasaulīgām lietām un mainiet savas dzīves, jo jūs, Mani maziņie, tikai pavisam īsu mirkli mājot šajā pasaulē; Es jums nemitīgi atgādinu, ka jūsu dvēseles dzīvos mūžīgi un Es jūs nemitīgi brīdinu un aicinu mainīt savas dzīves;

ko Dievs no jums sagaida? kā rīkoties vispilnīgākajā veidā? Dievs no jums sagaida pilnīgu sevis atdošanu Viņa rokās; ikdienas atdodot sevi Viņa rokās, jūs Viņam atļaujiet sevi pārveidot par pilnīgām būtnēm; vispilnīgākā lieta, ko varat darīt paklausīt Dieva Gribai, upurējot Viņam savu gribu; Es jūs lūdzu – neklausieties ļaunā gara čukstos; nemitīgi lūdzoties paceliet savas sirdis pie Dieva; bērniņi, Es jūs mīlu un Manas acis ir vienmēr nomodā pār jums;

lasot un pārdomājot Mūsu vēstījumus, mācieties darīt labu; ļaujiet vēstījumiem pabarot jūsu nabaga dvēseles un atvest tās atpakaļ pie Zināšanām, atpakaļ pie Bībeles, atpakaļ pie Patiesības un Dzīvības; Es vēlos jūs paglābt no ļaunā gara tīkliem, Es vēlos pacelt jūsu dvēseles augstākā lūgšanas pakāpē;

šovakar, Mani bērni, Es ļoti īpašā veidā aizlūgšu par jums pie Tēva; jums ir jāzina, ka caur Viņa Labvēlību jūs varat saņemt daudzas žēlastības; jums jāzina, cik bagātīga ir Viņa Žēlastība; ilgojaties pēc Kunga un vienmēr esiet izsalkuši pār Viņa; nolieciet pie malas visas rūpes, upurējiet tās Viņam un uzticieties Viņam;

ļaujiet savai mīlestībai uz Kungu un uz saviem brāļiem paplašināt Viņa Valstības robežas; ļaunumu atmaksājiet ar mīlestību un ļaujiet mīlestībai būt par jūsu dzīves vadmotīvu; ļaujiet mīlestībai būt jūsu saknei; apzinieties, par ko jūs domājat; netiesājiet cits citu, jo jūsu ceļi nav Kunga ceļi; esot pazemīgi un netiesājot citu, centieties būt patīkami Kungam; Dieva Mīlestība tiek atklāta pat tiem, kuri jūsu vidū šķiet pēdējie;

mīļotie, ejiet mierā; kad ieejiet savās mājās, neatstājiet Mūs ārpusē, bet gan ņemiet Mūs sev līdz; iemācieties sajust Mūsu Svēto Klātbūtni, bet vārda „Es” vietā iemācieties teikt „mēs”; Es svētīju ikvienu no jums; esiet vienoti, jo Kungs to vēlas; neesiet sašķelti, jo Debesīs jūs jau esat Viens veselums;

esiet Mierā un dzīvojiet Mierā;

1989. gada 26. oktobris

Kungs? Es jūtos ka laiva bez airiem...

ziediņ, Es esmu; Mans Ceļš ir taisns, bet šaurs un tikai nedaudzi atrod šo ceļu; bērniņ, nesatraucies ikreiz, kad cenšos tevi apcīrpt; Es apcērpu tavus zarus, lai tu varētu nostiprināties, pieaugt un nest daudz vairāk augļu; Es vēlos darīt tevi auglīgāku; zinu, ka pašreiz vēlies Man iebilst un teikt, ka Es tevi apcērpu pārāk bieži,¹ tomēr Es vislabāk zinu, kas tev ir vajadzīgs; pie tam – vai gan tu Man neesi atdevusi savu brīvību?

Jā, es Tev esmu atdevusi savu brīvību uz mūžīgiem laikiem.

dvēsele, Es izmantoju visu, ko tu Man esi atdevusi; Es izmantoju tavu gribu vienīgi tad, kad tu pati, brīvprātīgi Man to atdod; paļaujies uz Mani un vienmēr tici Man, jo Es esmu Vislaidīgākais un Vismaigākais; esi neatlaidīga un dedzīgi kalpo taisnībai, kaismīgi ilgojies atgriezt citas dvēseles; esi maza un vienmēr, pirms kāda lēmuma pieņemšanas, prasi padomu Man; tu vienmēr saņemsi palīdzību no augšienes;

1989. gada 26. oktobris

¹ Šie vārdi man lika pasmaidīt.

Vassula, uzzīmē trīs metāla stieņus ar bumbuliem to galos; šie stieņi attēlo Romas katoļus, pareizticīgos un protestantus; Es vēlos, lai viņi noliektošs viens otram pretim un apvienotošs, tomēr šie stieņi vēl arvien ir ļoti cieti; tie nespēj saliekties paši, tādēļ Es nākšu ar Savu Uguni un likšu tai tos izkausēt; tad šie dzelzs stieņi pielieksies un sakusīs vienā veselumā un tajā dienā Mana Godība piepildīs visu zemi;

bieži lūdzies lūgšanu Svētajam Garam:

„Nāc, Svētais Gars! Nāc caur Savas Līgavas, Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds vispēcīgo aizbildnību. Amen.”

dzirdēdams šo lūgšanu, Mans Svētais Gars steigsies nonākt pār tevi; lūdzies, lai piedzīvotu Mana Svētā Gara izliešanos;

1989. gada 30. oktobris

ziediņ, Mana Mīlestība vēlas tev ko dāvināt – tā vēlas tevi izgreznot ar Manām Ciešanām; ej caur šīm Ciešanām un esi patīkama Tēvam kā Es esmu bijis Viņam patīkams; Es tevi dedzīgi mīlu un šādā veidā Es dvēselēm atklāju Savu Mīlestību; atļauj Man tevi vadīt pa Savu Ciešanu ceļu;

Es mācu dvēseles izdzīvot šīs ciešanas bez žēlošanās un ikvienai no šīm dvēselēm dāvāju tās saskaņā ar tās spēju viņas paciest; Vassula, atceries, ka uz pilnību ved tikai viens – Manu Ciešanu un Krusta ceļš; izej cauri šim ceļam ar mīlestību un pacietību; bērniņ, satver Manu Krustu – drīz vien viss beigsies un tu būsi Manā tuvumā; pielūdz Mani, pielūdz Mani; Es tevi svētīju;

(Vēlāk:)

Kungs, pasargā mūs Savā Mīlestībā, ļauj Savam Svētajam Vaigam atmirdzēt pār tiem, kuri Tevi mīl. Esi mūsu Aizstāvis un apmeklē Savus Ābelus – Tu mums esi vajadzīgs!

nāc, Mans bērns, un paliec Manā Tuvumā; esi Mana līgava un izproti to dāvanu, kuru esmu tev dāvājis; Es tev dāvāju visu, kas Man ir; ikvienā mirklī Es tev dāvāju Savu biķeri un Savu Maizi, kurai jāuztur tevī dzīvība; Es tev dāvāju Savu smaržu, kurai tev ir jāatgādina par Manu nemītīgo Klātbūtni; meitiņ, mēs būsīm vienoti uz mūžiem;

nāc;

1989. gada 31. oktobris

mīļotā, miers lai ir ar tevi; ieklausies Manī: Es tevi mācu ar mīlestību, Es esmu tevi mācījis ar gudrību; Es esmu tevi pacēlis un izveidojis, paliec Manā Labvēlībā un ievēro Manus norādījumus; viss, ko saņemsi, nāk no Manis – saglabā nelokāmu uzticību Manām Mācībām;

Vassula, esi tīkama Manam Tēvam atmaksājot ļaunumam ar mīlestību, jo tas remdē Viņa dusmas; atļauj citiem atklāt tevī Mani, jo tā, Mīlestības dēļ, tu evaņģelizē ar mīlestību; bērniņ, Dievs ir ar tevi un tu esi tikusi sūtīta evaņģelizēt; lai atklātu Savu Varenību, Es izvēlos vājumu, bet nabadzību – lai atklātu Savas Bagātības un Gudrību; nekad neko sev nepieprasi, esi nekas, zemojies vēl vairāk, lai varētu piepildīties Manas ieceres un Darbi;

(Vēlāk:) *Mans Kungs un Pestītāj?*

Es esmu; bērniņ, esi mierā un nebīsties; nekad nebaidies no Manas Klātbūtnes; bīsties vienīgi tad, ja esi sadumpojusies pret Mani; kas nav ar Mani – tas izkaisa; pārdomā šos vārdus; Manis dotā Atklāsme nenes sašķeltību, bet gan cenšas jūs apvienot vienā Miesā; bērniņ, saņem Manu Mieru un esi nekas; paliec Manī, jo Es, Kungs, tevi svētīju;

(Kungs teica šos vārdus attiecībā uz šaubām, kuras dažkārt ir mani pārņēmušas, kad domāju, ka varētu kļūdīties...

Piegāju pie Fatimas Dievmātes statujas, kas atrodas un mana mazā galdiņa pie kura rakstu, pieliecos pie tās labās auss un pačukstēju:)

Tu zini, ka Jēzus mani ir apveltījis ar kādu ļoti vērtīgu dāvanu, kura man ir jāsargā. Tam ir sava nozīme Viņa Miesas pagodināšanā un arī dvēseļu pestīšanā!

Tāpēc es nāku pie Tevis, mana Svētā Māte, uz lūdzu, vai tu varētu paglabāt šo dāvanu un pasargāt to manā vietā. Visu šo atklāsmi es pilnībā atdošu Tavās rokās.

Vienlaikus man ir jātrūpina Jēzus Vissvētākās Sirds darbs, man jāturpina šī sūtība, kuras dēļ Viņš mani ir piecēlis no mirušajiem un izaudzinājis.

Drīz vien, sadzirdot Viņa balsi un Viņa Godības dēļ, mirušie piecelsies no kapiem. Drīz, kā tas jau iepriekš ir ticis pasludināts, celsies Tauta, kura ir veltīta Tavam Svētajam Vārdam.¹

bēmiņ, nekas nespēj traucēt vai izjaukt Dieva Mīlestību uz cilvēci; pat, ja esi vajāta, tevi māt raizes un tev uzbrūk, esi piesardzīga un klausī Dievam; nevienam nav tiesību apsūdzēt Dieva izredzētos; es sargāšu šo atklāsmi tāpat kā ikvienu citu no Dieva nākošu atklāsmi; uzticies Svētajam, jo Viņš ir nomodā pār Saviem Darbiem;

Vassula, bezbailīgi sludini Dieva Mīlestību; nāc un paliec nemitīgā lūgšanas vienotībā ar Tēvu;

Svētā Māte, es Tev pateicos un tevi svētīju.

1989. gada 2. novembris

(Pēdējās trīs dienas Kungs man nemitējas rādīt trīs metāla stieņus. Šoreiz tos redzēju spilgti oranžā krāsā – tie izskatījās kā nokaitēti.)

Vassula, ar Savu ugunīgo Liesmu palīdzību Es ne tikai mīkstināšu šos stieņus, bet arī uz mūžīgiem laikiem sakausēšu tos vienā, ļoti izturīgā stienī; kad tas notiks, jūs visi iegūsiet pilnīgākas zināšanas un izpratni par Manu Gribu; vienotība būs Dāvana no Augšienes – tajā atklāsies Debesu Baznīca, kura atmirdzēs Manā Godībā un kurā visi dziedās slavas dziesmas viena vienīga Tabernākula priekšā; rēgu pilnā zeme atdzims, tā būs pārveidota un augšāmcelsies;

meitiņ, nāc, Gudrība tevi mācīs; Es tevi svētīju, mīli Mani;

IXΘΥΣ

1989. gada 3. novembris

Ļauj mums pievienoties eņģeļu pulkiem, kuri stāv ap Tavu Troni... Tu esi Trīsvienīgs un Tu esi Viens, un viņi Tevi slavē bez mitēšanās, dziedot Tev slavas himnas, tāpēc ļauj arī mums dziedāt Tavu slavu, vienojoties ap vienu Tabernākulu. Kungs, es mīlu Tavu Namu, tāpēc steidzies mūs visus apvienot Vienā Ģimenē. Dari, Kungs, lai Tavi eņģeļi un svētie kalpotu mums par piemēru kā Tevi slavēt un pielūgt, vienojoties ap vienu vienīgu Tabernākulu.

ziediņ, savā laikā viss tiks piepildīts; neaizmirsti patikt Manam Tēvam, lai tava galvenā rota un skaistums ir tavā iekšienē, jo Es ļoti uzmanīgi izpētu ikvienu sirdi; iepriecini Mani, esi Man tīkama, greznojot savu dvēseli un izrotājot to; pasmel no Manis it visu, kas Manī ir vērtīgs, pasmel no Manis pašu Dzīvību; ņem Manus dārgumus, kurus Es izdalīju par brīvu; slāpsti pēc Manām Bagātībām, pasmel Manā Sirdī un tādā veidā piepildi Savējo;

Vassula, dari visu to, ko esi iemācījies no Manas Gudrības, visu, ko esi apguvusi Manā laipnajā Vadībā un dzirdējusi no Manas Patiesības Balss;

¹ Pati to neapzinādāmās, es pravietoju par komunisma sagrauvi Krievijā. (Piezīme ir pievienota vēlāk – 1992. gadā.)

dzīvo Mierā un neaizmirsti par Manu Klātbūtni;

Jā, mans Kungs, es Tevi svētīju.

Es svētīju ikvienu tavu soli;

IXΘΥΣ

Kungs?

Es esmu; Vassula, lūdz ticību un atceries, ka Es esmu spējīgs dot ticības pārpilnību;

Kungs, es pat nezīnu, kā pareizi lūgt no Tevis ticību!

pat, ja tu to nezīni, centies, jo Mana Žēlsirdība ir neizmērojama; ziedīņ, paļaujies; iepriecini Mani, apslāpējot uguni vēl dažās šķīstītavas dvēselēs; nekad neaizmirsti, ka mīlestība izdzēš tās liesmas, kas ir paredzētas šo dvēseļu šķīstīšanai; iemācies saprast, ka tavas mīlestības dziļums izdzēš liesmas un paceļ tās augstāk un dažas no šīm dvēselēm pat nokļūst pie Manis; Es, Kungs, tev esmu tev devis Savu Vārdu un šis Vārds ir tava garīgā barība;

apstājies, lai ieklausītos Manī;¹ neskatoties uz tavu vājumu, Es spēju nodiktēt tev visus vēstījumus, kurus esmu paredzējis dāvēt; par spīti tavai niecībai un nespējai, Es spēšu pabeigt Savu iesākto Darbu; bērniņ, paliec maza un esi Man uzticīga; Es, Kungs, tevi mīlu no visas Savas Sirds;

pagodini Mani; pieņem Mani svētajā Komūnijā, jo tas sagādā Man prieku; atļauj Man tevi lietot un vienmēr lūdzies no visas sirds; nāc – „mēs, mums”?

Jā, Kungs, jā, Māmiņ...

IXΘΥΣ

1989. gada 6. novembris

meitiņ, miers lai ir ar tevi; ikviena dvēsele, kura Mani mīl, ar savu mīlestību labo pagātnes kļūdas; mīlestība un grēku nožēla, kuru Man dāvā šīs dvēseles, mierina Manu Savainoto Sirdi un remdē Tēva Taisnīgumu; Viņš redz ikviena pūles un ņem vērā ikviena labos nodomus; jūsu nav daudz, tomēr ikviens, vismazākais solis, attālina Taisnību; ticiet; lūdzieties un ticiet tam, ko jūs lūdzat; ceriet uz Mani; Es esmu augšāmcēlies un jūsu pestīšana ir Manī; vienmēr ilgojieties pēc Mani – Es jūs svētīju;

1989. gada 7. novembris

Jēzu?

Es esmu; miers lai ir ar tevi; pieņem Mani veidā, kādā esmu tevi mācījis to darīt; ziedīņ, mīli Mani; uzņem Mani sevī un kļūsti par Manu atspulgu; tu esi Mans balodītis;

*Kungs, es nesaprotu, kādēļ šajos vārdos ir pareizrakstības kļūdas!*²

Vassula, kļūdas ir tavējās, nevis Manas; Es tevi izvēlējos, jo tu esi nepilnīga un tev ir daudz vājību; Es, Dievs, izvēlos trauslus instrumentus, jo Mans spēks vislabāk izpaužas vājumā;

Un tomēr – to zinot, Tu man dod jaunus, nezināmus vārdus!

Es tā daru, kad parādās šāda nepieciešamība; Es tev diktēju vēstījumus un nebūtu jādama, ka šis ir Mans rokraksts;

Tad kādēļ šis rokraksts atšķiras no manējā?

Man patīk, ka tu raksti šādā veidā; Es izmantoju Savus instrumentu tādus, kādi tie ir – ar viņu nepilnībām un vājībām; Es tiem diktēju Savas zināšanas, Es pabaroju ar Savu vārdu gan viņus, gan tos, kas viņiem ir apkārt; Es zinu, ka daudzi no viņiem sava vājuma dēļ

¹ Jēzus vēlas pateikt, lai neļauju savai rokai skriet pa priekšu Viņa vārdiem.

² Orģinālvalodā. (*Tulk. piez.*)

šos simboliskos vārdus uztver burtiski; šī paklausība, bērnišķā ticība un vēlme būt Man patīkamiem Mani iepriecina; svētīgs ir tas, kurš pastāv pārbaudījumos;¹ bērniņ, nāc, un atļauj Man tevi lietot pēc Savas labpatikas; neviens no taviem upuriem nav veltīgs; esi vienota ar Mani; Mīlestība tevi mīl;

1989. gada 8. novembris

Vassula, atbalsties pret mani, esi Man patīkama un atjauno savu uzticības solījumu;

Mans Kungs un Pestītāj! Es atjaunoju Tev doto uzticības solījumu... palīdzi man būt uzticīgai šim solījumam, palīdzi man būt uzticīgai Tev.

Kungs, Tu esi darījis manī lielas lietas, Tu manu dvēseli esi pacēlis pie Sevis un atļāvis Man dzīvot Tavā Gaismā. Tu esi pārklājis manu kailumu ar Savām Godības pilnajām dāvanām. Tu esi mani atjaunojis un augšāmcēlis tāpat kā Tu augšāmcēli Lācaru. Tu esi mani atbrīvojis – Kungs, es tevi mīlu un tevi pielūdzu!

Manas Sirds iemīļotā, atbalsties pret Mani; Es un tu, tu un Es; mēs kopīgi nesīsim Manu Miera un Mīlestības Krustu;

Vassula, tu tagad esi Mans īpašums, tu esi brīva un dzīvo! klausies un raksti: Es stādīšu Savus Vīna dārzus arvien jaunās vietās; šī paaudze ir tik negarīga, nespēj atšķirt tās labo roku no kreisās, tā ir pārklājusi sevi ar tumsības plīvuru, tādēļ es nāku pie jums visiem tieši šādā veidā; Es drīz atgriezīšos un neviens mani nespēs apturēt; pat ja Zvēra pakalpiņi tiek sūtīti postīt Manus Vīna dārzus, Es Savā Spēkā likšu tiem augt vēl plašāk un ražīgāk; notiek svēta cīņa starp svētajiem un kritušajiem eņģeļiem un līdz pat zemes robežām ir jūtama šīs cīņas atbalss; neviens Mani neatturēs no Manu avju pabarošanas;

Es, Kungs, neesmu tikai tukši vārdi, bet gan Spēks; Es nenāku pie jūsu paaudzes ar draudiem, bet gan ar aicinājumu atgriezties; Es nāku, lai atmirdzētu pār jums, Es nāku pie jums visiem Žēlsirdības un Mīlestības pilns, ilgojoties atvest jūs visus atpakaļ pie Sevis; neaizmirstiet, ka Es, Kungs, būšu Tas, Kurš jūsu tuksnešus un kailatnes pārveidos Vīna dārzos;

Vēl tikai īsu mirkli, pavisam īsu mirkli un nāks Tas, pēc Kura jūs ilgojaties; Es nekavēšos un Mana Atnākšana ir droša; pavisam nesen Es jums apsolīju, ka atgriezīšos, bet tagad, patiesi Es jums saku – Es nāku atpakaļ pie jums; Mīlestība atgriežas un Mīlestība atgriezīsies jūsu vidū kā Mīlestība; Es, Kungs, esmu Mīlestība un Es mājōšu jūsu vidū; pūlieties saprast, centieties saskatīt Laika zīmes;

patiesi, patiesi Es jums saku: vienīgi nemitīgi lūgdamies, gavēdami un nožēlodami grēkus jūs kļūsiat spējīgi ieraudzīt Manu Gaismu; ēdiet no Maniem augļiem, kamēr vēl ir laiks, atgriežaties un dzīvojat svēti, nekad nemitējaties lūgties; ieskatieties Laika zīmēs un jūs ieraudzīsiet, ka Mans Svētais Gars turpina izlieties pār cilvēci; Es esmu Klātesošs ikvienā laikā;

meitiņ, nāc – Mīlestība tevi bezgalīgi mīl;

IXΘΥΣ

1989. gada 9. novembris

(Es atkal nāku pie Kunga bailēs, ka kļūdos. Es nespēju izprast un aptvert notiekošo – šķiet, ka atkal ir pienācis pārbaudījumu laiks.)

Kungs, es tomēr nāku pie Tevis tā, kā Tu man esi to mācījis... Kungs?

Es esmu; dzīvo mierā; Vassula, neļauj nevienam atņemt tev dāvanu, kuru Es esmu tev devis;

Kungs, nepieļauj, lai kas tāds notiktu!

¹ Jēk 1, 12.

Es to nepieļaušu, tomēr neaizmirsti Manas Mācības un Padomus, atceries, kā Es, Kungs, sastapos ar tevi;

Jēzu, Tu pazīsti manas bailes!

protams, ka Es tās pazīstu;

Tu pazīsti arī manus iekšējos uztraukumus un bažas...

Es tos zinu;

Dažkārt man ir bail, ka varētu kļūdīties!

Es zinu, bet tu Man patīc un tavu šaubu dēļ Es vēl dedzīgāk ilgojos piekļaut tevi pie Manas Sirds; nebīsties un dzīvo Mierā; šodien Es vēlos tev parādīt, ka viss tev piederošais ir Manis dāvināts; iemācies būt pacietīga, mācies no Manis; klausies Manī, atbalsties pret Mani, veltī Man savu laiku; vienmēr lūdzies¹... Vassula, kopš kura laika tu Mani mīli?

Kopš sāku „rakstīt”... Kopš tā laika, kad Tu man tuvojies šādā veidā. Tu sekoji manam eņģelim Danielam...

Es tev tuvojos ar rakstīto vēstījumu starpniecību un ar to palīdzību Es arī tevi piecēlu; caur vēstījumiem Es tev esmu mācījis Zināšanas, Es tevi esmu pārveidojis un palīdzējis atgriezties pie Manis daudziem līdz šim bezdievīgiem cilvēkiem; vēstījumos Es esmu atklājis arī Baznīcas pašreizējo stāvokli un parādījis tev Savu Vissvētāko Sirdi; kā gan, kaut uz mirkli, tu varētu iedomāties, ka šī žēlastība pieder tev pašai vai arī ir tevis pašas radīta!? ziedīn! Es tevi izvēlējos tieši tāpēc, ka biji grēcīga un tāpēc, ka biji tik tālu no Manas Baznīcas; Es tevi izvēlējos, jo tu biji mirusi, lai parādītu pasaulei, ka Man Savu ieceru piepildīšanai nav vajadzīgs ne cilvēka spēks, ne viņa tikumība; Raksti saka, ka Dievs izvēlas neprātīgo, lai liktu kaunā gudros, un nespēcīgo, lai apkaunotu varenos; Dievs izvēlas niecības pasaules acīs, lai apkaunotu tos, kuriem šķiet, ka viņiem kaut kas ir: „Es Tev pateicos, Tēvs, kas esi Kungs pār Debesīm un zemi, ka tu šīs lietas esi apslēpis gudrajiem un prātīgajiem, bet tās esi atklājis bērniem” (*Mt 11, 25*); bērniņ, esi Mierā; Mans Miera un Mīlestības Krusts aicina pasauli uz atgriešanos, mīlestību, mieru un vienotību; Maniem Darbiem, kuri sakņojas Žēlsirdībā, ir cilvēce jāatved atpakaļ dievišķībā; Vassula, ienāc Manā Svētajā Sirdī un atpūties, brīvība nozīmē mīlēt Dievu; Vassula, Es tevi atbrīvoju;

Gods Dievam! Lai ir slavēts Kungs!

Es, Jēzus no Nācaretes, esmu tev līdzās; šodien Es nāku pie tevis ar Savas ceļojošas statujas starpniecību;² Es nekad tev neatsaku žēlastības, kuras tu no Manis lūdz; esi svētīta, Es tev palīdzēšu; lūdzies – lūgšana nozīmē sarunu ar Mani, savukārt Es tās laikā uzklausu tevi;

eņģelīt,³ Es esmu ar tevi; mēs, mums?

Mūžīgi mūžam.

1989. gada 13. novembris

bērniņ, Miers lai ir ar tevi; evaņģelizē Mīlestības dēļ ar mīlestību; Baznīca atdzīvosies, jo Es, Kungs, nogāzīšu no troņiem bezdievjus – tos, kuri Baznīcā paši sevi ir paaugstinājuši un iekārtojuši sev siltas vietas; meitiņ, izņem no Manas Galvas dzelošos ērkšķus, jo tie

¹ Šiem vārdiem sekoja klusuma mirklis.

² Vissvētākās Jēzus Sirds „svētceļojošā” statuja, kura tiek vesta no mājas uz māju un paliek ikvienā no šīm mājām deviņas dienas.

³ Runāja Jaunava Marija.

liek Man noasiņot; nebīsties no tiem, jo Es, meitiņ, esmu tev līdzās; patiesi Es tev saku – Savā Spēkā un lielajā Žēlsirdībā Es likšu viņiem visiem izzust; bērniņ, vai redzi ka Debesis ir pārāk ilgi sērojušas par tavu tik nemīlamo Māsu; gadiem ilgi mēs lejam rūgtas asaras... „Krievija! vismiesīgākā no visām radībām... sātans ir piesūcies tavam klēpim un nevēlas to palaist, pārvērsdams tevi pelnos un pīšļos... Es, Visaugstākais, tevi augšāmcelšu, jo Pats esmu Augšāmcelšanās; Es tevi dziedināšu un atvedīšu atpakaļ Dzīvī; ar Savas Rokas spēku Es tevi pārveidošu Godības pilnā tautā kā Pats esmu ticis pārveidots; mirdzoši baltās drānās tu nostāsies Troņa priekšā un Debesis nometīs savu agrāko sēru plīvuru; Debesis svinēs tavu augšāmcelšanos un bēdu asaras pārvērtīsies priekā; visi svētie mocekļi, kuri nemitīgi aizlūdza par tevi pie Manas Svētās Mātes kājām, šai dienā kopā ar Viņu un Viņas svētajiem eņģeļiem nolaidīsies tavu bērnu mājās un iemājos tajās; šai dienā Es viņus pabarošu ar Savu Miesu un padzirdīšu viņus ar Savām Asinīm; Krievija dzers Mani un ēdīs Mani, ļaujot pacelties Man pretim slavas dziesmām; Krievijas Lielā Atgriešanās būs dzīvs piemērs nākamajām paaudzēm; jūsu tik nemīlētā Māsa atteiksies no tajā mītošā ļaunuma ar visu savu spēku nosauks Mani par Savu Dievu;

Vassula, vai dzirdi? ieklausies... ieklausies savas Māsas bērnu nopūtās...¹ bērni raud un vaimanā, un šīs bēdas atbalsojas Debesu augstumos; Dieva eņģeļus skumdina viņas posts, bet Es, Kurš nekad neesmu mitējies mīlēt tavu Māsu, tagad stāvu līdzās tās mirušajām miesām; Mana Roka gulstas pār viņas auksto sirdi un kauliem, jo esmu iecerējis likt izdīgt daudziem jauniem asniem; esmu iecerējis izrotāt gan viņu, gan viņas dēlus un meitas; no tā brīža starp Mani un viņu tiks parakstīta un apzīmogota Miera un Mīlestības Derība; Es viņu mīlu un vienmēr esmu mīlējis, Es viņu esmu svētījis un svētīšu pat tās neuzticībā un grēcīgumā; šis notikums būs Mans Godības pilnais Brīnums; tikai pagaidiet un jūs redzēsiet; arī tos, kuri ir aizmiguši Mani ienīzdami bez iemesla, Es atvedīšu atpakaļ dzīvībā tikai tāpēc, ka viņi ir tavas Māsas bērni un vēl arvien mājo viņas klēpī; visas šīs lietas notiks pavisam drīz;

meitiņ, Es esmu Svētais, Es esmu Visaugstākais, Es esmu Vissvētākā Trīsvienība; esi Man tīkama un ieklausies Manī kā to darīji šodien;

(Man šķita, ka Dievs ir ļoti apmierināts.)

„alleluja Dieva Svaidītajam!² iepriecini Kungu un meklēt Viņu sirds šķīstībā, meklē Viņu sirds vienkāršībā! mēs esam tavi eņģeļi, kuri nenogurtoši tevi sargā”; „Dievs tevi mīl un es, Daniels,³ vienmēr esmu tev līdzās; esi maziņa, jo tas visvairāk iepriecina Kungu!”

Daniel... kā gan es varētu izvairīties no dažādām tikšanās reizēm, kuras organizē cilvēki, kas jau sākuši iepazīt vēstījumus? Kā gan šādā situācijā saglabāt „mazumu”? Tu zini, cik ļoti man nepatīk būt uzmanības centrā!

„Vassula, palikt mazai nozīmē būt pazemīgai un censties izpatikt Kungam; neaizmirsti, ka Kungs pats vēlas, lai jūs pulcētos kopā,⁴ tāpēc nebīsties; Viņa vēstījumiem ir jātop zināmiem un pasaulei ir jāiepazīst Miera Princis; jūsu paaudzei ir jāsaņem atgriešanās žēlastība un jāatdzīst Dieva Klātbūtne; pateicies Dievam par Viņa Žēlsirdības pilnajiem Darbiem; es, Daniels, nemitīgi aizlūdzu par tevi; Dievs vēlas, lai tu būtu laba un

¹ Es sāku raudāt ne tikai par Krievijas bērniem, kuri cieš, bet arī dēļ paša Dieva, kura Balsī atskanēja neizsakāmas skumjas.

² Atskanēja eņģeļu balsis.

³ Daniels ir mans sargeņģelis.

⁴ Uz ikmēneša lūgšanu tikšanos.

bezbailīgi sludinātu cilvēcei Viņa Mīlestību; Visaugstais tevi svētī un Viņš svētī arī ikvienu, kurš veltī sevi šo vēstījumu izplatīšanai tautu vidū”;

Mīlestība jūs visus mīl;

IXΘΥΣ

1989. gada 14. novembris

Kungs? Man ļoti būtu vajadzīga lielāka ticība!

Vassula, nekad nepieprasi, bet gan lūdz; apzinies, cik bezgalīga ir Mana Žēlsirdība un Mīlestība; lūdzies ar šiem vārdiem:

„Pestītāj, pavairo manu mīlestību, pavairo manu ticību un cerību... Lai viss notiek saskaņā ar Tavu dievišķo Gribu. Amen.”

nesteidzies – dažkārt Man šķiet, ka tu vienmēr steidzies – kāpēc?¹ Es tevī klausos, bet tev šķiet, ka Es piecelšos un aiziešu; kāpēc tu tā domā? nesteidzies, jo lūgšanas laikā esmu tev tikpat tuvu kā tad, kad pieraksti vēstījumu; samazini ātrumu un pārdomā ikvienu lūgšanā izteikto vārdu; kādēļ steigties? Es esmu Savu skolnieku Skolotājs, Es esmu tevi mācījis kā atpazīt Manu Klātbūtni, Es esmu tevi veidojis; ja tu sāksi aizmirst Manu Klātbūtni, Es dažkārt tev par to atgādināšu un turpināšu pār tevi izliet bagātīgas žēlastības un atklāsmes;

nāc, strādāsim;

IXΘΥΣ

1989. gada 15. novembris

(Pirms došanās atpūtai² lūdzu Jēzum, lai Viņš man dāvātu kādu vārdu, bet šoreiz – no Svētajiem Rakstiem. Atvēru Bībeli Jāņa evaņģēlija 16. nodaļas 12. pantā:)

„Vēl daudz kas Man jums sakāms, bet šobrīd jūs to vēl nespējat nest.”

(Šajos vārdos es pamanīju nelielu dievišķā humora devu...)

1989. gada 16. novembris

Kungs?

Uz Tevi es paceļu savas acis un dvēseli... Pestītāj, es ilgojos pēc Tevis. Tava svētā Klātbūtne ir mans iepriecinājums, tādēļ uzlūko un aizstāvi mani!

ziediņ, Mīlestība ir tev līdzās; lai gan redzi Mani tikai ar dvēseles acīm, neļauj savai ticībai sarukt; uzsmaidi Man, jo tas Mani ļoti iepriecina; bērniņ, nāc un ņem uz saviem pleciem Manu jūgu – Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta ir viegla; lūdzies tā kā esmu tevi mācījis – lūdzies ar sirdi; lai lūgtos un izlūgtu no Manis žēlastības, pats svarīgākais ir lūgties no sirds; ik mirkli ienāc Manā Svētajā Sirdī, jo Es ilgojos tevi mierināt, Es ilgojos tev dāvat atpūtu; atļauj Mani Mātei tevi mācīt;

(Mūsu Svētā Māte:)

Vassula, Es esmu tev līdzās – esi par to pārliecināta; mierini Manu Dēlu, mīlot Viņu, mierini Jēzu sarunājoties ar Viņu un dāvājot Viņam pirmo vietu savā dzīvē un sirdī; nekad neatlaid Mūsu Rokas, nekad necenties steigties Viņam pa priekšu; esi Mierā ar mums, pielūdz Kungu un Mīlestības dēļ evaņģelizē ar mīlestību; paļaujies uz Viņu un neraizējies par rītdienu, kura pati rūpējas par sevi; neskaties ne pa labi, ne pa kreisi, jo Kungs vēlas tevi izveidot par pilnīgu būtni, kurā varētu atmirdzēt Viņa dievišķais Tēls, Tēls, kuru jūsu paaudze ir pazaudējusi;

¹ Dažkārt man šķiet, ka lūgšanas jāizlasa pēc iespējas ātrāk, lai vairāk laika varētu veltīt vēstījumu pierakstīšanai.

² „Gulētiešanas” vietā pēdējā laikā lietoju vārdu „atpūta”, jo skaudri apzinājos, ka gadiem ilgi, pirms Jēzus mani bija atmodinājis, biju gulējusi ļoti dziļā miegā.

Mūsu vēstījumu mērķis nav jūs tiesāt vai kritizēt, mēs nenākam, lai jūs apvainotu; Mēs nākam pie jums Žēlsirdības un Mīlestības pilni, ilgodamies ikvienu no jums atvest atpakaļ pie Sevis un visus jūs darīt par dievišķām būtnēm;

Es tevi svētīju un esmu ar tevi;

Arī es, Svētā Māte, tevi svētīju. Amen.

1989. gada 20. novembris

Vassula, apzinies šīs dāvanas lielumu! nāc – Es un tu, tu un Es, un ierādi Man pirmo vietu tavā dzīvē un sirdī; meitiņ, vienīgais, ko sagaidu no tevis, ir mīlestība, jo Es, Jēzus Kristus, Dieva mīļotais Dēls, gatavojos atgriezties pie jums; Es jau esmu uz Savas Godības pilnās Atnākšanas ceļa un drīz vien jūs arvien skaidrāk saklausīsiet Manus soļus; Es tuvojos ikvienam no jums; Es jūs visus mīlu;

IXΘΥΣ

esiet vienoti;

1989. gada 22. novembris

Kungs, uzrunā mani, lūdzu, caur Svētajiem Rakstiem... (Atvēru Bībeli Lūkas evaņģēlija 1. nodaļā 35. pantā.)

„Svētais Gars nāks pār tevi...”

meitiņ, atgādini pasaulei par Manu Klātbūtni; sludini Manu vēstījumu līdz pat pasaules robežām; lūdzies, Es klausos...¹ Es tev palīdzēšu:

„Tēvs, atklāj man Savu Mīlestību, jo atklādams To, Tu man atklāj arī Savu Svēto Vaigu. Atmirdzi pār mani un neļauj nevienam mani pievilt – vadi mani un esi Mans Skolotājs un Audzinātājs. Dāvā man žēlastību mācīties no pašas Gudrības. Amen.”

vai redzi? lūdz Manu palīdzību un Es nekavēšos; nāc, jo tu vēl arvien mācies; paliec Manā Tuvumā un neaizmirsti, ka Es ikvienu no jums aicinu vairot savas zināšanas; arī Mana Klātbūtne ir Sakraments; nenonciniet Mani tāpat kā Es neaizmirstu par jums; Es vēl neesmu pabeidzis runāt² – Es, Kungs, esmu tavš Mierinājums un Es, Kungs, vadīšu tevi līdz galam pat tad, ja tu neapzinies tev doto žēlastību lielumu; Es, Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā, nemitīgi turpināšu tevi piepildīt ar Savu Garu, Saviem Vārdiem un Savu Likumu, un Es tevi pacelšu pie Sevis;

Es, kungu Kungs, neizlaižu tevi no Sava redzesloka – saņem Manu Mieru un Mīlestību; Es svētīju ikvienu no jums, esiet labi;

IXΘΥΣ

1989. gada 23. novembris

Mans Karali, vadi ikvienu dvēseli pretim Patiesībai, lai mēs visi varētu Tevi godināt ap vienu Tabernākulu. Palīdzītiem, kuri dzird, bet nesaprot, šoreiz izprast Tavu Vārdu Patiesību. Palīdzītiem, kuri skatās, bet neredz, ieraudzīt un ieiet Tava Noslēpuma dzelmēs...

Mīkstini viņu sirdis un dari tās saprotošas. Palīdzītiem saprast ar sirdi un nevis ar prātu, palīdzītiem atgriezties un saņemt no Tevis dziedināšanu, slavējot Tevi, mūsu Karali. Amen.

bēmiņ, Es augšāmcelšu pat mirušos, tāpēc lūdzies par dvēselēm, kuras nav izpratušas Manu Gribu;

pastāvi stingri Manā Mācībā, stāvi droši uz Mana ceļa, laupot drosmi tiem, kuri ievaino Manu Miesu; pret saviem ienaidniekiem, kuri ir arī Mani ienaidnieki, izturies laipni, bet

¹ Es nespēju atrast īstos vārdus, tādēļ Kungs nāca man palīgā.

² Es biju mēģinājusi kaut ko pateikt.

vienlaikus māci ar stingrību; bērniņ, Es vadīšu ikvienu tavu soli; mīli Mani no visas sirds, visas dvēseles un ar visu savu prātu, jo tā rīkojoties, tu ieraudzīsi Mani, savu Dievu; meitiņ, ikdienā veltī Man kaut dažus mirkļus tā kā esmu tev to mācījis, jo šāda uzmanības izpausme sagādā Man prieku; vismīļotā dvēsele, mīli Mani tāpat kā Es esmu tevi mīlējis; Es esmu tavs Laulātais Draugs un Es tevi pabaroju, piepildu un mierinu; Es rūpējos par tevi un paceļu pie Sevis tavu dvēseli; Es esmu Tas, Kurš tevi mīl ar īpašu mīlestību; vismīļotā dvēsele, Es to zinu,¹ bet Es tevi esmu veidojis un audzinājis šai misijai; kad pagursti – atbalsties pret Mani un Es tevi no jauna piecelšu; ziediņ, viss, ko dari Manā Vārdā, pagodina Mani; ēd no Manis – Es tevi mīlu un esmu tevi radījis, lai tu mīlētu Mani; esmu tevi radījis, lai tu dāvātu Man atpūtu un dalītos ar tevi visā, kas Man pieder; lūdz Tēvu, lai Viņš neļauj nākt Dusmām, kuras ar tādu smagumu gulstas pār šo laikmetu; lai tava mīlestība, sirds lūgšana un gavēnis remdē Viņa Bardzību; nožēlo grēkus un atgriezies, ieej Miera un Svētuma pasaulē, dzīvo svēti, kļūstot par Manas dievišķības atspulgu;

Vassula, vai esi laimīga, ka esmu tevi darījis brīvu?

Slava Dievam! Jā, Kungs!

esi Man pateicīga, atļaujot tevi lietot manam Godam; apzinies, ka lūgšu no tevis upurus, ciešanas un lielu pacietību, tomēr nekas no tā nebūs veltīgs; atceries, ka esmu tevi audzinājis, lai tu kļūtu par vēl vienu Manas Godības krucifiksu; ikvienam no šiem krucifiksiem ir jāklūst par gaismas kolonnu, kura kļūdē tai apkārt esošo tumsu; izturies pret Mani kā pret Karali un ved dvēseles pie Manis; Es esmu izslāpis pēc dvēselēm, Es tev palīdzēšu un Gudrība tevi mācīs; esi Manā tuvumā un neaizmirsti par Manas Klātbūtnes noslēpumu;

Es, Jēzus, tevi svētīju; mīli Mani;

IXΘΥΣ

1989. gada 26. novembris

bērniņ, miers lai ir ar tevi; uzklausi Mani, esi piesardzīga un nepiemini neko, kas nebūtu saistīts ar šīm atklāsmēm; runājot izmanto vārdus no vēstījumiem un Svētajiem Rakstiem – Es esmu Tavs Skolotājs, tāpēc esi piesardzīga un balsties Manī; Es esmu tavs Pestītājs; Es esmu tavs Svētais; Es esmu, kas Es esmu – kādēļ gan nepaļauties uz Mani? Mani ļoti iepriecina tavs smaids un Man patīk tava bērnišķā ticība;

Vassula, esi drosmīga, jo Es pazemināšu visus Savus ienaidniekus; meitiņ, esi drosmīga – Es zinu, ka ir smagi dzīvot trimdā un nāves ielejā, bet nekad nešaubies, ka tevi mīlu; Es esmu tev līdzās un sniegšu savu palīdzību pat vismazākajos sīkumos;

Mīlestība tevi mīl;

IXΘΥΣ

1989. gada 27. novembris

Kungs, esi mans Spēks! Es apskaušu Tavu Krustu un sekošu Tev šai ceļā līdz pat galam. Esmu Tev pateicīga par visu, ko ļauj man piedzīvot.

Manas Svētās Sirds Vassula, saņem Manu Mieru; nebīsties, jo tev dotā harisma paliks tevī līdz pat mūsu satikšanās dienai; priecājies, ka vēlos tevi pabarot tieši šādā veidā! priecājies, ka varēsi izmantot šo dāvanu līdz pat savas nāves stundai! priecājies, ka esmu tevi tik bagātīgi apdāvinājis! meitiņ, priecājies, ka esmu tevi atgriezis dzīvībā; Es svētīju tavu pavisam nelielo ticību; ņem Manu Krustu un apkamp To; Manā Krustā ir tava Dzīvība;

¹ Kaut ko pateicu Jēzum.

Es, Jēzus no Nācāretes, svētīju tevi un visus tos, kuri darbojas, lai izplatītu Manus vēstījumus; Es svētīju ikvienu no viņiem; nāc – „mēs, mums”?

Jā, Kungs.

mēs, mums?

Jā, Svētā Māte.

1989. gada 28. novembris

Jēzu?

Es esmu; Mīlestība ir tev līdzās; paņem Manu Krustu un ļauj Man atpūsties tevī, bērniņ; Mīlestība ir nogurusi un tai ir nepieciešama atpūta; bērniņ, nekad neatstāj Mani; Es tevi apveltīšu ar zināšanām un atpazīšanas dāvanu, tomēr vēlos, lai tu ik dienas pilnībā veltītu sevi Man, jo tas ir vienīgais veids kā tevī piepildīties Manai Gribai; nāc un neaizmirsti par Manu Klātbūtni – Mīlestība tevi svētī;

1989. gada 29. novembris

Mana sirds, Kungs, ir gatava Tevi pieņemt – lūk, es esmu un ieklausos Tevī!

(Vēstījums decembrī paredzētajai lūgšanu sapulcei.)

Vassula, Es priecājos, ka varu tevi lietot; ieklausies un raksti – miers lai ir ar tevi;

Es esmu jūsu Pestītājs, Es esmu Miera Princis; Es esmu jūsu Mierinātājs, Es esmu Mīlestība, un jūs ieklausāties Mīlestības Balsī; jūs esat ieradušies no tālienes, lai ieklausītos Miera Princī – šodien jūs dzirdēsiet runājam savu Pestītāju; jūs nākat pie Manis, jo meklējat Mieru, un patiesi Es jums saku: „Miers lai ir ar jums”; mīļotie, vai jūs ilgojaties pēc mierinājuma? nāciet un Es pār jums izliešu mierinājuma straumes; jūs esat izslāpuši pēc Mīlestības? nāciet! kritiet Manos apskāvienos, jo Es esmu Mīlestība! bērniņi, nepieļaujiet, lai jūsu sirdīs ienāktu satraukums; Es nekad neesmu jūs atstājis, Es, Jēzus, vienmēr esmu bijis jums līdzās;

Es nāku pie jums šādā veidā, jo vēlos jūs mierināt un atgādināt jums Savu Likumu; Es vēlos jūs visus aicināt atgriezties pie Mīlestības, Miera un Vienotības; Es nenāku jūs ne tiesāt, ne apsūdzēt; Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā Es nāku, lai atgādinātu jums, ka esmu Svētais un tāpēc arī jums visiem ir jādzīvo svēti;

Es esmu Mīlestības Dievs; Es neesmu Dievs, kurš vieš izmisumu, bet gan Cerības Dievs – Es nāku jums dāvāt Cerību; svētie, neviens jūs nemīl tik ļoti kā Es; Es esmu atdevis par jums Savu Dzīvību – kāpēc gan lai Es neizmantoju visus iespējamus līdzekļus, lai jūs brīdinātu un attālinātu no jums ikvienu ļaunumu? kādēļ gan lai Es neizmantoju visus iespējamus līdzekļus un necenstos jūs pievilkt tuvāk Mājām – Manai Vissvētākajai Sirdij?

tos, kuri vēl arvien nav samierinājušies ar Mani, Es nāku, lai aicinātu uz Mieru; vienīgais, ko no jums sagaidu, ir MĪLESTĪBA; pār jūsu paaudzi ir izlijusi Svētā Gara pārpilnība un visas šīs žēlastības Es esmu dāvājis tikai Manas bezgalīgās Žēlsirdības dēļ; jums nevajadzētu būt izbrīnā, ka runāju uz jums šādā veidā – vai gan Es neesmu Visvarenais? Mani vēstījumi spēj dāvāt atgriešanās žēlastību daudziem noklīdušajiem, tie var palīdzēt atgūt veselo saprātu un atgādināt par Patiesību; tiem, kuri vēl arvien netic Maniem dievišķajiem Darbiem, Es vēlētos uzdot to pašu jautājumu, kuru jau reiz esmu uzdevis farizejiem: „Kurš no jums, ja viņa dēls vai vērsis sabata dienā iekritīs akā, to tūlīn neizvilks?”¹

mīļotie, Es esmu Žēlsirdības Bezdibenis, Es esmu bezgalīgā Bagātība un Mana Balss būs dzirdama visā pasaulē; tā izskanēs pat šīs zemes tumšajā klēpī – tur, kur atdusas mirušie;

¹ Lk 14, 5.

Es iešu, lai viņus augšāmceltu, Es viņus pārveidošu gaismas kolonnās, bet tiem, kuri vēl arvien kritizē Manus Darbus, Es saku: meklējiet Kungu sirds vienkāršībā; Mani priesteri, Mani priesteri... jūs visi, kas atspoguļojat Manu dievišķo Tēlu... šī gada beigās atļaujiet Man jūs aicināt pie Manas Vissvētākās Sirds Avota; Mana Sirds ir Mīlestības Bezdibenis, kurā jūs varat gūt papildījumu savām sirdīm; ieklausieties Manos Vārdos un rīkojieties saskaņā ar tiem; neesiet līdzīgi uz smiltīm celtiem namiem, kuriem nav pamatu un kurus bez pūlēm var aizskalot ūdens straumes! esiet stingri un stāviet droši, sekojiet Maniem Padomiem un no Manis saņemtajām Mācībām; Es pievilksu pie sevis ikvienu cilvēku un Mans Mīlestības Gars atklās parādīs jums visiem Manu Svēto Vaigu;

mīļotie brāļi, Es nāku, lai jūs iedrošinātu palikt Manā Mīlestībā; Mīlestības dēļ turpiniet ar mīlestību ganīt Manu tautu, staigājiet Manā Gaismā un Es jūs vadīšu; Es esmu pasaules Gaisma, bet jūs esat Mani draugi, Mani izredzētie; ienāciet Manā Vissvētākajā Sirdī, iegremdējieties Mīlestības Ugunskurā, atļaujiet Man iekvēlināt jūsu sirdis, lai jūs, savukārt, varētu iet un iekvēlināt tos, kuri ir jums visapkārt;

nāciet pie Manis tādi, kādi esat – nepilnīgi; saņemiet Manu neizmērojamo Mīlestību; jūsu mīlestībai nav jābūt tikai tukšiem vārdiem, tai ir jāizpaužas darbībā; ļaunumu atmaksājiet ar mīlestību... netaisnībai atmaksājiet ar taisnīgumu... naidam atmaksājiet ar mīlestību... piedodiet, piedodiet... ļaujiet mīlestībai vienmēr būt klātesošai jūsu darbībā un rīcībā; Manas Vissvētākās Sirds bērni; pašreiz jūs dzīvojat ļoti grūtos laikos; Manu ienaidnieku un pretinieku valstība ir tikusi izstiepta pār visu pasauli līdzīgi tīklam; šī iemesla dēļ Es vēlos jūs aicināt divkāršot jūsu lūgšanas; Es vēlos, lai jūs lūgtos no sirds, jo tikai šīs lūgšanas sasniedz Mani;

nāciet un nožēlojiet savus grēkus... bērniņ, atdzīsties savos grēkos, lai būtu cienīgs saņemt Mani mazajā, baltajā Hostijā; nāc un ēd Mani, nāc un dzer Mani, un atceries, Kas ir Tas ar kuru tu satiecies šajā svētajā mirklī; tu saņem Mani, tu pieņem sevī Dzīvību; esi šķīsts, lai saņemtu Mani un ilgojies pēc šī svētā mirkļa kā vēl nekad agrāk; ilgojies saņemt Savu Dievu... pat Mani eņģeļi ar ilgām noraugās šajā svētajā Mielastā, vēlēdamies kļūt par vienu no jums! ļaujiet jūsu sirdīm kvēlot svētā degsmē par šo cildeno notikumu un sakiet Man: „Jēzu, es, grēcinieks, vēlos saņemt Tavu piedošanu. Es zinu, ka neesmu Tevis cienīgs, tomēr saki tikai vārdu, un es tapšu dziedināts”; atkārtojiet vairākkārtīgi šos vārdus, jo tie Mani iepriecina; šie vārdi liek Man, jūsu Dievam, steigties pie jums, tie piepilda Manu Vissvētāko Sirdi ar Līdzjūtību;

lūdziet Mani: „Kyrie eleison! Christe eleison! piedod, man, grēciniekam!” zemojieties Manā priekšā un Es jūs paaugstināšu... izzūdiat, un Es jūs pacelšu pie Sevis un paslēpsu jūs Savā Vissvētākajā Sirdī; no šī brīža Es jums lūdzu: dzīvojiet nemitīgā ticībā, mīlestībā un svētumā; ļaujiet šim aicinājumam kļūt par vadmotīvu visam turpmākajam gadam;

nāciet un esiet vienoti Manā Svētajā Vārdā tāpat kā Es un Tēvs, Mēs esam vienoti; Es, Kungs Jēzus Kristus, svētīju ikvienu no jums, apzīmējot jūsu pieres ar Savas Mīlestības zīmi;

Mīlestība jūs mīl;

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums.)

Dieva bērni, miers lai ir ar jums; Man, jūsu Svētajai Mātei, Dieva pestīšanas plāna īstenošanai ir vajadzīgas jūsu lūgšanas; Es meklēju lūgšanas, kas izplūst no sirds; ļaujiet jūsu lūgšanām līdzināties vīrakam, kas sniedzas pretim Debesīm;

piepildiet savas sirdis ar Dieva Mīlestību un priecājieties par Pestītāju, Kurš nāca pasaulē jūsu pestīšanas labad; Pestītājs, lēnprātības un pazemības pilns, ir nācis virs zemes, lai atbrīvotu apspiestos; Viņš nāca, lai „atvērtu acis aklajiem un atsvabinātu no cietuma apspiestos un tos, kas sēd tumsībā”¹; mīļotie bērniņi, šis pats Pestītājs aicina jūs arī šodien un ikvienu no jums sauc viņa vārdā; atgriezieties pie Viņa; šis pats Jēzus atgādina jums šodien Savu mācību un šis ir tas pats Jēzus, kuru Es, Viņa Māte, auklēju Savās Rokās un ietinu lina autiņos; Viņš dzima, lai kalpotu un atpestītu, bet šodien šis pats Jēzus jūs aicina iet pestīšanas ceļu un atgādina jums, ka piederat Viņam; Pestītājs kļuva redzams miesā un upurēja pats sevi jūsu atbrīvošanai; nāciet, priecājieties un esiet laimīgi!

nāciet un sludiniet Viņa Varenības pilno Vārdu! nāciet un esiet prieka pilni Viņa Vārda vēstneši; Es jūs visus mīlu un, ticiet Man, Mans Apmetnis ir pietiekami plats, lai zem tā varētu paslēpties ikviens no jums!² nāciet pie Kunga un nebaidieties Viņam parādīt jūsu vājības; nāciet pie Kunga un upurējiet Viņam savas sirdis – Viņš tās pieņems tieši tāpat kā reiz pieņēma mirres, vīraku un zeltu;

Mēs jūs mīlam... Mēs jūs bezgalīgi mīlam, atdodiet sevi Viņa rokās; Jēzus nāk pie ikviena no jums, Viņš nāk, lai atbrīvotu šīs pasaules gūstekņus un dāvātu viņiem brīvību; Viņš nāk atbrīvot tos, kuri līdzīgi baložiem ir tikuši notverti ļaunuma slazdos, un pēc tam iesprostoti krātiņos; Jēzus nenogurstoši apstaigā visus krātiņus, atbrīvojot ikvienu ieslodzīto;

bērniņi, dzīvojiet saskaņā ar Kunga dievišķajiem Baušļiem un Likumu; pie tam – Viņa Likums ir izsakāms vienā vienīgā vārdā un šis vārds ir: MĪLESTĪBA;

Es, jūsu Svētā Māte, dienu un nakti aizlūdzu par jums; Es jums dāvāju Savu Mīlestību un svētīju gan ikvienu no jums, gan jūsu ģimenes;

1989. gada 30. novembris

(Atkal visu nakti dzirdēju Svēto Garu nemitīgi lūdzamies manī. Pienākot rītam, ļoti agri, Svētais Gars man lūdza atkārtot Viņam līdzī šādu lūgšanu:

„Pere, aide moi car Ta Puissance est Amour.”

Lūgšana tika izteikta franču valodā un tās nozīme bija: „Tēvs, palīdzi man, jo Tavš spēks slēpjas Mīlestībā.”

Kungs, neskatoties uz daudzajām tautām, kuras grimst grēka un paštainsnības zaņķī, neskatoties uz to, ka viņu kājas ir sapinušās pašu izliktajos slazdos – apžēlojies par tām. Kungs, dāvā viņiem žēlastību sadzirdēt un dari šīs tautas par pilnīgi jaunu maizes klaipu, kurš pagodina Tevi, manu Karali. Mīlestības un Žēlsirdības Kungs, es vēlos tev vēlreiz lūgt par tiem, kuri klausās, bet nedzird un nesaprot, lai Viņi beidzot sadzird... Es vēlos lūgt par tiem, kuri skatās, bet neierauga, lai šoreiz, Tavas lielās Žēlsirdības dēļ, viņi saskatītu Tavu Noslēpumu. Mīkstini viņu sirdis un dari tās saprotošas, palīdzi tiem saprast ar sirdi un nevis ar prātu, un atgriezties, un saņemt dziedināšanu. Tad viņi sapratīs Tavus brīnišķos spriedumus un viņu dvēsele spēs tos pieņemt un godāt. Amen.

bērniņ, Es no jauna pagodināšu Savu Vārdu – tikai pagaidi un tu ieraudzīsi, jo šis ir tikai aizsākums...

Kungs, Tu esi visu apņemoša Liesma un es zinu, ka Tu darbojies ļoti daudzās sirdīs. Kungs, es dzīvoju Tev, esi man tuvu šajā trimdas valstībā.

¹ Is 42, 7.

² Dievmāte smaidīja.

Manis piepildīta, dzīvo Man, patveries Manu Spārnu ēnā; Manas Mīlestības aplaistīta, uzziedi un audz vēl krāšņāka; izplet savus zarus līdzīgi zaļojošam krūmam, pasaki Man, ka Es mīlu visvairāk; maziņā, esi Mana dziesma, esi Manas Debesis un pagodini no jauna Manu Svēto Vārdu; ak jā! savā nogurumā atbalsties pret Mani! iepriecini Mani un sajūti manu Klātieni!

ak jā! esi izsalkusi un izslāpusi pēc Manis, palūkojies uz savu Karali, raugies uz To, Kurš tevi ir izglābis! ziediņ, ieraugi Manu Skaistumu! balodīt, beidzot tu esi brīva!

tagad ienāc Manā Svētajā Sirdī un atļauj tai pilnībā tevi pārņemt; atļauj Manai Sirdij tevi pārveidot Mīlestībā tāpat kā Es esmu kvēlojošā Mīlestības Liesma un Mana Mīlestība ir dedzinoša Uguns; ilgojies pēc manis, jo ilgas vairo Manu godu, pieaudz mīlestībā uz Mani; Mana Roka ir izstiepta pār daudzām tautām un īstajā laikā, pavisam drīz viss tiks piepildīts;

mīli Mani un ilgojies pēc Manis; nāc – mēs, mums?

Jā, Kungs, mūžīgi mūžam. Lai ir slavēts Dievs!

1989. gada 4. decembris

Kungs, neatstāj mani manu vajātāju varā, jo viltus liecinieki ir cēlušies pret mani. Kopš dienas, kad cenšos jauniešus iepazīstināt ar Taviem ceļiem, ļaunais gars ir divkāršojis savas dusmas pret mani.

Jā, Kungs, kopš tās dienas, kad sāku sludināt Tavus vēstījumus un esmu centusies parādīt citiem Tava Vaiga saldmī, ļaunais visādos veidos pūlas manipulēt ar tiem, kuri mani apsūdz. Sātana maldināti, viņi mani vajā un apvaino...

Vassula, esi drosmīga un stipra; Mana Vissvētākā Sirds ir tavs cietoksnis; bērniņ, nāc un paslēpies Tās dzīlēs; Mana Roka ir tevi atbrīvojusi un Mīlestība tevi mīl; bērniņ, tu pamani, ka visi cilvēki nerunā Manas Mīlestības valodā, viņi nekad nav to iemācījušies; tu apzinies, ka ikviens, kuru esmu pacēlis pie Savas Sirds, runā Manā valodā un cenšas būt Manā Klātienē; tu apzinies arī to, ka ikvienam no Maniem bērniem tiek uzbrukts; Es runāju Mīlestības valodā, bet Mani ienaidnieki to nav sapratuši; ja viņi tevi dēvē par ķeceri¹, tad apvaino ķecerībā arī Mani un Manu Valstību, kuras pamatos ir Mīlestība; par šiem kalpotājiem ir daudz jālūdžas un jānes daudzi upuri;

ikviena dvēsele, kas nosoda Manu vēstījumus, Tiesas dienā nostāsies Mana Vaiga priekšā; tai būs jāatskaitās par padarīto un, tici Man, Mans sods būs bargs; tomēr atceries, ka Es vienmēr esmu tavā tuvumā, Vassula, vienmēr pārdomā Manas Klātbūtnes noslēpumu; tagad nāc, lūgšimies:

„Tēvs, Tu piecēli manu dvēseli no tumsības un paslēpi Mani Savu Spārnu ēnā, es Tevi lūdzu – apžēlojies par mani. Iedrošini mani ikreiz, kad baidos, apveltī ar Sava Miera un Mīlestības žēlastību, vairo manu ticību, lai es arvien no jauna spētu pagodināt Tavu Svēto Vārdu. Amen.”

Mīlestība ir tev līdzās; Es pazīstu savējos un Manējie pazīst Mani, bet Es atņemšu redzi redzīgajiem, un došu to aklajiem;

nāc, esi Mans vīraks un esi Man patīkama, nekad neatsakot neko; Gudrība tevi mācīs, nāc;

Kungs, vai „mēs, mums”?

jā, mīlotā – „mēs, mums”;

¹ Kāds priesteris mani nosauca par ķeceri, jo Jēzus Savā laipnībā vēstījumos mani uzrunā par „saderināto”. Šis priesteris laikam bija piemirsis, ka mūķenes, saliekot svētsolījumus, kļūst par Kristus laulātajām draudzenēm... Kāpēc gan mēs nevarētu būt Viņa saderinātās?

1989. gada 4. decembris

(Jutu, ka Jēzus mani aicina un man ir jāsteidzas pie Viņa.)

meitiņ, tu esi Mans acuraugs; neatļauj nevienam tevi pievilt, iedvešot kādas cita veida domas; tavs vājums Mani valdzina, tavs spēju trūkums Man atgādina Manus pirmos mācekļus, kuri nemitīgi bija atkarīgi no Manis un Manas Gudrības; meitiņ, slavē Mani un patveries Manī – Es esmu Dzīvība;

Vassula, paklausība Man ir svarīgāka par paklausību cilvēkiem; pārdomā šos vārdus;

Kungs, man šodien ir ļoti grūti sakoncentrēties.

centies nedomāt par to, kas tev ir apkārt un šādā veidā pacel savu dvēseli pie Manis; nostājies Manā priekšā un sajūti Manu Klātbūtni; ļauj savai dvēselei no meditācijas pacelties kontemplācijā un klusumā tuvoties Man, savam Dievam; nāc pie Manis kontemplācijas pilnā pielūgsmē; tagad lūdzies Rožukroni;

(Jēzus aicināja lūgties Rožukroni, vienlaikus diktēdams man vēstījumus.)

Es un Mana Svētā Māte – mēs klausāmies;

(Es aizsāku Rožukroņa lūgšanu un nonācu līdz pirmajam noslēpumam. Šodien bija jāpārdomā Augstās Godības noslēpumi.)

Es augšamcēlos; vai mēs lūgsimies? Es palīdzēšu tev pārdomāt, nāc;

(Pēc pirmā noslēpuma.)

centies nezaudēt spēju koncentrēties; lūdzies otro noslēpumu, pārdomājot Manu Debesskāpšanu; lūdzies, mīļotā, amen...

tagad ienāc trešajā noslēpumā, kurā pārdomājam Mana Gara nonākšanu uguns mēļu veidā; lūdzies par jauniem Vasarsvētkiem, jo jau tagad tava paaudze izjūt pirmās dzemdību sāpes; nakts ir gandrīz galā un atmirdz pirmie rīta blāzmas stari; ļaunais, kurš bez grūtībām klaiņoja pa tumsi, pienākot dienai, bēgs; patiešām – Mans Žēlastības Gars izliesies pār visu cilvēci un Es pats pabarošu jūsu paaudzi, Es pats to mācīšu un vadīšu, un ikvienā ielas stūrī jūs sastapsiet Manu Debesu eņģeļus un svētos; Es izbēršu pār jums Savu Maizi – priecājieties un līksmojiet! Es, Kungs, esmu pasaules Gaisma un tie, kam ir ausis, lai klausās; esiet drosmīgi, jo tuvojās gaisma;

nāc, tagad pārdomāsim ceturto noslēpumu – Manas Vissvētākās Mātes Debesīs uzņemšanu; esi svētīta un pārdomā ...

tagad ienāc piektajā noslēpumā, kurā Es, Kungs, kronēju Savu Māti, darīdams Viņu par Debesu Karalieni; meitiņ, Es vēlētos, lai tu īpašā veidā pārdomā šo noslēpumu; nāc, ikviena Manai Mātei izrādīta uzmanības izpausme iepriecina Manu Sirdi;

nāc un raksti – Es esmu tev līdzās; priecājies, dvēsele, paņem savu zīmuli un pārraksti teikto;

1989. gada 6. decembris

Kungs, iemāci man pacietību... Palīdzi man būt kā Ījabam, kurš grūtības nezaudēja pacietību, bet gan paļāvās uz Tevi.

esi pilnībā atkarīga no Manis; Es tev iemācīšu Man piemītošo pacietību;

Kungs, ja tāda ir Tava griba, ielej manī taviem mācekļiem piemītošo drosmi.

ziediņ, Es tev atgādināšu Savas Krusta ciešanas; Es tās pieņēmu, neskatoties uz kaunu, kas ar tām ir saistīts, tādēļ, lūkojoties uz Manām Ciešanām, nezaudē drosmi arī tu; Mans Gars tevi vada; Es esmu nolēmis iznīcināt jebkāda veida ateismu;

ak, Mans bērns! šai paaudzei pietrūkst pazemības, tāpēc tikai nedaudzī ieklausīsies Manā Balsī; kad esmu centies tuvoties Saviem bērniem ar trauslu instrumentu palīdzību, Manējie visbiežāk ir mēģinājusi apklusināt Manu Balsi; viņu piesardzība pārvēršas

pārdošībā, jo viņi nespēj atpazīt Manu dievišķo Darbu augļus un atsakās ticēt; kā esmu to teicis jau agrāk – viņi nav Manas avis, tāpēc neatpazīst Manu Balsi; Manas avis pazīst Manu Balsi, Es tās pazīstu un viņas pazīst Mani, un Man seko; šie dumpinieki piepilda Rakstu vārdus: „Pēdējos laikos būs smējēji, kas dzīvos savās pašu bezdievīgajās kārbās, tie, kas nošķiras, laicīgi cilvēki, kam nav gara”¹;

bet jūs domājat, ka esat dzīvi, lai gan patiesībā esat miruši; patiesi Es jums saku – atmostieties! ne tikai viņi paši ir miruši, bet tie arī cenšas nedot dievišķo Maisi Maniem bērniem; tie aizmirst, ka Es valdu pār viņiem un dodu Savu Garu kam vēlos, un pieceļu tos, kuri cilvēku vidū tiek uzskatīti par viszemākajiem; Manu pretinieku grēcīgums ir aizvēris durvis Mana Vaiga priekša; nepatīdami pat Maniem eņģeļiem, tie iznīcina šīs paaudzes cerības, izturēdamies pret Svēto Garu tieši tāpat kā farizeji izturējās pret Mani, kad dzīvoju virs šīs zemes;

Vassula, Manas Dvēseles iemīļotā, esi drosmīga un ļauj Man tev pateikt šādus vārdus: Es jūs visus² esmu uzvedis uz ceļa, kurā vēlos dalīties ar jums Savā Miera un Mīlestības Krustā;

Kungs, es vēlētos Tev vaicāt attiecībā par „X”...

arī viņš ir Manas Mīlestības un Manas Dvēseles upuris, viņš ir Mīlestības greizsirdīgās mīlestības upuris; priecājies! jo tu jau tagad izjūti izbailes, kuras piedzīvoju Ģetzmenē;³ tici Man un ļaujies uz Mani, jo esmu tev līdzās; Es dalos ar tevi Savā Krustā; mīļotie – Es un jūs, jūs un Es – mēs cīnīsimies kopā; patiesi Es jums saku – kalni var atkāpties un ielejas piepildīties, bet Mana Mīlestība nekad neatkāpsies no jums; Mana Mīlestība uz jums ir nesatricināma un Mana Uzticamība nekad nezudīs; vai redziet?

atbalsties pret Mani un Es dāvāšu atpūtu tavai dvēselei, tomēr atļauj arī Man lūgt patvērumu tevī, it īpaši tajos mirkļos, kad Dvēsele ir pagurusi, atļauj Man uzticēt tev Savu Krustu un atpūties; Es, Kungs, tev atgādināšu par Savu Klātbūtni;

Miers lai ir ar tevi; sauc pēc Manas palīdzības; Mīlestība tevi mīl;

mīli Mani; Mīlestības dēļ evaņģelizē ar mīlestību;

1989. gada 7. decembris

Kungs, Tu esi viens, tādēļ ved mūs pretim vienai ticībai un vienai Kristībai. Kungs, Tu esi viens Dievs un visu Tēvs, Tu esi pāri visam, visā un visos, bet paši saviem spēkiem mēs nespējam nonākt pie vienotas sapratnes, mēs esam pārāk nelokāmi – vai Tu mūs atstāsi pašus savā ziņā?

lūdzies, lai jūs visi spētu nonākt pie šīs vienotās sapratnes; Es esmu jūs radījis un devis jums brīvību pašiem pieņemt lēmumus, pašiem izvēlēties uzticību Man un Maniem Baušļiem; Es nekad neesmu jums pavēlējis grēkot, tāpēc lūdziet Gudrības Garu, lai Viņš apgaismotu jūsu paaudzi, mācot tai atšķirt labo roku no kreisās;

(Šis vēstījums ir paredzēts kādai jauniešu grupai.)

stāsti par Mani tādā veidā, kādā Es tev to esmu mācījis: Es esmu Mīlestības un Žēlsirdības Dievs, Es neesmu sarežģīts Dievs un nekad neesmu nevienu novārdzinājis līdz nāvei; apzinieties, ka Es jums dodu saskaņā ar jūsu spējām un arī pieprasu no jums līdzīgā veidā; Es nekad nelūgšu kādai dvēselei vairāk nekā tā spēj Man dot, Es nelūzdu pāri spējām; no ikviena no jums Es lūdzu nelielu pretmīlestību, nelielu smaidu, domu vai mīļu vārdu; viens, no sirds izplūstošs vārds, Man būs vērtīgāks nekā miljoniem lūgšanu;

¹ Jūd 1, 18 – 19.

² Visus tos, kuri visdažādākajos veidos, pēc savām iespējām, piedalās šo vēstījumu izplatīšanā.

³ Šie vārdi attiecas uz „X”.

no sirds nākošais ir vissvarīgākais, pat, ja tā ir tikai vissīkākā doma... Es to uztveršu kā ļoti būtisku vērtību;

Es neprātīgi mīlu ikvienu dvēseli; Es esmu Maiguma un Lēnprātības Dievs, Es ar bezgalīgu maigumu iztuos pret ikvienu no Manām atvasēm; pat, ja dažas no Manām atvasēm sadusmo Dievu un nodara ļaunumu Manai Baznīcai, Es tomēr saglabāju pacietību un lēnprātību, steidzoties piedot un aizmirst;

nevienam nevajadzētu domāt, ka Es rūpējos tikai par Saviem svētajiem, jo visi zina, ka Es steidzos glābt ikvienu pazudušu un grēcīgu dvēseli; grēcīgums Mani valdzina, bet nespēja Man tuvoties izraisa Manī vēl lielākas ilgas pievilkt viņus pie Sevis un piespiest pie Manas Sirds;

Es esmu Jēzus un Mans Vārds nozīmē „Pestītājs”, Es nenāku pazudināt, bet glābt;

1989. gada 7. decembris

bēriņ, vai Tu tici, ka Es, Jēzus sastopos ar tevi šajā īpašajā veidā?

Jā, Kungs, es tam ticu...

vai tici, ka Tas, ko tu nemitīgi redzi sev visapkārt, patiešām esmu Es, Jēzus?

Jā, Kungs, es ticu. Kādēļ Tu man to vaicā?

Es vēlos, lai tu, bēriņ, izteiktu šos vārdus; esi laimīga un svētī Mani, jo Tu esi ieguvusi Mana Tēva labvēlību; šīs labvēlības dēļ tev ir jāstrādā un nemitīgi jācenšas pacelt sava dvēsele; Es tev esmu dāvājis žēlastību uzlūkot Mani ar savas dvēseles acīm un žēlastību atpazīt Manu Balsi, tādēļ neļauj pasaulei, kurai tu vairs nepiederi, atkal pārņemt tevi savā īpašumā; Mana Gudrība tev dāvās arvien jaunu sapratni;

esi laipna ar nabadzīgajiem, tieši tāpat kā Es esmu laipns pret tevi; lūdzies viņu vajadzībās, jo neviens tēvs nekad neatstāj savu bērnu tuksnesī; esi pacietīga kā Es esmu pacietīgs ar tevi; meitiņ, necenties saprast lietas, kuras pārsniedz tavu saprašanu – šāda, lepnības pilna, attieksme var novest neceļos gan tevi, gan citus; paļaujies uz Mani un Es tev došu zināšanas, kuras būs saskaņā ar tavām spējām; klausies tikai un vienīgi Manos Vārdos, atbalsties pret Manu Plecu, atļauj Man kļūt par tavu Pagalvi, bet Manai Vissvētākajai Sirdij – par tavu Mājokli;

(Vēlāk:)

ēd no Manis un mācies no Manis; mierini Manus bērnus; vai esi gatava rakstīt?¹ esmu laimīgs, jūtot, ka atbalsties pret mani; bijība palīdzēs tev saglabāt skaidru skatienu un neļaus tavai dvēselei aizmigt; nāc un priecājies par to, ka Es esmu augšāmcēlis tavu dvēseli no nāves, iznīcības un satrūdēšanas;

Jēzu, es vēlos Tev lūgt to, ko esmu lūdzis jau agrāk: piecel gan mirušos, gan tos, kuri jau ir satrūdējuši. Iecel viņus Dzīvībā un ļauj viņiem mājot Tavā Gaismā.

nāve tiks aprīta Augšāmceltā uzvarā, jo Es esmu Dzīvība; Es Pats esmu Augšāmcelšanās un Dzīvība un ikviens, kas ēd Manu Miesu un dzer Manas Asinis, iegūs mūžīgo Dzīvi;

nāc, Es vēlos tev nodiktēt vēstījumus par Manu svēto Euharistiju; Es tevi svētīju par to, ka piekrīti būt ar Mani šādā veidā un atļauj Man tevi izmantot vēstījumu pierakstīšanā; Vassula, centīgi strādā, jo nekas no tā nebūs veltīgs; nāc, Es tevi vadīšu visos tavos aizsākumos, esi nelokāma!

(Šie vārdi „esi nelokāma” atskanēja tāpēc, ka vēstījuma saņemšanas laikā ļaunais gars man atkal centās iestāstīt, ka šie vārdi varētu būt manas zemapziņas auglis. Jēzus man ieteica būt nelokāmai. Gan sātans, gan citi ļaunie gari ir patiess apgrūtinājums, lai gan es cenšos viņiem nepievērst pārāk lielu uzmanību. Viņi bieži vien līdžinās mušām, kuras

¹ Es biju „atbalstījies” pret Jēzu, es nevēlējos palaist garām šo mirkli un ļaut Viņam vienkārši aiziet.

apgrūtina mūsu koncentrēšanas spējas. Tomēr ļaunie gari vienlaikus ir arī viltīgi, tādēļ ir jābūt uzmanīgiem. Viņi atdzīvojas, ja jūt, ka dvēsele zaudē līdzsvaru, novājinās vai šaubās... Lūgšanas viņus nogalina un patur pienācīgā attālumā, bet ticība Kunga Mīlestībai un Žēlsirdībai viņus iznīcina. Bieži vien viņi lidinās gar mūsu ausīm, cenzdamies iedvest aiz patiesībām paslēptus melus. Tieši tādēļ Kungs vēlas, lai mēs nemitīgi lūgtos un būtu nomodā. Nemitīga lūgšana patur pienācīgā attālumā gan pašu sātānu, gan citus ļaunos garus. Lūgšana ir kā aizsargbarjera, bet cīņa ir nemitīga.

1989. gada 13. decembris

Kungs un Pesītāj?

mīļotā, mīli Mani; Vassula, atceries, ka Es esmu tevi izredzējis daudzu vidū un šī Žēlastība, ar kādu esmu tevi apveltījis, ir ļoti vērtīga; šī dāvana tev palīdz pilnībā iegrimt un izzust Manās dzīlēs; Mans mazais stādiņ, tev nav nekādu nopelnu, bet Es tik dedzīgi vēlos un ilgojos pacelt tevi pie Sevis un palīdzēt tev iegremdēties Manī, ka Es pat neievēroju ne to, kāda tu patiesībā esi, ne arī tavus grēkus; Es visu piedodu... vai tagad tu izproti Manu dedzīgo Mīlestību?

esi maziņa un nekad neaizmirsti aicināt Mani, nekad nemitējies slāpt pēc Manis; atbalsties pret Mani savā nogurumā un paliec Manī, jo tāda tu Man patīc vislabāk; Mīlestība tevi mīl;

1989. gada 14. decembris

pagodini Mani ar savu mīlestību un pielūgsmi; tagad tu apzinies, ko nozīmē būt Manī, Dievā un dzīvot Manī; Es esmu tavš mīlošais Tēvs, kurš tevi patur piekļautu pie Savas Sirds; Es tevi sasildu, pabaroju un mierinu; tev nav jāraizējas, jo tavas dzīvības avots izplūst no Manām dzelmēm; tev nav jābaidās, jo Mana Mīlestība tur tevi Savās rokās; Es esmu tavš Aizstāvis un Manā tuvumā tu vari justies droša; Es, Kungs, esmu tevi audzinājis kā māte, kas rūpējas par savu bērnu; mīļotā, Dzīvības Avots ir Manī, esi svētīta;

1989. gada 16. decembris

miers lai ir ar tevi;

svētums nav vienas dienas darba rezultāts; tev ir jābūt neatlaidīgai šai šķēršļu un nelielu krustu pilnajā ceļā; neizej no Manis – vai tu turpināsi? vai tu turpināsi iet ar Mani līdz galam?

Es neaiziešu projām no Tevis, mans Kungs. Palīdz man arī turpmāk cieši turēties pie Tavu Drānu apmales un nenoklīst no Tevis nospraustā ceļa.

atbalsties pret Manu Krustu un tas tevi aizvedīs līdz Pilnībai; Es esmu tev līdzās, Es esmu vienots ar tevi;

lūdzies, Mana Vassula; dievbijība ir pirmā mīlestības pazīme un Es, Dievs, esmu tevi piesūcinājis ar Savu Mīlestību; Es lūdzu, lai ikviena dvēsele nāktu un pagremdētos šajā Mīlestības okeānā, lai ikviena no tam tiktu piepildītas ar šo Mīlestību un sajustu to; Es, Jēzus, mīlu ikvienu no jums – ienāciet Manā Svētajā Sirdī, Es vēlos ikvienu no jums apslēpt Tās dzelmēs uz mūžīgiem laikiem, Es vēlos, lai jūs piederētu vienīgi Man; ziediņ, mīli Mani, pielūdz Mani, bet Es izdarīšu visu pārējo; iemācies šādus vārdus: „Jēzu, dari mani par Savu atpūtas vietu; Kungs, nāc un atpūties”;

1989. gada 17. decembris

(Nejutu Kunga Klātbūtni. Kad tā notiek, es ļaujos panikai, zinu, ka tā ir vienīgi mana vaina, tādēļ pārbaudījums šķiet vēl smagāks. Manā personiskajā piezīmju burtnīcā

piezīmes atgādināja visīstākos skribelējumus. Kungs nekavējās steidzās man palīgā un uzrunāja mani rakstiskā veidā:)

vai Man tev ir vienmēr jāatgādina, lai tu neatstāj savu roku „savā vaļā”? Es vēlos, lai tu klausītos; Es esmu tev līdzās, bet tavš prāts ir pārāk izklaidīgs, lai Mani satvertu; klausies! Es, Kungs, vēlos, lai tu klausītos! esi vienota ar Mani – Es un tu, tu un Es, un tad MĒS varēsim sadarboties! uzmanies, Vassula! vienoti, mēs varēsim arī darboties vienoti;

(Es biju piedzīvojusi izmisumu, jo saņemot atklāsmes un pārdabisku vadību bez kādiem saviem nopelniem, tik intīmā veidā baudot Dieva Klātbūtni, vienā brīdī šķita, ka Dievs varētu aizslēgtu Savu Debesu durvis... Šo šaubu dēļ es vairs nespēju baudīt Viņa Klātbūtni.)

nebīsties; Es tik dedzīgi esmu ilgojies pēc šiem brīžiem, kad mēs beidzot varētu būt kopā... nekad netici, ka Es varētu tev liegt baudīt Manu Klātbūtni; Es tevi tikai izaicināju, jo vēlējos pamodināt no tava miega, bet mēs kopīgi strādāsim līdz pat beigām; ļauj savai sirdij uzgavilēt priekā par Manu Klātbūtni, Man vēl ir daudz kas tev sakāms, tomēr tu nespēsi visu pierakstīt – Es pazīstu gan tavu trauslumu, gan vājības;

nāc, tev nav jāsarunājas ar Mani izmantojot vārdus; vienkārši pasaki, ka mīli Mani, atļauj runāt sirdij: mīli Mani, ilgojies pēc Mani, raugies Manī – tā tu piepildi Manu Gribu; Mana Griba ir mīlestībā un pielūgsmē, tāpēc rīkojoties šādā veidā, tu klusumā pildi Manu Gribu – VISS tiek piepildīts; upurē Man savu gribu, upurē Man visu, kas tev ir – sevi pašu, gribu, to, kas tev sagādā prieku – visu;

Kungs, es Tev upurēju savu gribu, sevi pašu, visus iepriecinājumus un visu, ko vien Tu vēlies. Kungs, jūties brīvs paņemt no manis it visu, ko vēlies!

vai pretim tu vēl arvien vēlētos saņemt Manu Miera un Mīlestības Krustu?

Jā, Kungs! Es to vēlos visā pilnībā. Pat, ja tā smagums mani piespiestu pie zemes – es to vēlos un nesīšu pat tad, ja man nāktos rāpot uz ceļiem.

meitiņ, Mans Miera un Mīlestības Krusts svētdarīs daudzus no Maniem bērniem; ļauj Man ienākt un palikt tavā sirdī; Es, Kungs, tevi svētīju; mīļotā, pagaidi un tu ieraudzīsi; *Man tik ļoti patīk, kad Tu saki „pagaidi un tu ieraudzīsi”!*

maziņā, Es to zinu; mēs, mums?

Jā, Kungs!

mēs, mums?

Jā, Svētā Māte...

1989. gada 18. decembris

Vassula, Es tevi pabarošu tavu ienaidnieku priekšā; izjūti tās sāpes, ko sajūtu Es, noskatīdamies kā tev ir jādzīvo starp vilkiem...

lai arī Mani mierina eņģeļu leģioni, tomēr Mana Dvēsele nerod mierinājumu un Mana Sirds ir bēdu pilna; ienaidnieki dzirdina tevi ar saindētu dziru, tomēr Es Savā lielajā Mīlestībā turpināšu tevi dziedināt; Es sagraušu visus šķēršļus, kurus nicinājums ir uzcēlis pret Maniem eņģeļiem,¹ pret tiem, kuri sagādā prieku Manai Sirdij, kuri Mani mierina un dāvā Man atpūtu; jūs, kas Manā Žēlastībā saņemat Manus vēstījumus, jūs, kas piedāvājat atpūtu Mani Dvēselei – jūs visi esat Mani eņģeļi, Manas īpaši izredzētās dvēseles; Es nenoskatīšos kā jums uzbrūk Kaini, kuri ir ietiepīgi ieslīguši savos grēkos un nevēlas no tiem iziet; Es nebūšu vienaldzīgs, ja viņi, kā ierasts, atkal vēlēšies jūs nogalināt;

¹ Mūsdienu izvēlētajiem vēstnešiem.

Kungs, Kaini mums uzbrūk bez žēlastības – viņi nogalināja senākos praviešus un šodien vēlas atkārtot agrāko laiku noziegumus. Viņi ir nolēmuši iznīcināt visus Tavus Altārus un vēlas mūs noslaucīt no šīs zemes virsmas!

Mans atlikumiņ... Mans altāri... tevi Es pacēlu no putekļiem un izveidoju par dzīvu altāri Savam, Visaugstā Dieva, godam; tu esi viens no Maniem altāriem, kurus Es izvietuju visdažādākajos zemes nostūros; jūsos Es ieleju Savas kvēlošās ilgas un Savā dedzīgajā Mīlestībā vēlos teikt, ka šoreiz Kainiem nāksies nostāties Manā priekšā; viņi vēl arvien ir izslāpuši pēc asinīm un turpina sēt savu ļaunuma sēklu agrāk uzartajā zemē; šodien viņi ēd no agrāk sētās labības un viņiem nāksies uzlūkot Mani; balodīt, ieklausies... viņam vairs neizdosies ar spēku aizvilkt tevi uz tuksnesi un tur izliet tavas asins, ne arī atņemt tev uguni, kuru esmu dāvājis;

Mani mazie altārīši, jūs esat Mans prieks – esiet drosmīgi un nebīstaties, jo ikviens grēks atgriežas pār sava darītāja galvu... pār šiem Kainiem vēl arvien gulstas Isaja pravietojums, kurā Es, Kungs, saku, ka došu tiem: „kūtru garu, nedzirdīgas ausis un neredzīgas acis, un tādi viņi būs līdz šai dienai” un mūžam;

Es pārvedu Kainu no viņa zemes uz tuksnesi, uz zemi, kurā es nedzīvoju, zemi, kurā upju vieta plūst grēka straumes un samaitātība apūdeņo tās zemi; Taisnība Kainu aizvāca no Mana redzesloka, bet pat šodien, kad Mana Žēlsirdība nāk viņam pretim un izstiepj savu roku, lai viņu glābtu, Kains vēl arvien atsakās no Mani... Es pat nokāpu pazemes valstībā, lai no turienes izvestu tumsībā mājajošās dvēseles, bet tu, Kain, līdz pat šai dienai nevēlies Mani uzklausīt un atdzīt par savu Dievu;

Vassula, Manu balodīt, nebaidies un runā, jo Es esmu tevi pārklājis ar Savu Garu; šķērsot trimdas zemi nav viegli, tomēr Es esmu tev līdzās, Es, tavs svētais Ceļabiedrs, eju tev blakus un dodu tev vajadzīgos vārdus, draudzību un mierinājumu; Es esmu tev līdzās, lai uzveiktu tavus ienaidniekus; Es esmu tev līdzās, lai nomierinātu jebkādu viesuļvētru, kura cenšas tevi iebaidīt; Es esmu tev līdzās, lai padzītu tev uzbrūkošos vilkus; Es esmu tev līdzās, lai apslēptu tavu galvu no svelošās saules stariem; Es, mīļotā, esmu tev līdzās, lai ar Savu Gaismu izdzenātu tavā ceļā ložņājošās odzes un skorpionus; Es tevi vadu pa tev nozīmēto ceļus un ik dienas pārklāju ar Savu vīraku gan tevi, gan visus tos, kuri mūs pavada; Es svētīju ikvienu viņu soli;

Manas Acis ir vienmēr nomodā pār jums, Mani balodīši; Man bija jādodas tālu tuksnesī, lai jūs atrastu – Mana Mīlestība uz jums ir dzīva Liesma, bet Mana Greizsirdība ir daudz dziļāka nekā agrāk; ieklausieties Manā Dziesmā, jo atpūtas vieta vairs nav tālu; neviens jūs nemīl tik ļoti kā Es un šo Mīlestības dāvanu Es dāvāju arī jums;

nāciet un ieklausieties Manās Mācībās, Manas mācības ir Dzīvība; pasaule par tām ir aizmirsusi, lai arī viņai tās būtu vajadzējis sargāt kā savu acuraugu; nāc, „mēs, mums”?

Jā, Kungs, mūžīgi mūžam.

mēs, mums?

Jā, Māmiņ

Es tevi mīlu;¹

1989. gada 19. decembris

Ak Svētais Patiesības Gars! Neļauj manai dvēselei padoties apjukumam. Tu esi mans dievišķais Skolotājs, Tu līdz šim esi mani mācījis ar Gudrību. Esmu šeit, lai ieklausītos Tevī, mans Kungs un mans Skolotāj!

¹ Dievmātes vārdi.

maziņā, pienākot pārbaudījumiem, nesadumpojies, necenties sniegt savu viedokli; no tevis ir jāizplūst vienīgi Manam Mieram; Kunga Mieram; nepārdomātas atbildes strīdus laikā var kļūt par nelabojamu kļūdu; saņem to, ko esmu tev dāvājis no Savas Sirds – ne vairāk, ne mazāk; ņem to, ko esmu tev devis; vai tagad Mani saproti?

Jā, Kungs! Pasaki man vēlreiz, kas esi...

uzklausi Mani; runāju Es, Jēzus Kristus, Dieva Miļotais un Iemiesotais Dēls, Kurš nāca, lai mājotu jūsu vidū;¹ ziediņ, esi drosmīga, atdusies Manā Sirdī un ieklausies Manos sirdspukstos; esi līdzīga vīzijā redzētajai dūjai; Es jūs visus neprātīgi mīlu; tagad tu Mani, Visuvaldītāju, pazīsti labāk; Es esmu tavš Audzinātājs un tevi uzturēs vienīgi ticība, ticība un vēlreiz ticība; Es vēlos tevi audzināt ticībā; tev vienmēr būs žēlastība sazināties ar Mani; lai ieklausītos Manī, tev ir jāspēj nostāties Manā priekšā, atmet visas liekās domas un kontemplācijā uzlūkot Mani, pieminot Manu Klātbūtni; Es tev atņemu spēju kontrolēt tavu roku, pieņem to, jo šī ir Mana dāvana; Man patīk, ka notiek tieši tā – vai neesi pamanījusi, ka viss ir Manis dots? Es šādā veidā vadīšu tevi līdz galam; priecājies!

Kungs, Tu man atņem spēju runāt...

esi laimīga, jo tu neesi pelnījusi nevienu no šīm žēlastībām; nāc, Mīlestība tevi mīl;

1989. gada 23. decembris

meitiņ, Miers lai ir ar tevi! pieskaries Manai Sirdij... sajūti šīs Sirds sāpes;

(Savā garā sajutu Kunga Sirdi.)

izvelc ērkšķus, kuri plosa Manu Sirdi;

Kungs, parādi kā to izdarīt!

ērkšķus no Sirds izvelc mīlestība; Vassula, mīli Mani; mīli Mani un esi balzāms uz Manām Rētām; mierini Mani un atved pie Manis daudz mazu dvēseļu; parādi tām Manu Sirdi un pastāsti par Manu Mīlestību; izvelc citu pēc cita ērkšķus, bet to vietā ieliec mazās dvēseles...

Manā Namā ir jānotiek lielām pārmaiņām, tomēr Es pats būšu Tas, Kurš to atjaunos; neskatoties uz nežēlīgajiem uzbrukumiem Manam Namam, Es, Kungs, beigās gūšu virsroku; tad Es piepildīšu Savu Namu ar tīrām dvēselēm, Mans Nams līdzināsies dūju ligzdai; Es šīm šķīstajām dvēselēm atļaušu ēst no Manas Rokas un iemācīšu viņas saukt Mani par Tēti; dievišķība pārvarēs iznīcību, kuru ir izveidojušas Manu bērnu – ateistu rokas;

Es no šīm tīrajām dvēselēm vēlos izveidot dievišķas būtnes, kurās atmirdzētu Mana Dievišķība; tieši tādēļ Es šajās dienās jums nemitīgi atgādinu Patiesību; pat, ja Man nākas atkārtoties un dažus no jums šī atkārtoties nomāc, Es turpināšu atgādināt vienas un tās pašas patiesības, jo tas ir vienīgais veids kādā pamodināt visus kūtros un aizmigušos;

mūsdienu neticīgie atgrūž Žēlastības Garu, bet Viņi nepazīst To, Kuru nepieņem; kā teikts Rakstos: „Akmens, ko namdari atmeta, ir kļuvis par stūrakmeni. Tas ir akmens pār kuru krīt un klints, pie kuras piedauzās”²; neticīgie krīt pār stūrakmeni, jo netic Manam Žēlastības Darbam; patiesi Es jums saku – Gars, Kurš šodien nonāk pār jums, lai atklātu Ceļu, Patiesību un Dzīvību, ir šis Stūrakmens, kuru jūs visi nepieņemat un noraidāt;

meitiņ, Es spēšu īstenot Savos vēstījumos teikto, neskatoties uz tavu nepilnīgumu; ciešanas, kuras piedzīvo, uzskati par svētībām; padomā par visu, kas Man ir bijis jāizcieš Sava Darba piepildīšanai; padomā par Brūcēm, kurās jūs visi esat saņēmuši dziedināšanu; Man, Kungam, ir vajadzīgas nesavtīgas dvēseles, kuras ir gatavas ziedoties citu labā un

¹ Izklaušījās, ka Jēzus to stāsta kādam, kas par visām šīm lietām dzird pirmo reizi.

² 1 Pēt 2, 8.

klūt par maziem krucifiksiem; neviens no šiem upuriem nebūs veltīgs; ir jānotiek lielām pārmaiņām, bet laika nav atlicis daudz; maziņā, kad sajūti nogurumu, atbalsties pret Manu Plecu; nekrīti, bet atbalsties pret Mani; mēs esam vienoti; Vassula, lūdzies par Sava laikmeta pestīšanu; lai tavš mazums kļūst par vismaigākajiem glāstiem, ar kuriem tu aizskar Mani, savu Dievu; noglāsti Mani ar lūgšanām, kas izplūst no tavas sirds; Es ilgojos pēc patiesuma; Man nav vajadzīgi pienākumi, bet gan sirds; esi pilnīga!

nāc, Manas Acis nemitīgi noraugās jūsos; jūs¹ esat Mans Prieks un Mana Laime;

IXΘΥΣ

1989. gada 24. decembris

Jēzu?

Es esmu; gods Dievam;

Gods Dievam!

bēniņ, lūdzies un pilnībā veltī sevi Man; Mīlestība ir tev līdzās; Mīlestība ir bijusi ar tevi kopš piedzimšanas brīža un nekad tevi neatstās; paliec Manā Klātbūtnē un nepieļauj sevī nekādas domas, kuras tevī vieš apjukumu; atbalsties tikai pret Mani un remdē Manas nebeidzamās slāpes pēc Mīlestības;

Ak Visuvaldītāj!

(Vēlāk: komunisma sabrukums Rumānijā.)

ziediņ, Es esmu pasaules Gaisma, tādēļ dziedī un līksmojies, dziedī, jo Es, Jēzus, daru visus šos brīnumainos darbus;

Mans Krusts atkal no jauna rotās ikvienu baznīcu – vai redzi?² drīz vien visā pasaulē iestāsies miers, Miers jau pamazām dzimst; lūdzies par šo Mīlestības un Miera piedzimšanu; patlaban virs zemes jau ir sajūtamas pirmās dzemdību sāpes; šīs, mīļotie, ir pirmās Manas Mīlestības Zīmes;³ Es esmu Debesu un zemes Valdnieks un Es Savā Spēkā parādīšu ikvienai tautai, ka esmu visvarens; Es esmu teicis, ka Savas Dvesmas spēkā sagraušu ikvienu jūs paverdzinošu varu; jums ir jāapzinās, ka viss ir Mana Spēka izpausme un viss vairo Manu Godu; nevienam cilvēkam nepiemīt spēja noliegt Manu Likumu; lai tautas apzinās, ka Es, Kungs, esmu atbrīvojis no ieslodzījuma šo tautu un pacēlis viņus pie Sevis; Es esmu nolēmis mūžīgam negodam jūsu ienaidniekus, bet tas ir tikai sākums; Es noslēgšu Miera un Mīlestības Derību ar jūsu māsu Krieviju, Es aizmirsīšu viņas noziegumus un viņa atkal kļūs par Manu līgavu; no viņas sirds izplūdīs dziesmas vārdi:

„Es vienmēr mīlēšu Viņu un mana Derība ar Dievu pastāvēs mūžam;”

Mana Dvēsele slāpst ilgās pēc šī godības pilnā mirkļa; caur Krievijas piemēru esmu nolēmis parādīt Savu Mirdzumu un Godību ikvienai virs šīs zemes esošajai tautai; Es viņu ietērpšu Manā Skaistumā un Varenībā, un parādīšu viņu taviem brāļiem;⁴ meitiņ, Krievijas kāzu mielasts jau ir pavisam tuvu un viņas atgriešanās ir neatgriezeniska;

Es esmu sacījis, ka nonāku jūsu laikmeta nabadzībā, lai mierinātu noskumušo un atbrīvotu ieslodzītos; Es, Pestītājs, nāku, lai jūs izglābtu no sarkanā pūķa zobiem; Manas

¹ Mazās dvēseles.

² Iekšējā vīzijā ieraudzīju baznīcas jumtu uz kura, cenzdamies novietot smagu krustu, strādāja divi vai trīs vīrieši.

³ 29. novembrī, mēnesi pirms komunisma sabrukuma Rumānijā, Jēzus un Dievmāte bija devuši vēstījumu lūgšanu sapulcei, kuras tikšanās bija paredzēta 22. decembrī. Dievmāte savā vēstījumā netieši runāja par Rumānijas atbrīvošanu (1989. gada 29. novembris).

⁴ Domāti Romas katoļi.

dūjiņas, Es, Jēzus, nāku salauzt jūsu būrus un dāvāt jums brīvību; Es, jūsu Svētais, nekad neesmu jūs atstājis, bet tagad – patiesi Es jums saku – tavi¹ vārti nekad nedrīkst aizvērties Manā priekšā;

Vassula, Es pazemošu visas šīs ļaunuma varas, kuras ir postījušas Manu Namu un padarījušas to par rēgu pilnu kapu; Mana Gaisma augšāmcels tavu māsu Krieviju un visas tai apkārt esošās valstis; Es salauzīšu jūsu sprostus un izlaidīšu jūs brīvībā; iemācies saprast, ka tikai Es spēju atbrīvot un atpestīt, lūdzies par savu māsu un tās kaimiņiem;

Kungs, tu esi sacījis, ka briesmas draud tam, kurš piesavinās citiem piederošus dārgumus un nodrošinās ar ķīlām – vai parādnieki pēkšņi nevarētu sacelties pret viņu un padarīt viņu par upuri? (Hab 2, 7) Tā tas notika Rumānijā, kur nevainīgie maksāja ar savām asinīm!

nešaubies, ka visi šī laikmeta svētie mocekļi tagad ir Manā Klātbūtnē; pie Manis ir visi, kurus sātans savās neprātīgajās dusmās bija padarījis par upuriem; zinādams, ka viņam ir jāzaudē, sātans centās iznīcināt ikvienu no Maniem ziediņiem;

(Jēzus no Augšienes noskatījās uz Rumāniju.)

maziņā, neraudi,² jo Es, Kungs atjaunošu tavas drupas un audzināšu tevi tā, lai tu kļūtu par Mana Vārda liecinieci; tu ieraudzīsi, kā Manā Vārdā tiek darītas lielas lietas; beidzot brīva! beidzot brīva, lai tuvotos Man, savam Pestītājam un mājotu Manā Svētajā Sirdī; Es ar Savu Gaismu vajāšu tavus ienaidniekus, kuri ir arī Manējie; neapraudi savus bojā gājušos bērņus, jo, patiesi Es tev saku – ikvienu no viņiem Es esmu aplēpis Savas Vissvētākās Sirds dziļumos;

Lai ir slavēts Kungs, Žēlsirdības Dievs, jo Viņš ir apmeklējis un atpestījis Savu tautu! Viņš ir nesis Gaismu tiem, kuri mājājuši tumsībā un nāves ēnā. Lai slavēts Tas, Kurš vada mūsu soļus Mīlestības un Miera ceļos. Amen.

1989. gada 29. decembris

Kungs, mans Dievs, Kuru es dienu un nakti klusumā pielūdzu... No Savas Svētās un Godības pilnās vieta Tu esi palūkojies uz zemi un apžēlojies par Saviem bērņiem, kurus ienaidnieks bija salauzis, mērdējis badā un ieslodzījis līdzīgi baložiem būros. Lai ir slavēts Tavs laipnības pilnais Vārds!

Tauta, kas staigāja tumsībā, ieraudzīja lielu gaismu, pār tiem, kas klīda tumsības ēnā ir atmirdzējusi Tava svētība. Tu vairosi tautu, Tu dosi tai lielu prieku, tā priecāsies Tavā Klātbūtnē kā pļaujamā laikā, kā priecājas, laupījumu dalot (Is 9, 1 – 2).

pestīšana nāk no Manis; Es esmu Tas, Kurš glābj;

(Vēlāk:)

miers lai ir ar tevi; pielūdz un mīli Mani svētajā Euharistijā; nāc un pieņem Mani šai svētajā Upurī, kurā Es līdzinos nevainojamam Jēram; tev Man ir jātuvojas ar tūru sirdi; ja vien tu spētu izprast, cik ļoti Es esmu klātesošs Miesas un Asiņu Noslēpumā, tu Man tuvotos ar lielu cieņu; Mīlestības dēļ Es esmu upurējis Sevi kā pilnīgu Upuri, kurš spēj jūs šķīstīt no grēka; Es vēlos, lai jūs visi pēc iespējas pilnīgāk izprastu šo Upuri un, lai šī izpratne izraisītu jūsos mīlestības pilnu atbildi;

šis Upuris tevi ievēd svētdarē un dievišķībā, Tas spēj tevī īstenot to, dēļ kā tu esi radīts – mūžīgu pilnību; mīļotā, Mans Upuris ir mūžīgs, bet tev, Manas Dvēseles iemīļotā, ir iespēja to saņemt katru dienu;

¹ Rumānijas.

² Jēzus uzrunāja Rumāniju.

patlaban Manu Svētnīcu ir piepildījuši visdažādāko kārtu eņģeļi un viņi ir gatavi sastapties ar Savu Dievu; tie guļ ar savu vaigu pie zemes, mierinādami Manu Sirdi; bet tu, kas pašreizējā mirklī gatavojies Mani pieņemt, neizrādi Man šo pašu cieņu? vai tu Mani neslavēsi?

apzinies Manu svēto Klātbūtni un esi nomodā; neļauj savam garam būt izklaidīgam – vai esot Golgātas Krusta pakājē, tu ļautos vienaldzībai? mīlotie, kā jūs justos, ja būtu Manas Krustā sišanas aculiecinieki? vai jūs atļautos domāt par nenozīmīgiem dienas notikumiem, vai arī kristu pie zemes Mana Krusta priekšā un pielūgtu savu Dievu? neskatoties uz ciešanām, Es pieņēmu Krusta nāvi... vai Mana Upura priekšā jūs spētu saglabāt ierasto bezrūpību? Manā Tabernākulā Es esmu klātesošs tāpat kā pienaglots pie Sava Krusta; tādēļ šoreiz tuvojieties Man ar skaidru apziņu par to, Ko jūs saņemat šajā baltajā Hostijā un Kurš ir Tas, Kurš vienojas ar jums, jūs šķīstot un dāvājot mūžīgo Dzīvi;

meitiņ, esi pacietīga tāpat kā Es esmu pacietīgs; nāc un mājo Manā Svētajā Sirdī, un atļauj Man palikt tavējā; Mīlestība tevi mīl;

„Jēzu Kristu, mūsu Kungs un Pestītāj, Tu esi apsolijs, ka vienmēr paliksi mūsu vidū. Tu esi aicinājis visus kristiešus uz vienotu līdzdalību Tavas Miesas un Asiņu Mielastā, bet mēs esam sašķēlušies un nespējam pildīt Tevis pavēlēto. Mēs nožēlojam šo grēku un lūdzam, lai Tu mums piedotu un palīdzētu saskaņā ar Tavu Gribu kalpotu vienotībai. Aizdedz mūsu sirdīs Svētā Gara liesmu, dāvā mums gudrības, ticības, iecietības, pacietības, pazemības, izturības un mīlestības Garu... Dāvā mums grēku nožēlas žēlastību. To visu mēs lūdzam caur Vissvētākās Dieva Mātes un visu svēto eņģeļu aizbildniecību. Amen.”

(Tēva Sergeja Bulgakova lūgšana.)